

ҲАМИД МАЧИДОВ
ОТАЧОН НОЗИМОВ

НУҶУМ

11

Китоби дарси

Барои синфи 11

Душанбе — 2008

ББК 22.6 я 72 + 74.265.5
Н — 74

Мақидов Ҳ. Нозимов О. Нуҷум. Китоби дарсӣ барои синфи 11-уми макотиби таҳсилоти умумӣ. Душанбе, КММ «Насиба», 152 саҳ.

**ҲАМИД МАҚИДОВ
ОТАЧОН НОЗИМОВ**

НУҶУМ

Китоби дарсӣ барои синфи 11
Нашри якум

Муҳаррир: Зебунисо Тоҳириён, Наргис Нозимова

Муҳаррири техники: Татяна Харитонова

Муҳаррири бадеи: Шавкат Ширинов

Саҳифабанди компютерӣ: Каримҷон Муҳамедшоев

Ба чопаш 01.11.2008 имзо гардид. Гарнитураи «Times TAD».

Андозаи 60x90 $\frac{1}{16}$. Ҷузъи нашрию ҳисоби 25,0.

Чопи оғсетӣ. Тезододи нашр 62 000 нусха.

Супориши № 08-1035.

Истифодаи иҷоравии китоб

№	Ному насаби хонандга	Синф	Соли хониш	Ҳолати китоб (баҳои китобдор)	
				Аввали сол	Охири сол
1					
2					
3					
4					
5					

ISBN — 978-99947-723-1-8

© КММ «Насиба», 2008.

Муқаддима

Илми нүчум (ситорашиносі) яке аз қадимтарин илмҳои табиатшиносі буда, нишонаҳои таҳқиқотии он дар сарзамини Шарқи бостон — Миср, Бобуистон, Эрон, Осиёи Марказий, Чин ва Ҳиндустон ошкор гардидааст.

То имruz дар мактабҳои ҷумҳури илми нүчум бо номи астрономия таълим дода мешуд. Астрономия аз ду калимаи юнонӣ — astron — ситора ва nomos — қонун мазмун гирифта, ҳаракат, соҳт, қонунҳои пайдоиш ва инкишофи ҷирмҳои осмонӣ ва системаи онҳоро меомузад.

Дар замонҳои қадим, дар як қатор мамлакатҳо (Бобуистон, Миср ва Ҳитой) аз маълумотҳои илми нүчум барои ҳисоби вақт, ёфтани самти ҳаракат ва соҳтани тақвимҳо самарарабаҳш истифода мебурданд. Дар замони мо, он натиҷаҳое, ки дар асоси мушоҳидаҳо ва таҳқиқоти илми ба даст оварда шудаанд, барои муайян кардани координатаҳои ҷуғроғӣ ва чен кардани вақти аниқ дар соҳаҳои баҳрнавардӣ, қайҳоннавардӣ, ҳаритакашӣ ва геодезия ба таври васеъ истифода мешаванд.

Илми нүчум ба ҳалли як қатор масъалаҳо, аз ҷумла таҳқиқ ва фатҳи қайҳон, инкишофи қайҳоннавардӣ, аз фазои қайҳон омӯхтани Замин ва таъсири мутақобилаи ҷирмҳои гуногуни қайҳонӣ, ёри мерасонад.

Нүчум бо илмҳои табиатшиносӣ, аз ҷумла ҷуғроғия, физика, риёзӣ, биология, кимиё, геология, робитаи зич дошта, аз комёбихои онҳо самарарабаҳш истифода мебарад ва барои инкишофи ин соҳаҳои саҳми арзанда мегузорад.

Солҳои охир бо пайдо шудани таҷҳизоти мусоири илми-техникии таҳқиқотӣ, аз ҷумла радиотелескопҳо ва техникаи қайҳонӣ, стансияҳои байнисайёрави, телескопи мадории Ҳаббл ва ғайраҳо дастрас намудани маълумоти илми ва қашфиёти коиноти хеле осон гардид. Қашфиёт дар навбати худ барои инкишофи илмҳои табиатшиносӣ ва барои ба таври умумӣ азҳуд кардани қонунҳои ҳаракати материяи бепоён замина мегузорад ва ба густариш ёфтани фазои илми нүчум тақвият мебахшад. Яке аз ҳадафҳои фанни нүчум ба таври диалектикаи омӯхтани тамоми ҳодисаҳои мухталифи фазои атроф мебошад ва он дар айни ҳол дониши моро доир ба тасвири соҳти олам ғанӣ мегардонад.

Нүчум ва астрофизикай мусоир ба тадқиқи баязе масъалаҳое омодаанд, ки то ба имruz ҳалли ҳудро наёфтаанд. Аз ин лиҳоз, дар илми нүчум фарзияҳои гуногун, ҳатто агар онҳо таҳмин ҳам бошанд, дуру дароз мавриди муҳокима мешаванд ва эҳтимол, қисме аз онҳо дар ҷараёни болоравии дониши мо оиди Коинот аз байн бардошта шавад.

Ҳамин тавр, нүчумшиносон ҳамеша ба муҳокима ақидаҳо ва фарзияҳои гуногун машгуланд. Бо гузашти солҳо тасаввуроти илми доир ба Коинот торафт васеъ ва мураккаб гардида, кушоду равшан дарк кардани онҳо мушкил мешавад.

Вале донишҳое, ки солҳои охир дар асоси манзараи механикии олам, майдони электромагнитии материя, хосиятҳои зарраҳои элементарӣ ва таҳқиқотҳои қайҳонӣ ба даст оварда шудаанд, ин мушкилотро осон гардониданд.

Дар китоб шарҳи мавзӯъҳо бо истифодаи усулҳо ва далелҳои навини мароқангез пешкаши хонандагон карда шудааст. Дар мавзӯъҳои алоҳидай китоб рух додани ҳодисаҳо, сабабҳо ва ҷараёнгирӣи пайдоиши онҳо дар асоси қонунҳои табиат тавре шарҳ дода шудаанд, ки хонандагон бъёди бо оиҳо шиннос шудаанд, нисбат ба олами атроф эҳсосоти аслий зоҳир намоянд.

Бояд ёдрас намуд, ки китобҳои пешина бо ҳамон як мазмуну нақшу нигор паиҳам нашр гардида, мавриди омузиш қарор мейғтанд.

Дар онҳо оқибатҳои ноҳуши ҳодисаҳои табиат, ки дар миқёси олами Коинот ба амал меоянд, маҳз ба хотири ба эҳсосот ва рӯҳафтодагӣ дода нашудани хонандагон, равшан шарҳ дода намешуданд. Вале гуфтан ба маврид аст, ки ҳоло дар шароити болоравии илму техника ҳодисаҳои астрономие, ки асоси воқеи доранд тавассути барномаҳои телевизионӣ ва интернет ба ҷаҳониён мавриди баррасӣ мешаванд.

Аз ин лиҳоз, мо ҳам бо андешаи ба хонандагон осонфаҳму шавқовар шудани мавзӯъҳо тасмим гирифтем, ки дар навишти китоб одитарин усулии шарҳи ҳодисаҳои мароқангези астрономиро ба таври илми, мавриди истифода қарор дижем.

Коинот аз сайёраҳо ва системаи сайёраҳои дар атрофи ситораҳо бавуҷудоянда, ситораҳо ва системаи ситораҳо — галактикаҳо, системаи галактикаҳо — метагалактикаҳо иборат аст.

Замин дар якҷояги бо сайёраҳои хурду қалон Системаи офтобиро ташкил медиҳанд ва ҳамаи онҳо дар атрофи Офтоб давр мезананд. Моҳ радифи табиии Замин буда, ба мо наздиктарин ҷирми осмонӣ мебошад. Офтоб чун ситораҳои намоёни осмон дар Галактикаи мо ҷойгир шудааст. Галактикаи мо андозаи хеле қалон дорад, рушноӣ дар 100 000 сол аз як қанори он ба қанори дигараш мерасад. Дар Коинот галактикаҳо хеле зиёданд ва онҳо аз мо ниҳоят дур ҷойгир шудаанд. Бо ҷашми одӣ танҳо яке аз онҳоро, ки туманоти Андромеда ном дорад, дода метавонем.

Фазои байни ситораҳо дар Галактика ва фазои байни галактикаҳо бо материяи тунуке, ки аз газу ҷанг, зарраҷаҳои бунёди ва майдонҳои ҷозибавию магнитӣ иборат аст, пур шудааст. Нучум дар замони мо системаҳои ҷирмҳо ва фазои байни онҳоро дар асоси назарияҳои илми тадқиқу таҳқиқ менамояд ва дар бораи инкишифи минбаъдаи Коинот маълумоти муфассал медиҳад.

ТАЪРИХИ БУНЁД ВА РАВНАҚИ НУҶУМ

1.1. Нучум дар замони қадим

Нучум яке аз аввалин илмҳои табиатшиносӣ буда, вобаста ба талаботи амалии инсон, дар асоси мушоҳидаҳои ситораҳо, ивазшавии шабу рӯзҳо ва фаслҳои сол пайдо шудааст. Таърихи илм доир ба ин соҳа маълумотҳои зиёдеро дорад. Давлатҳои Фарби Қадим (Бобулистон, Искандария, Афина, Рим), Шарқи Қадим (Миср, Ҳиндустон, Осиёи Миёна) ва Чин дар замони ҳуд марказҳои асосии нучумшиносӣ ҳисобида мешуданд.

Замоне, ки дар Мисри Қадим ҷамъияти гуломдорӣ инкишоф меёфт, барои ҷустуҷу ва ошкор сохтани асрори ҳодисаҳои табии зарурияти математика ва мушоҳидаҳои астрономӣ ба миён омад. Аз як тараф мисриёни қадим дар асоси мушоҳидаҳои ҷирмҳои осмонӣ, бо мақсади саривақт оғоз намудани мавсими кишту кор ва оғоҳонидани мардум аз оқибатҳои ноҳуши лабрезшавии дарёи Нил, чораҳо меандешиданд. Аз тарафи дигар, баъди марги Искандари Мақдунӣ, илму маданият дар давлатҳои империяи парокандай уру ба сукунат ниҳода минбаъд дар таърихи дунёи қадим давраи нав (охирҳои асри IV — аввали асри II пеш аз милод) фаро мерасад, ки дар он давлатҳои нави эллинӣ — юононӣ пайдо мешаванд ва дар рафти инкишофӣ онҳо эҳтиёҷ ба ҷенқунии вақт ва дар асоси мушоҳидаҳои ситораҳо зарурияти тартиб додани тақвимҳо низ ба миён меояд. Ҳамин тавр, дар ҷараёни мушоҳидаҳои ҷирмҳои осмонӣ илми нучум (астрономия) дар ин минтақаҳо ба вуҷуд омада, тадриҷан инкишоф мейбад. Он дар назди ҳуд масъалаҳоеро мегузозшт, ки барои ҳалли онҳо усулҳои нави мушоҳидавӣ ва ҷенқуниҳои аниқ лозим буд. Дар ин ҷода, пай дар пай асбобҳои одитарин сохта шуда, усулҳои гуногуни мушоҳидавӣ истифода мешуданд. Барои шарҳи ҳаракати зоҳирӣ сайёраҳо, астрономҳои юононӣ ба назарияи эпитетиклии Гиппарх (то асри II милодӣ) такя мекарданд, ки он баъдан поягузори бунёди системаи

геомарказии нучумшиноси Юонон Клавдий Птоломей шуда буд. Нучумшиносон ин системаро дар тули асрҳо мавриди корҳои тадқиқотии худ қарор дода буданд.

Он замонҳо илму маданият дар Юонони Қадим хеле пеш рафта буд. Вале баъди аз тарафи Рим забт шудани Миср (асри I пеш аз милод) давраи нави таърихи илми юононӣ-римӣ сар мешавад, ки дар давоми он маданияти насронии римиён мавзеи маданияти юонониёнро мегирад. Насрониён бар зидди маданияти эллинҳо мубориза шадид бурда, китобҳои қалонтарини китобхонаи Искандарияро нобуд карданд. Ситорашинос Гипати (бону) низ курбони ҳамин гуна бедодгариҳо гардида буд. Муборизаи идеологии рӯҳониёни насрони бар зидди илми нучум асрҳо идома ёфт. Дар натиҷаи он қисми зиёди осори илмии он замона нобуд карда шуд. Инкишофи илми нучум бошад тули асрҳо сукунат ёфт. Танҳо қисми ноҷизи (тираи) он то замони мо омада расидааст.

Саволҳо барои тақрор

1. Кадом давлатҳо марказҳои аввалини нучумшиносӣ будаанд?
2. Сабабҳои арзи вучӯд кардани илми нучумро фаҳмонед.
3. Ба таназзул ёфтани илми нучум дар Юонон кадом ҳодисаҳо сабаб шуданд?

1.2. Нучуми асри миёнаи Машриқзами

Илми нучум баъд аз сукунати тӯлони ба Шарқи Наздик ва Осиёи Миёна кӯчида, дар байни арабҳо, тоҷикон, ирониён ва дигар миллатҳо ба қуллаҳои инкишофи худ расид ва ба густариш ёфтани фазои азҳудкунни қонунҳои табиатшиносӣ боис гардид. Бояд тазаккур дод, ки дар тули асрҳои VIII—X ситорашиносони Осиёи Миёна барои ба саҳнаи илм овардани астрономияи пешқадами шарқи мусулмон басо арзанда аст. Кашфи қонунҳои табиатшиносӣ ва равнақ ёфтани онҳо дар ин замон ба олимон — Муҳаммад Ҳоразми (787—850), Ибни Сино (980—1037) ва Абурайҳони Беруни (973—1048), ки шукуҳу шаҳоматашон то замони мо омада расидааст, тааллуқ доштанд. Ҳоразми дар замони худ нучумшинос ва риёзшиноси машҳур буда, дар мубоҳисаҳои илмии замони худ фаъолияти баланд нишон медод. Китоби у «ал-Ҷаббор» он замонҳо «Алҷабр» ва дар замони мо алгебра номида шудааст.

Соли 1010 писари Маҳмуди Фазнавӣ — Масъуд ба сари ҳокимият нишаст. Ӯ ба муваффақиятҳои илмии замони худ ҳусни таваҷҷӯҳ зоҳир намуда, машҳуртарин олим Беруниро, ки аз таъқиботи Маҳмуд дар муҳочирият умр ба сар бурда, ба тадқиқот машғул буд, ба назди худ хонд ва бо роҳбарии он маркази тарҷумони ва аввалин маркази илмии (пажӯҳишгоҳи) ҷаҳониро дар Ҳоразм оиди ситорашиносӣ ва дигар соҳаҳои илм таъсис дод. Беруни аз чунин иқдоми неки Масъуд ба илҳом омада, ба ша-

рафи ў ва хотири эҳтиромаш доир ба нучум ва тригонометрияи куравӣ асари қалони илмӣ — «Қонуни Масъуд»-ро навиштааст. Берунӣ аввалин олимист, ки дар атрофи Офтоб давр задани Заминро исбот кардааст. Вале бояд ёдрас намуд, ки астрономи Юнони Қадим Аристарх (310—230 то милод) бори аввал дар бораи системаи геломарказии олам изҳори ақида кардааст.

Дар замони Берунӣ баязе олиммон тағириоти физикии боду ҳаворо ба тулӯй ва ғуруби ситораҳо (бурҷҳо) нисбат медоданд ва мегуфтанд, ки чунин тағириот ба ҷисму ҷон ва хислатҳои инсон низ таъсир мебахшад. Берунӣ ба ин ақида бо назари танқид нигариста изҳор дошта буд, ки тағириоти олами зиндаи руи Замин ҳеч гоҳ ба ҳаракати ситораҳо мансубият надорад. Ситораҳо аз мо дар масофаҳои дур воқеанд ва бо як тартиб доимо тулӯй мекунанд ва ғуруб мераవанд. Олим пайдоиши ҳаёт, тағириот ва инкишофи онро ба қонунҳое вобаста мекунад, ки онҳо дар байни Замину Офтоб ва муҳити атрофи сайёраамон амал мекунанд.

Дар илми нучумшиносии асримиёнаги саҳми ҳамзамони Беруни Ибни Сино арзанда аст. Ӯро ҳампешагон дар пажуҳишгоҳ ҷароғи мубоҳисаҳои илмӣ меномиданд. Донишмандони соҳаҳои гуногуни илм ҳар дафъа аз манотики дуру наздик ба маркази илмӣ ҷамъ омада, бо роҳбарии ў нишасти машваратӣ ва музокироти илмӣ меоростанд.

Дар аввали асри IX бори аввал дар Бағдод расадхона бунёд гардид, ки дар он нучумшиносони намоён Аббос бинни Ҷавҳарӣ ва Сенд бинни-Алӣ ба корҳои тадқиқотӣ машғул буданд. Маҳз бо саъю қушиши онҳо расадхонаи дуюм дар Ҳимишқ сохта шуд.

Дар ин замон машҳуртарин нучумшинос ал-Баттонӣ (850—929) ҳисоби тригонометриро ривоҷ дода, бори нахуст мағҳумеро ворид намуд, ки имruz он дар соҳаи риёзӣ «синус» номида шудааст. Ал-Баттонӣ дар тули 40 сол цирмҳои осмонӣ, аз ҷумла Офтобу Моҳро мушоҳида карда, дар асоси ҳаракати онҳо тақвим тартиб додааст. Ўзекспресити мадори Заминро низ ҳисоб кардааст. Дар нимаи дуюми асри X нучумшиносони асримиёнагии Шарқи феодали Абдураҳмон Суфӣ, Ибн Юнус ва ал-Кӯҳӣ феҳрастӣ (каталоги) ситораҳоро аз руи дураҳшониашон тартиб дода буданд. Абумаҳмуди Ҳуҷандӣ низ дар соҳаи риёзӣ ва илми нучум олими варзида буд. Дар шароити ҳамон замон Ҳуҷандӣ асбоби астрономии зовиясанҷ (секстант)-ро сохтааст, ки барои муайян кардани баландии ҷирми осмонӣ то ба ҳол истифода мешавад.

Абӯрайҳон Берунӣ

Умари Хайём ҳам дар замони худ ба корҳои тадқиқотӣ доир ба илми риёзи ва мушоҳидаҳои астрономӣ машғул буд. Үро бо маҳорати эҷодӣ ва болигсуханиаш дар байни донишмандон шаҳси бозътиҳод, обруманд ва олими шинохта мөҳисобиданд. Шамсулмулук дар давоми подшоҳии худ (1068—1079) Хайёмро бо камоли мамнуният ва ҳисси эҳтиром ба назди худ ҳонда, барояш шароити хуби корӣ муҳайё мекунад. Дар ин ҷо байни Хайём ва донишмандони дарбор ва толибilmони мадорисҳо доир ба ситорашиносӣ ва дигар соҳаҳои илм, машваратҳо баргузор мешуданд. Боре дарбориён ба Хайём муроҷиат карда ҳоҳиш намуданд, ки у ҳаритаи мувофиқоии тақдири онҳоро ба воситаи бурҷҳои осмони ситоразор тартиб дижад. Олим, агарчи ин кор барояш феълан сафсатае буд, ба хотири оромӣ во осудагии шароити кории худ, ҳоҳиши онҳоро ба ҷо меорад. Хайёмро инчунин Маликшоҳ (1074) ба дарбори худ тақлиф намуда, бо роҳбарии у дар Исфаҳон расадхона бунёд кард. Шароитҳои хуби корӣ ба ӯ имконият доданд, ки муодила ва амалҳои тозабунёди риёзи, феҳрасти ситораҳо ва тақвимҳои гуногуни саҳехро тартиб дижад.

Соли 1252 дар пойтахти қадимаи Ozарбойҷон шаҳри Маргу бо ташаббуси астрономи машҳур Насириддини Тусӣ (1201 — 1274) расадхонаи қалонтарин дар Қафқоз сохта мешавад, ки дар он олимони варзида ба корҳои илми омода буданд. Насириддини Тусӣ дар ин ҷо асарҳои худ — «Дастури муҳтасар доир ба нуҷум» ва «Феҳрасти ситораҳо»-ро навиштааст. Дар асари дуввум тақвими мусулмонии доимоамалкунанда тартиб дода шудааст.

Дар таърихи астрономия, олимони пажуҳишгоҳи нуҷумшинosis Самарқанд бо роҳбарии олими маъруфи Осиёи Миёна Мирзо Улуғбек (1394—1449) саҳми муҳимро гузоштанд. Улуғбек набераи лашкаркаш Темурланг буда, аз хурдсоли ба мушоҳидаи ситораҳо ва илми риёзи шавқу ҳавас дошт. Ӯ соли 1409 дар синни 15-солагӣ ҳокими шаҳри Самарқанд таъин мешавад ва соли 1447 баъди вафоти падарааш роҳбарии давлати Темуриро ба уҳда мегирад. Улуғбек ба мартабаи қалони худ нигоҳ накарда, барои мушоҳидаҳои астрономӣ ва барои дарс гуфтан ба шунавандагони маркази илми (мадорисӣ) вақти муайян чудо мекард.

Нуҷумшиносони Самарқанд бо роҳбарии Улуғбек феҳрасти ситораҳои осмонро тартиб дода буданд, ки он баъдан соли 1648 дар Аврупо нашр гардидааст. Соли 1665 шарқшиносӣ инглиз Томас бо забонҳои лотинӣ ва форсӣ феҳрасти арзу тули ситораҳоро аз руи мушоҳидаҳои Улуғбек ба ҷоп расонидааст.

Саволҳо барои тақрор

1. Кадом олимони варзидаи асримиёнагии Осиёи Миёнаро медонед?
2. Оё таълимоти астрологиро илми ҳисобидан мумкин аст?
3. Берунӣ нисбат ба таълимоти астрологӣ ҷо муносибат дошт?

1.3. Илми нуҷум дар Тоҷикистон

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон омӯзиши цирмҳои осмонӣ ва фазои кайҳон ҳанӯз солҳои сиоми асри гузашта, бъди таъсис ёфтани пажӯшишгоҳи астрофизикаи Академияи илмҳои Тоҷикистон ва расадхонаи астрономии Ҳисор оғоз ёфта буд. Олимони варзидаи ҷумҳури Доброволский О.В. ва Бобоҷонов П.Б. сарварии пажӯшишгоҳро солҳои тулонӣ ба уҳда гирифта, дар як вақт ба корҳои илмӣ-тадқиқотӣ ва тайёр намудани мутахассисони соҳаи астрофизикаи муосир машғул буданд. Доброволский О.В. натиҷаҳои корҳои илмӣ-тадқиқотиро дар ду асари илмиаш — «Нестационарные процессы в кометах и солнечная активность» ва «Кометы», ки солҳои 1961 дар Душанбе ва 1966 дар Москвав нашр шудаанд, ҷамъбаст намудааст.

Олими маъруф Бобоҷонов П.Б. солҳои тулони доир ба соҳт ва хусусиятҳои цирмҳои хурди осмонӣ (астероидҳо ва метеорҳо) тадқиқот гузаронидааст. У то имрӯзҳо доир ба ин соҳа ба як қатор қашфиётҳои илмӣ муваффақ шуда, илми астрофизикаи тоҷикро машҳури ҷаҳон гардонидааст. Дар пажӯшишгоҳи астрофизика инҷунин олимон — Н. Махсумов, Ҳ.Ибодинов (директори имрӯзаи пажӯшишгоҳ), С. Ибодов ва дигарон ба тадқиқи пешбурди илми нуҷум дар Ҷумҳурияном саҳми сазовори худро гузаштаанд. Шуҳрати ҷаҳонӣ доштани астрофизикаи Тоҷикистон боиси он гардид, ки 7 сайёраи хурди солҳои охир қашф гардида ба номи олимони он — Бобоҷонов П.Б., Бахерев А.М., Чернова Г.П., Доброволский О. В., Герасименко В.А., Ибодинов Ҳ.И., Киселев Н.Н. гузашта шуданд. Дар бораи комёбииҳои илмии мунаҷҷимони Тоҷикистон дар боби 5-уми китоб маълумот дода мешавад.

Саволҳо барои тақрор

1. Дар Тоҷикистон тадқиқоти илмӣ доир ба нуҷум дар кӯҷо гузаронида мешавад?
2. Олимони соҳаи нуҷумро дар Тоҷикистон номбар кунед.
3. Фаъолият ва музафариятҳои илмии нуҷумшиносони тоҷикро баён кунед.

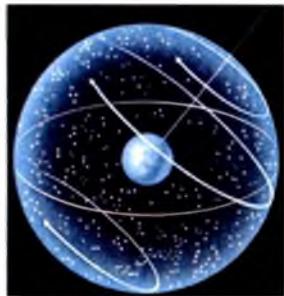

АСОСХОИ АМАЛИЯИ НУЧУМ

2.1. Осмони ситоразор ва гардиши зоҳирӣ он

Ҳамаи ситораҳо дар осмон, агарчи аз Замин дар масофаҳои гуногун ҷойгир шуда бошанд ҳам, тавре менамоянд, ки гӯё онҳо нисбат ба мушоҳид дар масофаҳои якхела, дар сатҳи дохилии кураи «ҳаёлан шаффофе» часпонида шуда бошанд (расми 2.1.1). Чунин тасвири осмонро гумбази фалак меноманд. Шабона бо ҷашми одӣ дар қисми намоёни гумбази фалак то 3000 ситораҳоро шуморидан мумкин аст. Миқдори умумии ситораҳо дар қисмҳои болой ва поёни гумбази фалак тақрибан ба 6000 мерасад. Ҳангоми рӯ ба шимол истода ба ситораҳо назар кардан, самти ҳаракати онҳоро аз тарафи рост ба тарафи чап мушоҳида кардан мумкин аст. Ин чунин маъно дорад, ки Замин дар атрофи меҳвараш аз тарафи чап ба тарафи рост гардиш мекунад. Ин гуна ҳаракатро ҳаракати шабонарӯзии Замин меноманд. Ҳамин тавр ҳаракати зоҳирӣ осмони ситоразор дар натиҷаи ҷарҳзании шабонарӯзии Замин дар гирди меҳвараш ба амал меояд.

Маркази умумии ҳаракати ситораҳо нуқтаэро ифода мекунад, ки аз он меҳвари (тири) ҷарҳзании Замин мегузарад (расми 2.1.2).

Расми 2. 1. 1

Расми 2. 1. 2

Саволҳо барои тақрор

- Гумбази фалак гуфта чӣ дар назар дошта шудааст?
- Харакати шабонарӯзии Замин гуфта чиро меноманд?
- Сабаби ҷархзани осмонии ситораҳо дар чист?

2.2. Мавқеи ситораҳо ва бурҷҳо дар осмон

Рӯзона дар осмон Офтоб, субҳидам ва шомгоҳ ситораҳои калону дураҳшон ва баъзан сайёраҳо ба ҷашм намоён мешаванд. Мушиҳидро нишон медиҳанд, ки масофаи байни ситораҳо дар тули ҳазорҳо сол андаке тағиیر мёбад. Сайёҳон ва савдогарон дар замонҳои қадим ба ҷунин ҳолати устувори ҳаракати зоҳирӣ ситораҳо дикқат дода самти ҳаракати худро дар сатҳи Замин ва баҳру уқёнусҳо муайян мекарданд. Одамон барои амали кардани ин мақсад як гурӯҳи ситораҳо дар як минтақаи муайяни осмон ва гурӯҳи дигари онҳоро дар гушаи дигари он интиҳоб намуда, баъд онҳоро фикран бо ҳатҳои рост тарҳрезӣ карда, вобаста ба суроби ҳайёлиашон ё худ шакли зоҳиршиашон номгузорӣ мекарданд. Масалан, як гурӯҳи ситораҳо тарҳи қадом хирсеро ба хотир меоранд. Мардуми Руссия онро «Большая Медведица» — «Ҳирси Калон» ё худ «Семь Братьев» — «Ҳафтдодарон» номидаанд (расми 2.2.1). Гурӯҳи дигари ситораҳо бо ҳам хеле наздик ҷойгир шуда, ба ҳамин шакл монандӣ мекунад ва он «Ҳирси Хурд» номида шудааст (расми 2.2.2).

Расми 2.2.1

Расми 2.2.2

Мунаҷҷимони тоҷик ва форс забонҳо ҳанӯз дар замонҳои қадим ба ин ду гурӯҳ номҳои «Дуби Ақбар» ва «Дуби Асгар» гузоштаанд. Бо гузашти солҳо ситораҳои хурд ҳам дар майдонҳои осмонии гурӯҳбандию номгузорӣ шуданд. Умуман осмонии ситораҳо шартан ба 88 майдон ҷудо карда шудааст ва гурӯҳи ситораҳои ин майдонҳо дар ҷамъбастагӣ вобаста ба суробашон ба номҳои гуногун соҳибанд. Гурӯҳҳои ситораҳо, ки дар ин ё он шакл дар майдонҳои осмонӣ ҷой дода шуданд, бурҷҳо номида шудааст. Сарҳади майдонҳои ҳозираи бурҷҳо ҳанӯз соли

1922 дар анчумани (съезды) астрономҳои ҷаҳон тасдиқ гардида буд. Аз 88 бурҷи осмони ситоразор 31-тоаш дар қисми болоии гумбази фалак ва 48-тоаш дар поёни он ҷойгир шудаанд. Бурҷҳои боқимонда Ҳут, Наҳанг, Ҷаббор, Каркадан, Секстант, Сумбула, Мор, Морафсой ва Үқоб дар экватори дунё ҳобида, баъзан ҳиссаҳои алоҳидаи ин бурҷҳо дар ҳарду нимкураҳои осмон ҷойгиранд.

Саволҳо барои тақрор

1. Бурҷҳо гуфта чиро меноманд?
2. Пайдоиши бурҷҳо ва номгузорӣ шудани онҳоро дар майдони осмон шарҳ дихед.
3. Дар осмон ҷанд бурҷ мавҷуд аст? Кадом бурҷҳоро медонед?

2.3. Тағовути ситораҳо вобаста ба ранг ва тобиши онҳо

Нурҳои кабуди (кутоҳмавчи) Офтоб ба атмосфераи Замин ворид шуда, пароканда мешаванд ва муҳити онро кабуд месозанд. Аз ин сабаб рӯзона ситораҳо дар ин муҳит намудор намешаванд. Моҳ атмосфера надорад ва кайҳоннаварди сатҳи он, дар осмони сиёҳ ситораҳои рангашон гуногун ва Офтобро дар як маврид мушоҳида карда метавонад. Аз рӯи Замин бошад тобиши ситораҳо дар осмони софи беғубор аз ҷиҳати ранг ва дурахшониашон фарқ кардан мумкин аст. Масалан, ситораҳои азим Ядулҷавзо (Ибталҷавзо) ва Ричл дар бурҷи Ҷаббор мувофиқан рангҳои сурҳ ва гулобиро доранд.

Ранги ситораи Насри Вокеъ дар бурҷи Санҷ ва Алтоир дар бурҷи Үқоб сафед буда, тобистону тирамоҳ дар осмон намоёнанд. Дурахшонтарин ситораи осмон Шеърои Ямани (Шабоҳанг) дар бурҷи Қалби Ақбар ҷойгир шудааст. Ранги он сафед буда дар зимистон намоён мешавад. Айюқ дар бурҷи Мумсиқуљинон ситораи зард аст ва он ҳам зимистон мушоҳида мешавад. Ҳарорати ситораҳои сурҳ паст ва ситораҳои зарду гулобирангу кабуд баланд аст.

Қадри ситорагӣ (бузургии ситорагӣ). Ҳанӯз дар замонҳои қадим олими юонӣ Гиппарх (асри II пеш аз милод) дар системаи фотометрии худ ситораҳоеро, ки бо ҷашм лода мешуданд, ба шаш гурӯҳ (синф) ҷудо карда буд. Ӯ дар ин система ба гурӯҳи якум ситораҳои дурахшон ва дар гурӯҳи дуюм ситораҳои камнурро ҷой дода буд. Вале баъдтар бо гузашти замонаҳо ва бо назардошти ҳисобкуниҳои дақиқ ситораҳо дар ҷадвали маҳсуси логарифмии зерин ҷой дода шуданд, ки он прогрессияи беохир камшавандай маҳраҷаш 2,512-ро дарбар мегирад.

○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
+5 ^m	+4 ^m	+3 ^m	+2 ^m	1 ^m	0 ^m	-1 ^m	-2 ^m	-3 ^m	-4 ^m

Дар фосилаи ҳар қадоми бузургиҳои ин ҷадвал, ҷадвали логарифмии қадри (бузургии) ситорагӣ, касрҳои даҳӣ ва сади низ дар назар дошта шудааст. Масалан, қадри ситорагии α дар бурҷи Санҷ (Насри Воқеъ-Вега) ба $0^m, 14;$ α Авво (Симоки Ромех) ба $0^m, 24$ ва α Мумсиқулион (Айюқ) ба $0^m, 2$ баробар аст (α — ишораи тартибии ситораи бурҷ ва дар қавс номи ситора омадааст). Ҳоло қадри ситорагии ситораҳои камнур то 25^m муайян карда шудааст.

m — нишондиҳандай қадри ситорагӣ аст. Бояд гуфт, ки қадри ситорагӣ ё бузургии ситорагӣ ҳеч гоҳ андозаи ситораро дар назар надорад. Он танҳо сели рушноии аз ситора меомадаро ифода мекунад. Марбут ба ҷадвали нишондодашуда, агар ду ситора аз якдигар бо як қадри ситорагӣ фарқ кунанд, он гоҳ нисбати дурахшонии онҳоро бо формулаи

$$\frac{E_{m_1}}{E_{m_2}} = 2,512^{m_2 - m_1}.$$

муайян кардан мумкин аст, ки он формулаи Погсон (олими инглisis) номида мешавад. Адади 2,512 маҳз ба он мақсад интихоб карда шудааст, ки логарифми даҳии он аниқ ба 0,4 баробар шавад. Он гоҳ формулаи Погсонро дар шакли логарифми ба таври зерин навиштан мумкин аст:

$$\lg \frac{E_{m_1}}{E_{m_2}} = 0,4 \cdot (m_2 - m_1).$$

E_{m_1} -ро ба E_1 , ва E_{m_2} -ро бо E_2 ишора карда, нисбати дурахшонии E_1 ва E_2 -ро барои ду ситораҳое, ки қадри ситорагиашон ба $m_1 = m + 1$ ва $m_2 = m + 6$ баробар аст, навиштан мумкин аст:

$$\lg \frac{E_{m+1}}{E_{m+6}} = \lg \frac{E_1}{E_2} = 0,4 (m + 6 - (m + 1)) = 2,$$

$$\text{Аз ин чо: } E_1 / E_2 = 10^2 = 100.$$

Он гоҳ $E_{m+1} = 100 \cdot E_{m+6}$. Ин нишон медиҳад, ки дурахшонии ситораи қадри ситорагиаш $m+1$ аз ситорае, ки қадри ситорагиаш ба $m+6$ баробар аст, 100 маротиба қалон мебошад.

Бо мақсади татбиқ шудани формулаи Погсон, қадри

ситорагии Офтоб ($m_1 = -26''$, 7) ва қадри ситорагии Моҳи пурра ($m_2 = -12''$, 7)-ро истифода бурда, фарз мекунем, ки ин ду цирм аз ҳамон як баландӣ, самти муаяни Заминро алоҳида алоҳида равшан мекунанд. Он гоҳ

$$\lg \frac{E_1}{E_2} = 0,4 \cdot (-12,7 + 26,7) = 5,6 \text{ ва нисбати}$$

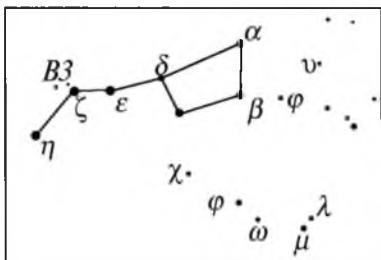
$$\frac{E_1}{E_2} = 3,98 \cdot 10^5 \approx 4 \cdot 10^5 \text{ мешавад. Аз ин чо}$$

$$E_1 = 4 \cdot 10^5 E_2.$$

Маълум мешавад, ки Офтоб воҳиди сатҳи додашударо назар ба Моҳ 400 ҳазор маротиба зиёдтар равшан мекунад.

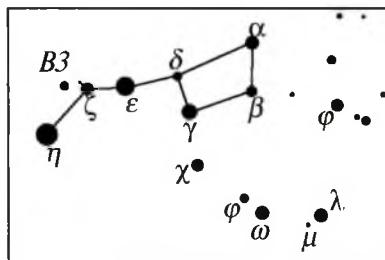
Барои муқоисаи дурахшонии ситораҳои гуногун қадри ситорагии ҳар қадоми (расми 2.3.1,*a*) онҳо дар масофаи стандартӣ — 10 парсек (1 пс = $3,10^{13}$ км) ҳисоб карда мешавад (расми 2.3.1,*b*). Қадри ситораги дар ин масофа қадри мутлақи ситора (M) номида шуда аз рӯи қадри зоҳирӣи ситора (m) муайян карда мешавад. Маълум аст, ки дурахшонии манбай нуқтагӣ вобаста ба квадрати масофа тафйир меёбад. Дар мавриди мо ин тафйирёбии масофа аз r пс то 10 пс-ро дарбар мегирад.

a)

Қадри зоҳирӣи
ситорагӣ (m)

b)

Қадри мутлақи
ситорагӣ (M)

Муқоисаи ситораҳо ва бузургии онҳо

Расми 2.3.1

Агар қадри ситорагии ягон ситора дар масофаи r ба m ва қадри мутлақи он дар масофаи 10 пс ба M баробар бошад, он гоҳ формулаи $\lg \frac{E_{m1}}{E_{m2}} = 0,4 (m_2 - m_1)$ -ро барои m ва M татбиқ намуда, ҳосил мекунем:

$$\lg \frac{E_0}{E} = 0,4 (m - M). \quad (2.3.1)$$

Дар ин чо E_0 ва E дурахшонии ситораро дар масофаҳои r ва 10 пс ифода мекунад. Азбаски дурахшонии ситора ба квадрати масофа то ситора муттаносиби чаппа мебошад, навиштан мумкин аст:

$$\lg \frac{E_0}{E} = \frac{r^2}{10^2} = \frac{r^2}{100} = \left(\frac{r}{10}\right)^2. \quad (2.3.2)$$

Баробарии (2.3.2)-ро ба ифодаи (2.3.1) гузашта ҳосил мекунем:

$$2 \lg \frac{r}{10} = 0,4 (m - M),$$

$$2 \lg r - 2 = 0,4 (m - M).$$

Аз ин чо навиштан мумкин аст:

$$2 (\lg r - 1) = 0,4 (m - M).$$

Ин баробариро ба 2 тақсим намуда ҳосил мекунем:

$$\lg r - 1 = \frac{1}{5} m - \frac{1}{5} M.$$

Аз ин чо

$$M = m + 5 - 5 \lg r. \quad (2.3.3)$$

Ҳамин тавр, дар ҳолати маълум будани қадри зоҳирӣи ситорагӣ ва масофаи он аз мушоҳид, қадри мутлақи ситора маълум карда мешавад.

Ранг, спектр ва ҳарорати ситораҳо. Шабона дар осмони соғи ситораҳои рангашон гуногунро дидан мумкин аст. Ситораҳо ҳар қадар қалон бошанд ранги онҳо ҳамон қадар возеху равшан менамоянд. Ранги чисмҳои тасфон ва ранги ситораҳо ба ҳарорати онҳо вобаста аст. Ин имконият медиҳад, ки ҳарорати ситора аз руи тақсимшавии энергия дар спектри (тайфи) бефосилааш муайян карда шавад. Тафйирёбии ранг ва спектри ситораҳо ба ҳарорати онҳо вобастагӣ дорад. Нурафкании ситораҳои нисбатан хунук ба соҳаи сурҳи спектр мувоғиқ меояд. Бинобар ин ситораҳои сурҳатоб ба ҳарорати паст соҳибанд. Ҳарорат пай дар пай аз ситораҳои сурҳи сар карда, то ситораҳои норинҷӣ, зард, сафед ва нилобиранг меафзояд. Ситораҳо спектрҳои гуногун доранд. Спектрҳо бинобар гуногунишон ба классҳои (синфҳои) спектри ҷудо карда шуда, бо ҳарфҳои лотинӣ ва рақамҳо ифода карда мешаванд. Дар спектри ситораҳои сурҳи класси M , ки ҳарораташон 3000°C аст, ҳатҳои рах-рахи фурубурди молекулаҳои дуатома, асосан оксиди титан дидা мешавад. Спектри ситораҳои сурҳ мавҷуд будани CO -ро дар ситора нишон медиҳад. Ситораҳои Қалби Ақбар ва Ибталҷавзо аз қабили ҳамин гуна ситораҳоянд.

Дар спектри ситораҳои зард (ба онҳо Офтоб ҳам дохил мешавад) хатҳои борики оҳан, калсий, натрий ва файра мавҷуданд. Ситораи Айюқ дар бурҷи Мумсикульинон аз ҷиҳати спектр, ранг ва ҳарораташ ба Офтоб монандӣ мекунад.

Дар спектри ситораҳои сафеди класси спектрашон А рахҳои гидроген равшантар менамоянд. Ба ин гуруҳи спектр, спектри ситораҳои Шеърои Ямани (Шабоҳанг), Насри Воқеъ ва Занаб мансубанд. Ҳарорати ин ситораҳо ба $10\ 000^\circ$ мерасад.

Спектри ситораҳои нилобиранг хатҳои гелийи нейтрал ва ҳатчаҳои гелийи ба ионҳо табдилёфта дорад, ҳарорати онҳо то $30\ 000^\circ$ мерасад. Ҳарорати бъазе ситораҳо то $100\ 000^\circ$ мебошад.

Намунаи ҳалли масъалаҳо

1. Қадри (бузургии) ситорагии ду ситора мувофиқан ба $+13,5$ ва $+12,7$ баробаранд. Ситораи якум аз ситораи дуюм чи қадар дурахшонтар аст?

Дода шудааст:

$$\begin{array}{r} m_1 = +3^m, 5 \\ m_2 = +12^m, 7 \\ \hline \end{array}$$

$$E_1/E_2 - ?$$

Ҳал. Аз формулаи $\lg \frac{E_1}{E_2} = 0,4 (m_2 - m_1)$ истифода бурда, ҳисоб мекунем: ,

$$\lg \frac{E_1}{E_2} = 0,4 (12,7 - 3,5) = 3,68,$$

$$\text{Аз ин чо } \frac{E_1}{E_2} = 4790.$$

Яъне ситораи якум аз ситораи дуюм 4790 маротиба дурахшонтар аст.

2. Қадри мутлақи (M) ситорагии ситораи Ричл (α Асад) -ро, ки аз Офтоб дар масофаи $23,81$ пс (парсек) хобидааст, ҳисоб кунед, агар қадри зоҳирӣ ситорагии он ба $1^m, 34$ баробар бошад.

Дода шудааст:

$$\begin{array}{r} m = 1^m, 34 \\ r = 23,81 \text{ пс} \\ \hline \end{array}$$

$$M - ?$$

Хал: Аз формулаи $M = m + 5 - 5 \cdot \lg r$ истифода карда, ҳисоб мекунем:

$$M = 1^m,34 + 5 - 5 \cdot \lg 23,81 \text{ пс} = -0^m,54.$$

$$M = -0^m,54.$$

Саволҳо барои тақрор

1. Қадри ситорагӣ гуфта чиро мегӯянд? Он чиро ифода мекунад?
2. Қадри мутлақи ситорагиро шарҳ дихед.
3. Алоқамандии спектри ситораҳо, ранг ва ҳарорати онҳоро фаҳмонед.
4. Классҳои ситораҳоро номбар кунед.

Машқи 1

1. Қадри зоҳирини ситораеро ёбед, ки он аз ситораи қадри ситорагияш $m=4^m,76$ сад маротиба камнур бошад.

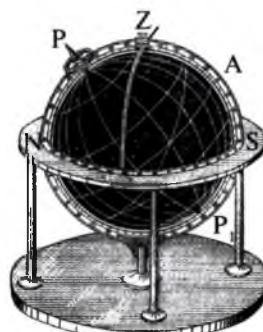
Ҷавоб: $9^m,76$.

2. Қадри зоҳирини ситораи ба мо наздик — Кентавр тақрибан $10^m,5$ баробар буда, аз мо дар масофаи $r=4$ соли рушной (1,21 пс) ҷойгир аст. Қадри мутлақи он дар ин ҷо ҷадар тағйир меёбад.

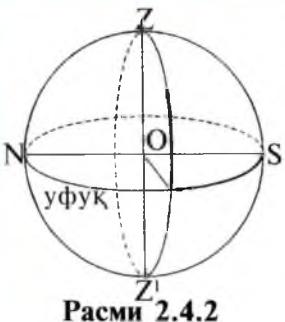
Ҷавоб: 10500 маротиба.

2.4. Мағҳуми кураи осмон, нуқтаҳо ва ҳатҳои асосии он

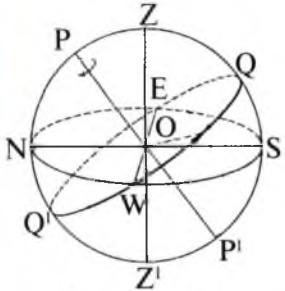
Ҳангоми мушоҳидаҳои астрономӣ, пеш аз ҳама, зарурияти ба қадри имкон аниқ кардани мавқеи ҷирмҳои осмонӣ ба миён меояд. Дар айни ҳол донистани масофа то онҳо зарурият надорад, зеро ҷирмҳои осмонӣ ба мо тавре менамоянд, ки гӯё онҳо дар доҳили гумбази фалаки радиусаш дилҳоҳ ҷойгир шудаанд. Ҳамин гумбази фалаки ҳаёлан тасвиршудаи радиусаш дилҳоҳро, ки дар маркази он мушоҳид истода, ҷирмҳои осмониро меомӯзад, кураи осмон меноманд. Мо дар маркази он истода, ситораҳоро мувофиқӣ самти нигоҳ дар сатҳи ҳамон фалаки ҳаёли (гумбази фалак) мебинем. Ба сифати курае, ки осмони ситоразорро тасвир мекунад, асосан тамсилаи (модели) осмони ситоразор дар шакли глобуси истифода мешавад (расми 2.4.1.) Глобуси

Расми 2.4.1

Расми 2.4.2

Расми 2.4.3

осмон дар машғулиятҳои амали барои муайян кардани координатаҳои ситораҳо истифода мешавад. Ситораҳо ва бурҷҳо дар сатҳи глобус тавре ҷой дода мешаванд, ки гӯё онҳо аз доҳили кура намоён мешуда бошанд. Бо мақсади муайянкуни мавқеи ҷирмҳо ва амали гаштани ҷенкуниҳои астрономӣ кураи осмон (O) бо давраҳои қалон, ҳатҳо ва созищҳои гуногун тасвир карда мешавад. Нуқтае, ки дар болои сари мушоҳид ҳобида, аз он ҳати шоқули мегузарад, нуқтаи зенити (Z) ё худ зенит номида мешавад (расми 2.4.2). Нуқтаи ба зенит муқобилистодаро дар қисми поёни (нонамоёни) кура бо Z^1 (баъзан бо n) ишора карда мешавад, ки онро **надир** меноманд. Зенит ва надир қалимаҳои арабианд. Ҳамвориеро, ки аз маркази кураи осмон (O) гузашта ба тири ZZ^1 перпендикуляр аст, ҳамвории уфуқӣ меноманд. Мушоҳидачӣ дар маркази он, аз сатҳи Замин истода, таҳқиқот мегузаронад. Ин ҳамворӣ давраи қалони меридиани осмонро дар нуқтаҳои N (тарафи шимоли кураи осмон) ва S (ҷануби кураи осмон) мебурад. Дар нисфи рӯз сояи симҷуб ҳатман дар болои ҳати NS меҳобад ва аз ин рӯ онро ҳати нисфиризӣ меноманд. Доирае, ки аз болои нуқтаҳои шимол (N), фарб (W), ҷануб (S) ва шарқ (E) гузашта, дар марказаш мушоҳид меистад, **ҳамвории уфуқӣ** номида мешавад. Гуфтан ҷоиз аст, ки ҳамвории уфуқӣ ду хел — **математикӣ** ва **зоҳирӣ** мешавад. Ҳамвории уфуқӣ математики ба монанди кураи осмон андозаи дилҳоҳ дорад, вале ҳамвории уфуқӣ зоҳирӣ, сатҳи намоёни Замин ё сатҳи баҳрро дар бар гирифта, ҳамеша ба ҳамвории уфуқӣ математики мувозӣ (параллел) аст. Дар ин ҳусус, агар қади одам 1,8 метр бошад, он гоҳ дурии зоҳирӣ уфуқ барояш тақрибан 7,4 километрро ташкил медиҳад.

Замин бо андозаи худ аз масофаи байни Замину ситораҳо ниҳоят ҳурд буда, дар гирди меҳвараш ҳаракат мекунад ва гардиши ситораҳо инъикоси ҳаракати он аст. Пас бояд гардиши меҳвари олам (дунё) PP^1 ба гардиши ҳамаи нуқтаҳои сатҳи Замин, ки дар онҳо мушоҳид ҷой гирифтааст, мувозӣ (параллел) бошад. Ҳати росте, ки аз маркази умумии гардиши гумбази фалак гузашта, кураи осмони радиусаш дилоҳоҳро дар нуқтаҳи P (нуқтае, ки қарib аз болои ситораи қутби мегузарад) ва нуқтаи P^1 мебурад, **меҳвари дунё** номида мешавад (расми 2.4.3). Нуқтаи P қутби шимолӣ ва P^1 қутби ҷанубии кураи осмон мебошанд. Кураи осмон, ҳангоми рӯ ба шимол нигарон будани

мушоҳид, ба муқобили ақрабаки соат ва ба самти ҷануб нигоҳ кардани он, ба равиши ақрабаки соат ҳаракат мекунад.

Ҳамворие, ки аз маркази кураи осмон гузашта ба меҳвари (тири ҷархзани) олам перпендикуляр аст, ҳамвории экватории осмон ҳисобида мешавад ва доираи қалони (QWQ^1EQ) ин ҳамвориро дарбаргиранда, ки кураи осмонро ба ду қисми баробар ҷудо мекунад, **экватори осмон** номида мешавад. Е ба W — нуқтаҳои шарқӣ ва гарбии уфуқ мебошанд, ки дар натиҷаи буриши доираи уфуқи математикий бо экватор ҳосил шудаанд. Доираи қалони ($PZQSP^1Z^1Q^1NP$) кураи осмонро дарбаргиранда, ки аз болои хати амуди ZZ' ва меҳвари олам мегузарад, меридиани осмон меноманд.

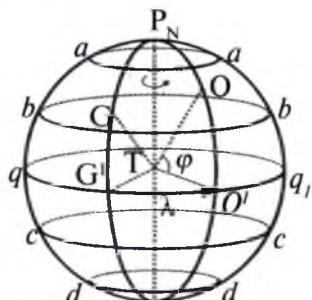

Саволҳо барои тақрор

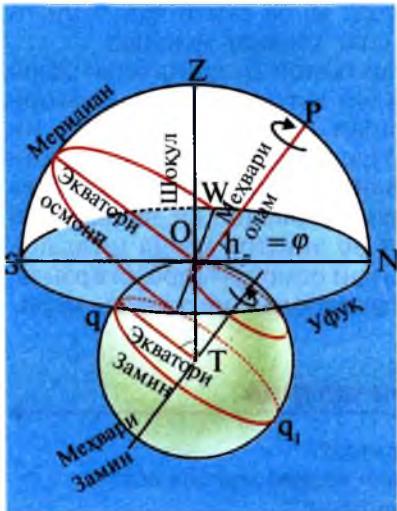
1. Кураи осмон гуфта чиро меноманд?
2. Нуқтаи зенитиро чӣ тавр муайян кардан мумкин аст?
3. Ҳамвории уфуқ гуфта чиро меноманд?
4. Хати нисфириӯзӣ чӣ тавр муайян карда мешавад?
5. Тафовути ҳамвории уфуқи математикий ва ҳамвории уфуқи зоҳирӣ дар чист?
6. Қутбҳои дунё (олам), экватор ва ҳамвории экваториро маънидод намоед.

2.5. Арзи ҷуғроғӣ ва муайян кардани арзи маҳал

Мушоҳидаҳо доир ба нуҷумшиносӣ (файр аз мушоҳидаҳо бо ёрии киштиҳои қайҳонӣ) асосан аз сатҳи Замин гузаронида мешаванд. Аз ин сабаб мо дар ин ҷо бо мақсади бо осонӣ фаҳмидани мавзӯъҳо баъзе мағҳумҳо ва истилоҳҳои ҷуғроғиро мавриди омузиш қарор медиҳем. Барои амали шудани ин мақсад аз расми 2.5.1. истифода мебарем. Дар ин ҷо O — мавзеи мушоҳид, T — маркази Замин, P_N — қутби шимолии Замин, P_S — қутби ҷанубии Замин, $P_N P_S$ — хати рости пайвасткунандай қутбҳо ё меҳвари ҷархзани Замин, давраи q , q' , O' , G' , q экватор ва нимдавраи $P_N O O' P_S$ — меридиани Замин, ки қутбҳои Замин ва нуқтаи мушоҳидро бо ҳам мепайвандад ва aa , bb , c dd — хатҳои бо ҳам мувозӣ ё параллелҳои ҷуғроғӣ мебошанд. Меридианҳоро дар сатҳи Замин аз қутбҳо бешумор гузаронидан мумкин аст. Меридиане, ки аз болои G (расадхонаи Гринвичи Инглистон) мегузарад, меридиани сифри (нули) ё меридиани ибтидой ҳисобида мешавад. Ба расми 2.5.1 дикқат дода, ба координатаҳои нуқтаи O шиносӣ пайдо мекунем. Дар нақша φ —

Расми 2.5.1

Расми 2.5.2

($\varphi = \text{O}'\text{TO}$) гуфта, кунчи байни ҳамвории экватор ва хати амудии аз нүктай О ва маркази Замин (Т) гузаронидашударо меноманд. Қимати кунчии он аз 0° то 90° ба тарафи шимоли экватор ва аз 0° то -90° ба сүй өнчүү экватор тафийир мейбад.

Түли чүгрофии нүктай О ($\lambda = \text{G}'\text{TO}^1$) гуфта, кунчи байни меридианҳои аз болои О ва G гузаронидашударо меноманд. Ин кунч ба тарафи шарқ аз 0° то 360° тафийир мейбад. Инчунин онро бо соатҳо аз 0° то 24° ифодаmekунанд (с — ишораи соат).

Арзи маҳал. Ба расмҳои 2.5.2 ва 2.5.3 назар карда дидан мумкин аст, ки қутби дунё (Р) дар болои уфук хобидааст. Баландии он $h_p = \angle \text{PON}$ ва арзи чүгрофии маҳал $\varphi = \angle \text{OTq}$ аст.

Ин ду кунч, бинобар сабаби шарти перпендикулярии $\text{TO} \perp \text{ON}$ ва $\text{Tq} \perp \text{OP}$ бо ҳам баробаранд, яъне $h_p = \varphi$.

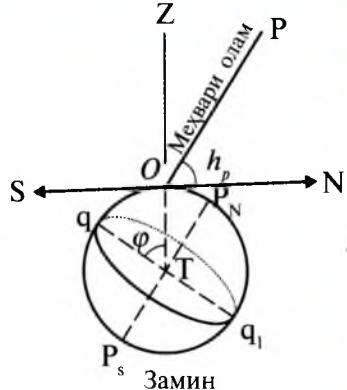
Барои муайян кардани арзи чүгрофии маҳал — φ , танҳо баландии қутби дунёро (оламро) дар болои уфук чен кардан лозим аст.

Супориш. Баландии ситораи қутбири бо ёрии зовиясанҷ (кунчченкунақ) муайян карда ва баъд онро бо арзе, ки дар харитаи чүгрофи нишон дода шудааст, муқоиса кунед.

Саволҳо барои тақрор

- Нүктаҳо ва хатҳои асосиро дар нақшай Замин нишон дихед.
- Арз ва түли чүгрофий гуфта чиро меноманд?
- Арзи маҳал дар Замин чи тавр муайян карда мешавад?

Расми 2.5.3

арзи чүгрофий ва λ — тули чүгрофий номида шуда, мавқеи координатии нүқтай О-ро муайян мекунанд. **Арзи чүгрофий**

аз нүктай О ва маркази Замин (Т) гузаронидашударо меноманд.

Кимати кунчии он аз 0° то 90° ба тарафи шимоли экватор ва аз 0° то -90° ба сүй өнчүү экватор тафийир мейбад.

Түли чүгрофии нүктай О ($\lambda = \text{G}'\text{TO}^1$) гуфта, кунчи байни меридианҳои аз болои О ва G гузаронидашударо меноманд. Ин кунч ба тарафи шарқ аз 0° то 360° тафийир мейбад. Инчунин онро бо соатҳо аз 0° то 24° ифодаmekунанд (с — ишораи соат).

Арзи маҳал. Ба расмҳои 2.5.2 ва 2.5.3 назар карда дидан мумкин аст, ки қутби дунё (Р) дар болои уфук хобидааст. Баландии он $h_p = \angle \text{PON}$ ва арзи чүгрофии маҳал $\varphi = \angle \text{OTq}$ аст.

Ин ду кунч, бинобар сабаби шарти перпендикулярии $\text{TO} \perp \text{ON}$ ва $\text{Tq} \perp \text{OP}$ бо ҳам баробаранд, яъне $h_p = \varphi$.

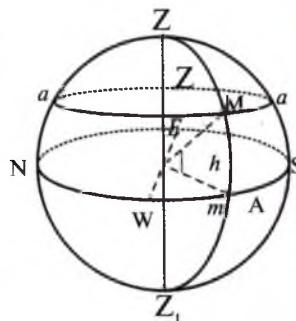
Барои муайян кардани арзи чүгрофии маҳал — φ , танҳо баландии қутби дунёро (оламро) дар болои уфук чен кардан лозим аст.

Супориш. Баландии ситораи қутбири бо ёрии зовиясанҷ (кунчченкунақ) муайян карда ва баъд онро бо арзе, ки дар харитаи чүгрофи нишон дода шудааст, муқоиса кунед.

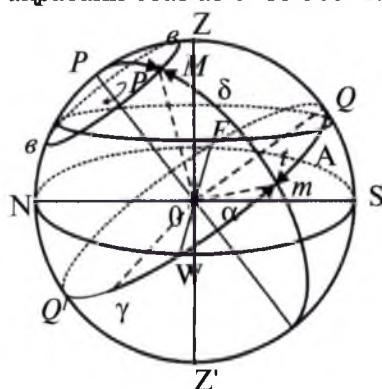
2.6. Координатаҳои осмонӣ ва ҳаритаи ситораҳо

Координатаҳои уфуқӣ. Мавқеи ҷирми мунир — M (Моҳ, Офтоб, сайёраҳо, ситораҳо ва ғайра) нисбат ба ҳамвории уфуқӣ математики SWNES (расми 2.6.1) бо ёрии координатаҳои (Z) (масофаи зенитӣ) ва A (азимут) муайян карда мешавад. Масофаи зенитӣ (Z) камони ZM -ро дарбар гирифта, кунҷи марказии ZOM -ро ифода мекунад. Нуқтаҳои E ва W мувофиқан тарафҳои шарқ ва гарбро ифода мекунанд.

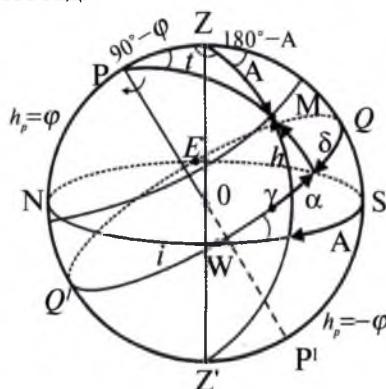
Масофаи зенитиро ба воситаи баландии ҷирми ҳам муайян кардан мумкин аст. Баландии ҷирми мунир — h гуфта, камони доираи амудиеро меноманд, ки он ба масофаи кунҷии уфуқӣ математики ва ҷирми осмонии M ё худ ба кунҷи байни ҳамвории уфуқӣ математики ва ҳате, ки аз маркази қураи осмон сар шуда то ҷирми осмонӣ — M самт мегирад, баробар аст. Қимати кунҷии h дар қисми зоҳирӣ гумбази фалак аз 0° то 90° чен карда мешавад ва бо ёрии он масофаи зенитиро муайян карда мумкин аст: $Z=90^\circ - h$. Мавқеи камони амуди дар қураи осмон бо ёрии дигар координата, яъне азимут — A муайян карда мешавад, ки он аз нуқтаи S то m нуқтаи давом мекунад. Доираи ҳурди aMa алмуқантарат ва нимдоираи қалони ZMZ' доираи баландӣ ё худ доираи амудӣ номида мешаванд. Ҳисобкуни азимут аз қисми ҷанубии уфуқӣ математики S сар шуда, то нуқтаи m , ки дар натиҷаи бурида шудани нимдоираи қалони аз болои ҷирми осмонии M гузаронидашуда ҳосил шудааст, давом мекунад. Қимати кунҷии азимут ба гар ба муқобили самти акрабаки соат аз 0° то 360° тафйир меёбад.

Расми 2.6.1.

Расми 2.6.2

Расми 2.6.3

Координатаҳои экваторӣ. Координатаҳои уфуқӣ барои соҳтани ҳаритаи ситораҳо, ки ба воситаи онҳо мавқеи ситораҳо ва бурҷҳо дар осмон муайян карда мешаванд, ба мақсад мувофиқ нест, зорои онҳо ҳамеша тағтиир ёфта меистанд. Аз ин сабаб ба ҷои онҳо ҳамин гуна системаи координатаҳои истифода бурдан лозим аст, ки бо осмони ситоразор якҷоя ҳаракат кунад. Барои амали шудани ин мақсад ҳамвории экваториро истифода мебарем, ки дар он нуқтаи О ҳамчун сарҳисоби координатӣ ҷой дода шудааст ва нисбат ба он координатаҳои экватории чирмҳои осмонӣ (ситораҳо) муайян карда мешаванд (расми 2.6.2).

Барои муайян кардани координатаҳои экваторӣ аз болои ҷирми осмонӣ (M) доираи қалонеро мегузаронем, ки он қутбҳои дунё RP¹-ро бо ҳам пайваста, экваторро дар нуқтаи тӯ бурад. Ин доираро, ки дар экватор қунҷҳои соатиро дар бар мегирад, **доираи соатӣ** ҳам меноманд. Координатаҳое, ки ба воситай онҳо мавқеи ҷирми осмонии M нисбат ба ҳамвории экваторӣ муайян карда мешаванд, **координатаҳои экватории ҳамин ҷирм** номида мешаванд. Яке аз координатаҳо **майли ҷирми осмонӣ** (δ) номида мешавад ва он аз болои доираи соатӣ PM_tP¹ гузашта, масофаи ҷирми осмониро аз экватор то нуқтаи M дарбар мегирад ва дар баязе ҳолатҳо ба воситай масофаи қутби (r) муайян карда мешавад:

$$\delta = 90 - p.$$

Бо ёрии δ ва p мавқеи цирм дар доираи соатӣ ва мавқеи доираи соатӣ дар кураи осмон ба воситаи кунчи соатии t муайян мегардад. **Кунчи соатии t** гуфта, ҳамин гуна камони экватории Qm -ро меноманд, ки он аз нуқтаи болои экватор сар шуда то доираи соатии $PMtP^1$ ки аз болои цирм мегузарад, давом мекунад (расми 2.6.2).

Ҳисобкуний қимати кунчии m ба самти гардиши шабонарузии Замин мувофиқ омада, аз 0° то 360° (қимати соатиаш аз 0° то 24°) тафийр мебад. Ҳамаи ҷирмҳое, ки дар доираи соати хобидаанд, кунҷҳои соатии яқхеларо доранд.

Координатай дигар — **фарози мустақим** (тулүй рост) номида шуда, мавқеи доираи соатии чирмро муайян мекунада он ба дарозии камони Υ^m баробар аст. Вай аз нүқтаи баробаршавии шабонарузи баҳори (Υ) ибтидо гирифта, то нүқтаи m , ки дар натиҷаи бурриши доираи соатии аз болои чирми осмони (M) гузаронидашуда ҳосил шудааст, идома меёбад ва кунчи Υ^0m -ро, ки дар ҳамвории экватор ҷойгир шудааст, дарбар мегирад. Фарози мустақим ба муқобили ҳаракати шабонарузии курраи осмон самт дошта, аз 0° то 360° ё ба ҳисоби соатҳо аз 0° то 24° тағиیر меёбад. Ҷирмҳое, ки дар болои ҳамон як доираи соати хобидаанд, фарози якхеларо доранд.

Тарзи муайянкунни координатаҳои осмонӣ дар расми 2.6.3 нишон дода шудааст ва ҳангоми ҳалли масалаҳо истифода мешавад. Координатаҳои экваториро дониста истода мӯхитай ситораҳоро тартиб дода метавонем.

Намунаи ҳалли масъалаҳо

1. Баландии қутби дунё (олам) ва тамоили кунҷии экватори осмонро нисбат ба уфуқи ҳақиқӣ дар арзи ҷуғрофии $41^{\circ}42'$ муайян кунед.

Ҳал: Ҷуноне ки дар боло қайд карда будем, баландии қутби дунё ҳама вақт ба арзи ҷуғрофии маҳал баробар аст, яъне

$$h_p = \phi = 41^{\circ}42'.$$

Дода шудааст:
 $\phi = 41^{\circ}42'$

$$\begin{array}{rcl} h_p & - ? \\ i_e & - ? \end{array}$$

Тамоили кунҷии экватори осмон нисбат ба уфуқи ҳақиқӣ асосан ба кунҷи байни хати нисфирузӣ (SN) ва хате, ки нуқтаҳои экватори осмон — QQ₁-ро бо ҳам мепайвандад, баробар аст (расми 2.6.2). Онро бо i_e ифода карда ҳисоб мекунем (расми 2.6.3):

$$i_e = 90^{\circ} - \phi = 90^{\circ} - 41^{\circ}42' = 48^{\circ}18'.$$

2. Координатаҳои уфуқии қутби дунёро муайян кунед, агар арзи ҷуғрофии маҳал $\phi = 23^{\circ}27'$ бошад.

Ҳал: Шарти арзи маҳал ба баландии қутби дунё баробар буданро дар назар дошта, навиштан мумкин аст:

$$h_p = \phi = 23^{\circ}27'.$$

Дода шудааст:
 $\phi = 23^{\circ}27'$

$$\begin{array}{rcl} h_p & - ? \\ A^p & - ? \end{array}$$

Дар қисми поёни қутби дунё нуқтаи шимоли уфуқ (N) ҷойгир шудааст (расми 2.6.3). Азимути он ба $A=180^{\circ}$ баробар аст.

Саволҳо барои тақрор

- Координатаҳои уфуқӣ чӣ тавр маълум карда мешаванд?
- Координатаҳои экваторӣ чӣ тавр муайян карда мешаванд ва қиматҳои кунҷии онҳо чӣ гуна тафир мейбанд?
- Доираи соатӣ гуфта чиро меноманд?

Машқи 2

1. Баланди ва масофаи зенитии қутби дунё (олам) кунци байни ҳамварии экватору параллелҳо (мұвозихои) осмонро (i_e) нисбат ба уфуқи ҳақиқиғи арзি маҳал ($\phi = 48^{\circ}26'$) муайян кунед.

Чавоб: $h_p = 48^{\circ}26'$, $Z = 41^{\circ}34'$, $i_e = 41^{\circ}34'$.

2. Азимутҳои нүктаҳои чануб (S), шарқ (E) ва гарб (W) ба чи баробаранд?

Чавоб: 0° , 270° , 90° .

3. Ситораи Қутби аз қутби дунё $58'$ (58 дақиқа) дур меистад. Кунци майли он ба чи баробар аст?

Чавоб: $89^{\circ}02'$.

2.7. Қиёми ғирмҳои мунир

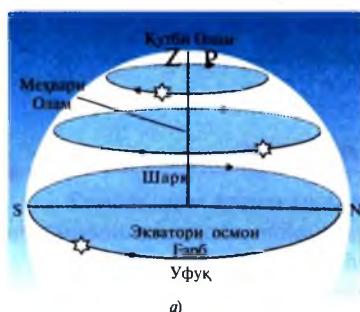

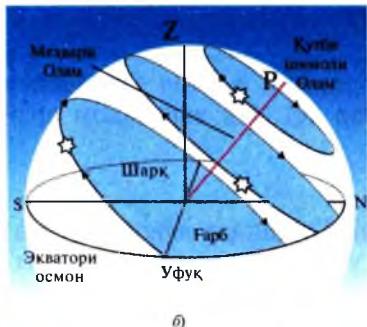
Расми 2.7.1

Доираҳои параллели ҳаракати зоҳирий ғирмҳо ва ё ситораҳо, ки дар нағтицаи ҷарҳзании шабонарузии Замин дар гирди меҳвараш ҳосил мешаванд, ҳама вақт меридиани осмонро мебуранд (расми 2.7.1). Нүктае, ки дар он ғирми осмони бо доираи худ меридиани осмониро мебурад, **қиёми ғирми осмоний** номида мешавад. Ситораҳо аз руи доираҳо шабона дар қисми болои курраи осмон ба қиёмҳои болой ва дар қисми поёни он ба қиёмҳои поёни соҳибанд.

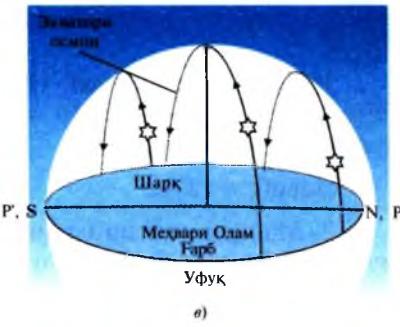
Қиём болой номида мешавад, агар ғирми осмони (M') қисми болои меридиани осмонро ($PZQSP'$), ки дар он нүктаи Z хобидааст, бурида гузарад.

Қиём поёни номида мешавад, агар ғирми осмони (M_3) қисми поёни меридиани осмонро ($PNQ'Z'P'$), ки дар он нүктаи Z' хобидааст, бурида гузарад. Қиёмҳои болой ва поёни ғирми M дар арзи дихоҳ, дар болои уфуқ меҳобанд ва ба чашм менамоянд. Барои ғирмҳои тулӯй ва фурубкунанда M_1, M_2 ва M_3 танҳо қиёмҳои болоиашон дид мешаванд. Барои ғирми тулӯйнашавандай M_4 ҳарду қиём бинобар сабаби дар поёни уфуқ хобиданаш, ба

б)

в)

Расми 2.7.2

чашм намоён намешавад. Барои мушоҳиде, ки дар кутби Замин истодааст, кутби олам (дунё) дар зенит (Z) ё худ дар болои сар меҳобад (расми 2.7.2 а). Ситораҳо дар ин ҳолат давраҳое мекашанд, ки ҳамвориашон ба ҳамвории уфуқ мувозианд (параллеланд).

Ҳангоми дар арзҳои миёнаи ҷуғрофи (байни кутб ва экватор) ҷойгир шудани мушоҳид ҳаракати ситораҳо аз руи нақшай дар расми 2.7.2, б нишондодашуда сурат мегирад. Агар мушоҳид дар экватор бошад, он гоҳ нисфи роҳи ҳаракати ситораҳо аз уфуқ боло ва нисфи роҳи ҳаракати боқимондаи онҳо аз уфуқ поён меҳобанд (расми 2.7.2, в).

Намунаи ҳалли масъала

Офтоб дар рӯзи инқилоби (офтобисти) тобистонӣ (22 июн) дар баландии $72^{\circ}50'$ дар қадом арзи ҷуғрофи қиём мекунад, агар майли он ба $23^{\circ}27'$ баробар бошад.

Дода шудааст:

$$\begin{array}{rcl} h = 72^{\circ}50' ; \\ \delta = 23^{\circ}27' \\ \hline \varphi = ? \end{array}$$

Ҳал: Масофаи зенити $z = 90^{\circ} - h = 90^{\circ} - 72^{\circ}50' = 17^{\circ}10'$ аст. Азбаски қиём дар қисми шимоли зенит ба амал меояд дар ҳолати $\delta > \varphi$ будан навиштан мумкин аст: $\varphi = \delta - z = +23^{\circ}27' - 17^{\circ}10' = +6^{\circ}17'$.

Саволҳо барои тақрор

1. Қиёми чирмҳои осмониро дар нақша нишон дигҳед.
2. Қадом қиёмҳоро поёнӣ ва қадомашонро болои меноманд?
3. Қиёмҳои чирмҳо дар қадом ҳолат мушоҳида намешаванд?

Машқи 3

1. Масофаи зенитии Офтоб ба тарафи шимол дар мавқеи истодааш (22 июн) ба $10^{\circ}41'$ баробар аст. Он дар кадом арзи چуғрофий қиём мекунад?

Чавоб: $+12^{\circ}46'$.

2. Мавқеи چойгиршавии Ситораи Кутби дар давоми сол (аз мушоҳид) нисбат ба самти шимолии уфуқ чи гуна тағиیر меёбад?

2.8. Муайян кардани самтҳои олам мувофиқи ҳаракати ситораҳо ва Офтоб

Ҳануз дар замонҳои қадим омӯхтани ҳаракат ва донистани табиати асрорангези ҷирмҳои осмонӣ мадди назари одамон шуда буданд. Масалан, баҳрнавардони Баҳри Сиёҳ ва Баҳри Миёназамин ба хулоса омаданд, ки баландии Ситораи Кутби дар уфуқ ва шакли осмони ситоразор, дар мавриди аз шимол ба ҷануб ва аз ҷануб ба шимол саёҳат кардани онҳо, тағиیر меёбанд. Баъдан, онҳо маҳорати мушоҳидавӣ зоҳир намуда, арзи چуғрофии қишии шиновариро аз рӯи мавқеи Ситораи Кутби муайян карданд. Барои ин фақат мавқеи қунҷии ҳамин ситораро донистан лозим буд. Маълум шуд, ки арзи چуғрофии мушоҳид ба баландии ҳамин ситора баробар будааст.

Дар замонҳои қадим ситораҳои дурахшон номгузорӣ шуда буданд ва онҳо барои муайян кардани самтҳои олам лозим мешуданд. Сайёҳон барои муайян кардани самтҳои шиноварӣ ва самтҳои олам мавқеи ситораҳоро истифода мебурданд. Ситораи Кутби аз ҳамин гуна ситораҳо буда, бо ёрии он самтҳои چуғрофиро муайян кардан қулай аст. Мо ба он назар карда, ба хулоса меоем, ки самти нигоҳамон ба шимол ва тарафҳои чапу ростамон ба гарбу шарқ мувофиқ меомадааст. Инчунин, аз рӯи ҳати сояи нисфирузӣ, рӯ ба ҷануб ё ба шимол истода, самтҳои заруриро ёфттан мумкин аст. Дар лаҳзаи рӯ ба ҷануб истода ба Офтоб нигоҳ кардан, тарафи ростамон ба гарб ва тарафи чапамон ба шарқ нигаронида мешавад.

Саволҳо барои тақрор

1. Бо ёрии Ситораи Кутби самтҳои چуғрофиро чи тавр аниқ мекунанд?

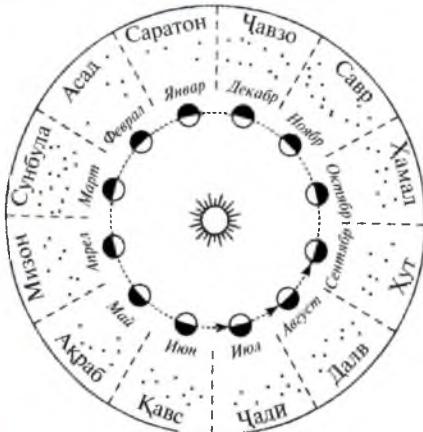
2. Оё сояи Офтоб дар нисфи рӯз боиси муайян кардани самтҳои олам мегардад?

2.9. Ҳаракати солонаи Офтоб. Эклиптика

Дар давоми сол ба ҳаракати шабонаи осмони ситоразор диққат дода, ба хулоса омадан мумкин аст, ки Офтоб дар байни ситораҳо ҷойивазкуон як даври пурра мекашад ва мо ҳар дафъа дар қисми ҷанубии осмон қиёмҳои ҳамон ситораҳоеро мебинем, ки дар лаҳзаи додашуда муқобили Офтоб ҷойгир шудаанд. Дар ин ҳолат пайҳам ивазшавии қисме аз ситораҳо дар меридиан мушоҳида мешаванд. Баландии нисфирузии Офтоб ҳам, дар ҳолати ситораҳо (ҳар як ситора) дар ҳамон як баландӣ ба қиёмҳои яхела соҳиб будан, тафйир ёфта меистад. Координатаҳои экватории (α ва δ) маркази Офтобро муайян карда, роҳи ҳаракати зоҳирӣ онро дар давоми сол аниқ карда метавонем. Ҳар нисфи руз δ -майли Офтобро бо ёрии формулаи $\delta = \phi - z$ муайян кардан мумкин аст. Дар натиҷаи ченкуниҳои масофаи зенити ё баландии нисфирузии Офтоб (лаҳзаи қиёми болоӣ) дар ҳамон як арзи ҷуғроғӣ, маълум гардид, ки Офтоб майли худро дар давоми сол аз $+23^{\circ}27'$ то $-23^{\circ}27'$ тафйир дода, экватори осмонро дар нуқтаҳои эътидолӣ (баробаршавии шабонарузи баҳорӣ ва шабонарузи тирамоҳӣ) ду маротиба бурида мегузарад (расми 2.9.1). Мушоҳидан ҳаракати Офтобро дар ҳаритаи осмон нисбат ба ситораҳо муқоиса карда гуфтан мумкин аст, ки фарози мустақими (тулуи рости) Офтоб дар давоми сол аз 0° то 360° ё бо ҷенаки соатӣ аз 0° то 24° (с-ишораи соат) ботадриҷ тафйир мейбад. Офтоб мавқеи худро дар осмон ба муқобили гардиши ситораҳо дар як шабонарӯз ба 1° ё 4 дақиқа тафйир медиҳад. Яъне, агар Офтоб ва ҷанде аз ситораҳо (аз шарқӣ уфуқ) дар лаҳзаи муайяни вақт намоён шаванд, он гоҳ бегоҳӣ ҳамон ситораҳо назар ба Офтоб 2 дақиқа пештар паси уфуқ мекаманд. Нисфи шаб дар қиёмҳои болоӣ ҳамон ситораҳо мавқеъ мегиранд, ки агар фарози мустақими онҳо (α) аз фарози Офтоб ба 180° ё 12° фарқ кунанд, яъне нисфи руз ситораҳо ва бурҷҳо дар қисми ба Офтоб нона-моёни муқобили осмон ҷойгир шаванд (расми 2.9.2).

Расми 2. 9. 1

Расми 2. 9. 2

даҳ бурҷ Ҳут, Ҳамал, Савр, Чавзо, Саратон, Асад, Сунбула, Мизон, Ақраб, Қавс, Қади ва Даңыз мегузарад, ки он минтақаи бурҷдо (минтақатулбұруч) номида мешавад (нигаред ба харитаи **гардандаи осмони ситораҳо**). Офтоб дар давоми сол аз қисми ҹанубии қураи осмон ба қисми шимолии он ҳаракат карда, экватори дунёро 21 март дар нүктай эътидоли (баробаршавии шаборұзии) баҳори — γ ва дар мавриди аз қисми шимоли ба ҹануб چой иваз қарданаш ҳамон экваторро 23 сентябр дар нүктай эътидоли тирамоҳи — δ мебурад (расми 2.9.1). Җойивазқунни калонтарини Офтобро аз нүктай γ дар нимкураи шимолии осмон, нүктай инқилоби (офтобисти) тобистони меноманд, ки он ба 22 июн рост меояд. Калонтарин җойивазқуниро аз ҳамин нүктай дар нимкураи ҹануби, ки ба 22 декабр рост меояд нүктай инқилоби (офтобисти) зимистони меноманд. Майли Офтоб (δ) дар нимкураи шимоли ба $-23^{\circ}27'$ ва дар нимкураи ҹануби ба $23^{\circ}27'$ баробар аст.

Саволҳо бароу тақрор

1. Тағийрәбии мавқеи Офтобро дар байни ситораҳо, ба воситаи координатаҳояш, шарҳ дихед.
2. Эклиптика гұфта чиро меноманд?
3. Минтақаи бурҷдо гұфта чиро мегүянд?
4. Нуқтаҳои инқилоби (офтобисти) тобистони өзбек тақрори меноманд ба кадом рұзғои сол мұвоғиқ меоянд?

Машқи 4

1. Фароз α ва арзи ϕ Офтоб 22 июн ва 22 декабр ба чи баробаранд?

Чавоб: 90° ва 0° ; 270° ва 0° .

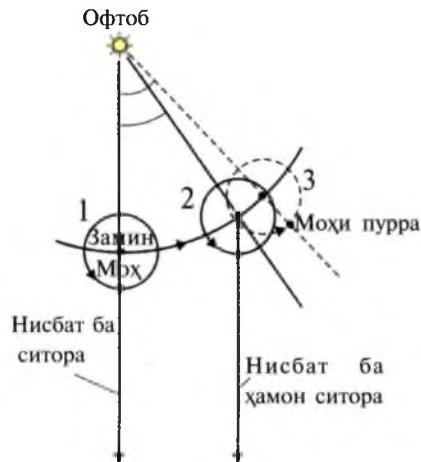
2. Харитай ситораҳоро истифода бурда нуқтаҳоеро ёбед, ки дар он Офтоб имрӯз ва баъди ду моҳ ҷойгир мешавад.

3. Фароз ва майли Офтоб дар қадом мавқеъ босуръат ва дар қадом мавқеъ оҳиста-оҳиста тағиیر меёбанд?

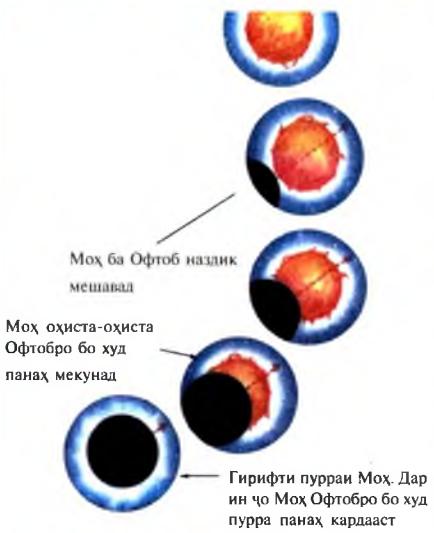
2. 10. Ҳаракати Моҳ ва ҳодисаҳои гирифти Офтоб ва Моҳ

Ҳаракати зоҳирини Моҳ дар байнни ситораҳо инъикоси ҳаракати ҳақиқии он дар атрофи Замин аст. Ҳаракати он бо ҳамон як тарафаш дар атрофи Замин ва дар байнни ситораҳои минтақаи бурҷҳо бо давраҳои паиҳам васлшаванд ба амал меояд. Дар чунин ҳаракат тағиیرёбии шакли зоҳирини Моҳ ба ҷашм мерасад, ки онро дар асоси тағиирёбии фазаҳояш шарҳ додан мумкин аст. Моҳ нисбат ба ҳамон як ситора дар гирди Замин як гардиши пурра мекунад. Ин даври гардиш ба 27,32 шабонарузи миёнаи офтоби баробар буда, **даври ситорагӣ** номида мешавад. Моҳ дар ин муддат аз мавқеи 1 ба мавқеи 2 ҷой иваз мекунад, вале ба фазаи пурра соҳиб намешавад (расми 2.10.1). Барои пурра шудани Моҳ, Замин бояд ҷанд муддати дигар аз мавқеи 2 то мавқеи 3 рафта расад. Моҳ аз рӯи мадораш ба мавқеи 3 расида пурра мешавад, ки онро аз Замин мушоҳидаро кардан мумкин аст. Ҳамин тавр Моҳ дар давоми 29,53 шабонарузи миёнаи офтоби аз рӯи мадораш дар гирди Замин ҳаракат карда аз мавқеи 1 то мавқеи 3 рафта мерасад, ки онро **даври синодӣ** меноманд. Моҳи синодӣ асосан фосилаи вақти байнини ду фазаҳои паиҳам тақроршавандай Моҳро дарбар мегирад. Моҳ дар атрофи Замин ҳаракат карда бо қурси (диски) худ ситораҳо, сайёраҳо ва Офтобро панаҳ мекунад.

Панаҳшавии Офтобро дар паси қурси Моҳ **гирифти Офтоб** меноманд. Ин ҳодиса, дар лаҳзаи Моҳ аз рӯи хати рост дар байнни Офтобу Замин ҷойгир шуданаш, рӯй медиҳад. Гирифти Офтоб дар шаклҳои гуногун зоҳир мешавад (расми 2.10.2). Қурси Офтоб ҳамавақт барои мушоҳиде, ки дар доҳили конуси сояи Моҳ ҷойгир

Расми 2. 10. 1

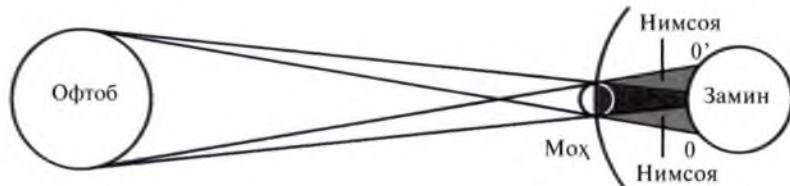

Расми 2.10.2

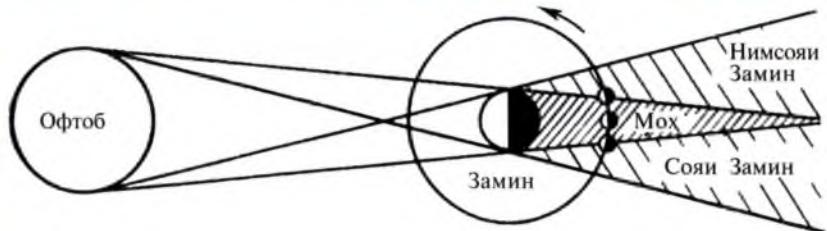
меафзояд. Ба чашми мушоҳиде, ки берун аз конуси нимсоя истодаааст, курси пурраи Офтоб намоён буда, ҳеч гуна гирифт дид намешавад. Бинобар сабаби тафийр ёфтани масофаи Моҳ Замин ва дарозии конуси нимсояи Моҳ тақрибан ба 374 000 км баробар будан, қуллаи сояи Моҳ баъзан дар сатҳи Замин намехобад. Дар чунин вазъият гирифти Офтоб, барои мушоҳиде, ки дар наздикии тири конуси сояи Моҳ мавқеъ дорад, ҳалқамонанд намоён мешавад ва атрофи курси Офтоб бо Моҳ пӯшида нашуда, дурахшон мемонад. Дар ҳолати зикршудай гирифти Офтоб бо ёрии нурполо мушоҳида кардани афрузишу алантагаҳо ва дигар хусусиятҳои нурафкании Офтоб басо қулагӣ аст.

Гирифти Офтоб, бинобар сабаби аз фарб ба шарқ ҳаракат кардани Моҳ, аз канори фарбии курси Офтоб мушоҳида мешавад. Аз ин чо косташавии Офтоб торафт зиёд шуда, минбаъд он ба дости камоншакли борик монанд мешавад. Ҳамин, ки Офтоб дар қафои Моҳ бо пуррагӣ ҷойгир шуд, гирифти пурраи

аст, намоён нест. Қутри қалонтарини ин соя дар Замин аз 270 км зиёд намешавад. Дар чунин мавзеи сатҳи Замин, ки он дар натиҷаи афтиши сояи пурраи Моҳ ҳосил мешавад, гирифти пурраи Офтоб ба ҷашм мерасад (расми 2.10.3). Дар сатҳи Замин аз мавзъҳои конуси нимсояи Моҳ қисман гирифти Офтоб мушоҳида мегардад, ки он дар натиҷаи қисми қурси Офтобро панаҳ кардани қурси Моҳ ҳосил мешавад. Аз расми 2.10.3 маълум мегардад, ки ҳар қадар мушоҳид ба ҳати сояи ҳақиқӣ наздик шавад, ҳамон қадар қисми зиёдтари қурси Офтоб ториктар мешавад ва ҳамон қадар фазаи гирифти Офтоб

Расми 2.10.3

Хатҳои \\\\\— нимсоия Замин ва хатҳои //// — сояи Замин.

Расми 2.10.4

Офтоб ба миён меояд. Он тақрибан 2–3 дақиқа ва байзан 7 дақиқа давом мейбад. Бо баробари аз қурси Офтоб дур шудани қурси тираи Моҳ гирифти Офтоб хотима мейбад. Давомнокии ҳамаи фазаҳои гирифти Офтоб аз ду соат зиёлтар ($2^{\circ}18'$) давом меқунад. Қайд кардан лозим аст, ки ҳодисаи гирифти Офтоб танҳо дар ҳолати Моҳи нав рух медиҳад.

Гирифти Моҳ. Моҳ дар атрофи Замин давр мезанад ва ҳарду якҷоя, дар як маврид, дар гирди Офтоб ҳаракат мекунанд. Дар рафти ҳаракати онҳо лаҳзае мерасад, ки дар он Замин аз рӯи як ҳат, мавқеи миёнаи Офтобу Моҳро мегирад. Дар ҳолати мувозӣ паҳн шудан нури Офтоб сояи Замин ҳосил мешавад. Ин соя ҳамон лаҳза ба болои Моҳ меафтад. Ҳамин ҳодисаи афтиданӣ сояи Заминро ба болои Моҳ гирифти (хусуфи) Моҳ меноманд.

Офтоб аз ҷиҳати андоза хеле қалон аст. Аз ин рӯ ҳаҷми фазогии сояи Замин, ки дар натиҷаи аз паси Замин гузаштани нури Офтоб ҳосил мешавад, нисбат ба самти паҳншавии рӯшной торафт кам шуда, шакли конусро мегирад. Онро сояи конусшакли Замин меноманд, ки аз сояи конусшакли Моҳ дарозтар аст. Илова бар ин, қутри сояи конусшакли Замин дар масофае, ки он ҷо Моҳ ҷойгир аст, аз қутри Моҳ 2,5 маротиба қалонтар аст. Бо назардошти вазъияти мавҷуда Моҳ дар гирди Замин ҳаракат карда, ба сояи конусшакли Замин дохил мешавад, ки дар натиҷаи он гирифти Моҳ рух медиҳад (расми 2.10.4).

Саволҳо барои тақрор

- Даври ситорагӣ (сидерӣ) ё ҳуд моҳи ситорагӣ гуфта чиро меноманд ва он ба чӣ баробар аст?
- Даври синодӣ гуфта чиро меноманд ва он ба чанд шабонарӯзи миёнаи офтобӣ баробар аст?
- Ҳодисаи гирифти пурраи Офтоб дар қадом лаҳза рух медиҳад?
- Гирифти пурраи Моҳро шарҳ дидед.
- Сояи конусшакли Заминро, ки ба болои Моҳ афтида, боиси гирифти он мешавад, фаҳмонед.

2.11. Асосхой ҳисоби вақт

Ченкуний вақт ба мушоҳидай гардиши шабонарӯзии гумбази фалак ва ҳаракати солонаи Офтоб, яъне ба ҷарҳзани шабонарӯзии Замин ва гардиши Замин дар атрофи Офтоб асоснок ва амали кунонида шудааст. Фаъолияти ҳаррӯзай инсон ҳам ба ивазшавии шабу рӯз ё худ ба ҷарҳзани Замин дар гирди меҳвар алоқаманд аст. Барои ҳисобкунии ҷарҳзани Замин дар гирди меҳвараш ва гардиши он дар атрофи Офтоб меъёрҳои муайянкунии вақт қабул карда шудааст. Шарҳи минбаъдаи мо ба ҳамин нуқтаи назар тааллуқ дорад.

Замин дар гирди меҳвари худ тавре гардиш мекунад, ки он асосан ба даври гардиши гумбази фалак баробар аст. Инро бо ёрии мушоҳидаго аниқ кардан осон аст. Гардиши кунции Замин танҳо аз мавқеи ибтидоиаш ҳисоб карда мешавад. Мавқеи ибтидоии Замин гуфта, ҳурдтарин лаҳзаеро меноманд, ки дар давоми он ҳамвории меридиани мушоҳид аз ягон нуқтае, ки (масалан, нуқтае, ки он ҷо ситора ҷойгир аст) дар осмон интихоб шудааст, гузарад. Ин ҳамон мавқее мебошад, ки аз он вақт ибтидо мегирад. Бо ҳамин мазмун ба сифати мавқеи ибтидоии Замин лаҳзai қиёми болӣ ё қиёми поёни ин ё он нуқта қабул карда мешавад. Дар бораи ҷоришавии вақт ҳамон дам мулоҳиза рондан мумкин аст, ки агар Замин аз ҳамон мавқеи ибтидоиаш нисбат ба нуқтаи (ё ситораи) интихобгуда ҳурдтарин гардиш кунад. Бо мақсади ченкуний гардиши кунҷи ва гардиши шабонарӯзии Замин воҳидҳои ченкуний вақт қабул шудааст. Ҷарҳзани Заминро дар гирди меҳвараш бефосила ва мунтазам ҳисобида, воҳидҳои ченаки вақтро муқаррар намудан мумкин аст. Фосилаи вақте, ки дар давоми он Замин дар гирди меҳвари худ нисбат ба нуқтаи дилҳоҳи осмон як маротиба гардиш мекунад, **шабонарӯз** номида мешавад. Ин воҳиди вақт ва ҳиссаҳои доҳилии он (соат, дақиқа, сония) барои ченкуниҳои вақтҳои ҳурд истифода мешавад. Барои фосилаҳои калони вақт воҳиди дигар **соли тропикиро**, ки ба ҳаракати Замин дар атрофи Офтоб асоснок карда шудааст, истифода мебаранд. Соли тропики гуфта, фосилаи вақти байни ду гузариши пайдарпаи маркази ҳақиқии Офтобро аз нуқтаи эътидоли баҳорӣ (♈) меноманд. Ба сифати сарҳисоб нуқтаи эътидоли баҳорӣ, маркази зоҳирӣ қурси Офтоб ва ё маркази миёнаи Офтоб интихоб карда мешаванд. Маркази миёнаи Офтоб нуқтаи хаёли буда, ба таври назарияви ҳисоб карда мешавад. Фосилаҳои вақте, ки аз нуқтаҳои номбаршуда ибтидо мегиранд, мувофиқан шабонарӯзи ситорагӣ, шабонарӯзи офтоби ва шабонарӯзи миёнаи офтоби номида мешаванд. Инчунин фосилаи вақти байни ду қиёмҳои паиҳами нуқтаи дилҳоҳи осмонро, ки дар ҳамон як меридиани ҷуғроғӣ ҳисоб карда мешаванд, шабонарӯзҳо меноманд.

Вақти маҳаллӣ. Муқаррар кардани воҳидҳои вақт ва ченкунии вақт танҳо бо меридиани ҷуғрофии маҳал вобаста аст. Меридиане, ки аз болои расадхонаи Гринвич (Инглистон) мегузараад, меридиани сифри номида шуда, ба тарафи шарқ бо аломати мусбат ҳисоб карда мешавад. Вақте ки нисбат ба меридиани ҷуғрофӣ муайян гардидааст, **вақти маҳаллии** ҳамон меридиан номида мешавад. Дар ҳамаи нуқтаҳои ҳамон як меридиан, вақти маҳаллӣ якхела аст. Масалан, шаҳрҳои Макка, Мадина, Краснодар, Воронеж ва Ярославл, ки тақрибан дар як меридиан меҳобанд, ба вақтҳои маҳаллии якхела соҳибанд. Барои ду нуқтае, ки дар як меридиан намехобанд, вақти маҳаллӣ туногун буда, асосан ба фарқи тули ҷуғрофии ин нуқтаҳо ($\lambda_2 - \lambda_1$, бо ченаки соати дақиқаҳо, сонияҳо) дар ҳамон як лаҳзаи додашудаи вақт баробар аст. Вақти ситорагии маҳаллӣ — S , вақти ҳақиқии офтоби — T_θ , вақти миёнаи офтоби — T_m дар ҳамон як лаҳзаи вақт, одатан ба фарқи тули ҷуғрофии меридиане, ки бо ченакҳои соатӣ (дақиқаҳо, сонияҳо) ифода карда мешаванд, баробар аст.

Ин фарқият барои вақти ситорагии ду меридиан:

$$S_2 - S_1 = \lambda_2 - \lambda_1, \quad (2.11.1)$$

$$\text{барои вақти ҳақиқии офтоби } T_{\theta_2} - T_{\theta_1} = \lambda_2 - \lambda_1, \quad (2.11.2)$$

$$\text{барои вақти миёнаи офтоби } T_{m_2} - T_{m_1} = \lambda_2 - \lambda_1 \quad (2.11.3)$$

баробар аст.

Бо мушоҳидаҳои астрономӣ вақти маҳаллиро барои меридиане, ки аз он мушоҳида (нисбат ба ситора, Офтоб ва гайра) гузаронида шудааст, муайян мекунанд. Меридианҳои ҷуғрофии Замин бешуморанд ва аз ин рӯ системаи ҳисоби вақти маҳалли ҳам бешумор аст. Вале дар тақвимҳои астрономӣ вақти ба вуқӯй омадани ҳодисаҳои ба ҷирмҳои осмонӣ мансубият дошта, бо вақти умумиҷаҳонӣ қайд мешаванд. Вақти миёнаи офтобиро, ки дар меридиани Гринвич (меридиани сифри) муайян карда шудааст, **вақти умумиҷаҳонӣ** (T_0) меноманд. Дар меридиани дилҳоҳ бо назардошти шартҳои:

$$T_{m_1} - T_0; T_{m_2} = T_m; \lambda_2 = \lambda \text{ ва } \lambda_1 = 0$$

аз муодилаи (2.11.3) навиштан мумкин аст:

$$T_0 = T_m - \lambda.$$

Вақти минтақавӣ. Истифодаи вақти миёнаи офтобӣ ва умумиҷаҳонӣ дар зиндагии ҳаррӯзаамон нокулай аст. Чуноне ки қайд кардем, меридианҳои ҷуғрофӣ барои нуқтаҳои маҳал ё маҳалҳо, ки дар онҳо ин ё он ҳодиса ва воқеаҳо рӯй медиҳанд, бешуморанд. Барои меридианҳои бешумор системаҳои бешумори ҳисоби вақтро тартиб додан лозим аст, ки онҳо барои қайди ҳодисаҳо мушкилиро ба миён меоранд. Аз як тараф барои қайди

Расми 2. 11. 1

Мувофиқи он сатҳи курраи Замин шартан ба 24 минтақаи соатӣ чудо шудааст (расми 2.11.1). Хати сарҳадии ин минтақаҳо, танҳо дар уқёнусҳо ва ҷойҳои аҳолиашон кам, аз болои меридианҳо ва дар ҳолатҳои алоҳида, аз рӯи сарҳадҳои давлатӣ, маъмурӣ, ҳоҷагӣ ва ҳатҳои ҷуғрофӣ мегузаранд. Минтақаҳои соатӣ ба самти шарқ аз 0 то 23 рақамгузорӣ шудаанд, ки аз мобайни ҳар қадоми онҳо баъди ҳар 15° (1 соат) меридианҳо гузаронида мешаванд. Тули ҷуғрофии меридиани асосии минтақаи якум (рақами соатиаш 1^c) аз Гринвич ба тарафи шарқ ба 15° , меридиани асосии минтақаи дуюм 2^c ба 30° ва ҳоказо то 23-юм минтақаи соатӣ, ки тули ҷуғрофиаш ба 345° мувофиқ моеяд, баробар аст.

Вақти минтақавии минтақаи додашуда, бо маълум будани вақти умумицаҳони T_0 муайян карда мешавад, яъне $T_m = T_0 + N^c$. Дар ин ҷо N — рақами минтақа буда, адади бутуни соатҳоро (1^c , 2^c ва файра) ифода мекунад.

Вақти декретӣ. Баҳору тобистон бисёр давлатҳо бо мақсади истифодаи рушноии табии ва ба таври самаранок сарф кардани манбаъҳои барқие, ки барои равшан кардан хонаю қучаҳо ва корхонаю муассисаҳо пешбинӣ шудаанд, ақрабаки соатро як соат (1^c) пеш ё қафо мекунанд. Ин вақтро, ки дар доҳили ин ё он давлат бо қарори маҳсуси ҳукуматӣ дар амал ҷорӣ карда мешавад, **вақти декретӣ** меноманд. Агар ақрабаки соат ба 1 (1^c) соат пеш кучонида шавад, он гоҳ вақти декретӣ бо формулаи $T_d = T_m + 1^c$ муайян карда мешавад. Манфиатбахш будани вақти декретиро дар назар дошта, бисёр давлатҳо аз он истифода мебаранд.

Саволҳо барои такрор

1. Ченкунин вақт дар асоси қадом ҳодиса сурат мегирад?
2. Ҷоришавии (саршавии) вақтро фаҳмонед.

3. Шабонарұзғо ва соли тропикй чи тавр муайян карда мешаванд?
4. Вақти маҳаллй гүфта чиро меноманд?
5. Дар меридиани дилхө мудилаи вақти маҳаллиро нависед.

Машқи 5

1. Фарқи байни тули چүгрофии ду нүкта ба фарқи кадом вақтқо баробар аст? Ба фарқи вақти офтоби ё ситораги?
2. Харитай چүгрофири истифода бурда, тули چүгрофии Хучандро нисбат ба шаҳри Күлоб муайян кунед. Бигуед, ки фарқи вақти маҳаллии ин шаҳрҳо ба чи баробар аст?
3. Тули мавқеи якум аз Гринвич ба самти шарқ ба $37^{\circ}34'$ баробар аст. Мавқеи дуюм, ки вақти ситорагиаш ба $8^{\circ} 45''$ баробар аст, аз Гринвич дар кадом тули چүгрофи хобидааст? Вақти ситорагиро дар нүктаи якум $2^{\circ} 30'$ қабул намоед.

Чавоб: $8^{\circ} 45' T_o$

2.12. Тақвимҳои қамарӣ, шамсӣ ва григорионӣ

Системаи ҳисоби фосилаи вақти тулонӣ, ки дар он (бо назардошли ибтиди сол) тартиби ҳисоби рузҳо дар давоми сол муайян шудааст, тақвим номида мешавад. Омузиши таърихи тақвим аз он гувоҳӣ медиҳад, ки инсон ҳанӯз дар замонҳои қадим ба истифодай он эҳтиёҷ надошт ё ҳуд заруриятеро барои тартиб додани он эҳсос намекард. Ҳатто дар замони мо дар Австралии Марказӣ, ҷангалҳои тропикии Индонезиё ва Амрикои Ҷанубӣ музофотҳое ҳастанд, ки одамонашон заминдори ва кулолгариро намедонанд ва дар бораи тақвим тасаввуроте ҳам надоранд. Аз ин мебарояд, ки тақвим фақат дар минтақаҳои пайдо шудааст, ки дар онҳо мардум ба соҳтмонҳои меъморӣ, заминдори ва ғайра машғул будаанд. Мувофиқи маълумотҳои археологии солҳои сиёми асри гузашта, дар яке аз музофотҳои Амрикои Марказӣ, бо ном қабилай Майя ҳанӯз солҳои ҳазоруми пеш аз милод аз тақвим истифода бурдаанд. Тартиб ва ҷобаҷоизории санаи таърихии ҳар як иморат ва қайди санаҳои таърихи дар бозёфтҳои нодир аз истифода шудани тақвимҳои ҳамонзамона шаҳодат медиҳанд.

Соҳти тақвим ва шаклҳои он. Тақвимҳо асосан се хел (моҳтоби-қамарӣ, офтоби ва моҳтобио офтоби) мешаванд.

Тақвими қамарӣ ба ҳаракати Моҳ дар атрофи Замин, **тақвими офтобӣ (шамсӣ)** ба ҳаракати Замин дар гирди Офтоб ва **тақвими моҳтобио офтоби** ба ҳаракати Моҳу Офтобу Замин асосонк карда, соҳта шудаанд.

Тақрибан 4000 сол пеш дар Бобулистани Қадим дар асоси ҳаракати Моҳ тақвим тартиб дода шуда буд. Давомнокии моҳ дар он фосилаи вақти байни ду Моҳи навро дарбар мегирифт ва ба $29,5$ руз мувофиқ меомад, ҳол он, ки як моҳи аниқ ба

29,5306 руз баробар аст. Тақвими сол он замон 12 моҳ ё 354 рузро дарбар мегирифт, ҳол он ки давомнокии соли ҳақиқӣ (соли тропики) ба 365,2422 руз баробар аст. Дар аввалҳо яхудиён ин тақвимро мавриди истифода қарор дода буданд, vale онҳо бо назардошти фарқиятҳои дар боло зикршуда дар асри IV пеш аз милод аз ин тақвим даст кашиданд ва вобаста ба ҳаракати Моҳу ҳаракати Офтоб тақвими моҳтоби-офтоби тартиб доданд.

Мисриёни Қадим бошанд, 5000 сол пеш аз милод тақвиме истифода мебурданд, ки он дар асоси мувофиқ омадани ҳодисаи лабрезшавии дарёи Нил ва дар осмон пайдошавии ситораи Шеърои Ямани (Шабоҳанг) тартиб дода шуда буд. Ин тақвим хеле манфиатовар буд, зоро он мардумро аз лабрезшавии дарёи Нил, оқибатҳои зарarovар ва пешгирий кардани он воқиф месоҳт.

Тақвими шамсӣ. Агар нисбати гардиши шабонарузии Замин дар атрофи меҳвараш ва ҳаракати солонаи он дар атрофи Офтоб таносубе вуҷуд медошт, он гоҳ ҳисоби рузҳо дар давоми сол мушкил намешуд. Аммо давомнокии соле, ки ҳоло мӯбо он умр ба сар мебарем (бо саҳехии 0,1 сония) ба 365,2422 руз ва давомнокии моҳи моҳтоби (моҳи синоди) ба 29,5306 руз баробар аст. Аз муқоисаи ин агадҳо бармеояд, ки ба давомнокии сол ва дар айни ҳол давомнокии моҳи моҳтоби ва давомнокии шабонарузҳо бо ягон агадҳои аниқ, яъне на бо агадҳои касри ва на бо агадҳои бутун ифода карда намешаванд. Дар асоси ҳаракати Замин дар атрофи Офтоб ва бо назардошти садҳо фикру ақидаҳои пешниҳодшуда тақвими шамсӣ тартиб дода шуд, ки онро ҳоло тақвими григорионӣ (тақвиме, ки шумо дар киса доред) меноманд. Тақвими мазкурро дар аксарияти давлатҳо аз ҷумла дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода мебаранд. Пеш аз ин давлатҳои насрони тақвими юлиониро истифода мебурданд Вале ин тақвим дар тули 400 сол (аз соли қабулаш) аз соли ҳақиқӣ, яъне аз соли тропики 3 шабонаруз фарқият пайдо кард ва он соли 1257 ба 10 шабонаруз расид. Минбаъд, эътидоли ё ҳуд баробаршавии шабонарузии баҳорӣ ба 21-уми март не, балки он ба 11-уми март мувофиқ омад. Ин барои ҷашнгериҳои динӣ, қайди санаҳои таъриҳӣ ва дигар ҷорабиниҳои давлатӣ бенизомиро ба миён овард. Барои бартараф кардани тафоввuti ба миёномада соли 1582 бо фармони папаи ибодатхонаи католикии Рим Григорий XIII ва мувофиқи нишондоди Лилио, ки дар донишгоҳи Перучий аз фанни риёзи дарс медод, ба тақвими юлионӣ тағиирот дароварда шуд ва аз ҳамон сол то замони мӯ, тақвими мазкур тақвими григорионӣ номидашудааст (ниг. ба «Физика»-и с.9).

Тақвими мучал. Мардуми Осиёи Шарқӣ тақвими 12 соларо, ки тартиби дохилиаш ба номи ҳайвонҳо гузошта шудаанд, аз савдогарон, бодиянишион ва кӯчманчиёни Осиёи Марказӣ қабул кардаанд. Нуҷумшиносони Осиёи Марказӣ даври роҳи ҳаракати Муштариро дар атрофи Офтоб, ки ба 12 сол баробар аст, ба 12 қисми баробар (ҳар қадоме 30°) ҷудо карда, бо тартиби зерин номгузорӣ карданд: 1) муш; 2) гов; 3) паланг; 4)

харгүш; 5) наханг; 6) мор; 7) асп; 8) гусфанд; 9) маймун; 10) мург; 11) саг; 12) хук (расми 2.12.1). Йн тақвим тақвими мучали номида шудааст. Мисол: Фарз мекунем, ки шумо соли 1990 таваллуд шудаед. Муайян мекунем, ки соли таваллуди шумо ба қадом солжои тақвими мучалий мувофиқ меояд. Барои ин аз 1990 адади 3-ро тарҳ мекунем ($1990 - 3 = 1987$) ва натиҷаи онро ба 12 тақсим карда, ҳосил мекунем: $1987 : 12 = 165$. Вале бақияи ҳосили тақсим ба 7 баробар аст, ки он тартиби рақами ҳайвонҳоро марбут ба тақвими мучали ифода мекунад (нигаред ба тартиби номгузори). Ҳамин тavr, маълум гардид, ки соли 1990 бо соли «Асп» мувофиқ меомадааст.

Дар таърихи бунёди тақвимҳо ҳиссаи Умарӣ Хайём хеле арзанда аст. Тақвиме, ки у дар замони худ тартиб додааст, дар давоми 4900 сол тагироти назаррасе аз сар намегузаронад.

Саволҳо барои тақрор

1. Тақвим чист? Онҳо чанд хел мешаванд?
2. Дар Бобулистони Қадим қадом намуди тақвим амал мекард?
3. Тақвими шамсӣ чӣ тавр тартиб дода мешавад?
4. Тақвими Юлионӣ чӣ гуна тартиб дода шудааст?
5. Бартариҳои тақвими Григориониро аз Юлионӣ шарҳ диҳед.
6. Тақвими мучали чӣ гуна сохта шудааст ва аз он қадом давлатҳо истифода мебаранд?

Машқӣ 6

1. Тақвими григорионӣ баъди 100, 500 ва 1000 сол аз ибтидои истифода шуданаш чӣ гуна тафовут пайдо мекунад?

Ҷавоб: $43^d; (3,5)^c$ (d — дақиқа, c — соат)

2. Тоҷикон ҳанӯз дар асри XI тақвими тартиб додай Умарӣ Хайёро истифода мебурданд. Гардиши тақвим 33 солро дарбар мегирад ва аз 25 соли оди ва 8 соли қабиса иборат аст. Давомнокии сол ва саҳёни тақвимро муайян кунед.

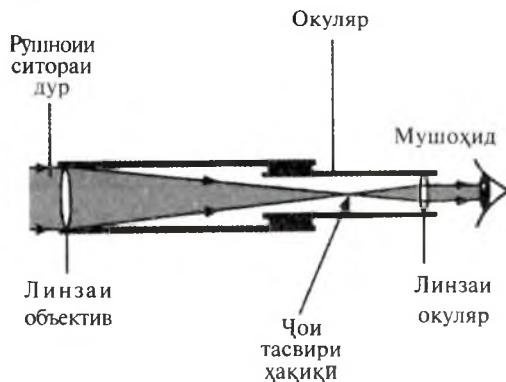
Ҷавоб: $365,2424 ; 0,0002$.

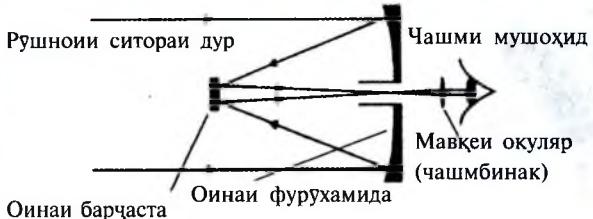
АСБОБХОЙ МУШОҲИДАВӢ ВА УСУЛҲОИ ТАД҆ҚИҚОТИИ НУ҆ЧУМ

3.1. Телескопҳо

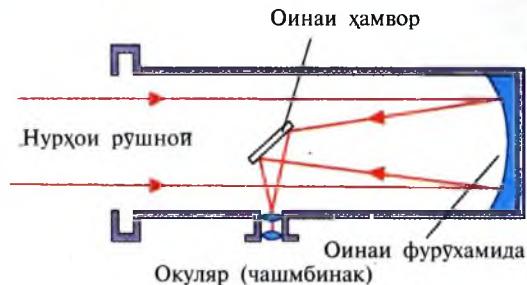
Телескоп асбоби астрономӣ буда, барои калонқунии ҷирмҳои осмонӣ ва пурӯзвват кардани дурахшонии объектҳои нуқташакли ба ситораҳо монанд истифода мешавад. Телескопи соҳти оптикаш аз ду линзаҳои барҷаста — объектив ва окуляр ташкилшударо телескоп-рефрактор меноманд. Объектив тасвири ҷирми дури осмониро дар ҳамвории қонуни ҳосил мекунад (расми 3.1.1). Мушоҳид бо мақсади саҳеҳ кардани тасвир, окуляри назди ҷашмашро бо дасташ ё бо механизми ҳаракатдиҳандай маҳсус пасу пеш бурда, баъд ҳамон тасвирро мушиҳид мекунад. Ғафсии объективи телескоп чӣ қадар калон ва қутри он ҳамон қадар васеъ бошад, рӯшноии минтақаи мушиҳидавӣ ҳамон қадар меафзояд. Дар ин ҳолат мо ситораҳои хурди масофа-ашон хеле дурро мушиҳида карда метавонем. Қутри калони объектив имконият медиҳад, ки мо манзараҳо ё худ қисмҳои алоҳидай ҷирми осмониро возехӯ равшан омӯзем. Мутаассифона телескоп-рефрактор ҳангоми истифода шуданаш бо баъзе камбудиҳои оптикаи дучор мешавад. Дар ин телескопҳо масофаи қонунии нур-

Расми 3.1.1

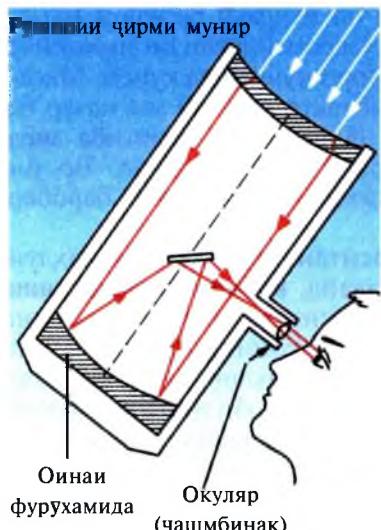
Расми 3.1.2, а

Расми 3.1.2, б

абератсияи куравии (сферикии) линза меноманд. Барои бартараф кардани ин норасогиҳо ҳоло телескопҳое сохта шудаанд, ки системаи оптикиашон оинаи васеъи фурӯҳамида ташкил мешад.

Ин гуна асбоби мушоҳидавиро телескоп-рефлектор меноманд (расми 3.1.2, а, 3.1.2, б ва 3.1.2, в). Тайёр кардани оинаи фурӯҳамида заҳматтабӣ нест ва дар лаҳзай истифода шудани он aberatсияи хроматикии ва (агар ин оина шакли параболиро дошта бошад) aberatсияе, ки аз курашаклии линза бармеояд аз байн меравад. Хосиятҳо ва сифатҳои физикии телескопҳо ба воситаи қутри объектив D (қутри линза барои телескоп-рефрактор ва қутри оинаи фурӯҳамида барои телескоп-рефлектор) ва масофаи конунии онҳо — f баҳо дода мешаванд. Дар ин хусус формулаи $A = \frac{D}{f}$ -ро менависем, ки он

Расми 3.1.2, в

ҳои кабудранг вобаста ба дарозии мавҷашон назар ба нурҳои сурх кутоҳтар аст. Чунин ҳолат боиси рӯх додани ҳодисаи **абератсияи хроматикий** мегардад.

Бар замми ин, қисмҳои канори ва марказии линза бинобар сабаби сатҳи куравӣ дошта нашон нурро дар нуқатҳои гуногуни тири асосии оптикаи чамъ намуда, тасвирро носаҳеҳ мекунанд. Ин ҳодисаю

Расми 3. 1. 3

баробар бошад, он гоҳ вай чи
мекунад, яъне $K = \frac{600}{40} = 15$.

Калонкунин телескоп мебоист аз нисбати қутри объектив ба қутри гавҳараки чашм зиёдтар бошад, вагарна рўшнони мавзеи нуқтагие, ки аз объектив мегузарал бо пурраги ба чашм намерасад. Тавоноии телескоп ё қувваи гузаронандагии он имконият медиҳад, ки мо ситораҳои хеле камнурро мушоҳида кунем. Масалан, калонкунин телескопи қутри объективаш 100 мм назар ба гавҳараки чашми қутраш 10 мм, $(100/10)^2=100$ маротиба зиёд буда, тасвирро ба 5 қадри ситораги зиёд мекунад. Бо ин телескопҳо ситораҳои хурди қадри ситорагиашон $m=11$ баробар бударо мушоҳида кардан осон аст.

Қобилияти телескопе, ки ба воситаи он ду ситораи паҳду ҳам истода чудо карда омӯхта мешаванд, **қобилияти чудокуни телескоп** номида мешавад. Агар ин ду ситора бо ёрии телескоп (нисбат ба ҷашми мушоҳид) дар таҳти 5 сонияи қунҷи намоён шаванд, он гоҳ мегӯянд, ки қобилияти чудокуни телескоп ба ҳамин қунҷ баробар аст. Ҳар қадаре, ки қобилияти чудокуни зиёд бошад, ҳамон қадар майдони мушоҳидавии ба телескоп намоён муфассал омӯхта мешавад. Дурин нуқтаҳои канории минтақае, ки дар телескопи калонкуниаш К намоён аст К маротиба зиёд ва майдони мушоҳидавии он K^2 маротиба меафзояд.

Дифраксияи рӯшнӣ дар линзаҳои объектив тасвири мин-

сурохии нисбии худи асбобро муайян мекунад. Мувофиқи ин ифода, бо афзудани қутри объектив D , бузургии A ҳам меафзояд. Барои мушоҳидаҳои минтақаҳои дури осмон телескопҳои калонқуниашон зиёд татбиқ мешаванд. Калонқунии телескоп K бо ифодай зерин

муайян карда мешавад: $K = \frac{f_{об}}{f_{ок}}$.

Дар он $f_{об}$ — масофаи конунгий объектив ва f — масофаи конунгий окуляри телескоп мебошад. Бузургии *Книшон* медиҳад, ки телескоп чирми осмониро чанд маротиба калон кардааст. Агар дарозии масофаи конунгий оинаи телескоп-рефлектор ба 600 мм ва масофаи конунгий окуляри он ба 40 мм

тақай мушоҳидавии нүктамонандро хира месозад. Ба воситаи телескопи қутраш 100 миллиметра ин камбудиро бартараф карда, ду ситораи бо ҳам наздикро ҷудо карда омӯхтан қулай аст. Дар амал, бинобар сабаби дар атмосфераи Замин мавҷуд будани ҳодисаи парокандашавии рӯшной, қобилияти ҷудокуни телескопҳои руизамини ба дараҷаи он қобилияте, ки барои телескопҳо бо роҳи назарияви ҳисоб карда шудааст, намерасад. Қутри оинаи телескопи қайҳони «Ҳаббл» 2,4 метр буда, қобилияти ҷудокуниаш ба таври назарияви 0,04 сонияи кунҷро (яъне 0,04'') ташкил медиҳад (расми 3.1.3). Телескопи «Ҳаббл» дар қайҳон аз парокандашавии рӯшной ва рефраксияи атмосферӣ озод буда, ҳусусияти баланди мушоҳидавӣ дорад ва барои корҳои таҳқиқотӣ васеъ истифода мешавад. Ҳуди Ҳабблро шумо дар назди телескопи руизамини мебинед (расми 3.1.4).

Ҳоло дар ҷаҳон телескопи калон дар расадхонаи Маунт — Паломар (қутри оинааш 508 см) гузошта шудааст. Телескопи калонтарине, ки қутри оинааш ба 590 см баробар аст дар Россия соҳта шудааст.

Расми 3.1.4

Саволҳо барои тақрор

1. Телескопҳо ба қадом мақсад истифода бурда мешаванд?
2. Ҷӣ гуна телескопро телескоп-рефрактор меноманд?
3. Тағовути телескоп-рефлекторҳо аз телескоп-рефракторҳо дар чист?
4. Ҳодисаи абератсияи ҳорматикий ва абератсияи куравиро (сферикиро) ҷӣ тавр бартараф кардан мумкин аст?
5. Калонкунии телескопро маънидод кунед.
6. Қобилияти ҷудокуни телескопро ҷӣ тавр муайян кардан мумкин аст?
7. Суратгирак аз қадом қисмҳо иборат аст?
8. Тағиیر додани қутри объектив ба эмулсияи суратпарда (плёнка) ҷӣ гуна таъсир мебахшад.
9. Дуруст ва мақсаднок истифода бурдани суратгиракро шарҳ дихед.

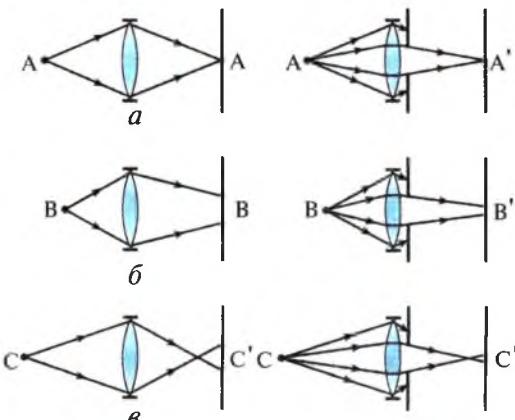
3.2. Суратгирак

Асбобҳои суратгири ҳам ба мисли телескопҳо, ба қонунҳои оптикаи асоснок карда, сохта шудаанд. Камера ва системаи линзаҳое, ки объективро ташкил медиҳанд, қисмҳои асосии суратгирак ҳисобида мешаванд. Манзараи (дар нуқтаҳои А В ва С) саптшаванда аз суратгирак дар масофаҳои ҳархела ҷойгир шуданаш мумкин аст (тарафи чапи расми 3. 2. 1). Дар чунин ҳолат бо мақсади тасвири саҳехро дар суратпардаи (плёнкаи) суратгирак ҳосил кардан, дарозии девори камераи суратгиракро, ки дар он объектив меистад, каму зиёд кардан лозим меояд. Иқтидори рушной ҳар қадар зиёд ва он ҳамон қадар давомнок бошад, таъсири кимиёни он ба қабати эмулсияи суратпарда ҳамон қадар меафзояд. Яъне рушной аз мавзеъҳои равшантари объекти сабтшаванда, ба эмулсия расида, табдилоти кимиёни онро метезонад. Дар натиҷа, ҷойҳои зиёдтар равшаншудаи суратпарда дар маҳлули зоҳиркунаки кимиёи шаффофттар мешавад. Вале равшанини ноҷизи мавзеъҳои тираи объекти саптшаванда ба эмулсия таъсири кам мебахшад ва аз ин сабаб ҷойхое, ки ба онҳо таъсири рушной кам расидааст, дар маҳлули кимиёни зоҳиркунанда, кам тағиیر мейбанд ва тираю торику норавшан пайдо мешаванд.

Бо мақсади ба меъёр овардани энергияи рушной, давомнокии вақти воридшави ва таъсири он ба эмулсияро бо ёрии қисми дигари суратгирак ки «затвор» номида шудааст (аз кушодашави то пӯшидашавиаш) ба танзим меоранд. Маълум аст, ки нағзтар равшан шудани парда аз қутри линзайи объектив ҳам вобастаги дорад. Қутри объектив ҳар қадар зиёд бошад, рушной ба эмулсия ҳамон қадар зиёдтар меафтаад. Барои каму

зиёд кардани миқдори рушной қутри қисми амалкунандаи объективро бо ёрии диафрагмае, ки баъди линза гузошта мешавад (расми 3.2.1 *a*, *b*, *c*), тағиیر медиҳанд.

Диафрагма вазифаи дигарро низ иҷро мекунад. Масалан, дар лаҳзайи суратгирак манбаи нуқтагии (цирми мунири) аз объектив на он қадар дурро сурат гирифтан, тасвири он дар сурат-

Расми 3.2.1

Расми 3.2.2

Расми 3.2.3

ҳосил мешавад амиқии биниши чашм меноманд.

Сурат осмонро гирифтан он қадар мүшкіл нест. Барои суратгири суратгираки (фотокамераи) 35-миллиметрае, ки ба он суратпардаи (пленкаи) ҳассосии рүшноиаш 400 воҳиди ASA гузошта шудааст, лозим аст. Бо мақсади суратгири, суратгиракро ба сутунчай сепояи фулузин мустаҳкам карда (расми 3.2.2) ба он симтаноби сардиҳакро пайваст меқунем ва объективро ру ба рӯи осмони ситоразор нигаронида конуни (фокуси) онро ба аломати ∞ мегузорем. Дар чунин ҳолат суратгирак ба гирифтани акси ситораҳо, бурҷҳои осмон, Моҳ ва сайёраҳои равшаниашон калон тайёр мешавад. Акнун барои фосилаи вакти афтиши рүшноиро (экспозитсияро) муайян кардан, аввал тугмачаи симтанобро зер карда, то понздаҳ мешуморем ва баъд тугмачаро бори дигар пахш меқунем. Акси ситораҳои бо ин суратгирак гирифтаи шумо нуқтаҳои равшанро тасвир меқунад. Агар вақти лаҳзай афтиши рүшноиро зиёд кунем, он гоҳ тасвирҳои тасмашакли ситораҳо ҳосил мешаванд (расми 3.2.3).

парда нуқтамонанд ҳосил мешавад (нуқтаи A, расми 3.1.1, a).

Дар ҳолати манзара ба суратгирак наздик ва аз он хеле дур будан, тасвир доира-монанд мешавад (ҳолати B', ва C', расми 3.2.1 б, в). Қутри тасвири доиратонанд ба қадри хурд шудани қутри линза ё қутри қисми амалкунандай объектив хурдтар шудан мегирад (расми 3.2.1 (d,e)).

Ҳамин тавр, қутри сурохии диафрагмаро кам карда мебинем, ки тасвири нуқтаҳои аз суратгирак дар масофаҳои гуногун ҷойгиршуда торафт саҳехтар мешавад. Чунин саҳехиро, ки дар он тасвири беҳтарин

1. Масофаи конунни окулярхой телескопи мактаби ба 28 мм, 20 мм баробар аст. Ҳангоми онҳоро ба телескопи қутраш $D=37,5$ см ва қувваи оптикаш $A=1/16$ ҷой додан, калонкунӣ ба қадом қиматҳо соҳиб мешавад?

Ҷавоб: 21,4 ва 30.

3.3. Муайян кардани хусусиятҳои физики, таркиби кимиёй, ҳарорат ва суръати ҳаракати цирмҳои осмонӣ аз рӯи спектри (тайфи) онҳо

Пеш аз он ки ба воситай спектрҳо ҳосиятҳои цирмҳои осмониро омӯзем, бояд аввал бо ҳуди спектрҳо шиносӣ пайдо намоем, зеро омӯзиши спектрҳо барои тадқиқотҳои астрофизики хеле муҳим аст. Спектрҳо асосан дар се намуд зоҳир мешаванд:

1) спектри бефосилаи рӯшноии сафед тасмаҳои рангҳои табииро (дар шакли рангинкамон) дарбар мегирад (расми 3.3.1 а);

2) спектри нурафқании Офтоб дар «замини» торики худ ҳатҳои равшан ё тасмаҳоро ташкил медиҳад (расми 3.3.1, б);

3) спектри фурубурда ҳудудҳои бефосилагии спектрро дарбар гирифта, аз ҳатҳои торик ё тасмачаҳо иборат аст. Онро дар спектри фурубурдаи натрий мушоҳида кардан мумкин аст.

Дар аввалҳо дар назар дошта мешуд, ки гӯё танҳо ҷисмҳои тафсонидашудаи саҳт ва моеъҳо спектри бефосиларо медиҳанд.

Байдтар маълум гардид, ки ин гуна спектрро газҳои тафсонидашудаи атомҳояшон ионшуда низ ҳосил мекунанд. Спектри бефосила инчунин дар газҳои тафсони қабаташон гафс ва зичиашон калон мушоҳида мешаванд.

Спектри Офтоб

Расми 3.3.1

Спектри фурубурдари дар ҳолате ҳосил кардан имкон аст, ки агар мо

Спектри бефосилаи буғҳои натрий

Спектри фурӯбурдаи натрий

Расми 3.3.2

дар пеши манбайи рӯшноиёни спектри бефосиларо мениҳад, газ ё буғи хунукро гузорем. Дар спектри буғи натрий ду ҳатчаи зардро дидан мумкин аст (расми 3.3.2 a). Агар ин буғро дар пеши манбайи рӯшноии спектраш бефосила гузорем, он гоҳ дар дохили ҳамин спектр, ба ҷои ду тасмачаи зард, ду ҳати торикро мебинем. Натрий дар қабатҳои тафсони болоии Офтоб аз ҳуд нурҳои рангашон зардро мебарорад. Дар айни ҳол буғҳои на он қадар тафсони ин модда, ки дар атмосфераи Офтоб мавҷуданд, ҳамин гуна рангҳои аз қабатҳои тафсони Офтоб меомадаро фуру бурданӣ нурҳои рангаи дигар моддаҳо сурат мегирад. Ҳамин тавр, элементҳои дохили атмосфера ҳамон ранги нуреро фуру мебаранд, ки агар онҳо қобилияти аз ҳуд баровардани ҳамин нурро дар ҳолати тафсониш дошта бошанд. Дар натиҷаи омӯзиши спектрҳо маълум гардид, ки гидроген (H) яктори ҳатҳои рангашон сурх, сабзу гулобиранг ва қабудро, гелий (He) — ду ҳати сурх, яктори зарду сабз, ду сабзу гулобиранг ва се қабудро фуру мебаранд. Аз ин ҷо спектрҳое, ки ба ҷои ҳатҳои равшан «сояи торики» ин ҳатҳоро дарбар мегиранд, спектрҳои фурӯбурда номида мешаванд. Гуфтан зарур аст, ки спектри нурафқаний ва спектри фурӯбурда ҳатчамонанд ва тасмамонанд мешаванд. Спектри ҳаттиро атомҳои элементҳои кимиёи ва спектри тасмашаклро молекулаҳои элементҳои кимиёи ва пайвастагиҳои онҳо ҳосил мекунанд. Дар асоси маълумотҳои таҳлили спектри, таркиби кимиёни Офтоб, ситораҳо, атмосфераи сайёраҳо ва дигар ҷирмҳои осмонӣ муайян гардидаанд. Аз ҷумла аз гидроген, гелий ва дигар моддаҳо таркиб ёфтани Офтоб ва ситораҳо кайҳо аниқ шудааст. Дар шароити имрӯза омӯзиши қисмҳои дохилии, ҳосиятҳои физики, таркиби кимиёни ҷирмҳои осмонӣ ва муҳити байни ин ҷирмҳо мавзӯи басо муҳими нуҷумшиносон қарор ёфтааст.

Таҳлили спектри барои ҷирмҳои осмонии (моҳ, сайёраҳо ва ҳамсафарон), ки ҳосияти нурафқаний надоранд на он қадар натиҷабаҳш аст. Бо ин усул танҳо таркиби атмосфера, ки аз он

Белополский А.А.

Аз физика маълум аст, ки дар ҳарорати баланд молекулаҳои моддаҳои гуногун «вайрон» (чудо) шуда ба атомҳо табдил меёбанд ва бо афзудани ҳарорат лаҳзае мерасад, ки дар он атомҳо ҳам ба тағиирот дучор мешаванд. Онҳо дар ҳарорати боз ҳам баландтар электронҳои худро гум карда ба ионҳо мубаддал мешаванд ё ба ҳолати табдилоти, нурафқани ва фурӯбурди соҳиб мегарданд. Ва аз ин сабаб афканишоти атомҳо ба афканишоти ҳолати нейтралиашон (хунсой) ҳеч гоҳ мувофиқ намеояд.

Ҳатҳои рангашон баланди атомҳои нейтралий ва ионҳои ҳамон як элементи кимиёро дар спектри ситора тадқиқ карда, ҳарорати онро (ситораро) муайян кардан мумкин аст. Ҳарорати қабати болоии аксари ситораҳо дар худуди $3000\text{---}25000^{\circ}\text{K}$ меҳобад.

Бо ёрии телескопҳо, спектроскопҳо (тайфҳосилкунакҳо) ва спектрограф (тайфғиракҳо) на фақат атмосфераи сийёраҳо ва ситораҳо, балки дигар тадқиқотҳо гузаронида шуданд. Ба таҳлилгарон — нуҷумшиносон маълум буд, ки ҳатҳои фурӯбурдаи спектри ситораҳо, ҳангоми ба мо наздик шудани худи ситораҳо ба тарафи канори ранги бунафши спектр мелағжад. Дар лаҳзай аз мо дур шудани ситораҳо лағжиши спектри дар канори ранги сурҳи он мушоҳид мешавад. Аммо ба қадом тараф ва бо қадом суръат ҳаракат карданни ситораҳо маълум набуд. Ин ҳодисаро ба таври назарияви олими Австриё — Доплер ($1809\text{---}1853$) пешгуи кард. Олими рус А. А. Белополский ($1854\text{---}1934$) ба назарияи Доплер такя карда, дар майдони илм як қатор қашфиётҳоро ба миён овард.

Дар замони А. А. Белополский лағжиши (кӯчиши) ҳатҳои фурӯбурда мушоҳид мешуданд, vale онҳоро дидан ё қайд кардан мушкил буд. Ҳатто агар ситора нисбати мушоҳид дар як сония 30 km ҳаракат кунад ҳам, тағиирёбии дарозии мавчи рушноии он дар спектр аз як ангстрем ($1/100\,000\,000\text{ см}$) зиёд намешуд. Белополский ҳалли ин масъаларо танҳо бо ёрии тайфғиракҳо

меди. Ү бо мақсади баланд бардоштани сифати кор, асбоби худро тақмил дода ба аксбардори ва саҳеҳ ченкунин спектрҳо машғул шуд. Олим лағжишҳои спектриро ба назар гирифта суръати ҳаракати ситораҳоро нисбат ба Замин муайян кард. Маълум гардид, ки қисме аз ситораҳо — Алтоир, Насри Воқеъ ва Ситораи Қутби ба тарафи мо наздик мешаванд ва гуруҳи дигар — Дабарон, Ядулҷавзо ва Айюқ аз мо дур мешаванд. Суръати дуршавӣ ва наздикшавии ситораҳо (ϑ) аз мо, бо ёрии формулаи

$$\frac{\Delta\lambda}{\lambda} = \frac{\vartheta}{c} \quad (3.3.1)$$

муайян карда мешавад, агар хати спектрие, ки ба дарозии мавҷаш λ аст, ба тарафи канори спектр ба ягон қимати $\Delta\lambda$ лағжиш ёбад. ϑ — суръати ҳаракати дуршавӣ ё наздикшавии объект нисбат ба хати мушоҳид (он ҳангоми ба мо наздикшавӣ бо аломати манғи ва ҳангоми дуршавӣ бо аломати мусби гирифта мешавад) ва c — суръати рӯшнӣ, ки ба $300\,000\text{ km/s}$ баробар аст. Суръати ҳаракати ситораҳо гуногун буда, дар як сония даҳҳо километро ташкил медиҳад.

Нучумшиноси амрикӣ В. Ҳершел маълум карда буд, ки ситораҳо аз як нуқтаи осмон ба ҳама тараф дур шуда, дар айни ҳол ба самти муқобил — ба тарафи бурҷи Қалби Ақбар гӯё наздик мешаванд. Ин аз он гувоҳи медиҳад, ки Офтоб ва умуман Системаи офтобӣ нисбат ба ситораҳои наздик ба самти бурҷҳои Ҷосӣ (Геркулес) ва Санҷ (Лира) ҳаракат мекунад. Таҳлилҳои спектри нишон медиҳанд, ки суръати ҳаракати Офтоб ба самти мазкур — самти нуқтае, ки апекси Офтоб номида мешавад, $19\text{--}20$ километро ташкил медиҳад.

Саволҳо барои тақрор

1. Спектрҳо чанд намуд мешаванд? Онҳо аз ҳамдигар чӣ тавр фарқ мекунанд?
2. Спектри бефосиларо ҷисмҳо дар қадом ҳолат ҳосил мекунанд?
3. Спектри фурӯбурда чӣ тавр ҳосил карда мешавад? Сабаби фурӯбурди ҳатҳои спектри дар чист?
4. Ранги ҳатҳои фурӯбурдаи спектри гидроген ва гелийро номбар кунед.

Машқи 8

1. Суръати дуршавии ситораэро муайян кунед, ки агар хати спектрии гидрогени он (H), ки дарозии мавҷаш 4340 Å мебошад, ба тарафи канори бунафши спектр $0,43\text{ Å}$ ($\Delta\lambda = -0,43\text{ Å}$) лағжида бошад.

Ҷавоб: $\vartheta = 30\text{ km/s}$.

2. Суръати дуршавии ситораи Канопус (Думи Кимси)-ро, ки хати гидрогени он (Н) ба дарозии мавчи 4102°A соҳиб буда ба тарафи канори ранги сурхи спектр ба $\Delta\lambda=0,27^{\circ}\text{A}$ лағжида шудааст, муайян кунед.

Чавоб: $\vartheta \approx 30 \text{ km}/c$.

3.4. Радиоастрономия

Радиоастрономия яке аз соҳаҳои астрономия буда, чустуҷӯ намудани манбаъҳои астрономӣ ва ҷен кардани мавҷҳои радиогии (аз якчанд см қалон то 10 м) ин манбаъҳоро дар бар мегирад. Радиомавҷҳои дарозиашон то 10 м аз қабати атмосфераи Замин бе мамоният мегузаранд ва бо ёрии радиотелескопҳо ба қайд гирифтани онҳо мушкил нест. Радиотелескоп асбобе мебошад, ки ба воситаи он ҷирмҳои осмонӣ дар ҳудуди мавҷҳои радиогӣ омӯхта мешаванд. Калонтарин радиотелескоп дар Пуэрто-Рико соҳта шудааст ва кутри он ба 304,8 м баробар аст. Бо ёрии радиотелескопҳои қалон минтақаҳои ҷойгиршавии манбаъҳои мавҷҳои радиогӣ аниқ карда шуда, ҳаритай онҳо тартиб дода мешавад. Офтоб яке аз аввалин манъбаҳои пуркуввати радиогӣ ҳисобида мешавад. Соли 1946 дар бурҷи Қу, манбаи дигари радиогӣ ёфта шуд. Баъдтар манбаъҳои дигар, аз ҷумла пулсарҳо, квазарҳо ва ситораҳои навтарин пай ҳам ба қайд гирифта шуданд.

Дар байнӣ манбаъҳои ёфташудаи радиогӣ туманоти Харчангмонанд тааҷубовар аст, зеро мавҷҳои ин туманот боқимондаи мавҷҳои таркиши ситорае мебошад, ки ҳамчун ситораи навтарин ба қайд гирифта шудааст. Роҳи Коҳкашон ҳам манбаи мавҷҳои радиогӣ мебошад. Бо ёрии радиотелескопҳои ба дарозии мавчи 21 см мувофиқ соҳташуда, ҳаритай тақсимшавии гидроген дар тамоми Роҳи Коҳкашон тартиб дода шудааст. Радиомавҷҳо аз мавҷҳои рушной ба қули фарқ мекунанд, зеро онҳо аз дохили абрӯи ҷангӯ губор, ки қисми зиёди Роҳи Каҳкашонро бо ҳуд панаҳ мекунанд, бе мамоният гузашта, ба мо омада мерасанд. Лағжиши дарозии мавҷҳои радиогиро ҳам бо формулаи (3. 3.1.) ҳисоб карда ва дар асосии он тарзи ҳаракат ва тақсимшавии абрӯи газизро муайян намуда, соҳти шоҳаҳои спиралмонанди Роҳи Каҳкашонро тартиб додан мумкин аст.

Саволҳо барои тақрор

1. Радиоастрономия гуфта чиро меноманд?
2. Радиомавҷҳо аз мавҷҳои рушной чӣ фарқ доранд?
3. Дар бораи манбаъҳои радиомавҷҳо маълумот дихед.

3.5. Расадхонаҳо

Барои бомуваффақият гузаронидани корҳои мушоҳидавӣ, илмӣ-таҳқиқотӣ ва ҳалли баъзе масъалаҳои дурнамои назариявие, ки астрономияи мусоир доир ба омӯзиши фазои Коинот дар назди худ гузоштааст, дар гӯшаю канори ҷаҳон пажуҳишгоҳҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, расадхонаҳо, донишгоҳҳо ва марказҳои илмӣ-таҳқиқотӣ ва расадхонаҳои қайҳони фаъолият меқунанд. Расадхонаи Ҷануби Ла-Силя (калонтарин расадхона дар ҷаҳон, расми 3.5.1), расадхонаи Маунт-Паломар, пажуҳишгоҳи астрономияи назариявии Санкт-Петербург, стансияи арзии ба номи Улуғбек, донишкадаи давлатии астрономии ба номи П. К. Штернберг дар ш. Москва, пажуҳишгоҳи астрофизикии Академияи Улуми Тоҷикистон, расадхонаи астрофизикии Абастуман дар Гурҷистон, расадхонаи Пулковои назди Санкт-Петербург, расадхонаи Бюрокани АУ Арманистон, пажуҳишгоҳи астрофизики ва расадхонаи кӯҳӣ дар Қазоқистон, расадхонаи асосии астрономии АУ Украина, расадхонаи астрономии Ҳисор дар Тоҷикистон, расадхонаи астрофизикии Крим, расадхонаи маҳсуси астрофизикии Зеленчук дар Қафқози Шимолӣ, ки дар он телескопи қутраш 6-меттра гузошта шудааст ва ғайра. Расадхонаҳои мазкур марказҳо мебошанд, ки дар таҳлилу таҳқиқи фазои қайҳонӣ ба комёбию қашфиётҳои бузурги илмӣ муваффақ шудаанд.

Расадхонаи Пулково. Ин расадхона беҳтарин расадхонаи асри XX-и замони Шуравӣ аст. Солҳои Ҷангӣ дуюми ҷаҳон расадхонаро фашистон бомбаборон ва ҳаробу валандгор карда буданд. Бо гузашти солҳо расадхона аз нав қомати астрофизикии худро ба си ҷирмҳои осмонӣ рост кард (расми 3.5.2). Дар ин ҷо асосгузор ва директори аввалини расадхона астрономи машҳури рус В.Я. Струве (1783—1864) координатаҳои ситораҳоро

Расми 3.5.1

В.Я.Струве

Расми 3.5.2

муайян карда дар ҷаҳон бори аввал масофа то ситораи Насри Воқеъро аниқ кардааст.

Расадхонаҳои астрономӣ дар Тоҷикистон (Ҳисор, Санѓлоҳ ва Мурғоб). Пажӯшишгоҳи Астрономии Академияи Улуми Тоҷикистон соли 1958 дар заминаи расадхонаи астрономии Сталинобод, ки ҳанӯз соли 1932 соҳта шуда буд, бунёд гардидааст. Он солҳои пеш шуъбаҳои радиолакатсионӣ, ионосферӣ, кометаҳо ва ситораҳои тафийрёбандаро дарбар мегирифт. Баъдан, бо мақсади дар фазои васеъ ва бомуваффақият гузаронидани мушоҳидаҳои астрономи дар миёси собиқ Давлати Шӯравӣ, яке аз қалонтарин расадхонаҳо дар Ҳисор соҳта шуд. Ин расадхона дар масофаи 14 км дар ҷанубу шарқии Душанбе воқеъ аст (расми 3.5.3). Доҳили гумбазбомҳои расадхона бо таҷҳизоти ҳозирзамони мушоҳидавӣ мӯчаҳҳаз гардонида шудааст. Астрографи Тсейсс ва телескопи АЗТ-8, ки қутри объективаш ба таври электронӣ, оптикаи ва электрофотометри чиҳозонида шудааст, барои мушоҳидаи астероидҳо (сайёраҳои хурд), кометаҳо (зузанабҳо) ва ситораҳои тафийрёбандаро истифода мешаванд. Дар расадхона барои мушоҳидаи ситораҳо ва ҳамсафарони сунъии Замин телескопи қутри оинаи фуруҳамидааш 1 м ва масофаи фокусиаш 75 см мавриди истифода аст. Яке аз қалонтарин дастгоҳи мушоҳидавӣ, ки «Назори (патрули) метеорӣ» номида мешавад, дар ҳамин ҷой дода шудааст. Ба воситаи он сурати метеорҳо гирифта мешавад.

Расадхонаи Санѓлоҳ дар масофаи 90 км дар қисми ҷанубу шарқии Душанбе ҷойгир шудааст. Он бо телескопи Ричи-Кретен (қутри оинаи фуруҳамидааш 1 м (расми 3.5.4), спектрографи (тайфгираки) «UAGS», фотометр, поляриметр, камераи қобилияти рӯшноигузарониаш қалони Шмидт ва телескопи қутраш 60 сантиметраи К. Тсейсс ҷиҳозонида шудааст.

Расадхонаи дигар дар баландии 4350 м аз сатҳи баҳр, дар ноҳияи Мурғоби Бадаҳшони Куҳӣ соҳта шудааст. Он телескопи қутри оинааш 70 см, системаи оптикаиаш Коссегрени ва те-

лескопи офтобии ма-софаи конуниаш 200 м-ро дар бар мегирад. Обсерватория бо иқ-лими астрономиаш минтақаи мушоҳидавии самарабаҳи астрономӣ аст.

Олимони пажӯҳишгоҳи астрофизикий Тоҷикистон ва расадхонаҳои он дар таҳқиқи метеорҳо ва қабатҳои болоии атмосфераи Замин, кометаҳо, ситораҳои тағиیر-ёбанд ва галактикаҳо ба комёбиҳои назаррас соҳиб гардидаанд. Барои комёбиҳои баланди илми мушараф гардиданаш, пажӯҳишгоҳи астрофизикии АУ Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мукофоти оли — Ордени Байроқи Сурҳи Меҳнат қадрдонӣ карда шудааст.

Солҳои охир ба яке аз сайёраҳои хурд (№ 2469) номи «Гис-АО» (Гиссарская астрономическая обсерватория — расадхонаи астрономии Ҳисор) ва ба дигараш (№ 2469) — номи «Тоҷикистон» гузошта шудааст. Боз ҳафт сайёраи хурд ба номи олимони пажӯҳишгоҳ «Babadzhanov»- (7164) «Bakharev»-(4011) «Chernova»-(4207) «Dobrovoleva»-(3013) «Gerasimenko»-(3945) «Ibadinov»-(3436) «Kiselev»-(4206) ва ду комета («C/1955 № 1-Bakharev-Macfarlane-Krienke» ва «67P/1969R1-Churyumov-Gerasimenko») номгузорӣ шуданд. Ин гуна номгузориҳо аз шӯҳрати ҷаҳонӣ доштани олимони астрофизикии Тоҷикистон шаҳодат медиҳад.

Расми 3. 5. 3

Расми 3. 5. 4

Саволҳо барои тақрор

1. Расадхонаҳо ва пажӯҳишгоҳои астрофизикии Тоҷикистон ва ҷаҳонро номбар кунед.
2. Дар бораи расадхонаҳои беҳтарини асри XX маълумот дижед.
3. Дар расадхонаи астрономии Ҳисор қадом таҷхизотҳо гузошта шудаанд?
4. Дар пажӯҳишгоҳи астрофизикии АУ ҶТ доир ба қадом соҳаҳои астрономия таҳқиқотҳо бурда мешаванд?

ХАРАКАТИ ЧИРМХОИ ОСМОНИЙ

4.1. Системаи геомарказӣ ва гелиомарказии олам

Мушоҳидаҳои чирмҳои осмонӣ ва ҳаракати зоҳирӣ онҳо илми нуҷумро дар марҳилаҳои гуногуни таъриҳӣ зина ба зина инкишоф медиҳад. Дар таърихи тамаддуни ин соҳа баъзе мутафаккирон бо қашфиётҳои илмии мароқангези худ хеле маъруфу машхур буданд. Бо гузашти вақт ва тақозои замон қашфиётҳои онҳо ба қашфиётҳои нав замина меғузоштанд. Баъзе аз қашфиётҳо, агарчи дар замони худ шӯҳрат пайдо карда бошанд ҳам, бинобар маҳдудияти илмҳои риёзи ва саҳҳо наомӯҳтани қонунҳои табиат минбаъд фаъолияти таҳқиқотии худро гум карда, мавқуф монда буданд. Дар баробари пешравии нуҷум, математика ва таҳқиқи қонунҳои табиат, нисбати ин гуна қашфиётҳо табаддулотҳои нави илми ба миён меомад.

Расми 4. 1. 1, а

Дар асри дуюми милодӣ назарияи омӯзиши системаи сайёраҳо олимӣ Юнони Қадим Клавдий Птоломей (такрибан солҳои 87—165 солшумории мӯ) ба саҳнаи илми нучум гузошт, ки он системаи геомарказии олам номида шуда буд. Агар ба таври умумӣ бигуем дар маркази ин система — Замин дар ҳолати оромӣ ҷойгир шуда, дар атрофаш сайёраҳо ва дигар чирмҳои осмонӣ ҳаракат меқунанд (расми 4.1.1 а). Аниқтарааш сайёраҳо аз руи доираҳои ҳалқамонанд ҳаракат меқунанд ва ин ҳалқаҳои доиршакл, **эпитетиклӯ** номида мешаванд. Маркази эпитетикл бошад, дар навбати худ дар атрофии Замин аз руи доирае ҳаракат меқунад, ки он **деферент** номида шудааст (расми 4.1.1, б). Вале ба таври математикий баён кардани назарияе, ки солҳои тӯлонӣ арзи вучуд дошт, бо пайдо шудани далелҳои воқеъӣ ва мувоғиқ наомадани назария бо мушоҳидаҳои бардавом, торафт мушкил гардида, эътибори худро гум кард. Ҳамин тавр, зарурияти ивазшавии системаи геомарказии олами Птоломей ба миён омад. Олимӣ Поланд Николай Коперник (1473—1543) ин вазифаро ба уҳда гирифта дар соҳаи астрономия доир ба ҳаракати ҳақиқӣ, мавқеи сайёраҳо ва пояи илмии инкишофи он тагйироти бузург дохил намуда, системаи гелиомарказии (гелиос калимаи юнони буда, маънояш Офтоб мебошад) оламро ба саҳнаи илм овард (расми 4.1.2). У дар баёни системаи худ чунин эътиимодҳоро дар назар дошта буд:

а) дар маркази олам (дунё) Офтоб меистад;

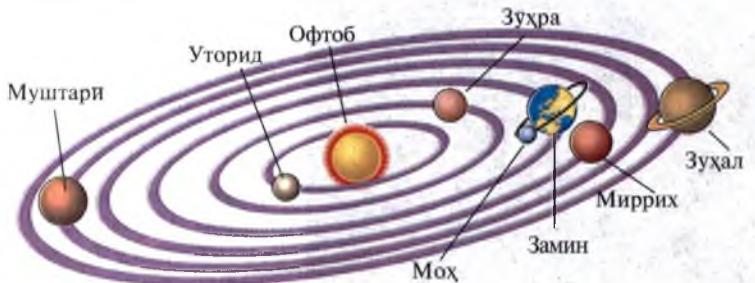

Доираҳои қабул — эпитетикл.
Доираҳои сурх — деферент.

Расми 4. 1. 1, б

И. Кеплер

Расми 4. 1. 2

И. Кеплер

Г. Галилей

Расми 4.1.3

б) Замин ва дигар сайдираҳо дар атрофи Офтоб бо самти якхела ҳаракат карда, дар айни ҳол, дар гирди кутрашон ҳам чарх мезананд;
в) сайдираҳо аз руи мадорҳои даврашакл ҳаракат мекунанд;

г) суръати ҳаракати онҳо мунтазам аст.

Коперник солҳои тӯлони дар натичаи таҳқиқотҳои худ оқилона гуфта буд, ки танҳо дар асосии гардиши Замин дар атрофи Офтоб (расми 4.1.3) ҳаракати ҳалқамонанди сайдираҳоро шарҳ додан мумкин аст. Вай аввалин шуда нақшай дурусти Системаи офтобиро тартиб дода, масофаҳои сайдираҳоро аз Офтоб, даври ҳақиқии ситорагии Замин ва дигар сайдираҳо дар атрофи Офтоб, ҳисоб кард. Даври ситорагии Замин дар атрофи Офтоб гуфта, фосилаи вақтеро меноманд, ки дар давоми он Замин дар атрофи Офтоб нисбат ба ягон ситора як маротиба давр зада боз ба ҳамон мавқеи аввалин худ бармагардад. Баъдан, олими машҳури олмонӣ Иоган Кеплер (1571—1630), қонунҳои худро дар асоси системаи Коперник кашф карда, баъзе мушкилиҳои системаи гелиомарказии оламро содаю мавзун соҳтааст.

Коперник бо таълимоти инқиlobии худ сарҳади байни Замину осмонро беинтиҳо ҳисобида буд, ки он аз тарафи ҳомиёни дин пазируфта нашуд. Ҳамин буд, ки яке аз тарафдорони ин таълимот Чордано Бруно соли 1600 дар Рим сузонида шуд. Сарнавишти тақдирӣ Галилео Галилей мебоист ҳамин тавр сурат мегирифт. Вале фарогирии тарсу ҳарос олими маш-

хурро, ки аллакай фазаҳои Зуҳаро мушоҳид карда буд ва назарияи Коперникро маъқул меҳисобид, маҷбур соҳт, ки аз баъзе андешаҳои илмиаш даст кашида ба созишномаи раҳой аз марг имзо гузорад. Вале новобаста аз қашмакашаҳои идеологии ин назария дар таърихи инкишофи астрономия ҳамчун ҷаҳонбинии илми то замони мо боқӣ мондааст ва то ба имрӯз амал мекунад.

Саволҳо барои тақрор

1. Системаи геомарказии Птоломейро, ки эпитсикл ва деферентҳоро ташкил медиҳад, дар накша нишон дихед.
2. Заминаҳои ба саҳнаи илм пайдо шудани системаи гелиомарказии Коперникро баён кунед.
3. Коперник дар баёни системаи худ қадом эътиомодҳоро дар назар дорад?
4. Дар бораи эпитсиклҳои Птоломей, Коперник чӣ гуна ақида изҳор карда буд?
5. Коперник даври гардиши Заминро дар атрофи Офтоб чӣ гуна маъннид намудааст?
6. Чӣ гуна таъқиботҳоро системаи гелиомарказӣ аз сар гузаронидааст?

4.2. Соҳт ва андозаҳои Системаи офтобӣ

Системаи офтобӣ асосан аз Офтоб, 8 сайёра ва ҳамсафарони онҳо, астероидҳо (сайёраҳои хурд), кометаҳо (зуванабҳо) ва метеороидҳо иборат мебошад. Сайёраҳо (Уторид, Зуҳра, Замин, Мирриҳ, Муштари, Зуҳал, Уран ва Нептун) бо тартиби муайян дар атрофи Офтоб ҳаракат мекунанд. Астероидҳо аз руи мадорашон дар байни мадорҳои Мирриҳу Муштари дар гирди Офтоб давр мезананд. Массаи марказии кометаҳоро ядро ташкил медиҳад ва он бо қабатҳои газии тунук ихота шудааст. Кометаҳо аз руи мадорҳои тулонии эллипсшакл ва параболашакл дар гирди Офтоб ҳаракат мекунанд. Онҳо назар ба астероидҳо хеле хурданд. Астероидҳо, кометаҳо ва метеороидҳо ҷирмҳои хурди Системаи офтобӣ номида мешаванд. Муҳити фазои ин сайёраҳоро газҳои тунук ва ҷангӯ губорҳои қайҳонӣ ташкил медиҳанд. Ин муҳит таҳти таъсири нурҳои электромагнитии Офтоб ҳамчун барандаи майдонҳои магнитӣ ва майдонҳои ҷозибабӣ ҳизмат мекунад. Офтоб калонтарин ҷирми мунири Системаи офтобӣ ба шумор меравад ва кутри он аз қутри Замин 109 маротиба ва массааш аз массаи Замин 333 000 маротиба калон мебошад. Ҳамин массаи бузург ва ҷозибабӣ қалон ҳаракати ботанзими ҳамаи ҷирмҳои Системаи офтобиро дар гирди Офтоб нигоҳ медорад.

Андозаҳои Системаи офтоби гуфта масофаҳои ҷойгиршавии ҷирмҳои осмониро дар гирди Офтоб дар назар дорем. Масофаи мадори ҷирмҳои осмониро аз Офтоб ба воситаи қоиди Титсиус-Боде (олимони олмонӣ, $a_n = 0,4 + 0,3 \cdot 2^n$ в.а. (воҳиди астрономӣ) муайян кардан осон аст. Нигаред ба ҷадвали 4.2.2.

Ҷадвали 4.2.1.

Сайёра	Ишораи астрономӣ	n	Масофа мувофиқи қоиди Титсиус-Боде (воҳиди астрономӣ)	Масофаи ҳақиқӣ (воҳиди астрономӣ)
Уторид	♀	$-\infty$	0,4	0,4
Зуҳра	♀	0	0,7	0,7
Замин	⊕	1	1,0	1,0
Мирриҳ	♂	2	1,6	1,5
Астероидҳо	⊗	3	2,8	-
Муштари	♃	4	5,2	5,2
Зуҳал	♄	5	10,0	9,5
Уран	♅	6	19,6	19,1
Нептун	♆	7	38,8	30,1

Дар ин ҷо n — тартиби ҷойгиршавии сайёраҳо ва астероидҳо мебошад. Он барои Уторид ($n = -\infty$), Зуҳра ($n = 0$), Замин ($n = 1$) ва гайра қабул шудааст. Ин қоида барои Нептун ҷой надорад. Масофаи он аз Офтоб мувофиқи ин қоида ба 38,8 воҳиди астрономӣ баробар аст. Масофаи миёнаи ҳақиқии Нептун аз Офтоб 30,07 воҳиди астрономиро ташкил медиҳад. Ин масофа барои астероидҳо тақрибан ба 2,8 в.а. баробар аст. Кометаҳо дар атрофи Офтоб ҳаракат карда, аз он миллиардҳо километр дур мешаванд.

Саволҳо барои тақрор

1. Дар гирди Офтоб чӣ тавр ҷойгир шудани ҷирмҳои осмониро (сайёраҳо, астероидҳо ва кометаҳо) шарҳ дихед.

- Мұхити фазои байнисайёравы барои чй хизмат мекунад?
- Аз формулаи қоидай Титсиус-Боде истифода намуда, масофаи ҳар як сайёрапо аз Офтоб бо воҳидҳои астрономий ҳисоб кунед.

Машқи 9

1. Дар формулаи Титсиус-Боде нишондиҳандаи $n = 3$ -ро гузошта, натиҷаи ҷадвалро санҷед.

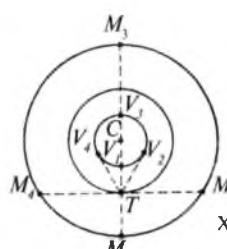
2. Масофаҳои сайёраҳоро аз Офтоб мувофиқи қоидай Титсиус-Боде бо воҳидҳои астрономий ҳисоб намуда, тафовути онҳоро аз масофаҳои ҳақиқӣ муайян кунед

4.3. Конфигуратсияи сайёраҳо

Сайёрае, ки ҳалқаи мадораш дар дохили ҳалқаи мадори Замин ҷойгир шудааст, **сайёраи дохили** номида мешавад. Сайёрае, ки аз рӯи мадораш баъди Замин дар атрофи Офтоб ҳаракат мекунад, **сайёраи беруни** меноманд.

Дар расми 4.3.1 мавқеи ихтиёрии Замин (T) аз рӯи мадораш нисбат ба Офтоб (C) интихоб карда шудааст. Аз Замин сайёраи дохили V , ки дар яке аз нүқтаҳои V_1 , V_2 , V_3 ва V_4 ҷойгир шудааст, дар самтҳои бо Офтоб пайвастай поёни — V_4 ё болой — V_3 ва дар элонгатсияи (кунци байни сайёраю Офтоб нисбат ба мушоҳид) калонтарини гарби — V_2 ё дар элонгатсияи калонтарини шарқӣ V_1 мушоҳида мешавад.

Агар сайёраи беруни M аз рӯи мадори худ дар нүқтаи M_1 , M_2 , M_3 ва M_4 ҷойгир шуда бошад, он гоҳ вайро аз Замин дар мавқеи муқобилистии Офтоб бо M_1 , дар мавқеи бо Офтоб пайвастай M_3 , дар квадратураи гарби — M_2 ва дар квадратураи шарқӣ M_4 дилан мумукин аст. Квадратураи гарби ва квадратураи шарқӣ мавқеъҳое мебошанд, ки дар онҳо кунци байни самти нигоҳ ба сайёра ва самти ба Офтоб нигаронидашуда ба 90° баробар мешавад. Сайёраи дохили ва сайёраи беруни ҳангоми аз рӯи як хат нисбат ба Замин ҷойгир шудан, бо сабаби ҳалал

Расми 4.3.1

Расми 4.3.2

Расми 4.3.3

расонидани рушнои Офтоб, намоён намешаванд. Сайёраи дохили мавқеи болоиро дорад. Он ба Замин дар лаҳзаи бо Офтоб муқобилистиа, ба масофаи хурдтарин наздик шуда, дар лаҳзаи пайвастагӣ аз Замин ба масофаи калонтарин дур мешавад. Ҳамин тавр, тартиби хоси ҷойгиршавии сайёраҳоро нисбат ба Замину Офтоб **конфигуратсияи сайёраҳо** меноманд. Суръати сайёраи беруни дар назди пайвастагии M_3 ба суръати Замин дар мавқеи T_3 муқобил аст (расми 4.3.2).

Ҳаракати сайёра дар ин ҳолат ба самти ҳаракати муқарариаш дар гирди Офтоб мувофиқ меояд. Ин гуна ҳаракатро ҳаракати **самташ мувофиқ** меноманд. Дар ин ҳолат суръати он афзунтар аст. Суръати сайёраи беруни M_1 ва суръати Замин дар нуқтаи T_1 дар лаҳзаи мавқеи муқобилисти доштанаш ба ҳамон як тараф самт доранд, вали дар ин ҷо суръати ҳаттии Замин аз суръати ҳаттии сайёраи беруни зиёд аст. Аз ин сабаб сайёра, агарчи он бо ҳамин самт дар атрофи Офтоб ҳаракат кунад ҳам, аз Замин тавре менамояд, ки гӯё он ба қафо, аз ҷон ба рост ҳаракат мекарда бошад. Ҷунин ҳаракати сайёраро ҳаракати самташ муқобил меноманд. Ҳамин тавр ду сайёраи дохили (Уторид ва Зухра) дар назди пайвастагии V_1 (расми 4.3.3) дар «майдони» ситораҳо ба самти муқобил ва дар назди пайвасти болои V_3 ба самти мувофиқ ҳаракат мекунанд.

Саволҳо барои тақрор

1. Сайёраҳои дохилий ва беруни гуфта чӣ гуна сайёраҳоро меноманд?
2. Элонгатсия ва квадратура гуфта чӣ дар назар дошта шудааст?
3. Аз Замин сайёраи дохилий дар қадом минтақаҳо мушохида шуданаш мумкин аст?
4. Дар қадом ҳолатҳо сайёраҳо аз Замин наменамоянд?
5. Сайёраи беруниро дар қадом ҳолатҳо ва дар қадом мавзеъҳо дидан мумкин аст?
6. Ҳаракати самти мувофиқ ва ҳаракати самташ муқобил гуфта чӣ гуна ҳаракатро меноманд? Суръати ҳаракати сайёраҳо дар ҳолатҳои номбаршуда нисбат ба Замин чӣ гуна аст?

4.4. Даври гардиши сайёраҳо

Даври ситорагӣ. Агар ҳаёлан мо дар ситора истода ба ҳаракати сайёраҳо назар кунем, он гоҳ мебинем, ки суръати кунҷӣ ва ҳаттии сайёраҳои даруние, ки ба Офтоб наздик мебошанд, назар ба сайёраҳои беруни зиёдтар аст. Ба сайёраҳои беруни даври гардиши калон мувофиқ меояд. Даври гардиши сайёраҳое, ки нисбат ба ситора муайян карда мешавад, даври ситорагӣ номида мешавад.

Даври синодӣ. Бо ёрии мушоҳидаҳое, ки аз Замин гузаронида мешаванд, даври синодии сайёраҳо муайян карда

мешавад. Давре, ки фосилаи вақти байни ду мавқеи пайвастагии сайёраи дохили ё ду ҳолати муқобилистии сайёраи беруниро дарбар мегирад, даври синодии сайёра номида мешавад.

4.5. Ҳаракати ҳақиқии сайёраҳо ва қонунҳои Кеплер

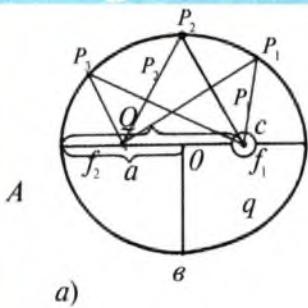
Иоган Кеплер баъди ҳисобкуниҳои бардавоми худ аз таълимоти Коперник, ки гүё сайёраҳо аз рӯи давра ҳаракат мекарда бошанд, даст кашида, қонунҳои худро эҷод кард.

Қонуни якӯми Кеплер. Сайёраҳо аз рӯи доираи эллипсмонанд ҳаракат мекунанд. Эллипс гуфта доираи ҳалқамонандеро мегӯянд, ки агар дар он ҳосили ҷамъи масофаҳо аз конунҳо (f_1 ва f_2) барои ҳамаи нуқтаҳои (P_1 , P_2 ва ғайра) ихтиёри ин ҳалқаро ташкилдиҳанд якхела буда, ба дарозии тири калони эллипс АП баробар бошад (расми 4.5.1). Масалан, $f_1P + f_2P = \text{АП}$ барои нуқтаи P_1 ; $f_1P_2 + f_2P_2 = \text{АП}$ барои нуқтаи P_2 ва ғайра. Дар расми 4.5.1: А — мавқеи дурттарин аз Офтоб (апогелий), П — мавқеи наздиктарин (перигелий), С — Офтоб, АС — масофаи апогелий ва ПС — масофаи перигелий сайёра мебошанд. ОП = a — нимтираи калон ва ОВ — нимтираи хурд ва $Of/O\text{П}$ — экссентриситети эллипс номида мешаванд. Дар ҳолати Of хеле хурд будан $e=Of/O\text{П} = 0$ шуда, эллипс ба давра табдил мёёбад. Ин шартҳои ҳисобкуниро Кеплер ба эътибор гирифта, қонуни якӯми худро чунин таъриф додааст:

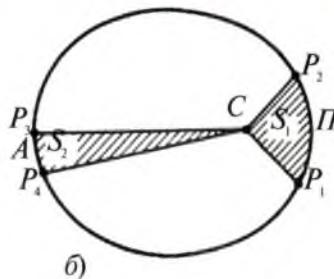
Ҳамаи сайёраҳо аз рӯи эллипс ҳаракат мекунанд ва дар яке аз қонунҳои он Офтоб ҷойгир шудааст.

Қонуни дуюми Кеплер. Сайёра аз рӯи мадораш аз мавқеи P_1 (расми 4.5.2) то мавқеи P_2 дар гирди Офтоб (С) ҳаракат карда, дар лаҳзаи муайяни вақт, бо радиус — вектори худ (P_1C) масоҳати $S_1 = P_1P_2 CP_1$ -ро мекашад. Дар ҳамин фосилаи вақт, вай аз мавқеи P_3 то мавқеи P_4 ҳаракат карда, масоҳати $S_2 = P_3P_4 CP_3$ мекашад, ки он ба ҳамон масоҳати S_1 баробар аст. Яъне $S_1 = S_2$. Аз ин ҷо чунин хулоса бармеояд: **радиус — вектори сайёраҳо дар лаҳзашои баробари вақт масоҳатҳои калони бо ҳам баробарро мекашад.** Ин хулоса қонуни дуюми Кеплерро ифода мекунад. Бинобар сабаби камони P_1P_2 аз камони P_3P_4 калон будан, суръати ҳаттии сайёра дар нуқтаҳои ба Офтоб наздик ё перигелий аз суръати ҳаттии ҳамин сайёра дар апогелий зиёд аст. Яъне ҳеч гоҳ суръати сайёра аз рӯи мадораш якхела нест. Ҳамин тавр, Кеплер дар асоси қонунҳои якум ва дуюми худ носаҳехии нуқтаи назари Коперникро омухта, маркази олам будани Офтоб ва аз рӯи доираҳои эллипсмонанд ҳаракат кардани сайёраҳо тасдиқ кард.

Қонуни сеюми Кеплер. Мувофиқи қонуни сеюми Кеплер, **квадратҳои даври ситорагии (сидерии) сайёраҳо дар атрофи Офтоб**

Расми 4.5.1

Расми 4.5.2

ба қубҳои нимтирҳои эллипси онҳо муттаносиб мебошанд ва он дар шакли математикий ин тавр навишта мешавад:

$$\frac{T_1^2}{T_2^2} = \frac{a_1^3}{a_2^3}.$$

Дар ин чо T_1 ва T_2 — даври сидерии сайёраҳои якум ва дуюм буда a_1 ва a_2 нимтирҳои калони мадори онҳо мебошанд. Агар нимтирҳои калони мадори сайёраҳоро ба як воҳиди миёнаи масофаи Замину Офтоб (як воҳиди астрономӣ), даври гардиши Заминро як сол ва даври сайёраҳоро бо солҳо ифода кунем, он гоҳ қонуни 3-юми Кеплерро дар шакли зерин ҳосил мекунем:

Намунаи ҳалли масъала

Нимтири қалони Нептун аз Офтоб тақрибан ба 30 воҳиди астрономӣ (в.а.) баробар аст. Даври гардиши онро дар атрофи Офтоб бо назардошти гардиши Замин дар гирди Офтоб ҳисоб кунед.

Дода шудааст:

$$a = 39,5 \text{ в.а.}$$

$$T = ?$$

Ҳал. Дар қонуни дуюми Кеплер $\frac{T_1^2}{T_2^2} = \frac{a_1^3}{a_2^3}$,

агар барои Замин $T_2 = 1$ сол ва масофаи онро аз Офтоб $a_2 = 1$ в.а. қабул кунем, он гоҳ $T_1^2 = a_1^3$ ё $T_1 = \sqrt{a_1^3} = a_1 \sqrt{a_1}$ мешавад. Аз

ин чо даври гардиши Нептунро ҳосил кардан мумкин аст:

$$T_1 = 30 \cdot \sqrt{30} = 30 \cdot 5,49 \approx 164,7 \text{ сол.}$$

Саволҳо барои тақрор

1. Даври сидерии (даври ситорагии) сайёра гуфта чиро меноманд?
2. Даври синодии сайёра гуфта чӣ гуна даврро меноманд?
3. Чӣ гуна шакли геометриро эллипс меноманд?
4. Қонуни якӯми Кеплерро таъриф дихед.
5. Қонуни дуюми Кеплерро шарҳ дихед.

Машқӣ 10

1. Даври гардиши Уторидро дар гирди Офтоб муайян кунед, агар масофаи миёнаи он аз Офтоб ба $0,387$ в.а. баробар бошад.

Ҷавоб: $0,241$ сол ≈ 88 шабонаруз.

2. Агар даври гардиши Муштари ба $11,8$ сол баробар бошад, дарозии нимтири калони мадори он ба чӣ баробар мешавад?

Ҷавоб: $a \approx 5,2$ в.а.

4.6. Муайян кардани масофаи байни сайёраҳо ва Офтоб

Воҳиди астрономиро дар назар дошта, дар асоси қонуни сеюми Кеплер, масофаи миёнаи сайёраҳоро то Офтоб муайян кардан осон аст. Дар замони ҳозира масофаҳои астрономӣ асосан бо ёрии усули радиолакатсионӣ ва усули қадима (классикий) муайян карда мешаванд. Бо усули радиолакатсионӣ масофа то ҷирмҳои осмоние, ки ба мо наздиканд (файри ситораҳо), муайян кардан қулав аст. Масофаи байни Замину ситораҳоро бо усули классикий, ки ба ҷенкунни геометри асос карда шудааст, ҳисоб кардан мумкин аст. Ин усул ба кунци ҷойивазкунӣ, ки одатан, лағжиши параллактикий -р (истилоҳи тоҷикиаш — «манзар») номида шудааст, вобаста аст. Лағжиши параллактикий гуфта, кучиши кунҷии самти нигоҳро аз нуқтаи интихобшуда меноманд. Масалан, қаламро дар назди ҷашм рост нигоҳ дошта, ба самти нуқтаи интихобшуда аввал ба як ҷашм, баъд бо ҷашми дигар назар мекунем. Дар ин вақт самте, ки аз ҷашму қалам ибтидо гирифта ба ягон предмети дур мувофиқ меояд, бо нигоҳҳои алоҳида-алоҳида ду ҷашм мавкеъашро тағиیر медиҳад. Дар мисоли мазкур масофаи байни ду ҷашм пойгоҳ (базис) ҳисобида мешавад. Дар ҳолати аз ҷашм дурттар нигоҳ доштани қалам, лағжиши параллактикий кам ва

ҳангоми ба ҷашм наздик кардани он, ин лағжиш меафзояд. Дар расми 4.6.1 ба ҷои қалам дараҳт ва ҷои базис масофаи байни нуқтаҳои В ва С тасвир шудаанд. Ин усул бо роҳи математики дар амалиётҳои ҳарбӣ барои муайян кардани масофа то нишон истифода мешавад.

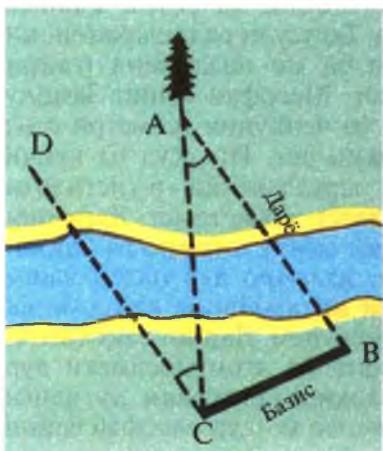
Дар расми 4.6.2 Замин тасвир шудааст. Дар расм А ва В нуқтаҳоенанд, ки аз онҳо самти ҳатҳои AS ва BS ибтидо гирифта, дар нуқтаи S якдигарро таҳти кунҷи p мебуранд. Масофаи AT, ки ба муқобили ин кунҷ ҳобида радиуси Заминро ифода мекунад, пойгоҳ (базис) номида мешавад. Онро бо ёрии кунҷи байни самтҳои AS ва BS ёфтанд осон аст. Агар мушоҳид (ҳаёлан) дар нуқтаи S истода бошад, он гоҳ ба ҷашми у радиуси Замин дар таҳти ин кунҷ перпендикуляр намоён мешавад.

Параллакси уфуқӣ. Параллакси уфуқӣ гуфта кунҷеро (p) меноманд, ки таҳти он радиуси Замин (R_{\oplus}) аз ҷирми мунир перпендикуляр намоён шавад ва аз ифодай зерин муайян карда мешавад:

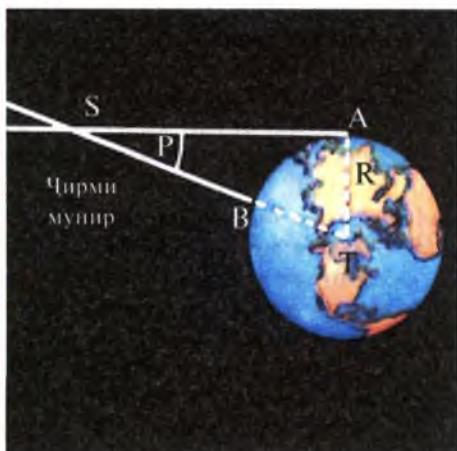
$$\sin p = \frac{AT}{ST} = \frac{R_{\oplus}}{\Delta}. \quad (4.6.1)$$

Дар ин ҷо Δ — масофаи байни маркази Замин ва ҷирми мунир аст. Яъне $ST=\Delta$. Дар мавриди мо қурчи p барои ситораҳои наздик хеле хурд мебошад. Масалан, барои ситораи наздиктарин (ситораи дурахшони бурчи Кентавр) $p = 0''$, 76 аст. Синуси кунҷҳои хурд дар чунин ҳолат ба ҳуди кунҷ баробар мешавад. Он гоҳ тарафи рости муодилаи (4.6.1.) -ро дар шакли $\sin p=p$ навиштан мумкин аст. Дар ҳолати 1 радиан = 206265" будан:

$\sin p = \frac{p''}{206265''}$ мешавад, формулаи (4.6.1.) шакли зеринро мегирад:

Расми 4.6.1

Расми 4.6.2

$$\sin p = \frac{R_{\odot}}{\Delta} = \frac{p''}{206265''} .$$

Аз ин чо:

$$p'' = \frac{206265'' \cdot R_{\odot}}{\Delta} .$$

Аз ин формула маълум мегардад, ки қимати кунции p'' ба лағжиши параллактикий (ё параллакси) чирм вобаста буда, бо афзоиши масофа кам шуда меравад. Масалан, Офтоб аз Моҳ дурттар ҷойгир аст, бинобар ин кунчи параллакси уфуқиашон ба $p'' = 57''$ ва $R_{\odot} = 8'',8$ мувофиқ меояд.

Бо ёрии параллакси Офтоб ($p_{\odot} = 8'',8$) масофаи Замину Офтоб ҳисоб карда шудааст, ки он ба 1 воҳиди астрономӣ (150 000 000 км) баробар аст.

Саволҳо барои тақрор

1. Усулҳои муайян кардани масофа то сайёраҳо ва ситораҳоро номбар кунед ва доир ба онҳо маълумот дихед.
2. Лағжиши параллактикий гуфта чиро мегӯянд? Он кадом кунчро дарбар мегирад?
3. Параллакси уфукӣ гуфта чиро меноманд?

Машқи 11

1. Калонтарин қутри кунции Замин, ки дар он Мирриҳ дар масофаи 0,378 воҳиди астрономӣ (в.а.) менамояд, ба чи баробар аст?

Ҷавоб: $4'',6$

2. Параллакси уфукии Муштариро дар лаҳзаи аз Замин дар масофаи 6 в.а. ҷойгир шуданаш ҳисоб кунед.

Ҷавоб: $1'',47$

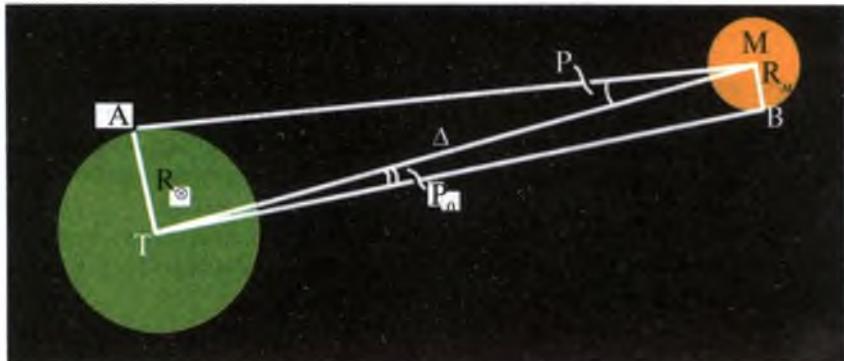
4.7. Сайёраҳо ва андозаи онҳо

Масофаи байни Замину чирми мунир (M)-ро дониста ва бо ёрии мушоҳида кунчи зоҳирӣ он p -ро муайян карда, андозаи ҳақиқии ҳамин чирмро ҳисоб кардан мумкин аст. Дар расми 4.7.1 р-кунчи зоҳирӣ чирми мунир, Δ — масофаи байни Замину чирми мунир (масалан Моҳ) ва p_0 — кунчи параллакси уфукии ҳамин чирмро ифода мекунанд. R_{\odot} ва $R_{\text{н}}$ -ро андозаҳои (радиусҳои) хатии Замин ва чирми мунир ҳисобида, навиштан мумкин аст:

$R_{\text{н}} = \Delta \sin p_0$ (аз секунцаи ВТМ).

$R_{\odot} = \Delta \sin p$ (аз секунцаи МТА).

R_{\odot} -ро ба R_{\odot} тақсим карда ҳосил мекунем: $\frac{R_{\odot}}{R_{\odot}} = \frac{\sin p_0}{\sin p}$, он гоҳ $R_{\odot} = R_{\odot} \cdot \frac{\sin p_0}{\sin p}$.

Расми 4.7.1

Бинобар хеле хурд будани қиматҳои p ва p_0 ин формула ба шакли зерин соҳиб мешавад: $R_{\odot} = R_{\odot} \cdot \frac{p_0}{p}$. Аз ин формула R_{\odot} -ро муайян карда метавонем. Агар радиуси Моҳ (R_{\odot}) аз ин формула муайян гардад, он гоҳ ҳаҷми он бо ёрии формулаи $V_{\odot} = \frac{4}{3}\pi \cdot R_{\odot}^3$ ҳисоб карда мешавад.

Саволҳо барои тақрор

- Ба андозаи сайёраҳо кадом бузургихо дохил мешаванд?
- Ҳаҷми сайёраҳоро чӣ тавр муайян кардан мумкин аст.

Машқи 12

Параллакси уфуқии шабонарузии Моҳ ба $57'2'',7$ ва радиуси кунҷии он ба $15'32'',6$ баробар аст. Масофа то Моҳ ва радиуси хаттии он дар қиёси радиуси Замин, масоҳати зоҳирӣ сатҳ ва ҳаҷми Моҳ нисбат ба Замин ҳисоб карда шавад.

Ҷавоб: Масофа 60; радиус 0,272; сатҳ 0,74 ва ҳаҷм 0,0201.

4. 8: Кашфи қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонӣ ва аз рӯи ҳаракати Моҳ санҷидани он

Мазмуни қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонӣ дар китоби Исаак Нютон «Ибтидо» дарҷ гардидааст, ки он ин тавр таъриф карда

мешавад: қуввае, ки бо он ду цирми кайхонй бо ҳам қазб мешаванд, ба ҳосили зарби массаи онҳо муттаносиби роста буда, ба квадрати масофаи байни онҳо муттаносиби чаппа мебошад.

Ба шакли математики ин қонун чунин навишта мешавад:

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}.$$

Дар ин чо m_1 ва m_2 — массаи заррачаҳо ё массаи цирмҳои осмони, r — масофаи байни онҳо ва $G = 6,67 \cdot 10^{-11} \frac{N \cdot m^2}{kg^2}$ буда, **событии ҷозиба** номида мешавад.

Нютон дурустии қонуни худро дар асоси қонунҳои Кеплер исбот карда дар назди худ масъалаи басо муҳимро гузашта буд. Дар ин ҳусус вай масъалаи табиати қувваҳои нигоҳдорандай сайёраҳоро аз руи мадорашон, ки ба табиати қувваи вазнинӣ — қувваи қашиши Замин шабеҳӣ доранд, дар назар дошт. У гуфта буд: «Қуввае, ки ҳаракати Моҳро аз руи мадораш нигоҳ медорад, ба қувваҳое, ки сайёраҳоро аз руи модарашон дар гирди Офтоб нигоҳ медоранд, монандӣ мекунад». Шарҳи ин ақидаро дида мебароем.

Ҷисмҳои ба сатҳи Замин афтанд, таҳти таъсири қувваи вазнинӣ, ҳамавақт ба шитобе соҳиб мешаванд, ки он ба $9,81 \frac{M}{c^2}$ баробар аст. Тағийирёбии қувва асосан ба квадрати масофаи байни Замину ҷисм муттаносиби чаппа мебошад. Акнун дида мебароем, ки ин тағийирёби нисбат ба Замину Моҳ чи гуна сурат мегирад. Моҳ дар масофаи 60 радиуси Замин дар атрофи Замин ҳаракат мекунад, ва ба шитобе (g') соҳиб аст, ки он аз шитоби (g) ҷисми дар болотари сатҳи Замин истода 60^2 маротиба кам аст, яъне:

$$g' = \frac{g^2}{60^2} = \frac{9,81 M}{3600 c^2} = 0,0027 \frac{M}{c^2}. \quad (4.8.1)$$

Вале аз қисми меҳаника маълум аст, ки шитоби марказрав (марказшитоб) барои нуқтаҳои аз руи доира ҳаракаткунанда $\varepsilon = \omega^2 r = \left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 r$ аст, ки дар он ω — суръати кунҷи ва r — радиуси ҳаракати доиравӣ мебошанд. Даври гардиши ситорагии Моҳ ба ≈ 27 шабонарӯзи миёна ё $T = 27,3 \cdot 86400$ сония баробар аст. Мадори Моҳро дар атрофи Замин (радиусаш $R_{\oplus} = 6378$ км) доиравӣ, масофаи Моҳро аз Замин $r_{\oplus} = 60 \cdot R_{\oplus} = 60 \cdot 6378$ км $= 60 \cdot 6378 \cdot 1000$ м ва $\pi = 3,14$ ҳисобида, шитоби марказравро ҳисоб кардан осон аст: $\varepsilon = \omega^2 r_{\oplus} = \left(\frac{2\pi}{T} c\right)^2 r_{\oplus}$

$$\varepsilon = (2\pi/27,3 \cdot 86400)^2 \cdot 60 \cdot 6378 \cdot 1000 \frac{M}{c^2} = 0,0027 \frac{M}{c^2}. \quad (4.8.2.)$$

Аз натицаҳои (4.8.1) ва (4.8.2) маълум мегардад, ки қувваи вазнинӣ ва қувваи ҷозибаи байнияқдигарӣ яхелаанд ва онҳо дар байни ҳамаи ҷирмҳои Коинот мавҷуданд.

Гарчанде Нютон қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонро бо ҳисоби асоснон қашф карда бошад ҳам, он танҳо дар нимаи асри XVIII маъқул дониста шуд ва минбаъд меҳаникаи осмонӣ дар пояи он босуръат инкишиоф ёфт.

Саволҳо бароу тақрор

1. Қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонӣ тавр таъриф дода мешавад?
2. Нютон ҳангоми қашфи қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонӣ қадом қувваҳоро ба назар гирифта буд?
3. Оё дар байни қувваи вазнинӣ ва қувваи ҷозиба тағовуте ҳаст?

4.9. Суръатҳои кайҳонӣ ва мадори ҳаракати қишиҳои кайҳонӣ

Нютон байниҳамтасиркунӣ ҷирмҳоро исбот карда, инчунин нишон дод, ки онҳо дар атрофи ҷисми марказӣ вобаста ба суръаташон аз рӯи давра, эллипс, парабола ва ҳатто аз рӯи гипербола ҳаракат мекунанд (расми 4.9.1).

Исбот карда шудааст, ки агар ба ҷисм суръати муайянे бахшида шавад, вай ба сатҳи Замин наафтида, аз рӯи давраи радиусаш $R + h$ гирди Замин ҷарҳ задан мегирад, яъне ба радифи маснуи Замин тадбил мейёбад. Ин гуна суръатро суръати якуми кайҳонӣ меноманд. Бо ёрии формулаи $v_1 = \sqrt{\frac{GM_{\oplus}R_{\oplus}}{(R_{\oplus}+h)^2}}$, суръати якуми кайҳониро ҳисоб кардан мумкин аст. Дар он G — ҷисими ҷозиба дар сатҳи Замин, M_{\oplus} — массаси Замин, R_{\oplus} — радиуси Замин ва h — баландие, ки ҷисми парвозкунандагӣ аз сатҳи Замин ҷойгир аст. Агар ҳаракати ҷисми парвозкунандагӣ фикран дар баландии $h \approx 0$ аз рӯи давра ё доира тасаввур кунем, он гоҳ аз формулаи боло барои суръати якуми кайҳонӣ ифодай зеринро ҳосил менамоем:

$$v_1 = \sqrt{\frac{GM_{\oplus}}{R_{\oplus}}} = \sqrt{gR_{\oplus}}.$$

Қимати аддии суръати якуми кайҳониро ҳисоб мекунем:

$$v_1 = \sqrt{9,8 \frac{M}{c^2} \cdot 6,4 \cdot 10^6 m} = 7,9 \frac{KM}{c} \approx 8 \frac{KM}{c}.$$

Ҳар гуна чисми (новабаста аз массаш) бо суръати якуми кайҳони, аз наздикии сатҳи Замин партофташуда, ба радифи маснүи Замин табдил меёбад. Бо ин суръат, 12 апрели соли 1961 бори аввал дар собиқ Иттифоқи Совети, бо суръати якуми кайҳони, бо киштии кайҳони Юрий Гагарин ба кайҳон парвоз намуда, баъди дар атрофи Замин як маротиба давр задан ба Замин баргашт.

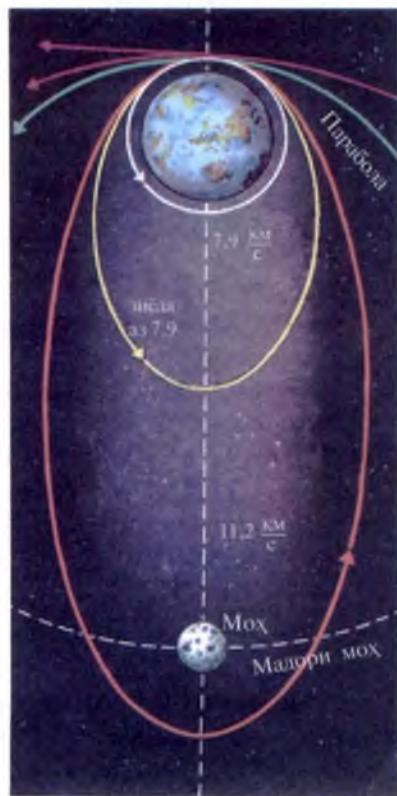
Радифи кайҳони, асосан дар лаҳзаи аввали парвоз ба атмосфераи Замин ва муқовимати саҳти он дучор шуда, суръати ҳаракати худро гум мекунад ва дар ин мухит сұхта тамом мешавад. Аз ин сабаб он бо ёрии киштии тавоноияш калон ба мадори баландиаш $h > 150$ км бароварда мешавад. Вале дар ин ҳолат суръати доирение, ки аз ин баланди ба радиф дода мешавад, бинобар кам шудани қозибай Замин аз суръати якуми кайҳони бояд хурд шавад. Барои аз майдони қозибай Замин баромадани чисм, суръати ϑ_1 кифоя нест ва бояд он бо суръати ϑ_2 , ки суръати дуюми кайҳони номида мешавад, сар дода шавад. Суръати дуюми кайҳони бо формулае ҳисоб карда мешавад, ки он аз суръати якуми кайҳони

$\sqrt{2}$ маротиба зиёд аст:

$$\vartheta_2 = \sqrt{2 \cdot \vartheta_1} = 1,41 \cdot 7,9 \frac{\text{км}}{\text{с}} = \\ = 11,2 \frac{\text{км}}{\text{с}}.$$

Бо ин суръат чисм (радиф) аз руи траекторияи параболамонанд ҳаракат карда ба Замин бар намегардад ва ба сайёраи сунъии Системаи офтоби табдил меёбад. Бузургии ин суръат аз самти баромади чисм нисбат ба самти ҳаракати Замин (аз руи мадор) вобаста нест. Вобаста ба суръат ва самти сардиҳии чисм танҳо траекторияе, ки чисм аз руи он ҳаракат намуда аз Замин дур мешавад, тағиир меёбад.

Барои аз ҳудуди Системаи офтоби баромадани чисми парвозкунанда бояд он файр аз қувваи қозибай Замин, боз қувваи қозибай Офтобро бартараф кунад. Суръати барои ҳамин гуна парвоз зарурро суръати сеюми кайҳони (ϑ_3) меноманд. Бо чунин суръат парвози чисм аз руи мадори параболамонанд сурат мегирад.

Расми 4.9.1

Суръати ϑ , аз самти баромади чисм вобаста аст. Ҳангоми ба самти ҳаракати Замин аз рүи мадораш сар додани чисм $\vartheta_3 \approx 17$ км/с ва ба муқобили самти ҳаракати он $\vartheta_3 \approx 73$ км/с мешавад.

Ҳамин тарик, суръате, ки бо он чисм ё киштии кайхони Системаи офтобиро тамоман тарк мекунад, аз самти ҳаракати Замин аз рүи мадораш вобастагӣ дошта, дар ҳудуди 17 км/с $\leq \vartheta_3 \leq 73$ км/с меҳобад.

Машки 13

1. Агар массаи Офтоб 100 маротиба зиёд шавад, суръати чисм аз рүи траекторияи параболамонанд дар масофаи Замин то Офтоб ба чи баробар мешавад?

Ҷавоб: 42,9 км/с ё худ 10 маротиба меафзояд.

2. Дар ҳолати массаи Офтоб бетағийир монда, андозааш «варам» карда, то ба андозаи мадори Замин баробар шудан, ҳаракати Замин тағийир меёбад ё не?

3. Суръатеро ёбед, ки бо он ракета ба Замин нарасида дар атрофи он ҳаракат карда тавонад.

Ҷавоб: 7,9 км/с.

Саволҳо барои тақрор

1. Суръати якӯми кайхонӣ чи гуна суръат мебошад?

2. Барои аз майдони ҷозибаи Замин баровардани радиифи маснӯи Замин он бояд чи гуна суръат дошта бошад?

4.10. Муайян кардани массаи Офтоб ва Замин

Нютон барои муайян кардани массаи цирмҳои осмонӣ формулаэро истифода бурд, ки он дар асоси қонуни З-юми Кеплер ҳосил карда шудааст:

$$\frac{T_1^2}{T_2^2} \cdot \frac{M_1 + m_1}{M_2 + m_2} = \frac{a_1^3}{a_2^3}; \quad (4.10.1)$$

е

$$\frac{T_1^2 \cdot (M_1 + m_1)}{a_1^3} = \frac{T_2^2 \cdot (M_2 + m_2)}{a_2^3} = const. \quad (4.10.2)$$

Дар ин ҷо m_1 — массаи цирмest (ё ҳамсафар), ки дар атрофи цирми массааш M_1 ва m_2 — массаи цирмest, ки дар гирди цирми массааш M_2 ҳаракат мекунанд; T_1 ва T_2 даври гардиши цирми якӯм ва дуюм ва a_1 ва a_2 нимтиరҳои қалони мадори онҳо аз марказҳои M_1 ва M_2 .

Формулаи қонуни 3-юми Кеплерро бо назардошти даври будани ҳаракат ва муқоисай ҳаракати Замин (\oplus) дар атрофи Офтоб (\odot) ва Моҳ (\mathbb{C}) дар гирди Замин навиштан мумкин аст:

$$\frac{T_{\oplus}^2}{T_{\mathbb{C}}^2} \cdot \frac{M_{\odot} + M_{\oplus}}{M_{\oplus} + m_{\mathbb{C}}} = \left(\frac{a_{\oplus}}{a_{\mathbb{C}}} \right)^3. \quad (4.10.3)$$

Дар ин чо T_{\oplus} — даври гардиши Замин дар гирди Офтоб, $T_{\mathbb{C}}$ — даври гардиши Моҳ дар гирди Замин, a_{\oplus} — масофаи байни Замину Офтоб, $a_{\mathbb{C}}$ — масофаи байни Моху Замин, M_{\odot} — массаи Офтоб, M_{\oplus} — массаи Замин ва $m_{\mathbb{C}}$ — массаи Моҳ ишора шудаанд.

Массаи Замин назар ба массаи Офтоб ва массаи Моҳ назар ба массаи Замин хеле хурд мебошанд ва аз ин рӯ онҳоро ба назар нағирифта, нисбати $\frac{M_{\odot}}{M_{\oplus}}$ -ро аз формулаи 4.10.3 меёбем:

$$\frac{M_{\odot}}{M_{\oplus}} = \left(\frac{a_{\oplus}}{a_{\mathbb{C}}} \right)^3 : \left(\frac{T_{\oplus}}{T_{\mathbb{C}}} \right)^2.$$

Аз ин формула массаи Офтоб муайян карда мешавад.

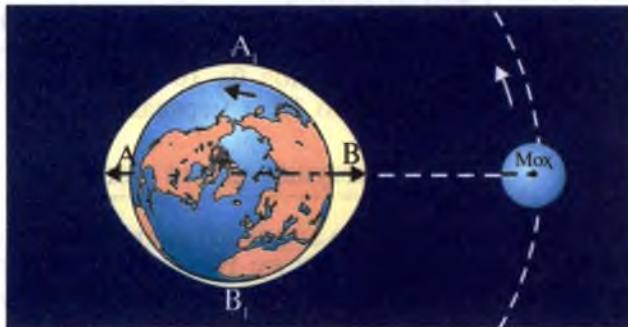

Саволҳо барои тақрор

- Нютон барои муайян кардани массаи цирмҳои осмонӣ аз қадом формула истифода бурдааст?
- Массаи цирмҳоро аз қадом формула муайян кардан мумкин?

4.11. Мадду ҷазр ва сабабҳои онҳо

Таъсири байниҳамдигарии зарраҳои доҳиллии ҷисм маҷбур месозад, ки онҳо ба шакли куравӣ соҳиб шаванд. Вале дар ҳолати ҷарҳзани ҷисмҳо, ки дар тири ҷарҳзани меҳобанд ва ё ба он наздиқанд, ба марказ фишурда мешаванд. Инро дар мисоли цирмҳои осмонӣ (Замин, Моҳ, Муштари, Зуҷал, Офтоб ва ғайра) дидан мумкин аст. Радиуси экватории онҳо (таҳти таъсири кувваи марказгурез) аз радиуси қутби бояд қалонтар бошад.

Расми 4.11.1

Зарраҳои қисмҳои дохилии сайёраҳо дар мавриди аввал таҳти таъсири қувваи ҷозиба самти марказиро дошта бошанд ҳам, дар мавриди дуюм дар зери таъсири қувваи ҷозибай қадом як ҷирми дигар қашида шуда, ба шитоби муайян соҳиб мешаванд. Инро дар мисоли системаи Замину Моҳ шарҳ додан мумкин аст.

Андозаи Замин нисбат ба масофаи Моҳ ва Замину Офтоб ниҳоят хурд ҳисобида мешавад ва аз ин сабаб новобаста аз шакли Замин, қувваи қашиши Моҳ ва Офтоб дар нуқтаҳои гуногуни Замин якхела нест. Дар нуқтаҳои гуногуни сатҳи Замин қувваҳои галаёни (башуромадае) пайдо шуданаш мумкин аст, ки онҳо дар масофаҳои ҳарҳела аз ҷисми ҷозибадор вобастаги доранд. Дар ҳолати мутлақ саҳт будани ҷисми Замин нуқтаҳои дохилии он нисбат ба марказаш устувор буда, танҳо таҳти таъсири қувваҳои галаёни андаке ба ҷисми беруна, масалан ба Моҳ қашида мешаванд. Вале Замин мутлақо саҳт нест. Қисми зиёди сатҳи онро об ташкил медиҳад ва аз ин сабаб таъсири қувваҳои галаёни дар бâъзе қисмҳои саҳти Замин ва қабатҳои обии он ба ҳодисае сабаб мешавад, ки онро *мадд* меноманд. Барои шарҳи ҳодиса тасаввур мекунем, ки гирди Заминоро об зер кардааст (расми 4.11.1). Сатҳи об дар нуқтаҳои А ва В, ки дар ҳати рости аз маркази Замину Моҳ гузаранда меҳобад, аз ҳама баландтар бардошта мешавад ва дар ҳамин ҷо ҳодисаи мадд рӯй медиҳад.

Дар нуқтаҳои А₁ ва B₁, ки ба ҳати рости A ва B перпендикуляр меҳобанд, ҳодисай ҷазр ба амал меояд.

Моҳ дар атрофи Замин ҳаракат карда истода, тарафи барҷастаи Заминоро, ки дар натиҷаи қувваи галаёни пайдо шудааст, ба самти ҳаракати худ кӯчонида меистад. Ҳангоми дар гирди меҳвараш як маротиба ҷарҳ задани Замин ду ҳодисаи мадд ва ду ҷазр рӯй медиҳад. Оби дар натиҷаи ҳодисаи мадд бардошташударо дар мавриди зарури ҳамчун манбаи энергия истифода мебаранд.

Бояд гуфт, ки қисми экватории Замин бинобар сабаби суръати гардиши он аз суръати ҳаракати Моҳ хеле зиёд будан, ба қувваи марказгурез соҳиб аст. Дар ҷунин ҳолати Моҳ тарафи барҷастаи уқёнуси Заминоро ба худ бештар мекашад. Масалан, дар бâъзе минтақаҳо, аз ҷумла дар ҳаличи Пенчин (Бахри Охотск) оби баҳр ба 13 м, дар ҳаличи Фробишер — ҷанубтари ҷазираи Замини Баффинов ба 16 м ва дар соҳилҳои Канада (уқёнуси Атлантика) то 18 м мерасад.

Намунаи ҳалли масъала

Массаи Нептунро аз руи ҳаракати ҳамсафарааш — Тритон, ки дар масофаи $353,7 \cdot 10^3$ км гирди Нептунро дар давоми 5,88 шабонаруз як маротиба давр мезанад, муайян кунед. Даври гардиши Моҳ дар гирди Замин дар масофаи $384,4 \cdot 10^3$ км ба 27,32 шабонаруз баробар аст.

Дода шудааст:

$$\begin{aligned}a_1 &= 353,7 \cdot 10^3 \text{ км} \\T_1 &= 5,88 \text{ шабонаруз} \\a_\infty &= 384,4 \cdot 10^3 \text{ км} \\T_\infty &= 27,32 \text{ шабонаруз}\end{aligned}$$

$$M_1 = ?$$

Хал. Массай чирмҳои осмонӣ дар асоси формулаи зер муайян мешавад:

$$\frac{T_1^2 \cdot (M_1 + m_1)}{a_1^3} = \frac{T_2^2 \cdot (M_2 + m_2)}{a_2^3} =$$
$$= \frac{4\pi^2}{G} = const.$$

Дар ин ҷо M_1 — массай Нептун, m_1 — массай Тритон, T_1 — даври гардиши Тритон, a_1 — масофаи миёнаи Тритон аз Нептун, $M_2 = M_{\oplus}$ — массай Замин, $m_2 = m_{\oplus}$ — массай Моҳ, $T_2 = T_\infty$ — даври гардиши Моҳ ва $a_2 = a_\infty$ — нимтири калони мадори Моҳ мебошанд. m_1 ва m_2 -ро бинобар аз M_1 ва M_2 хурд буданашон ба назар нагирифта ва M_{\oplus} -ро як воҳид ҳисобида, массай Нептуноро ҳисоб мекунем:

$$M_1 = \left[\frac{a_1}{a_2} \right]^3 \cdot \left[\frac{T_2}{T_1} \right]^2 = \left[\frac{353,7}{384,4} \right]^3 \cdot \left[\frac{27,3}{5,88} \right]^2 = 17,2 \text{ маротиба.}$$

Яъне, массай Нептун аз Замин 17,2 маротиба калон аст.

Саволҳо барои тақрор

- Чаро минтақаҳои ҷисми ҷархзананда, ки аз онҳо тири ҷархзани мегузарад ба марказ фишурда шудаанд?
- Ба қувваи ҷозибаи марказӣ, қувваи ҷозибаи беруна чӣ тавр таъсир мебахшад?
- Қувваи ҷозибайӣ ба ҷисми саҳти сатҳи Замин ва оби уқёнус чӣ гуна таъсир мерасонад?
- Ҳодисаҳои мадд ва ҷазро, ҳангоми дар гирди маҳвари худ давр задани Замин фаҳмонед.

Машқи 14

- Массай Мирриҳро аз рӯи ҳаракати ҳамсафарааш Деймос, ки дар масофаи $23,5 \cdot 10^3$ км атрофи сайёрапо дар $1,26$ шабонаруз як маротиба давр мезанад, ҳисоб карда, онро бо массай Замин муқоиса кунед. Моҳ аз Замин дар масофаи $384,4 \cdot 10^3$ км воқеъ аст ва даври гардиши он ба $27,32$ шабонаруз баробар мебошад.

Ҷавоб: 0,11.

- Массай Зуҳалро аз рӯи ҳаракати ҳамсафарааш — Гиперион, ки аз Зуҳал дар масофаи 587 ҳазор км ҷойгир аст, бо ифодаи массай Замин ҳисоб кунед. Даври гардиши Гиперион дар атрофи Зуҳал ба $13,46$ шабонаруз баробар аст. Ҳангоми массай сайёрапо бо массай Замин вақтро бо солҳо ва масофоро бо воҳиди астрономӣ ифода кардан, қимати событи ҷозибайии $G = 118,4 \cdot 10^{-6} H \cdot m^2 / kg^2$ истифода мешавад.

Ҷавоб: $95,1 M_{\oplus}$.

БОБИ V

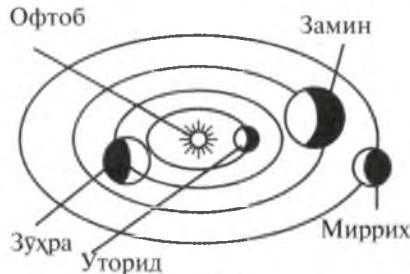
ТАБИАТИ ФИЗИКИИ ЧИРМҲОИ СИСТЕМАИ ОФТОБИ

5. 1. Тавсифи умумии сайёраҳо

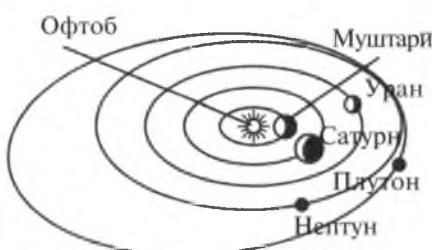
Системаи Офтобиро асосан Офтоб, сайёраҳо ва ҳамсафарони онҳо ва ҷирмҳои хурди осмонӣ ташкил медиҳанд. Сайёраҳо аз ҷиҳати андоза ва ҳусусиятҳояшон ба ду гурӯҳ чудо мешаванд.

1. Сайёраҳои гурӯҳи Замин. Ҳаҷм ва массаҳои сайёраҳои ин гурӯҳ — Уторид, Зӯҳра, Мирриҳ аз Замин на он қадар фарқ мекунанд. Онҳо аз моддаи саҳт иборат буда, дар гирди меҳвари ҳусусӣ босуръат ҷарх мезананд. Атмосфераи онҳо тунук аст. Ҳатто дар байни онҳо Уторид аз атмосфера ҳолист. Миқдори ҳамсафарони ин гурӯҳ назар ба гурӯҳи дуюм ҳеле кам аст. Аз ҷиҳати ба Замин андаке умумият доштани ҳосият ва ҳусусиятҳояшон онҳоро сайёраҳои гурӯҳи Замин меноманд. Ин гурӯҳи сайёраҳо бинобар сабаби мадорашон (аз Замин) ба Офтоб наздик будан, **сайёраҳои даруний** номида мешаванд (расми 5.1.1).

2. Гурӯҳи сайёраҳои азим. Мадори ҳаракати сайёраҳои ин гурӯҳ (Муштари, Зуҳал, Уран ва Нептун) дар атрофи Офтоб

Расми 5.1.1

Расми 5.1.2

берун аз мадори Миррих меҳобанд ва аз ин лиҳоз онҳоро **сайёраҳои беруни** меноманд (расми 5.1.2). Андоза ва массаи сайёраҳои гурӯҳи мазкур назар ба Замин хеле калонанд. Аз ҷиҳати бузургиашон онҳоро сайёраҳои азим меноманд. Ин сайёраҳо назар ба сайёраҳои гурӯҳи Замин дар гирди меҳаврашон бо суръати зиёдтар ҳаракат мекунанд. Зичии онҳо хурд буда, атрофашон бо қабатҳои фағси атмосфери ихота шудаанд. Ҳангоми бо телескоп мушоҳида карданни онҳо манзараҳои устувор ва баъзан ноустувори атмосфераи онҳо ба ҷашм мерасад. Ин ҷуна ҳодисаҳо дар атмосфераи Муштари тақрор шуда меистанд. Онҳо асосан дар натиҷаи рӯҳ додани вулқонҳои доимоамалкунандай сайёра ва пайдоиши гирдбодҳои минтақавӣ ба вуҷуд меоянд.

Сайёраҳо ҳар қадар ба Офтоб наздик бошанд, ҳамон қадар равшантар менамоянд. Панҷ сайёраҳои сатҳашон равшан — Уторид (Меркурий), Зуҳра (Венера), Миррих (Марс), Муштари (Юпитер) ва Зуҳал (Сатурн) ҳанӯз ба римиёни қадим маълум буданд ва номҳои доҳили қавсро онҳо гузоштаанд. Уран ва Нептун бо нурҳои Офтоб хира равшан мешаванд. Аз ин сабаб онҳоро бо телескопҳои пурқуввате, ки калонкуниашон ба 100—150 баробар аст, дидан мумкин аст. Тулӯй кардан ва гуруб рафтани Уторид ва Зуҳра баъди шомгоҳ ё субҳидам мушоҳида мешаванд, зоро онҳо назар ба Замин, ба Офтоб наздиктаранд ва ба мисли Моҳ даври пурраи фазавӣ доранд. Миррих ва сайёраҳои беруни бишанд аз Офтоб дуранд ва фазаи онҳо бо пуррагӣ мушоҳида намешавад, чунки онҳо ҳеч гоҳ мавқеи байни Замину Офтобро ишғол намекунанд. Онҳо ҳамчун сайёраҳои беруни мавқеи муқобилистиро доранд. Дар лаҳзаи аз Офтоб нисбат ба Замин самти муқобил доштанашон, онҳоро ними шаб дар қисми нимкураи шимолӣ дидан мумкин аст.

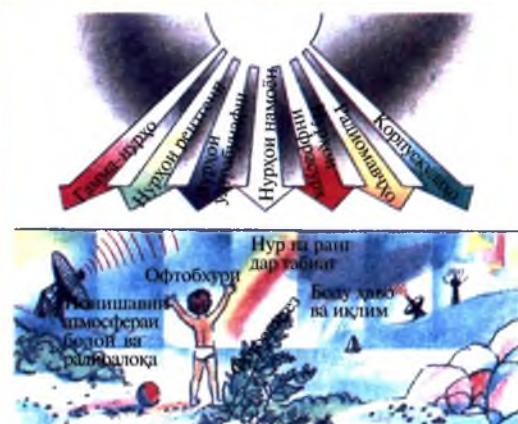

Саволҳо барои тақрор

1. Сайёраҳо бо қадом ҳусусиятҳояшон ба гурӯҳи сайёраҳои Замин ва гурӯҳи сайёраҳои азим ҷудо карда шудаанд?
2. Сайёраҳо дар қадом ҳолат равшан менамоянд?
3. Ҳодисаи тулӯй кардан ва гуруб рафтани Уторид ва Зуҳра кай ба амал меояд? Дар қадом вазъияти Миррих ва сайёраҳои беруни ними шаб дар осмон дидар мешаванд?

5.2. Замин

Замин дар Системаи офтоби ягона сайёраест, ки инсон ба шароити он мутобиқ шуда умр ба сар мебарад. Шароити мусоидро барои пайдоиш ва инкишофи ҳаёти зинда дар руи

Расми 5.2.1

Замин асосан об, абрҳои буғӣ, атмосфераи Замин ва равшании Офтоб фароҳам оварданд (расми 5.2.1). Агар Замин ба Офтоб хеле наздик мебуд, оби уқёнусҳои Замин дар зери таъсири ҳарорати баланд кайҳо бухор шуда мерафт. Дар ҳолати Замин аз Офтоб хеле дур ҷойгир шудан, ҳамаи оби рӯи Замин ба ях табдил меёфт. Дар чунин шароитҳо ҳаёти инсонӣ то ба дараҷаи имрузааш ҳеч гоҳ инкишоф намеёфт. Гуфтан ҷоиз аст, ки мавҷуд будани ҳаёти ақлонаи пешрафта·дар саёраҳои иқлимашон ба Замин монанди системаҳои ситорагии Галактикаамон ва оламҳои дуродур аз эҳтимол берун нест.

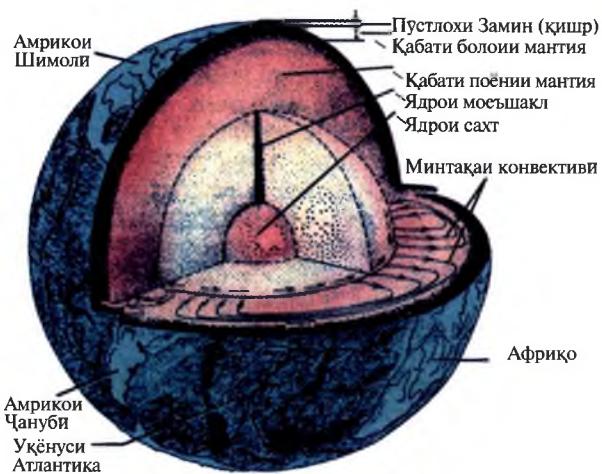
Хушбахтона, Замин 4,5 млрд. сол баъд аз бунёд шуданаш дар атрофи Офтоб дар масофаи 150 млн. км, ки то ба ҳол ин масофа тафсир наёфтааст, ҳаракат мекунад ва инкишофи ҳаёт дар он то ба имрӯз идома дорад. Ин масофа як воҳиди астрономӣ ($1 \text{ в.а.} = 150\,000\,000 \text{ км}$) номида шуда, барои муайян кардани масофаи байнӣ саёраҳои Офтоб ва дигар ҷирмҳои осмонӣ истифода мешавад. Замин дар атрофи Офтоб дар давоми 365 рӯзу 5 соату 48 дақиқаю 46 сония як маротиба давр мезанад ва ин даври гардиш соли тропики номида шуда ба 365,2422 шабонарӯзи миёнаи офтобӣ баробар аст. Боиси саҳӯ намешавад, агар гӯем, ки Замин курамонанд аст, зеро расми аз кайҳон гирифташудаи он аз ин гувоҳӣ медиҳад (расми 5.2.2). Тафовути радиуси экваторӣ ва радиуси қутбии Замин ҳамаги $21,38 \text{ км}$ -ро ташкил медиҳад. Замин дар ҳақиқат аз қутбҳояш ба марказ фушурда буда, ба эллипсоиди ҷарҳзаннда монандӣ мекунад. Массаи Замин ба $6 \cdot 10^{24} \text{ кг}$ баробар аст. Маркази он аз ядрои саҳти даруни (қутраш 2500 км) ва ядрои беруни моеъшакли қутраш 7900 км ташкил шудааст (расми 5.2.3). Қабати болотари Замин — мантия дар ҳолати часпакӣ ва моеъшакл мавҷуд аст. Пустлоҳи (қишири) Замин ҷисман саҳт буда дар болои мантияи

Расми 5.2.2

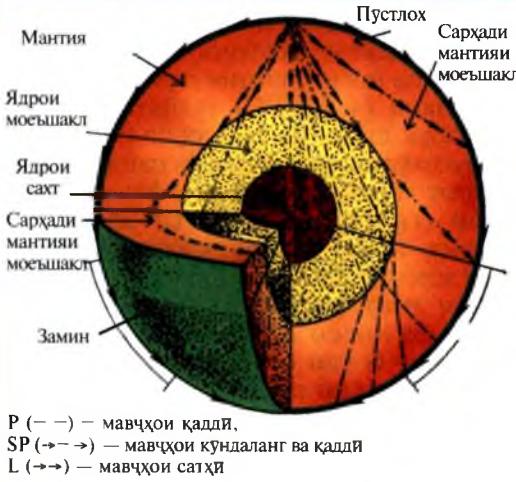
моеъшакл чунбида меистад ва ё худ шино мекунад. Баъзан дар зери таъсири қувваи ҷозибаи марказӣ «таҳтасангҳои» калонҳаҷм аз поёни пӯстлоҳ қанда шуда, гӯё ба поёни мантия гарӯ мешаванд. Онҳо баъди дар ҳарорати баланд ($4\text{--}5000^{\circ}\text{C}$) гудохта шудани моддаҳои фулӯзиашон каме сабук шуда, бо тадриҷ ба боло самт гирифта, ба қабати пуслоҳ бармехӯранд ва баъзан ба пайдошавии тарқишиҳои вулқонӣ ва заминларза сабаб мешаванд. Атмосфераи газӣ ва қабати курраи обӣ (гидросфера) сатҳи Замин — литосфераи саҳтро пӯшонидаанд. Зичии ҷинсҳои қабати сарҳадии литосфера ба 3 g/cm^3 ва зичии миёнаи Замин ба $5,5\text{ g/cm}^3$ баробар аст. Аз ин мебарояд, ки зичии литосфера ба самти марказ мевафзояд. Ҳодисаҳои заминларза ба инсон талафоти молию ҷони меорад. Вале ба воситаи онҳо дар бораи соҳти литосфера маълумотҳои илми ба даст овардан мумкин аст.

Мавҷҳои зилзилавии ларзиши сунъӣ ва мавҷҳои табии андаруни литосфера паҳн шуда, то ба ҷуқуриҳои калон рафта мерасанд (расми 5.2.4). Илова ба ин, аз ҷои заминларза қад-қади доҳили сатҳи Замин мавҷҳои сатҳи (L) паҳн мешаванд. Мавҷҳои асосӣ қаддӣ ва қундаланг мешаванд ва аз ҳамдигар фарӯ мекунанд. Дар мавҷҳои қаддӣ (P) қуҷиши (ҳарақати) зарраҳои Замин ба самти паҳншавии мавҷ мувофиқ меояд. Аммо дар мавҷҳои қундаланг (S) қуҷиши зарраҳои Замин ба самти паҳншавии мавҷ перпендикуляр мебошанд. Мавҷҳои қаддӣ аз доҳили ҷисми саҳт гузашта метавонанд, вале мавҷҳои қундаланг танҳо дар муҳити ҷисмҳои моеъшакл паҳн мешаванд. Аз ин ҷиҳат суръати мавҷҳои қаддӣ аз мавҷҳои қундаланг зиёд аст. Йи мавҷҳо ҳангоми аз доҳили Замин гузаштанашон ба қабатҳои алоҳида бархурда, аз онҳо бо тези инъикос ва ё пароканда мешаванд. Ҳангоми м у ш о х и д а и п а ҳ н ш а в и и мавҷҳои зилзилавии дар нуқтаҳои гуногуни сатҳи Замин ва маълум будани вақти паҳншавии мавҷҳо, сарҳади ҷуқуриҳоеро муайян кардан мумкин аст, ки дар онҳо ин ё он ҳодисаҳои иқтидорашон калон ё тағйиротҳои ҷинсии калон ба

→ → → Ба таври конвективӣ қӯҷидани гармӣ ба сатҳи Замин

Расми 5.2.3

Расми 5.2.4

онҳо гузашта наметавонанд. Ва баъдтар муайян гардид, ки ядро Замин ба минтақаи марказии чисман саҳти радиусаш 1300 км ҳарораташ $\approx 5000^{\circ}\text{C}$ ва болои чисман моёшакли радиусаш 3400 км ҷудо мешавад.

Баъди қабати болои ядро қабати мантия (гафсиаш 2900 км) ва болотари он қишир (гафсиаш 40–80 км) ҷойгир шудаанд. Таркиби кимиёни сайёраамон моддаҳои гуногунро ташкил медиҳад. Дар асоси таҳқиқотҳои назариячиён, ядро аз боқимондаҳои олтингӯғирд ва никел ташкил шудааст. Мантия бошад аз оксидҳои кремний, магний ва оҳан таркиб ёфтааст. Аз ин бармеояд, ки дар байн ядро ва мантия тафовуте ҳаст. Ин тафовути физикиест, ки ба фишори баланди қаъри Замин во-бастагӣ дорад ва он дар натиҷаи ба марказ фишурда шудани қабатҳои болои ба амал меояд. Зери таъсири ин фишор, ки ба афзудани ҳарорат боис мешавад, моддаҳо ба реаксия даромада, дар ҷараёни табдилоти аз як ҳолат ба ҳолати дигар мегузаранд. Дар ҷараёни табдилоти элементҳо (Уран, Торий ва Гайра) дар баъзе мавзехои мантия шароити гудохташавӣ ва моёшаклии моддаҳо ба вучуд омада, моддаҳои вазнини фулузин ба ядро тақшин мешаванд. Чисми фулузини моёшакли ядрои болои доимо дар ҳаракат буда, ҷараёни барқиро ҳосил карда мейистад ва он ҳодисаи қучиши электронҳоро дар маҳлул (ё дар ноқил) ва ҳосилшавии ҷараёни барқиро ба хотир меорад. Чунин ҳодиса боиси дар доҳили Замин ва атрофи он пайдо шудани майдони магнитӣ мегардад. Гудозиш, ки дар натиҷаи ҳарорати баланди қабатҳои доҳили ҳосил мешавад (дар чуқурии 100 км, қутраш тақрибан 10 км) баъзан ба самти сатҳи Замин қучида, таркишҳои вулқониро ба амал меоранд, ки он боиси ҳаробу вайрон гаштани шаҳру дехот ва талафоти зиёди ҷони одамон мегардад.

амал меоянд. Құхитҳои моёшакл ба қучиши мавҷҳои кундаланг мамониат намесрасонанд ва гүё ин мавҷҳо мұхитро фуру бурда паҳн мешаванд. Дар расми 5.2.4 ҳолатҳои паҳншавии мавҷҳои кундаланг нишон медиҳанд, ки литосфера то қадом чуқуриҳо ба ҳолати саҳти соҳиб аст. Дар ибтидои аспи гузашта маълум шуд, ки мавҷҳои кундаланг андаруни Замин то чуқуриҳои 3000 км расида, минбаъд аз

Саволҳо барои тақрор

1. Кадом омилҳо ба пайдоиш ва инкишофи ҳаёт дар рӯи Замин сабаб шудаанд?
2. Агар Замин ба Офтоб наздик мешуд, чӣ гуна ҳодиса ба амал меомад?
3. Қабатҳои Заминро номбар карда, доир ба онҳо маълумот дигед.
4. Мавҷҳои қаддӣ ва қӯндаланг гуфта чӣ гуна мавҷҳоро меноманд?
5. Ядрои Замин аз кадом моддаҳо иборат аст?
6. Майдони магнитии Замин дар натиҷаи кадом ҳодиса ба амал меояд?

5.3. Моҳ ва табииати физикии он

Галилей бори аввал соли 1609 бо ёрии телескопи худ ҳамсафари Замин — Моҳро мушоҳида карда нисбат ба манзараҳои мароқянгези он таваҷҷӯҳи худро зоҳир намуд ва усули ба таври мушоҳида омӯхтани асрори олами Коинотро барои насли оянда ба миён гузошт. Дар замони мо Моҳ бо таҷҳизотҳои илми-техникии мусоир хеле возеху равшан омӯхта шудааст. Дар аксҳои оддитарини он кӯҳҳо, миқдори зиёди танӯраҳои дар натиҷаи афтиши метеоритҳо пайдо шуда, майдончаҳои қалони атрофашон ҳалқамонанд, сиркҳо, уқёнусу баҳру кулҳои беоб, тарқишиҳои баравшон васеъ ва дигар манзараҳои аҷоиб ба назар мерасанд (расми 5.3.1). Эҳтимол меравад, ки ҳарорати дохилии Моҳ дар аввалҳо баланд буда, боиси зиёд шудани фишори марказии он гардидааст. Фишор ба қабатҳои болоии Моҳ таъсир баҳшида, барои пайдоиши вулқонҳо шароити мусоид фароҳам меорад. Замоне миқдори зиёди метеорҳо ба Моҳ афтидаанд. Баъзан, онҳо ба он ҷойҳое, ки мебоист вулқонҳо пайдо шаванд, афтида ҷисми саҳти Моҳро бо фишори зарбавӣ ба атроф пош медоданд. Дар ҷои зарба ҳамон замон вулқон ба амал омада, бо ҷинси худ ҷуқурии моддааш пошхурдаро ҳамвор месоҳт. Ҳамин гуна манзараҳои ҳамворшуда аз Замин тирашакл ё худ баҳрмонанд мена-моянд. Баҳри Борон ва Баҳри Соғ қалонтарин баҳрҳои Моҳ буда, кутрашон мувофиқан ба 1100 км ва 700 км баробар аст. Дар байни қаторкӯҳҳои баландиашон аз 6 км зиёд водиҳо дидা мешаванд. Дар байни водиҳо манзараҳо ва оббурдаҳои менамоянд, ки гӯё дар натиҷаи шусташавӣ ё эррозияи оби пайдо шудаанд. Водии Алпий

Расми 5. 3. 1

Расми 5. 3. 2

Расми 5. 3. 3

Расми 5. 3. 4

аз қабили ҳамин гуна водиҳо буда, қисми қаторкӯҳҳои Баҳри Боронро, ки Алпҳо номида мешаванд, мебурад (расми 5.3.2, қаторкӯҳҳои тарафи рости Баҳри Борон, нишондоди ақрабакҳо). Аз байни ин водӣ, ки дарозиаш 120 км ва бараҷ 10 км аст, ҳамин гуна оббурдаи дарёмонанд мегузарад (расми 5.3.3). Қисмҳои алоҳидай ба тарафи қитъаҳо васеъ шудаи баҳрҳоро *ҳалиҷҳо* ва майдончаҳои равшаниашон пасту баланди дар ҳудуди сарҳадии қитъаҳо ва баҳрҳо ҷойгиршударо *ботлоқҳо* меноманд.

Марбут ба байзе ақидаҳои олимон, дар натиҷаи бо ҷирми калони осмонӣ барҳурда ба дӯ қисм ҷудо шудани Замин Моҳ пайдо шудааст (расми 5.3.4). Он дар ибтидои пайдоиши худ курамонанд буда, гӯё аз об ҳолӣ набудааст. Оби мавҷуда бо сабаби кам будани қувваи ҷозибаи Моҳ, хурд будани суръати па-

раболи $v_n = \sqrt{2GR_m} = 2,38 \text{ км/с} (R_m -$ радиуси Моҳ) ҳарорати баланд кайҳо бухор шудааст. Вале тадқиқотҳо нишон медиҳанд, ки пасту баландшавии ҳарорат дар атрофи қутбҳои Моҳ хеле кам аст, чунки Офтоб дар поёнтари уфуқ ҳобида қутбҳоро камтар гарм мекунад.

Сатҳи нонамоёни моҳро танураҳои сершумор ва тсиркҳо фаро гирифтаанд, ки дар натиҷаи афтиши метеоритҳои калон пайдо шудаанд (расми 5.3.5 – сурати аз қайҳон гирифташуда, аз дур дар паҳлуи Моҳ Замин менамояд). Танураҳо бо «хоктеппай» ҳалқамонанд ихота шу-

да мобайнашон қуллашакл аст (нигаред ба расми 5.3.6). Кутри хурдтарини онҳо ба 1—2 км ва калонтарини онҳо ба 35 км баробар аст.

Тсиркҳо бошанд ба танураҳо монанд буда, байнашон қулла надорад. Ба танураҳои калон номҳои олимони машҳур Коперник, Эратосфен, Кеплер, Тихо ва ба тсиркҳо номҳои Птоломей, Платон ва дигарон гузашта шудаанд. Танураҳо тавре менамоянд, ки гүё аз дохили онҳо ба ҳама тараф ҳатҳои равшан ба атроф паҳн шуда бошанд (нигаред ба расми 5. 3. 1, танураи Тихо).

Танураи Коперник дар ҳамин шакл сурат гирифта шудааст (расми 5.3.7). Масоҳат ва дарозии ҳатҳо ҳангоми равшаншавии Моҳ меафзояд. Инъикси рушноии ин манзараҳо аз ҳамон ҷисми лахтапораҳо бармеояд, ки онҳо дар зери таъсири фишори зарбай метеорӣ, аз ҷои воқеа пошхурда, қад-қади роҳи парвазашон ба сатҳи Моҳ афтида саҳт шуда мондаанд. Ҷои афтиши метеор бошад шакли танураро гирифтааст. Тарқишҳое, ки дар шакли ҳатҳои мувозӣ (параллели) зоҳир мешаванд, ҳангоми моҳҷунбиҳо пайдо шудаанд.

Дар натиҷаи таҳлили ҷинсҳои сатҳи Моҳ, ки бо ёрии қишиҳои қайҳони ба Замин расонида шудаанд, ошкор гардид, ки моддаҳои онҳоро ташкилдиҳанда ба элеменҳои ҷадвали Менделеев мувоғиқ омада, умрашон ба 3—4 миллиард сол баробар аст. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки Моҳ ва Замин дар як маврид бунёд шудаанд. Моҳ майдони магнитӣ надорад. Ин аз ҳарорати пасти яdroи Моҳ ва дар ҳолати саҳти мавҷӯд будани он гувоҳӣ медиҳад.

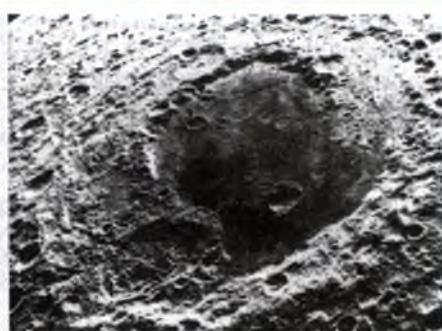
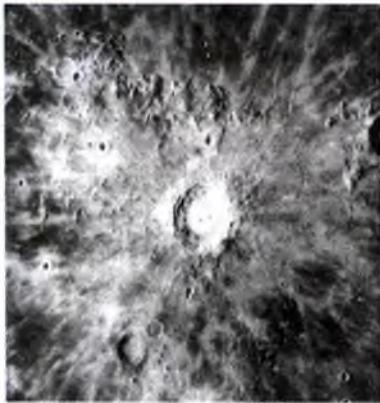
Моҳ атмосфера надорад ва комилан вакууми пурра аст. Аз

Фазаи нопурраи Моҳ
Расми 5. 3. 5

Танураи Алфонс
Расми 5. 3. 6

Баҳри Москва
Расми 5.3.8

Танураи Коперник

Расми 5. 3. 7

ин чиҳат осмони Моҳ барои қайхоннавардон сиёҳ намоён буда аз он Офтобу ситораҳо дар як маврид дурахшон намудор мешаванд. Бо ёрии киштиҳои номбурда аксҳои тарафи нонамоёни Моҳ гирифта шуда, басо саҳеҳ омухта шудаанд. Дар тарафи нонамоён танҳо Баҳри Москваво қеъ гардида, кутраш ба 350 км баробар аст (расми 5.3.8).

Саволҳо барои тақрор

1. Чӣ гуна манзараҳои аҷоибро дар сатҳи Моҳ дидан мумкин аст?
2. Асбори пайдоиши миқдори зиёди вулқонҳои сатҳи Моҳ дар чист?
3. Дар бораи аз Замин қанда шудани Моҳ маълумот дихед.
4. Тсиরкҳо ва танӯраҳои сатҳи Моҳ аз ҳам чӣ гуна фарқ мекунанд?
5. Ҳамон тсиরкҳо ва танӯраҳоеро номбар кунед, ки ба онҳо номи олимон гузашта шудаанд.
6. Сабаби пайдоиш ва шакли ба худ хоси баъзе танӯраҳоро, ки гӯё аз онҳо нурҳо ё худ равшаний ба атроф паҳн мешуда бошад, шарҳ дихед.
7. Оё дар Моҳ моҳчунбииҳо рӯҳ додаст?
8. Умри Замину Моҳ ба ҷанд расидааст?
9. Моҳ атмосфера дорад ё не? Ҷаро?

Машқи 15

1. Қутри кунҷии танураи Коперник ба 40'' мувоғиқ меояд. Масофаи Замину Моҳро 384 000 км ҳисобида қутри ҳаттии ин тануруро ёбед.

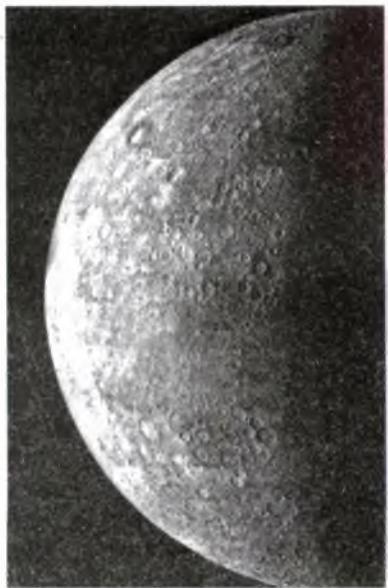
Ҷавоб: 75 км

2. Фарз мекунем, ки моҳи август аз Замин дар осмон шумораи зиёди метеорҳо — ситораҳои «парон» мушоҳида мешаванд. Ин ҳодиса дар Моҳ рӯҳ медиҳад ё не?

5. 4. Сайёраҳои гуруҳи Замин

Уторид. Қутри Уторид (4879 км) андаке аз радиуси Замин хурд буда, аз руи мадораш дар атрофи Офтоб, дар давоми 88 шабонарӯзи заминӣ як маротиба давр мезанад. Шабонарӯзи ситорагии Уторид ё даври пурраи он дар гирди меҳвар ба 59 шабонарӯзи замини баробар буда $\frac{2}{3}$ ҳиссаи соли онро ташкил медиҳад. Сайёра аз Офтоб дар масофаи 57 900 000 км ҷойгир шудааст. Атмосфера он бо сабаби камии қувваи ҷозибааш ва баланд будани ҳарорати сатҳ (рӯзона $+350^{\circ}\text{C}$ гарм, шабона -110°C хунук) кайҳо бухор шудааст. Сурати Уторидро солҳои 1974—1975 киштии кайҳонии амрикӣ Маринер-10 гирифта буд (расми 5.4.1) ва маълум гардид, ки сатҳи он миқдори зиёди танураҳоро дарбар мегирад. «Ҳавза»-и қалонтарине, ки ба сурат гирифта шудааст Колосис (Баҳри Гармо) номида шуда, қутраш ба 1300 км баробар аст. Манзараи марказии он дар расми 5.4.2. нишон дода шудааст.

Мувофиқи таҳқиқотҳо Уторид миллионҳо сол пеш ду зарбай саҳтро бо ҷирмҳои осмонӣ аз сар гузаронидааст. Дар зарбай аввал ҳамаи ҷисми сайёра гудохта шуда, элементҳои вазнини он ба ядро фарқ шудаанд. Дар зарбай дуюм ҷисми асосии массаи қишир (пӯстлоҳ) аз сайёра чудо шудааст (расми 5.4.3). Қабати болоии ядро фулӯзину моеъшакл аст ва дар ҳолати ҳаракати моеъ дар атрофи сайёра майдони магнитӣ пайдо мешавад.

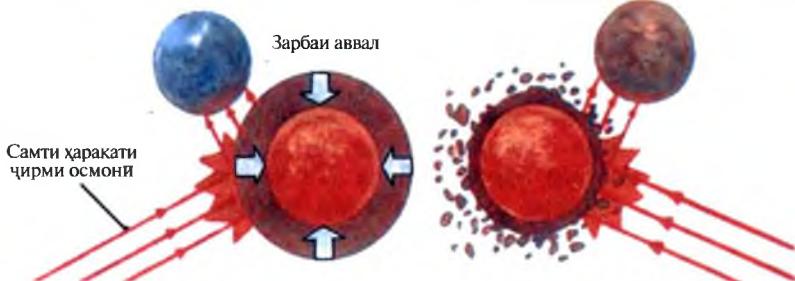

Расми 5.4.1

Расми 5.4.2

Зарбай дуюм

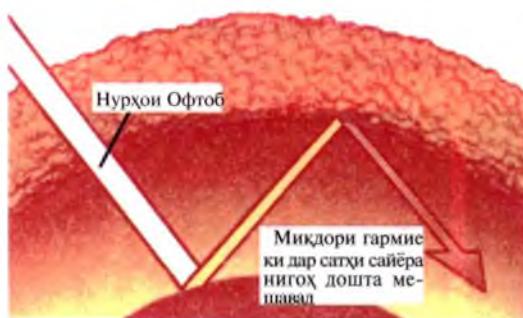
Расми 5. 4. 3

Зүхра. Андозай ин сайёра аз Замин андаке хурд аст. Он дар масофаи 0,72 воҳиди астрономӣ аз рӯи мадори даврӣ ҳаракат карда, дар давоми 225 шабонарузи ситорагӣ атрофи Офтобро як маротиба давр мезанад. Даври ҷарҳзани сайёра дар гирди меҳвар, ба 243 шабонарузи ситорагӣ баробар аст.

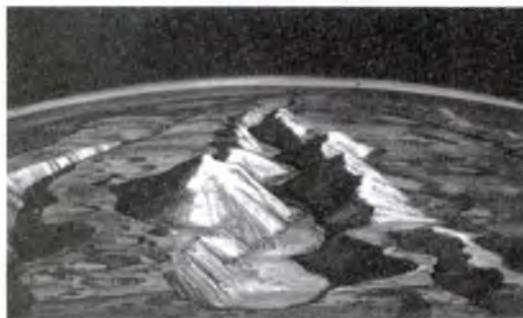
Ҳангоми ҳаракати худ Зүхра то субҳидам дар элонгатсияи гарби намоён мешавад, зеро дар ин муддат он дар қисми ғарбии Офтоб воқеъ аст. Баъди фуруби Офтоб сайёро дар элонгатсияи

шарқӣ мебинем, чунки ин лаҳза он дар қисми шарқии Офтоб ҷойгир аст. Баъзе ҳолатҳо Зүхра аз болои қутри Офтоб мегузараад. Ин ҳодиса солҳои 1874, 1882, 2004 мушоҳида шудааст. Минбаъд ин ҳодиса соли 2012 ва солҳои оянда рух медиҳад.

Таркиби атмосфераи Зүхра аз 97% CO_2 , омехтагиҳои нитроген ва сулфур иборат аст. Абрҳои Зүхра, ки асосан буғҳои кислотаи сулфат мебошанд, то 20 км ғафси дошта, аз сатҳи сайёра дар баландии 50 км ҷойгир шудаанд. Кайҳоннавард дар ҷунин ҳолат, дар лаҳзаи ба сайёра фаромадан, зери борони

Расми 5. 4. 4

Расми 5. 4. 5

кислотаги монданаш мүмкін аст. Нури Офтоб аз қабати бүгін ба қисми поёни атмосфера гузашта, дар он дуру дароз нигоҳ дошта мешавад ва ҳарорати сайёраро то $400-500^{\circ}\text{C}$ зиёд мекунад (расми 5.4.5). Сатхи Зұхра ҳамвөр буда, миқдори зиёди вулқонхой хомышшударо ташкил менихад (расми 5.4.4).

Фақат ду минтақаи он, қитъаҳои на чандон калони «замини Иштар» ва «замини Афродитқо»-ро ташкил медиҳанд (расми 5.4.6, аз боло тарафи чап). Замини Иштар тақрибан ба Австралия баробар аст ва баландии құхжояш 11 км-

ро ташкил медиҳад. Масоҳати замини Афродитқо тақрибан ба Африқо баробар буда, шакли кәждумро ба хотир меорад (нигаред ба қисми поёни расми 5.4.6) ва яке аз манзараҳои зебои он дар расми 5.4.7 нишон дода шудааст. Баландии қаторкүхжои он то 7 км мерасад. Чисми метеори ба сүи Зұхра парвоз карда, ба муқовимати сахти атмосфераи он дучор мешавад ва суръати худро гүм карда, оқиста ба сатхи Зұхра меафтад. Бо чүнин суръат афтиданы чисмжои метеори танұраҳои калон ҳосил намешаванд. Аз ин сабаб, агарчи сатхи Зұхра аз танұраҳо бой бошад ҳам, шаклан ҳамвөр менамояд. Ин сайёра ҳамсафар ва майдони магнити надорад.

Миррих. Миррих ду маротиба аз Замин хурд буда бо баъзе хусусиятжояш ба он монанд аст. Гардиши шабонарузии ситорагии сайёра дар гирди меҳвараш ба 24^{h} соату 37^{m} дақиқаю $22,7^{\text{s}}$ сония баробар аст (гардиши шабонарузи барои Замин — 23^{h} соату 56^{m} дақиқаю 4^{s} сония).

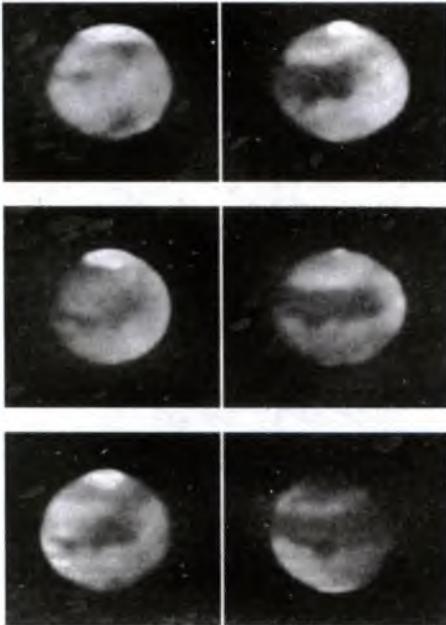
Ба چашми мушоҳид рушноии Миррих дар лаҳзае меафзояд, ки агар он дар перигелий мавқеи муқобилистиро ишғол кунад. Дар ин ҳолат вай аз Замин дурахшон менамояд. Ин мавқеи сайёраро муқобилистии бузург меноманд, ки он баъди 15—17 сол такрор мейбад. Меҳвари қархзаний Миррих

Расми 5. 4. 6

Расми 5. 4. 7

Расми 5. 4. 8

нисбат ба ҳамвории мадораш каме ба паҳду хобида кунчи 65° -ро ташкил медиҳад. Кунчи байни ҳамвории экватори сайёра ва ҳамвории мадори он ба 25° баробар аст. Ин кунҷ барои Замин $23^{\circ}27'$ аст. Аз ин ҷиҳат Миррих ба монанди Замин, ҳангоми дар атрофи Офтоб давр заданаш, тағииротҳои фасли солро аз сар мегузаронад (расми 5.4.8). Дар ду тарафи ба ҳам муқобили Миррих қуллаҳои қутби мавҷуданд, ки дар давоми соли сайёра тағиир ёфта меистанд. Ҳарорати ин минтақаҳо тобистон 0° ва зимиштон 100° хунук мешавад. Бо телескопи оди қуллаҳои қутбириро мушоҳида кардан мумкин аст. Аз афташ онҳо

аз барф ташкил шудаанд. Бо ёрии киштиҳои кайҳонии собиқ Шурави «Марс»-ҳо ва амрикӣи «Маринер»-ҳо, «Марс Глобал Сервейер» ва таҷҳизотҳои кайҳонии «Викинг-1» ва «Викинг-2» доир ба сатҳи Миррих ва атмосфераи он маълумотҳои дақиқ дастрас шуданд.

Сатҳи Миррихро санг сангпора, вулқонҳои хомӯшишуда, теппаю биёбонҳои хушк ва танураҳо фаро гирифтаанд (расми 5.4.9, а, б). Дар биёбонҳо гаҳе буронҳои шадид пайдо шуда, аз музофотҳои калони сайёра гарду ҷонги хоки маъданҳоро ба фазои атмосфера мебардорад. Ин ҳодиса дар масофаи ба Офтоб наздиқтарин (перигелий) рӯҳ медиҳад. Нури Офтоб дар лаҳзаи

a)

Расми 5. 4. 9

б)

Расми 5.4.10, а

Расми 5.4.10, б

андаруни атмосфера гузаштанаш чангу гардҳо ва элементҳои фулӯзини онро дар намуди ранги сурху норинҷӣ рафшан мекунад. Аз ин сабаб Мирриҳ дар осмон ба ҷашми мо сурх мемнамояд.

Дарёҳои каҷмокаҷ ва гулӯгоҳҳои хушкшуда аз он шаҳодат медиҳанд, ки гӯё замоне Мирриҳ бо атмосфераи фафс пушида будааст ва эҳтимол ҳамон замонҳо уқёнуси қалоне ҳам вучуд доштааст. Ловелл (астрономи амрикӣ) дар он ақида буд, ки гӯё «сокинони» Мирриҳ обро аз қутбҳо ба воситай ин қаналҳои сунъи ба қисмҳои экватории кӯчонида бошанд. Вале суратҳои Мирриҳ, ки бо ёрии қишиғҳои қайҳони дар солҳои охир ба даст оварда шудаанд, аз он ғувоҳӣ медиҳанд, ки дар ин сайёра ҳеч гуна қаналҳо вучуд надоранд. Ҳатҳои рах-раҳи сатҳи сайёра шакли табиии он аст (расми 5.4.10, б). Агар мабодо ҳаёт дар ин ҷо арзи вучуд карда бошад, пас бояд асроре ё нишонае аз он то замони мо бо қоҳӣ монда бошад. Вале, бояд гуфт, ки тадқиқотҳои солҳои охир аз ҳусуси мавҷудияти ҳаёт дар ин сайёра дарак медиҳад.

Расми 5.4.11

Расми 5.4.12

Миррих дорои майдони магнитии камқувват аст. Он ду ҳамсафар (Фобос ва Деймос) дорад, ки сатҳашон аз танураҳо холи нест (расмҳои 5.4.11 ва 5.4.12).

Саволҳо барои тақрор

1. Тавсифҳои физикии Уторид дар чист?
2. Дар Уторид кай ва чӣ гуна ҳодисаҳо рӯҳ додааст?
3. Доир ба тавсифи физикии Зӯҳра маълумот дихед.
4. Лаҳзаҳои мушоҳидавии Зӯҳраро аз рӯи нақшай конфигуратсияи сайёраҳо нишон дихед.
5. Хосиятҳои ба ҳуд ҳоси абрҳои атмосфераи Зӯҳра дар чист?
6. Ду минтақаи «замини» Зӯҳраро, ки ба сурат гирифта шудаанд, номбар кунед ва доир ба онҳо маълумот дихед.
7. Дар бораи тавсифи физикии Миррих маълумот дихед.
8. Дар қадом ҳолат Миррих аз Замин равшан менамояд?
9. Аз чӣ сабаб дар Миррих фаслҳои сол ва тағйирёбии онҳо ба амал меоянд?
10. Дар бораи сатҳи Миррих, мавҷуд будани обу ҳаёт дар он ва доир ба ҳамсафаронаш маълумот дихед.

Машқи 16

1. Дар лаҳзаи хурдтарин наздиқшавии Миррих ба Замин масофаи байни онҳо ба $56\,000\,000$ км баробар мешавад. Дар ин масофа қутри кунҷии Миррих ба 25° мувоғиқ меояд. Қутри хаттии онро муайян кунед.

Ҷавоб: 6800 км.

2. Дар ҷадвали муайян Уторид, Зӯҳра, Замин, Миррих ва ғайра навишта шуда, муқобили ҳар қадоми онҳо агадҳои $0,4$; $0,7$; $1,0$; $1,6$ ва ғайра гузошта шудааст. Саҳехии онҳоро бо формулаи Титсиус-Боде санҷед.

5. 5. Сайёраҳои азим

Муштари. Ин сайёраи калонтарини Системаи офтоби буда, массааш аз массаи Замин 318 маротиба ва қутраш аз қутри Замин 11 маротиба калон аст. Он дар масофаи $5,2$ воҳиди астрономӣ атрофи Офтобро дар 12 сол як маротиба давр мезанад. Шабонарузи Муштари ба 9^{h} соату 50^{m} дақиқаю 30^{s} сония (яъне ба $9^{\text{h}}\,50^{\text{m}}30^{\text{s}}$) баробар аст.

Суръати ҷарҳзании минтақаҳои Муштари аз қутбҳо ба тарафи экватор зиёд шуда меравад, ки он аз моеъшакл ва ё газмонанд будани моддаи сатҳи сайёра дарак медиҳад. Ҷарҳзании босуръати он боиси афзудани қувваи марказгурез гардиддааст ва дар натиҷа ҷисми сайёра бо самти экватор каме

Расми 5. 5.1

Расми 5. 5.2

«ёзида» шудааст. Музофотҳои тасмашакли атмосфера гирдбодҳоро ба хотир меоранд, ки дар натиҷаи дар сатҳи сайёра ба амал омадани туфонҳои шадид, пайдо шудаанд (расми 5.5.1). Яке аз гирдбодҳои қалони сатҳи сайёра дар лаҳзаи ба қабатҳои болоии атмосфера кӯчидан шуданаш гирдбодҳои сари роҳи худро фуру бурда, дөгери ҳосил кардааст, ки он доди Сурхи Қалони Муштари номида шудааст (нигаред ба қисми поёни расми 5.5.1, дар паҳлӯи рости ҳамсафари он Ио менамояд).

Яdroи сангмонанди сайёра аз омехтаи оҳансиликатҳо таркиб ёftааст. Атрофи онро қабати гидрогене, ки дар зери фишори баланди қабатҳои болои фазаи фулӯзиро гирифтааст, иҳота кардааст. Баъди ин қабат, то сарҳади атмосфера қабати зичиаш хурди гидрогени дар ҳолати молекулавӣ зоҳир мешавад. Ҳарорати сайёра бо сабаби аз Офтоб дур буданаш бояд аз -145°C то -180°C бошад. Вале ҳарорат дар зери фишори марказрави қабатҳои болои торафт баланд шудааст. Ҳоло ҳарорати миёнаи он аз ин нуқтаи назар ва таъсири гармии Офтоб, тақрибан ба -110°C мерасад.

Бо ёрии киштиҳои кайҳонии амрикоӣ «Воячер-1» ва «Воячер-2» дар гирди Муштари мавҷуд будани ҳалқа ва ба майдони магнитӣ соҳиб будани сайёра ошкор гардидааст. Мувофиқи ҳисоби назарияви ин сайёра ҳамсафарони зиёде дорад. Ҳоло 16-тои онҳо бо телескопҳо мушоҳида шудаанд.

Калонтарин ҳамсафарон Ио, Ганимед, Коллисто ва Европаро ҳанӯз Галилей дар замони худ кашф карда буд. Ин ҳамсафарон барои муқоиса дар назди Муштари тасвир шудаанд (расми 5.5.2).

Андозаи Ио тақрибан ба Моҳ баробар аст. Дар сатҳи он фаввораҳои вулқонӣ мавҷуд аст, ки аз моеъшакл будани қишири он оғоҳӣ медиҳад. Европа дар байни ҳамсафарони Муштари аз ҷиҳати андоза дар ҷои дуюм меистад.

Расми 5. 5.3

Расми 5. 5.4

Дар сатҳи ҳамвории он майдонҳои кафидашудаи яхмонанд ошкор гардидааст. Аз афташ дар зери он оби океан ҷойгир аст (расми 5.5.3). Ганимед қалонтарин ҳамсафар буда, қутраш (5268 км) тақрибан ба радиуси Замин баробар аст. Faғсии қишири онро ях ташкил медиҳад ва дар сатҳаш миқдори зиёди танӯраҳо мавҷуд аст. Аниқтараш ба болои он афтидани метеоритҳо боиси пайдошавии танӯраҳо шудаанд.

Зуҳал. Ин сайёра аз ҷиҳати андоза дар системаи Офтоби ҷои дуюмро ишғол менамояд ва қутраш аз қутри Замин 9,5 маротиба қалон аст. Зуҳал дар масофаи 9,5 воҳиди астрономӣ аз Офтоби ҷойгир шудааст ва дар давоми 29,5 сол атрофи Офтобро як маротиба давр мезанад.

Гардиши шабонарӯзии он босуръат буда ба 10 соат баробар аст ва аз ин сабаб қутбҳояш ба марказ фишурда шудаанд. Дар қисми экватории он қабатҳои тасмашакл мушоҳида шудааст (расми 5.5.4). Атмосфераи он -180°C хунук аст ва аз 90% гази гидроген ва 10% гелий таркиб ёфтааст, ки қабати моъешакли болои ядроро иҳота кардаанд.

Солҳои охир дар атрофи Зуҳал ҳаракати 30 ҳамсафарон ба қайд гирифта шудааст. Вале мушоҳида ва таҳқиқотҳо нишон медиҳанд, ки шумораи онҳо аз ин ҳам зиёданд. Титан дар байни ҳамсафарони қалони Зуҳал қалонтарин ҳисобида мешавад.

Ҳалқаи Зуҳал. Галилей бори аввал бо телескопи худ ба Зуҳал назар карда, онро тавре медиҳд, ки гӯё дар ду тарафаши ҳамсафарон бошанд (расми 5.5.5,а). Аммо баъди ду сол ҳамсафарон нопадид гашта, сайёра шакли дигарро мегирад (расми 5.5.5 б ва 5.5.5,в). Соли 1655 Гюгенс (олими ҳоландӣ) дар асоси мушоҳидаҳои худ ҳодисаи зикршударо дақиқ омӯхта, дар атрофи Зуҳал мавҷуд будани ҳамон ҳалқаро, ки соли 1610 Галилей мушоҳида карда ба шакли ҳақиқии он баҳо дода натавониста буд, тасдиқ кард. Ҳалқа дар ҳамвории экватории сайёра хобида, кунҷи тамоилаш нисбат ба ҳамвории мадори ҳаракат ба 27° баробар аст ва он дар давоми соли Зуҳал тафйир

намеёбад. Вале ин кунҷ барои мушоҳиди руи Замин тағйир ёфта меистад (расми 5. 5. 6). Ҳалқа дар шакли тасмаҳои сарбаста зоҳир мешавад (нигаред ва расми 5.5.4). Сарҳади ба сайёра наздики ҳалқа 15 000 км ва қисми канории он то 270 000 км дур аст.Faфсии қабат то 15 км мерасад. Дар сатҳи лахтапораҳои қалони ҳалқа танураҳо дида мешаванд (расми 5.5.7). Аз тарафи чап яке аз ҳамсафарони хурди сайёра намоён аст.

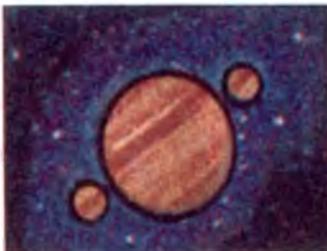
Уран. Ин сайёрапо нучумшиноси инглис Ҳершел соли 1781 қашф кардааст. Уран аз масофаи 19,2 воҳиди астрономӣ гирди Офтобро дар 84 сол як маротиба давр мезанад. Ин сайёра дар Системаи офтоби тааҷҷубовар аст ва он ду нуқтаи назарро дар бар мегирад.

1. Меҳвари ҷарҳзани сайёра нисбат ба ҳамвории мадораҳ тамоман ба паҳлӯ ҳобидааст ва дар давоми ҳаракат кутбҳои он ба тарафи Замин бо навбат нигаронида мешавад. Дар ин ҳолат рӯзҳои кутби ва шабҳои кутбии сайёра то 10 сол давом мекунад.

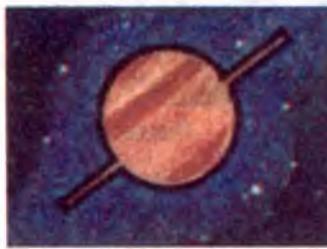
2. В. Ҳершел соли 1781 ба ҳулоса омада буд, ки ҳамвории мадори ҳаракати ҳамсафарони сайёра ба хати мушоҳида кунҷи 90° -ро ташкил медиҳад. Эҳтимол ин сайёра баъди ба ҷирми қалони осмонӣ бархурданаш вазъи меҳвари ҷарҳзани аввалии ҳудро гум карда, ба вазъи имruzai ҳуд соҳиб шудааст.

Соли 1986 киштии «Воячер-2» аз назди Уран парвоз карда аз гелий ва гидроген иборат будани таркиби атмосфераи онро муайян кард ва дар сайёра мавҷуд будани ҳалқаро ҳам тасдиқ намуд (расми 5.5.8).

Ҳоло дар атрофи сайёра ҳалқа ва зиёда аз 15 ҳамсафарон

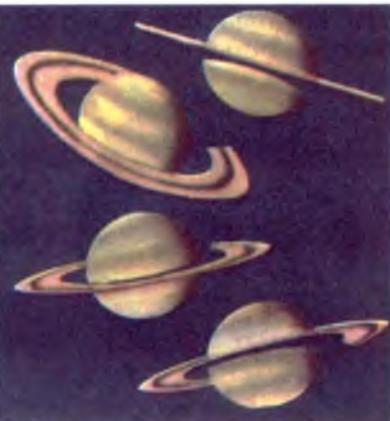
Расми 5. 5. 5, а

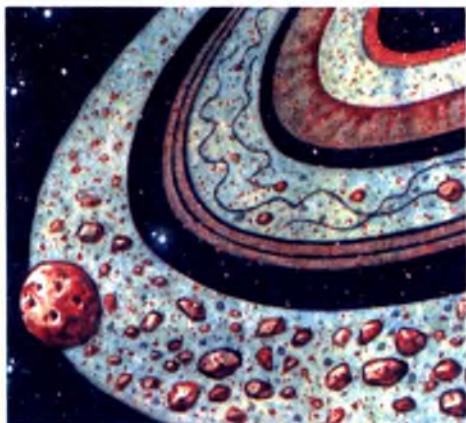
Расми 5. 5. 5, б

Расми 5. 5. 5, в

Расми 5. 5. 6

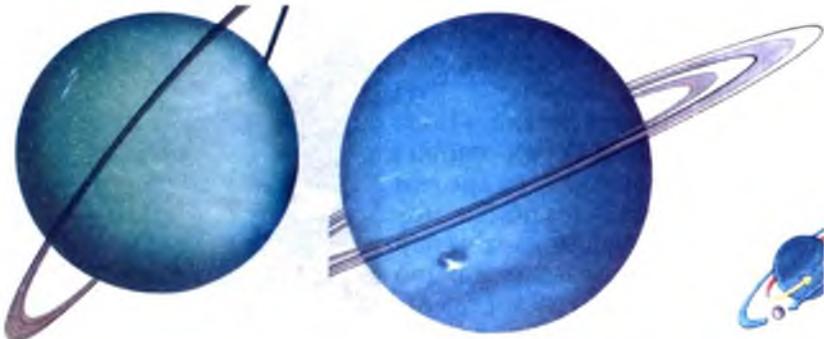

Расми 5. 5. 7

ба қайд гирифта шудааст. Ариэл, Умбриэл, Титания, Оберон ва Миранда ҳамсафарони калонтарин мебошанд.

Нептун. Галилей бори аввал Нептунро мушоҳида кардааст, vale онро ҳамон замонҳо ситора меҳисобиданд, зеро ҳаракати он бинобар сабаби аз Замин ниҳоят дур буданааш, ба ҳаракати ситораҳо шабехӣ мекард. Соли 1843 олимон-ситорашиносон Адамс (инглис) ва Левере (Фаронсавӣ) новобаста аз якдигар ба хулоса омаданд, ки суръати ҳаракати Уран дар таҳти таъсири қувваи ҷозибаи сайёраи номаълуме каме тафтири мебад аз дар айни ҳол ин қувва ба тамоил ёфтани мадори сайёра аз ҳолати муқаррариаш сабаб мешавад. Астрономи Берлин дар асоси ҳисоби назариявии Левере ҳамон сайёраи номаълумро соли 1846 мушоҳида кард. Баъдтар онро Нептун номиданд (расми 5. 5. 9). Нептун аз масофаи 30,1 воҳиди астрономӣ гирди Офтобро дар давоми 164,8 сол як маротиба давр мезанад. Киштии кайҳонии Амрикоӣ (Вояҷер-2) дар сатҳи сайёра мавҷуд будани абрӯи тасмашакл ва туфонҳои гирдоб-монандро ба қайд гирифтааст. Дар атрофи сайёра ҳалқа мавҷуд аст. Инчунин дар гирди он ду ҳамсафар — Тритон ва Нереида ҳаракат мекунанд. Кутри Тритон ба 5000 км баробар буда ба муқобили самти ҷарҳзании Нептун давр мезанад (тарафи рости расми 5. 5. 9).

Плутон. Олимон ҳаракати Уран ва Нептунро омухта истода ба хулоса омаданд, ки мадори ин сайёраҳо зери таъсири қувваи

Расми 5. 5. 8

Расми 5.5.9

чозибаи чирми осмонии номаълум аз ҳолати муқарриашон тамоил мёбанд. Соли 1930 олими амрикӣӣ К. Томбо ин тағйиротро ба назар гирифта, бо мушоҳидаҳои бардавоми худ, чирми сайёрамонандро дар ҳамон минтаҷае, ки ба он тараф мадори сайёраҳои Уран ва Нептун каме тамоил доштанд, мушоҳида кард.

Чирми сайёрамонанд, ки баъдтар Плутон номида шуд аз рӯи мадори худ гирди Офтобро такрибан дар 250 сол як маротиба давр мезанад.

Телескопи кайҳонии Ҳаббл дар таҳқиқи шакл, андоза, сатҳи саёра ва ҳамсафари он — Харон (расми 5.5.10) роли муҳим бозидааст. Қутри Харон ба ними қутри Плутон баробар буда, сатҳи ҳардуяшон бо яхҳо ва атрофашон бо атмосфера пӯшида шудааст. Бояд тазаккур дод, ки Нептун баъди соли 1930 кашф шуданаш ба қатори саёраҳои калони Системаи офтобӣ қабул шуда буд. Чирми мазкур ҳангоми дар атрофи Офтоб давр заданааш мадори Нептунро бурида меғузарад ва ҳамвории мадори он нисбат ба ҳамвории умумии сайёраҳои Системаи офтобӣ кунци 17° ташкил медиҳад. Ин чирми осмонии бо чунин ҳусусиятҳояш дар анҷумани байналмиллии астрономҳо, ки соли 2006 дар Прага баргузор гардид ба гуруҳи объектҳое, ки баъди мадори Нертун дар атрофии Офтоб ҳаракат мекунанд, дохил карда шуд.

Харон аз радиуси Плутон калонтар аст

Расми 5. 5. 10

Саволҳо барои тақрор

1. Дар бораи андоза, масса, масофаи ҷойгиршавии Муштари аз Офтоб ва даври гардиши он дар атрофи Офтоб маълумот дихед.
2. Сабаби пайдо шудани Доғи Сурҳи Калони Муштари дар чист?
4. Дар бораи ядро ва қабатҳои болоии Муштари маълумот дихед. Сабаби аз ҳарорати аввалаш андаке зиёд шудани ҳарорати ҳозираи сайёра дар чист?
5. Дар бораи ҳамсафарони Муштари Ио ва Европа маълумот дихед.
6. Зуҳал ба чӣ гуна тавсифотҳои физики соҳиб аст? Оиди атмосфера, ядро ва ҳамсафарони он маълумот дихед.
7. Дар бораи тавсифҳои физики ва атмосфераи Уран, Нептун ва Плутон нақл кунед.

Машқи 17

1. Даври гардиши дөгхөи Мұштары, ки дар ҳамон як арз хобидаанд ба 9^h соату 50^m дақиқаю ($9^h\ 50^m$) ва $9^h\ 55^m$ баробар аст. Дөғи яқум назар ба дөғи дуюм атрофи сайёрапо бо қадом суръят тай мекунад?

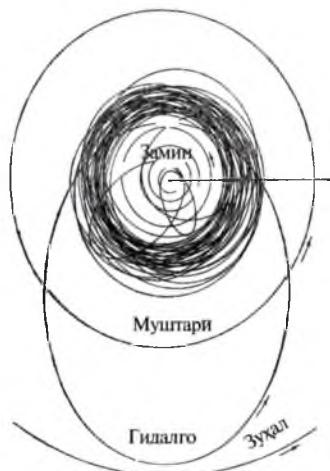
Чавоб: 387 км/соат

2. Даври гардиши ҳамсафари V (панцүм) дар атрофи Мұштары ба 12 соат баробар аст. Даври гардиши худи сайёра тақрибан ба 10 соат мувоғиқ меояд. Бигуед, ки ин ҳамсафар (барои мушоҳиди сатҳи Мұштары) нисбат ба ситораҳо чи гуна ҳаракат мекунад?

5.6. Ҷирмҳои хурди Системаи офтобӣ

Ба ҷирмҳои хурди Системаи офтобӣ астероидҳо (сайёраҳои хурд), кометаҳо (зузанабҳо) ва метеороидҳо дохил мешаванд, зеро андоза ва массаи онҳо назар ба сайёраҳои муқаррарӣ хеле хурд мебошанд.

Астероидҳо. Мадори ҳаракати ҳамаи онҳо дар байни мадорҳои Мирриҳ ва Мұштары мөхобанд. Астероиди якүмро соли 1801 олимни итолиё Пиатси мушоҳида кардааст. Ба он номи юнони (олиҳаи ҳосилот ва пуштибони Ситсилия) — Тсерера гузошта шуд. Баъдтар боз се сайёраи хурди дигар ёфта шуданд. Онҳо ҳам номи занонаи худоҳо — Паллада, Веста ва Юнона гузошта шуд. Ҷирмҳои мушоҳидашуда дар телескоп ба

Расми 5. 6. 1

Расми 5.6.2

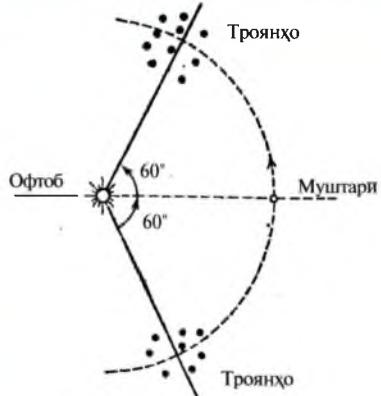
ситораҳои дурахшон монанданд. Аз ин лиҳоз онҳо астероидҳо (ба забони юнонӣ — ситорамонанд) номида шудаанд. Аз он замон то ин ҷониб ҳазорҳо астероидҳо кашф гардида, мадорҳояшон хеле хуб омухта шудаанд (расми 5.6.1). Мадори чанде аз онҳо ба мадори Замин наздик буда, ҳатто дар байзе ҳолатҳо ин мадорро онҳо бурида мегузаранд. Мувофиқи байзе таҳқиқотҳо гӯё астероиде тақрибан 65 миллион сол пеш ба Замин бархӯрда мавҷудияти диназаврҳоро хотима додааст.

Байзе астероидҳо аз рӯи мадор ҳаракат карда, дар перигелий ба Уторид наздик мешаванд ва байд ба масофаи дур то апогелий расида, боз аз нав ба мавқеи аввали худ меоянд. Гидалго аз қабили ҳамин гуна астероидҳо мебошад. Он аз Офтоб дар масофаи 5,7 воҳиди астрономӣ ҷойгир шудааст. Дар масофаи наздиктарин — 1,5 воҳиди астрономӣ дар гирди Офтоб Икар давр мезанад. Соли 1968 ин сайёраи хурд аз рӯи мадораши ба Замин то 7 000 000 км наздик шудааст. Вале ҳатари ба Замин бархӯрдани Икар аз эҳтимол дур аст, зеро он тақрибан дар миллиардҳо сол як маротиба ба Замин наздик мешавад. Агар рӯй додани ин ҳодисаро ба таври мабодо тасаввур кунем, он гоҳ ҳинни бархӯрии Икар ба Замин зарбае рух медиҳад, ки он ба зарбаи як бомбаи ядрӣ баробар буда, танҳо ҳаробазори маҳдудро ба миён меорад.

Миқдори астероидҳои андозаашон аз 1 км зиёд то 30000 мерасанд. Аксарияти онҳо шакли нодуруст доранд. Сатҳи онҳо бо танӯраҳо саросар пӯшида шудааст. Дар расми 5.6.2. шакл, андоза ва тарзи ҷойгиршавии мадори ҳаракати астероидҳоро дидан мумкин аст. Миқдори астероидҳои андозаашон аз 1 км хурд то миллионҳо мерасад. Шумораи зиёди пораҳои майда ҷуйдаи саҳт ва доирии минтақаи метеории ҷангӯ губор дар муҳити байни мадорҳои Мирриҳ ва Муштари, дар натиҷаи бархӯрии ду ҷирми калон, пайдо шудаанд.

Аз рӯи мадори Муштари ҳаракат кардани сайёрачаҳо, ки ба номи қаҳрамонони ҷангӣ «Троян» дар Юнони Қадим гузошта шудаанд, басо тааҷубовар аст. Офтоб, Муштари ва сайёрачаҳо дар қуллаҳои секунҷа бо ҳам тавре ҷойгир шуданд, ки ҳангоми ҳаракат, масофаи байни онҳо тафйир намеёбад (расми 5.6.3). Олимӣ Фронса Лагранж (1736—1813) ҳанӯз дар замони худ гуфта буд, ки ҳалли масъалаи се ҷирми осмонӣ аз назари ҷозибаашон дар ҳолате аниқ мегардад, ки агар ин ҷирмҳои осмонии массашон гуногун дар қуллаҳои секунҷаҳои баробартараф ҳобида бошанд. Далели дар боло зикршуда пешгуни олимро тасдиқ менамояд.

Кометаҳо (зузанабҳо). Комета аз калимаи юнонӣ «кометес» гирифта шуда, маънояш мӯйдароз ё думдор мебошад. Аристотел бори аввал ба пайдоиши комета ақидаи илмие иброз дошт, ки мувофиқи он атмосфера ба минтақаи тафсон баромада дар шакли машъали оташин афрухта мешавад. Аммо ба ин ақида

Расми 5. 6. 3.

Расми 5. 6. 4

1680 бо мақсади ошкор сохтани асрори ҳодиса олимон ва донишмандонро гирд оварда ба мушоҳидай кометай калон сафарбар намуда буд.

Пайдоиши комета дар ҳақиқат ҳодисаи табии аст ва тағйирёбии шакли он аз худи у бармеояд ва ҳеч гоҳ ба чисму ҷони одамон таъсир намебахшад. Бори аввал соли 1705 Галлей (инглisis) ҳаракати даҳдо кометаҳо, аз ҷумла кометаҳои солҳои 1531, 1607 ва 1682 пайдошударо омӯхта, ба хулосае омад, ки мадорҳои ҳаракати се кометай охирин бо ҳам мувофиқ меоянд ва шубҳае нест, ки дар гирди Офтоб ҳамон як комета дар солҳои зикршуда ҳаракат кардааст. Галлей пешгуй намуд, ки кометай мушоҳидашуда бояд соли 1758 пайдо шавад. Он декабри ҳамон сол пайдо шуд, вале олим кайҳо аз олам ҷашм пӯшида буд. Баъдтар ба кометай омӯхташуда номи Галлей гузошта шуд. Ин аввалин кометаест, ки даври буданаш тасдиқ шудааст (расми

олимони ҳамон замон аз нуқтаи назари шубҳа менигаристанд. Баъдтар файласуфи рими Сенека (асри I то миљод) оиди пайдоиши кометаҳо фикри тозае пешниҳод карда гуфта буд, ки кометаҳо дар байни ҷирмҳои осмонӣ мавқеи муайянро доранд ва онҳо дар роҳи ҳаракати худ хомуш нашуда, ёзида мешаванд.

Нучумшиносони Чин ҳануз соли 2296 (пеш аз миљод) пайдоиши кометаҳоро ба қайд гирифта буданд. Онҳо бе ягон далели асли мегуфтанд, ки гүе воқеаҳои ноҳуше, ки дар Замин рух медиҳанд бешубҳа ба пайдоиши кометаҳо мансубият доранд. Чунин хулоса тарсу ваҳмро дар дили мардум асрҳо боқӣ гузошта буд. Аммо дар ин ҷода шахсони нотарсу боҷуърате ҳам ёфт мешуданд, ки воқеияти табии доштани ҳодисаҳоро ҷустуҷӯ менаਮуданд ва тадбирҳо меандешиданд. Дар ин ҳусус шоҳи Фронса-Людовики XIV, соли

5.6.4). Ба кометаҳои нав номи кашфкунандагони онҳоро мегузоштанд. Кометаҳои пайдошударо ба соли кашфшавиашон ишора мекунанд ва ба онҳо ҳарфе илова карда мешавад, ки тартиби кашфшавиашонро дар ҳамон сол нишон медиҳад.

Кометаҳое, ки даври гардишашон дар гирди Офтоб аз 3 то 200 сол хурд аст, **кометаҳои қутоҳдавр** номида мешаванд. Кометаи Галлей аз қабили онҳо буда, давраш ба 76 сол баробар аст. Хурдтарин даври гардиш ба кометаи Энке мувофиқ меояд ва он ба 3 сол баробар аст. Кометаҳое, ки даврашон ба ҳазорҳо ва миллионҳо сол мерасанд, **кометаҳои даврашон қалон** номида шудаанд.

Табииати физикии кометаҳо. Моддаҳои яdroи кометаҳо (CH_4 , NH_3 , H_2O , CO_2 ва ғайра) зуд бухоршавандаанд. Ҳини аз рӯи мадор ба Замин наздик шудан бо таъсири гармии Офтоб бухоршавии (сублиматсияи) сатҳи ядро сар мешавад, ки дар натиҷаи он гирди ядро туманшакл шуда, сонитар ба пардаи газӣ табдил мёбад.

Қабати пардаи газӣ ва ядро сари кометаро ташкил медиҳанд (расми 5.6.5). Ҳангоми аз Офтоб дур будан, пардаи газӣ ва ядро пайваста намоён мешаванд. Дар лаҳзаи ба Офтоб наздик шудани комета, думи он зери таъсири қувваи теладиҳие, ки аз Офтоб бармеояд ҳар шабонарӯз то як млн. км меафзояд. Қувваи теладиҳӣ — ин таъсири якҷояи фишори рӯшнойи ва сели заррачаҳои заряднок (корпускулаҳо) — «шамоли офтобӣ» мебошад. Ин гуна «селҳо» бо худ майдони магнитиро мебаранд. Азбаски ионҳо аз рӯи ҳатҳои қуввагӣ қундаланг гузашта наметавонанд, пас бояд сели заррачаҳо ба воситаи майдони магнитӣ, гази ионии думи кометаро тела диҳад. Дар чунин лаҳза баъзан қувваи теладиҳие ба миён меояд, ки он аз қувваи ҷозибаи Офтоб ҳазор маротиба қалон аст. Думи кометаҳо се шакли ба худ хосро дорад (расми 5.6.6). Қувваи теладиҳӣ дар думҳои шакли I аз қувваи ҷозибаи Офтоб 10–100 маротиба зиёд аст. Думи комета бо таъсири ин қувва ба самти паҳншавии нури Офтоб мувофиқ меояд.

Думи шакли II андаке каҷ аст. Қувваи теладиҳӣ дар он назар ба қувваи ҷозиба якчанд маротиба зиёд мебошад.

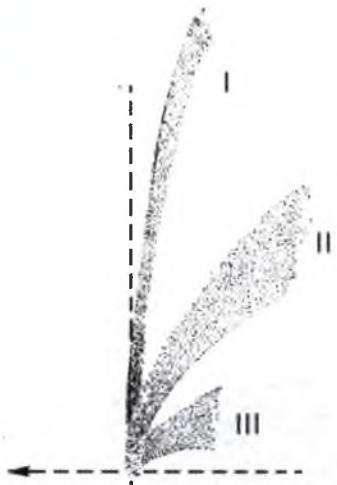
Думи шакли III каҷшуда менамояд, зоро барои он қувваи

Расми 5.6.5

Бредихин Ф.А.

Расми 5. 6. 6

Расми 5. 6. 7

теладиҳи аз қувваи ҷозиба ниҳоят хурд аст. Дар кометае, ки моҳи январи соли 1910 мушоҳида шудааст, ҳамаи шаклҳои думи бо каметаҳо хосро дидан мумкин аст (ба расми 5. 6. 5 нигаред).

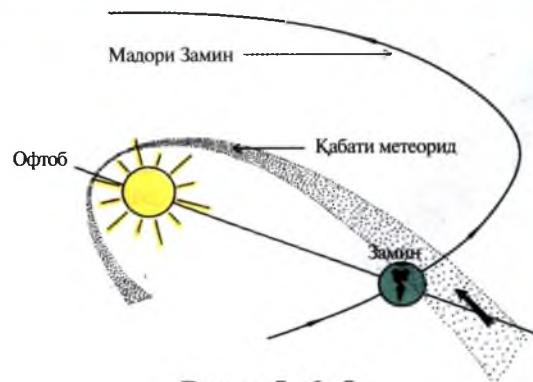
Метеорҳо (шиҳобҳо) ва метеоритҳо. Метеор аз қалимаи юнони meteor гирифта шуда, маънояш «дар ҳаво буғшаванд» мебошад. Метеор гуфта, ҳодисаи рӯшноиеро меноманд, ки дар он ҷисми хурди метеорӣ таҳти ҷозибаи қалон босуръат ба атмосфераи Замин ворид шуда, ба соиш ва муқовимати қалони он дучор гардида, тағсон мешавад ва дар давоми як-ду сония қадқади роҳи парваз изи равшани ҳудро гузошта, сухта (дар бисёр лаҳзаҳо) тамом мешавад. Ин ҳодиса тақрибан дар баландиҳои 60—120 км рӯх медиҳад. Дар лаҳзаҳои мушоҳида ба ҳати парвози ҷанде аз метеорҳо диққат дода, ба ҳулоса омадан мумкин аст, ки гӯё онҳо аз нуқтаи муайянӣ осмонӣ ибтидо мегирифта бошанд (расми 5.6.7). Ин нуқта радиант метеорӣ номидӣ шуда гӯё дар натиҷаи бурида шудани ҳатҳое, ки ба муқобили самти парвози метеорҳо гузаронида шудаанд, ҳосил мешавад. Радиант гуфта, нуқтаи минтақаи осмонӣ ситоразорро меноманд, ки дар он яdroи комета бо таъсири гарми ва қувваи ҷозибаи Офтоб ва ё дар натиҷаи барҳурданаш бо ҷисми саҳти осмонӣ пора шуда, қабати метеороидӣ ва сели зарраҳои ҷисми метеориро ба вуҷуд меорад. Замин аз рӯи мадори ҳуд ҳаракат карда ин қабатро мебурад. Дар ин маврид дар атмосфераи Замин ҳодисаи борони метеорҳо рӯх медиҳад. Дар ин лаҳза садҳо ва ҳазорҳо метеорҳоро бо роҳи суратгирӣ ба қайд гирифтан мумкин аст. Мадори ҳаракати онҳо ба мадори

кометаи порашуда мувофиқ меояд.

Ядрои кометае, ки онро олимичех Биэла ҳануз соли 1712 кашф карда буд, соли 1846 байди таркиш ба ду кометаи тирашакли мушоҳидаашон мушкил, чудо шуд. Бо ҳисоби пешаки ин ҷуфтни кометаҳо мебоист соли 1872

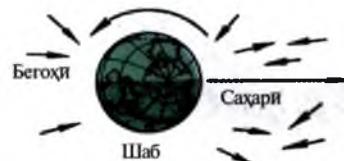
мувофиқи мадорашон аз назди Замин мегузаштанд. Вале дар лаҳзаи муайяшуда, ба ҷои онҳо, дар осмон борони метеорҳо мушоҳида карда шуд. Замин аз рӯи мадори худ ҳаракат карда, дар лаҳзаҳои муайянни вақт, мадори зарраҳои кометаи порашудаи Биэларо мебурад. Дар ин лаҳза, зери таъсири қувваи ҷозиба, пораҳои кометаи Биэла ба атмосфераи Замин дохил шуда, борони метеориро ба вучуд меоранд. Ду сели (борони) метеорие, ки моҳҳои май ва ноябр мушоҳида мешаванд, ба кометаи Галлей тааллуқ доранд. Селҳои метеорие, ки радианташон дар бурҷҳои Асад (Асад — шер бо забони лотинӣ *leo* тарҷума шудааст) ва Персей (Баршовус) меҳобанд, мувофиқан селҳои метеории Леонидҳо ва Персеидҳо номида шудаанд. Онҳо моҳи ноябр ва охири июл мушоҳида мешаванд. Гуфтан ҷоиз аст, ки ҷисми метеорӣ на ҳамаи маҳсули порашудаи кометаҳо мебошад. Тадқиқотҳо оиди умри ҷисми метеорҳо нишон медиҳанд, ки ҷисми баъзе аз онҳо кайҳо дар ҷирми қалоне, ки он баъдан бо зарбаи дигар ҷирми осмонӣ пора-пора гашта аст, пайдо шудааст. Аҷаб нест, ки ҷангӯ губор ва пораҳои андозаашон гуногун дар натиҷаи бо ҳам бар хурдани астроидҳо (сайёраҳои хурд) ҳосил шуда, баъдан қабати метеороидро ба вучуд овардаанд.

Бояд зикр

Расми 5. 6. 8

Нурҳои Офтоб

Расми 5. 6. 9

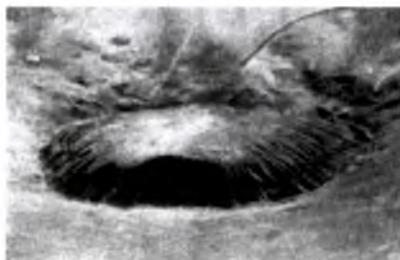
Расми 5.6.10

атрофи Офтоб мувофиқ меояд. Дар чунин вазъият миқдори метеороидҳое, ки субҳидам ба атмосфераи Замин ворид мешаванд, аз шумораи метеорҳои баъди шомгоҳ мушоҳидашаванда зиёдтар аст (нигаред ба расми 5.6.9).

Расми 5.6.11

атмосфераи Замин ворид шудан ба соҳиб мешавад. Дар лаҳзаи парвоз садоҳои гулгуланок ва гӯшхароши онҳоро шунидан мумкин аст. Ин гуна ҳодисаҳои метеориро **болид** меноманд (расми 5.6.10).

Расми 5.6.12

намуд, ки қисми зиёди қабатҳои (сели) метеороидие, ки ба таври даврий ба Офтоб наздик мешаванд, зери таъсири қувваи фалаёни офтоби ва сайёраҳо қад-қади мадорашон бо тадриҷ тунук шуда радиант худро гум кардаанд. Замин ҳангоми ҳаракаташ ҳамавақт аз доҳили қабатҳои метеороиди мегузарад (расми 5.6.8) ва метеороидҳо мебоист дар зери таъсири қувваи ҷозиба аз ҳама тарафҳо ба атмосфераи сайдераамон доҳил шаванд. Вале гуфтан ба маврид аст, ки самти ҷарҳзании Замин дар гирди меҳвараш ба самти гардиш дар

Ҳарорати ҷисми метеорӣ дар лаҳзаи хурди 1—2 сонияи парвоз то даҳҳо ҳазор дараҷа расад ҳам, гудоҳташавиаш баъзан то ба охир намерасад. Боди ба самти парвоз муқобил бо фишори худ моддаи гудоҳташудаи ҷисми метеорро дар шакли буғ ба қафо пош мебиҳад. Ҷисми метеории андо-зааш хеле қалон ҳангоми ба атмосфераи Замин ворид шудан ба соҳиб мешавад. Дар лаҳзаи парвоз садоҳои гулгуланок ва гӯшхароши онҳоро шунидан мумкин аст. Ин гуна ҳодисаҳои метеориро **болид** меноманд (расми 5.6.10).

Баъзе аз метеороидҳо дар лаҳзаи ба Замин наздикшавиашон суръати парвози худро дар қабатҳои поёнии атмосфера гум карда каме хунук мешаванд ва пурра насуҳта ба Замин омада мерасанд (расми

5.6.11 а, б, в). Ҷисми ба Замин афтидаи метеороидро **метеорит** меноманд. Дар ҷои афтидаи метеоритҳо чуқуриҳои андозаашон гуногун ҳосил мешаванд. Чуқурии танӯраи калонтарин — Аризон ба 200 м ва қутраш ба 1200 баробар аст.

Калонтарин метеорит — Гоба соли 1920 дар ҷанубу фарбии Африқо афтидааст ва он 60 тонна вазн дорад (расми 5.6.13). Дар замони мо дар як шабонарӯз

тақрибан 400 тонна ҷирмҳои осмонӣ ба Замин меафтанд. Ин миқдор, дар тули $1\ 000\ 000$ сол, ба $4 \cdot 10^8$ тонна мерасад. Дар ҷунин ҳолат қувваи ҷозибаи Замин зиёд шуда мебоист афтиши ҷирмҳои осмонӣ зиёд шавад, вале баръакс дар тули миллион сол роҳи ҳаракати Замин ва атрофи он аз ҷирмҳои хурди осмонӣ ба қадре покиза шуда, афтиши ин гуна ҷирмҳо боз ҳам камтар мешавад.

Расми 5. 6. 13

Саволҳо барои тақрор

1. Астероидҳо гуфта чиро меноманд? Мадори ҳаракати астероидҳо дар кучо воқеъ аст?
2. Офтоб, Муштари ва сайёрачаҳои хурд нисбат ба якдигар чӣ тавр ҷойгир шудаанд?
3. Кометаҳо чӣ гуна ҷирмҳои осмонианд?
4. Воқеияти ҳақиқӣ доштани кометаҳоро шарҳ дихед.
5. Ядрои комета гуфта чиро мегӯянд? Он аз қадом моддаҳо иборат аст?
6. Думи кометаҳо ва қувваҳои ба он таъсирбахшандаро шаҳр дихед.
7. Дар бораи метеорҳо, радиант метеорӣ, метеороидҳо, болид, метеоритҳо ва маълумот дихед.

Машқӣ 18

1. Шартҳои элипсо истифода бурда масофаи байни кометаю Офтобро дар афелий (дурттарин масофа аз Офтоб) муайян кунед, агар эксцентриситети мадори ҳаракати комета $e = 0,905$ ва масофаи ба Офтоб наздиктарини он (перигелий) $q = 0,976$ в.а. бошад.

Ҷавоб: 19,6 в.а.

2. Метеор дар осмон парвозкунон аз назди ситораи Насри Воқеъ (Вега) то ситораи Алтоир рафта мерасад. Харитаи ситораҳо ва глобусро истифода бурда, дарозии роҳи тайкардаи метеорро мувофиқи координатаҳои ситораҳои номбаршуда бо ченаки дараҷагӣ муайян кунед.

Ҷавоб: 34°.

5.7. Комёбихои ситорашиносони тоҷик дар таҳқиқи ҷирмҳои хурди Системаи офтобӣ

Дар омузиш ва таҳқиқи сайёраҳои хурди Системаи офтоби – астероидҳо, кометаҳо, метеорҳо, ситораҳо ва галактикаҳо саҳми олимони пажӯҳишгоҳи астрофизики Академияи илмҳои Тоҷикистон – Бобоҷонов П.Б., Доброволский О. В., Ибодинов Ҳ. И., Ибодов С.И., Махсумов М., Саидов Қ. ва дигарон хеле қалон мебошад. Дар ин ҷода онҳо ба комёбихои самарабаҳаш муваффақ шудаанд.

Таҳқиқи метеорҳо ва омузиши қабатҳои болоии атмосфераи Замин соҳаҳои илмие мебошанд, ки бо онҳо кормандони пажӯҳишгоҳи астрофизика машгуланд. Дар натиҷаи корҳои таҳқиқотии қалонмиёсӣ онҳо доир ба радиантҳо, суръат, масса, зичӣ ва мадори ҳазорҳо метеорҳо маълумотҳои васеъ ба даст оварда шуданд.

Параметрҳои физики ва речайи буғшавии метеорҳо дар минтақаи метеории атмосфераи Замин (дар баландии 60–120 км) муайян гардид. Доир ба таъсири метеорҳо дар ионизатсиякунии қабатҳои болоии атмосфераи Замин ва дохилшавии моддаи метеорӣ ба сатҳи Замин, Зуҳра ва Мирриҳ баҳо дода шуд. Аз рӯи натиҷаҳои мушоҳидаҳои дар расадҳонаи астрономии Ҳисор

гузаронидашуда каталоги (феҳрасти) мадорҳои метеорҳо тартиб дода шуд, ки он ба бонки маълумотҳои Иттиҳоди Астрономии Байналхалқӣ (Швейцария) дохил карда шудааст.

Дар пажӯҳишгоҳи астрофизика академик Бобоҷонов П. Б. усули лаҳзагии расмгирии метеорҳоро истифода бурд. У бори аввали дар ҷаҳон тасвири лаҳзавии метеорҳо ва спектри онҳоро ҳосил намуда, дар як маврид фосилаи вақти дурахшонии ҷисми метеориро низ аниқ кардааст. Инчунин натиҷаи таҳқиқотҳои илмии олим нишон мебиҳанд, ки ҷисми он астероидҳо, ки мадорашон ба Замин наздик аст ва барои Замин ҳавфноканд, ядрои кометаҳои қайҳо хомӯшшуда мебошад.

Бобоҷонов П.Б.

Академик Бобоҷонов П. Б. дар Ҷумҳурии Тоҷикистон асосгузори мактаби илми доир ба таҳқиқи метеорҳо ба шумор меравад ва дар ин соҳа шӯҳрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст. У бо шогирдони худ аввалин бор муқаррар намуд, ки аз як сели метеороид то 8 сели метеорӣ ба амал омада метавонад. Гуфтан ба маврид аст, ки Бобоҷонов дар китоби астрономҳои машҳури ҷаҳон акс ёфтааст.

Қайд кардан лозим аст, ки доир ба таҳқиқи физикаи кометаҳо академик Доброволский О. В. саҳми қалон гузоштааст. Үро дар Тоҷикистон асосгузори мактаби илми доир ба тадқиқи кометаҳо меноманд.

Узви вобастаи Академияи илмҳои Тоҷикистон, профессор Ибодинов X. дар таҳқиқи кометаҳо яке аз асосгузорони усули нави таҳқиқоти астрофизикаи таҷрибавӣ ба шумор меравад. У бо ёрии Доброволский О. В. таҷҳизоти таҷрибавӣ кометаҳои сунъиро омӯхта, дар иҷроиши барномаҳои таҳқиқоти қайҳонии кометаҳо ширкат варзидааст. Ибодинов X. муаллифи усули ҳалли масъалаи баръакси назарияи механикаи кометаҳо мебошад. У бори аввал қонуниятҳои дезинтегратсияи яdroи кометаҳо, бо пулсоҳи мушкилгудоз пушида шудани яdroи яхни кометаҳо ва ба ҷисмҳои астероидшакл табдил ёфтани кометаҳои давриро ошкор намудааст. Ҳулосаҳои Ибодинов X. ҳангоми парвози киштиҳои қайҳонии «Вега» ва «Чотто» ба сӯи кометаи Галлей солҳои (1985—86) ва лоиҳаи «Deep Impact» Tempel-1 (соли 2005) тасдиқ шудаанд.

Астрофизики пажӯҳишгоҳ Узви вобастаи Академияи илмҳои Тоҷикистон, Ибодов С. нурафқанини кометаҳоро омӯхта, дар айни замон нурафқанини рентгении онҳоро пешгӯи намудааст.

Барои аниқ муайян кардани координатҳо ва вақти рух додани ҳодисаҳои астрономӣ усулҳои астрометрия ба таври васеъ истифода ва такмил дода шудаанд.

Дастгоҳи мушоҳидавии аниқиаш ниҳоят баланди расадхонаи астрономии Ҳисор (расми 5.7.1) имконият медиҳад, ки мушоҳидаҳои ҳамсафарони сунъии Замин, кометаҳо ва метеорҳо гузаро-

Доброволский О. В.

Ибодинов Х.И.

Расми 5.7.1

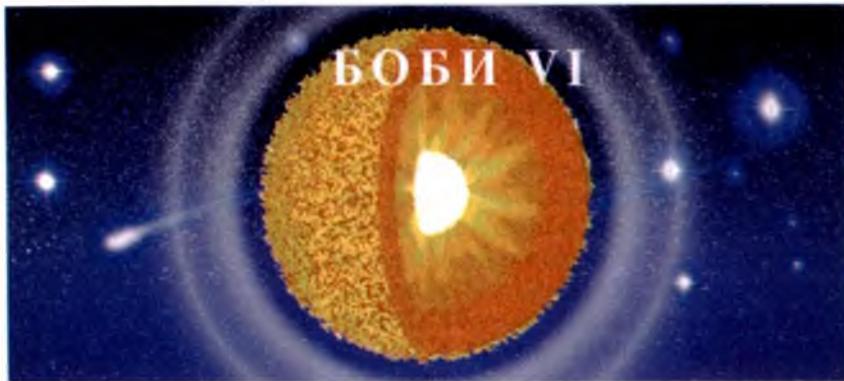
нида шаванд. Инчунин кормандони пажӯшишгоҳи астрофизика ба таҳқиқи ситораҳои тағйирёбанда ва ғалактикаҳо машгуланд. Узви вобастаи Академияи илмҳои Тоҷикистон Махсумов М. доир ба соҳт ва динамикаи галактикаҳо корҳои таҳқиқотии ҳудро ба сомон расонидааст. Ӯ усулҳои таҳқиқотии динамика ва таҳаввулоти таъсири файризарбавии системаи зарраҳои ба таври ҷозибавӣ алоқаманд буда, ба вучӯд омадани динамикаи ҷозибаи байниядигарии ситораҳои галактикаҳоро ҳамчун системаҳои статистики кор карда баромадааст. Корманди даргоҳи илми Сотиболдиев В. як ситораи нав ва зиёда аз 100 ситораҳои тағйирёбандаро қашф карда, қонуниятиҳо ва механизми тағйирёбии онҳоро омӯхтааст.

Ҳамин тариқ олимони Тоҷикистон доир ба омузиши ҷирмҳои хурди Системаи офтобӣ, ситораҳо, галактикаҳо ва дигар объектҳои осмонӣ таҳқиқотҳои арзанда гузаронида бо натиҷаҳои самараҳаҳи худ шӯҳрати ҷаҳонӣ пайдо намудаанд.

Саволҳо барои тақрор

1. Шумо қадом олимон — ситорашиносони тоҷикро медонед?
2. Дар пажӯшишгоҳи астрофизикаи Академияи илмҳои Тоҷикистон доир ба қадом ҷирмҳои осмонӣ таҳқиқотҳои илмӣ гузаронида мешаванд?
3. Доир ба комёбиҳои илмии академикҳо Доброволский О. В., Бобоҷонов П. Б., узвҳои вобастаи Академияи илмҳои Тоҷикистон Ибодинов Х. И., Ибодов С., Махсумов М. ва дигарон дар таҳқиқи ҷирмҳои хурди осмонӣ маълумот дилҳед.

ОЛАМИ СИТОРАХО

6.1. Маълумоти муфассал дар бораи ситораҳо. Диаграммаи Герсшпрунг-Рессел

Мо шабона, ҳангоми набудани Моҳ ба осмони соғу бегубор назар карда, манзараи хушранги осмони ситоразорро мебинем. Ситораҳо дар он бо дурахшонӣ ва рангашон аз якдигар фарқ мекунанд. Андозаи ситораҳои азим ва азимтарин аз Офтоб ҳазорҳо ва даҳҳо ҳазор маротиба калон аст. Андозаи зарраситораҳои хурд (зарраситораҳои зичиашон калон ё худ резаситораҳо) назар ба андозаи Офтоб даҳҳо ва садҳо маротиба ва ситораҳои нейтронӣ назар ба Офтоб даҳҳо ҳазор маротиба хурданд.

Муайян карда шудааст, ки ҳарорати таъсирибахши ситораҳо, ки дар он ҳодисаҳои физики бо авҷ ҷараён мегиранд, аз $3\,000$ то $50\,000^{\circ}\text{C}$ мерасад. Нурбарории ситораҳои калони дурахшон назар ба Офтоб даҳҳо ҳазор маротиба зиёд ва ситораҳои хурд бошанд садҳо ҳазор маротиба кам аст. Равшаной — L (нигаред ба саҳ. 150) ситораҳоро омӯхта мо доир ба масофа, суръати ҳаракат, таркиби кимиёӣ, ҳарорати сатҳ, андоза, нурбарорӣ, масса ва дарозии умри онҳо маълумот пайдо карда метавонем. Масофа то ситораҳои наздиктарин бо усули параллакс ва масофаи ситораҳое, ки аз мо дар масофаи зиёда аз 300 соли рӯшной ҷойигир шудаанд, дар асоси қадри мутлақи ситорагӣ бо ёрии формулаи 2.3.2 ҷен карда мешавад.

Барои муайян кардани массаи ситораҳо дар бисёр ҳолатҳо шарти ҳамсафар (ё сайёра) доштани ситора ва ё шарти дуқушагии онҳо истифода мешавад. Шарти дуқушагӣ гуфта, системаи ду ситораэро меноманд, ки агар яке аз онҳо дар атрофи дигараш (ба монанди ҷарҳзании сайёра дар гирди Офтоб) ва ё ҳарду дар атрофи маркази умумӣ ҳаракат кунанд. Бо усули дуқушагии ситораҳо ҳисоб карда шудааст, ки массаи

ҳамсафары яке аз ситораҳои бурчи Нахр ба $0,006 M_{\odot}$ (M_{\odot} — массаи Офтоб) ва массаи ҳамсафари ситораи «61-Kу» (рақами ситора дар бурчи Ку) ба $0,008 M_{\odot}$ баробар аст.

Бо тартиби муайян ҷобаҷокуни ва ба системаи муайян овардани ситораҳо заҳматталаб бошад ҳам, он бо ёрии садҳо маълумотҳои пайдарпае, ки дар натиҷаи мушоҳидаҳо фун шудаанд, ҳалли ҳудро ёфтааст. Соли 1911 Эйнар Герсшпрунг (Даниё, расми 6.1.1) ва соли 1913 Генри Рессел (Амрико) новобаста аз якдигар вобастагии байни спектрҳои ситораҳо ва равшаной — L онҳоро таҳлил намуда, пайдарпаии маҳсуси ситорагиро тартиб доданд, ки он диаграммаи Герсшпрунг-Рессел номида шудааст (нигаред ба саҳ. 150). Мавқеи ситораҳо дар диаграмма аз рӯи қадри мутлақи ситораги дар тири ординат ва ҳарораташон дар тири абсисса муайян карда мешавад.

Барои ба система даровардани ҷадвали пайдарпаии ситораҳо дар масофаи тақрибан 100 парсек (pc) аз Офтоб, қадри мутлақи як қатор ситораҳо муайян карда шудааст, ки он ҳудуди $M=15$ (ҳазор маротиба аз Офтоб хурд) ва $M=-10$ (миллион маротиба аз Офтоб калон)-ро дарбар мегирад.

Ҷойгиршавии аксарияти ситораҳо ба таври диагонали аз қисми чапи болоии диаграмма сар шуда то ба қисми рости поёни он давом меёбад. Чунин тарзи ҷойгиршавӣ, **пайдарпаии асосии ситораги** номида мешавад.

Аз рӯи диагонал қисми болоии пайдарпаии асосиро ситораҳои тафсони рангашон сафеду нилобиранг ташкил мебиҳанд. Дар қисми поёни диагонал ситораҳои хунуки камнур ҷойгир шудаанд. Ситораҳое, ки аз ҷиҳати бузургиашон ба класси M тааллук доранд, ситораҳои азим ва **азимтарин (фавқулазим)** номида шудаанд. Ин ситораҳо хеле калон буда, бо ҳарорати паст ва энергияи хеле кам соҳибанд. Сабаби мавқеи маҳсусро дар ҷадвали пайдарпай гирифтани онҳо ҳам дар ҳамин аст.

Ситораҳои азими сурх дар диаграммаи Герсшпрунг-Рессел тақрибан ба панҷ қадри ситораги болотар аз Офтоб ва ситораҳои азимтарин ба ҳамин қадар қадри ситораги дар болотари ситораҳои азим ба тири абсисса параллел хобидаанд. Ҳарорат ва ранги ситораҳои азимтарин гуногун бошанд ҳам, равшаниашон қарib якхела аст.

Гурӯҳи ситораҳои ниҳоят тафсони хурд — зарраситораҳои сафед (резаситораҳои сафед), ки зичиашон хеле зиёд аст, дар қисми чапи поёни диаграмма ҷой дода шудаанд. Ҳарорати сатҳи

Герсшпрунг Э.

онҳо хеле зиёд аст ва аз ин рӯ ин ситораҳо бояд воҳиди сатҳи маълумро назар ба Офтоб зиёдтар равшан кунанд. Вале рушнои, ки аз онҳо ба мо омада мерасад, назар ба рушноии умумии Офтоб аз сабаби хурд будани андозаашон, хеле кам аст.

Мо ба таври умумӣ бо диаграммаи Герсшпрунг-Рессел шинос шуда ва ба хулоса омада гуфта метавонем, ки он ба таври илмӣ зинаҳои тавлидӣ, инкишоф ва поён ёфтани умри ситораҳо ё худ таҳаввулоти онҳоро дарбар мегирад.

Саволҳо барои тақрор

1. Дар бораи ҳарорат, шакли дуқӯшагии ситораҳо ва муайян кардани масофа то онҳо маълумот дихед.
2. Диаграммаи Герсшпрунг-Рессел дар асоси қадом ҳосиятҳои ситораҳо тартиб дода шудааст? Сохти диаграммаро шарҳ дихед.
3. Диаграммаи Герсшпрунг-Рессел қадом ҳудудҳои қадри мутлақи ситораҳоро дарбар мегирад?
4. Пайдарпаии асосии ситорагӣ дар диаграмма чӣ гуна мавқеъро ишғол кардааст?
5. Ситораҳои ҷавон, азим, азимтарин ва зарраситораҳои сафед дар диаграмма чӣ тавр ҷойгир шудаанд?
6. Аз диаграммаи Герсшпрунг-Рессел чӣ гуна хулосаҳо бармеояд?

6.2. Офтоб — ситораи ба мо наздиктарин

Офтоб ба мо ситораи наздиктарин буда, дар маркази системаи сайёравии мо ҷойгир шудааст ва мо якҷоя бо Замин дар атрофи он ҳаракат карда умр ба сар мебарем. Рушной аз ситораи ба мо наздиктарин (α Кентавр) дар давоми 4 сол ва аз Офтоб дар 8 дақиқаю 19 сония то ба мо омада мерасад. Офтобро ситораи наздиктарин ҳисобидани мо ҳам аз ҳамин ҷо бармеояд. Массаи қураи газии Офтоби тафсон тақрибан ба $2 \cdot 10^{30}$ кг баробар аст. Андозааш (қутраш 1392000 км) аз Замин 109 ва қувваи ҷозиба аз Замин 28 маротиба зиёд ва параллакси шаборузи он ба $8'',8$ баробар аст. Ранги зарднатоби он ба синфи спектрии «G» мувофиқ меояд.

6.3. Сохти атмосфера ва қабатҳои дохиилии Офтоб

Фотосфера, хромосфера ва точки офтобӣ атмосфераи Офтобро ташкил медиҳанд (расми 6.3.1). Нурафкании Офтоб асосан аз қабати газии он, ки фотосфера номида шуда гафсиаш ба 300—500 км ва ҳарораташ ба 6000°C баробар аст, бармеояд. Ҳар сония 4 миллиард тонн массаи Офтоб ба намуди гармӣ, рушной, радиомавҷҳо, гамма-

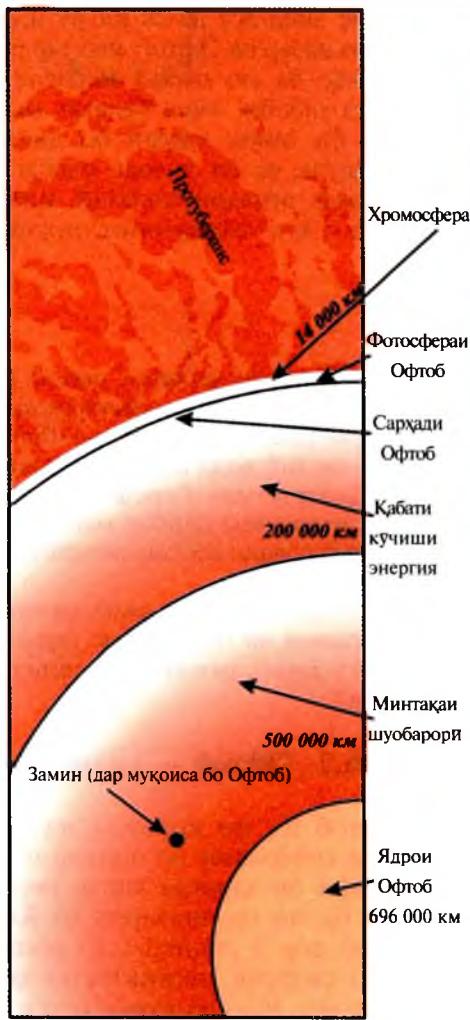
нурхо, сели заррачаҳои заряднок ва безаряди энергияшон гуногун ба фазои атроф парканда мешавад.

Тадқиқотҳои геологӣ оиди ҷинсҳои саҳтшудаи қабатҳои болоии Замин аз он шаҳдат медиҳанд, ки нур-афкании Офтоб, ки ба камшавии массаи худи Офтоб сабаб мешавад, ҷанд миллиард сол пеш вучуд доштааст ва то имрӯз тағйироти назар-расе аз сар нагузаронидааст.

Модоме ки массаи Офтоб дар замони ҳозира $M\Theta = 2 \cdot 10^{27}$ тонна баҳо дода мешавад, пас бояд он боз миллиардҳо соли дигар қобилияти нурбарории ҳудро нигоҳ дорад. Қабати фотосфера бо қабати дигари газӣ пушида шудааст, ки онро хромосфера меноманд. Ба сурати гирифти пурраи Офтобӣ назар карда, манзараи тоҷи Офтобро дидан мумкин аст, ки он аз Офтоб ба масофаҳои тӯлонӣ тунук шуда рафтааст (расми 6.3.2).

Қисми марказии Офтобро ядро ташкил медиҳад. Аз ядрои Офтоб, ки он ҷо беист реаксияи ядроӣ мегузарад (расми 6.3.2, қис-

ми ба самти марказ буридашудаи Офтоб), фотонҳо (квант, гамманурхо) ҳориҷ шуда меистанд. Фотонҳои аз ядрои Офтоб ҳориҷшуда то расидан ба қабати кӯчониши энергия (бо тарзи конвективӣ кӯчидани энергия), ки он ҷо электронҳо ва ядроҳои моддаи офтобӣ бо ҳам пайваста шуда ба атомҳо ва ионҳо табдил ёфта меистанд, бо ядроҳои атомҳо ва электронҳои тезҳаракат задухурдро аз сар мегузаронанд. Ин ҷо минтақаи шуоъ (ё нурхо) номида мешавад. Минтақа газмонанд буда аз ядроҳои атомҳои порашуда ва электронҳои энергияшон зиёд, ки ба ҳосил шудани атом ва ионҳои наъ сабаб мешаванд, иборат аст.

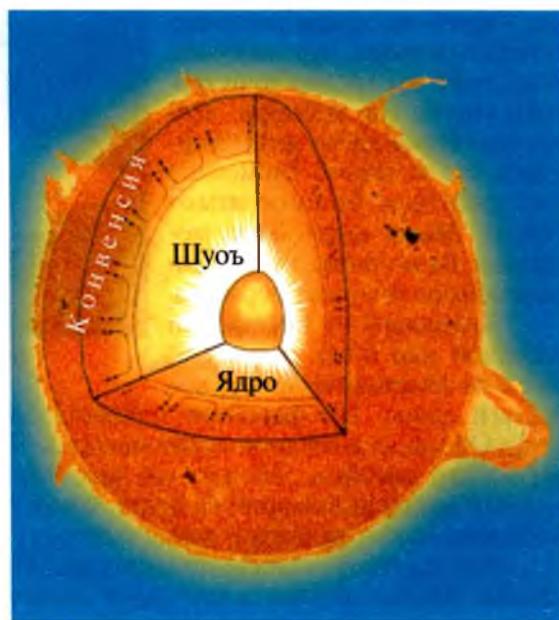
Расми 6.3.1

Қувваи қозыбай байниякдигарии зарраҳо, ки боиси афзудани энергияи минтақа мешавад, ба қувваи марказрави қабатҳои беруна муқобилият намуда, ҳарорати минтақаи шуогиро, ки аз ядро барменояд, нигоҳ медорад.

Дар лаҳзаи бо телескопи нурполовдор мушоҳида кардани Офтоб, манзараҳои фурӯшадор ба ҷашм мепрасанд. Ташкилаҳои доирашакли равшани биринҷмонандро, ки дар қисми болои қабати конвективи мушоҳида карда мешаванд, фурӯшаҳо меноманд (расми 6.3.5). Фурӯшаҳо дар муҳити тираи якдигар пайдо шуда, баъди чанд дақиқа, боз нопадид мегарданд ва гӯё ба марказ фуру мераванд. Дар ҷои онҳо фурӯшаҳои нав пайдо мешаванд. Онҳо боло баромада гармӣ ҳориҷ мекунанд ва баъд хунук шуда боз ба поён «ғарқ» мешаванд.

Тарзи ҷараёнгирии ҳодиса дар қисми буридашудаи Офтоб бо ёрии акрабакҳои сарбасти нишон дода шудааст (расми 6.3.2). Қабате, ки ҳодисаи баёншуда дар он рӯй медиҳад, минтақаи конвективи номида шуда, фафсиаш дар поёни фотосфера ба 200000 км мепрасад (ба самти гардиши акрабакҳо дикъат диҳед). Тавре ки дар боло зикр шуд, фотосфера бо минтақаи хромосфера иҳота шудааст. Он дар лаҳзаи гирифти Офтоби мушоҳида шуда, аз фотосфера то 10—14 ҳазор км тӯл мекашад. Хромосфера қисми атмосфераро ташкил медиҳад ва дар шакли алангагҳои бешумор гирдогирди фотосфера мушоҳида мешавад (нигаред ба расми 6.3.2). Болотар аз хромосфера қабати дигари моддаи офтоби — точи офтоби то миллионҳо км паҳн мешавад. Он плазмаи газии тунукеро, ки дар натиҷаи табдилоти ионӣ ҳосил шудааст, ташкил медиҳад ва ба ҷашми мушоҳид дар лаҳзаи гирифти офтоби, дар шакли қаноти уқоб (расми 6.3.3) намоён мешавад.

Сели электрону ионҳои тоҷ (корпускуллаҳо), ки «шамоли офтоби» ном доранд, аз Офтоб бефосила ҳориҷ шуда, фазои атро-

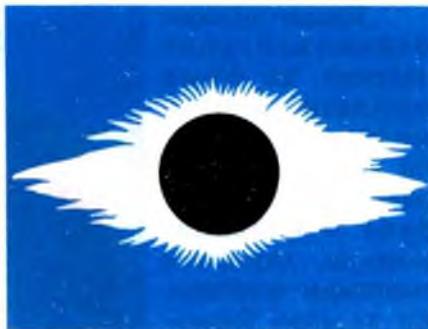

Расми 6. 3. 2

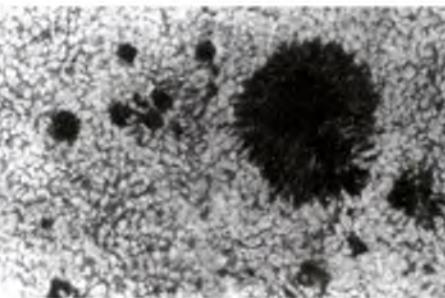
фи Офтоб ва ҳамаи системаи сайёравии моро пур мекунад. Бояд гуфт, ки мо дар точи офтоби умр ба сар мебарем. Заррачаҳои барои ҳаёти зинда марговар, ки аз Офтоб бармеоянд дар қабатҳои болоии атмосфераи Замин фурӯ бурда мешаванд. Ба мо танҳо заррачаҳои фоидабахши он омада мерасанд.

Зоҳиршавӣ ва тафтириёбии қабатҳои дар боло зикршуда, танҳо ба фаъолияти офтоби во-bastagi дорад. Ин фаъолият пайваста бо пайдоиши ҳодисоти сатҳи Офтоб ва доғҳои он сурат мегирад. Доғҳои офтоби ба чашми мо дар масофаи 150 млн. км хеле хурд намоён шаванд ҳам, андозаи миёнаашон қариб ба қутри Замин баробар аст. Дар расми 6.3.4 доғи калон ва доғҳои хурду фурӯшаҳо тасвир ёфтаанд.

Дар лаҳзай бо телескопи пурӯзвват ба канори Офтоб нигоҳ кардан баъзан абрҳои дурахшони раҳ-раҳ ва гиреҳмонандро мебинем. Онҳоро машъалҳо ва забонаҳо ё доманаҳои оташин (протуберанс) меноманд. Дар ҷое, ки мебоист доғ пайдо шавад, аввал ҳамин гуна ҳодисаҳои афруҳту афрузишҳо ба амал меоянд. Доғ дар ибтидо дар шакли нуқтаи сиёҳ аз фурӯшаҳои хурдтар намоён шуда, баъдтар дар натиҷаи ба он пайваст шудани фурӯшаҳои ҳамсоя шакли доғи ҳақиқиро мегирад. Одатан доғҳо танҳо нестанд. Онҳо ба фурӯхи доғҳои ҳамсоя омехта шуда, шаклашонро доимо тафтири медиҳанд.

Расми 6. 3. 3

Расми 6. 3. 4

Саволҳо барои тақрор

- Чаро Офтоб ситораи наздиктарин номида шудааст?
- Қабатҳои атмосфераи Офтобро номбар кунед.
- Ҳодисаҳои физикиро, ки дар ядрои Офтоб ва қабатҳои болоии он рух медиҳанд, фаҳмонед.
- Чӣ гуна ташкилаҳоро фурӯшаҳои офтобӣ меноманд? Гармиқӯҷонӣ ба воситаи онҳо чӣ тавр сурат мегирад?

1. Радиуси кунчии Офтоб ба $16',0$ ва параллакси уфуқии шабонарзии он ба $8",8$ баробар аст. Радиуси хаттии Офтобро бо радиуси Замин ифода карда, ҳисоб кунед.

Җағоб: 109 радиуси Замин.

2. Андозай (күтри) хаттии дөғи Офтоб барои ба күтри Замин баробар шуданаш, бояд ба қадом қүтри кунҷӣ соҳиб шавад?

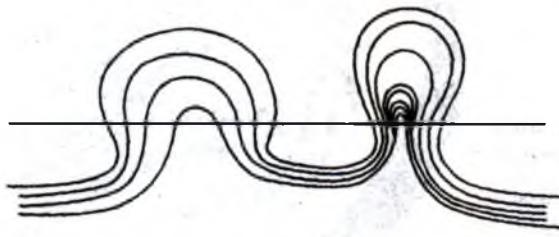
Җағоб: 17,6 — дучандай параллакси Офтоб.

3. То ба Замин ва Моҳ расидани рушной чӣ қадар вақт сарф мешавад, агар масофаи Замину Офтоб ба 150 000 000 км ва Замину Моҳ — ба 384 000 км баробар бошад?

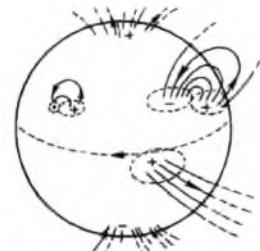
Җағоб: Аз Офтоб ≈ 8 дақиқа ва аз Моҳ ≈ 1 сония.

6. 4. Майдони магнитии Офтоб

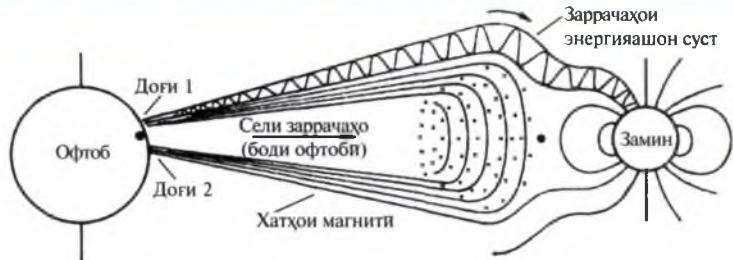
Майдони магнитии Офтоб дар натиҷаи поёну боло ҳаракат кардани (ҳаракати гардишкунандай) моддаи газии плазма ва ҳосил шудани ҷараёни барқӣ дар чуқуриҳои минтақаи кучониши энергия (минтақаи конвективи), ба амал меояд (расми 6.4.1.). Дар натиҷаи ғайриякчинса ҳаракат кардани чисми газмонанди Офтоб, ҳаракати моддаи газии плазма дар чуқуриҳои даҳҳо ҳазор км гирдбодҳои магнитиеро ба вучӯд меорад. Гирдбодҳо аз як минтақаи сатҳи Офтоб (кӯтби мусби) баромада ба минтақаи дигари он (кӯтби манфи) фурӯ мераванд. Ҷои баромад ва ҷои фурурави дар азрҳои миёнаи Офтоби дар шакли дөғҳо ҷуфт-ҷуфт намоён мешаванд (расми 6.4.2.). Миқдори зиёди гирдбодҳо, асосан, дар атрофи кутбҳо (ҷое, ки он ҷо чисми Офтоб суст ҷарх мезанад) пайҳам пайдо шуда, минбаъд бинобар сабаби ҷархзании Офтоб ба тарафи экватор наздик мешаванд, вале бо афзудани суръати чисми экватории Офтоб то ба он нарасида, пароканда мешаванд. Дар аксар ҳолатҳо,

Расми 6.4.1

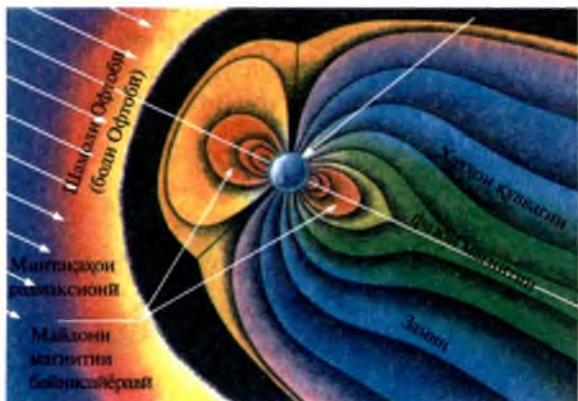
Расми 6.4.2

Расми 6.4.3

кувваи майдони магнитии Офтоб дар болои хромосфера моддаи газии болорафттаро нигоҳ дошта, манзараи ба доманаҳои оташин ва машъялҳо монандро ҳосил мекунад.

Шадидияти майдони магнитӣ, ҳатҳои қуввагӣ ва ҳаракати плазмаи офтоби бо ҳам алоқаманданд. Аз як тараф дар рағти ҳаракати ҳуд плазмаи офтоби майдони магнитиро идора карда истода, ҳаракати электрону ионҳоро дар дохили ҳатҳои қуввагӣ ҳуд осон мекунад ва ба майдон кӯндаланг ҳаракат кардани заррачаҳоро (электрону ионҳоро) нигоҳ медорад. Аз тарафи дигар ҳатҳои қуввагии майдони магнитӣ дар плазма гӯё «карахшуда» ва ё «шахшуда» ҳисобида мешаванд. Аз ин мебарояд, ки сели заррачаҳои зарядноки (шамоли офтоби) ба қадом минтақае, ки наафтад, бо ҳуд майдони магнитии Офтобро мебарад. Сели плазма, ки аз ҷуфтни додҳои Офтоб бармеояд, баъзан бо ҳатҳои магнитии ҳуд дар байни Офтобу Замин гӯё «купрук» месозад. Заррачаҳои зарядноки энергияшон начандон қалон андаруни ҳатҳои магнитӣ ба таври доирашакл пеҷу тоб ҳурда то ба кутбҳои Замин омада мерасанд (расми 6.4.3. воридшавии зарядҳои заряднок ба атмосферай Замин). Сели заррачаҳо асосан дар масофаи 64000 км ба майдони пурқуввати қураи магнитии Замин таъсири зарбавӣ мерасонад, ки дар натиҷаи он майдони магнитӣ ва ҳатҳои қуввагии ин майдон қаҷ шуда, ба самти паҳншавии зарба ёзида мешаванд ва шакли думи геомагнитиро мегиранд (расми 6.4.4.). Майдони магнитии Замин аз ҷои аввалии ҳуд ба самти паҳншавии шамоли офтоби (боди Офтоби)

Расми 6.4.4

фишурда шуда, ба масофаи муайян чои иваз мекунад, ки он магнитопауза номида мешавад. Дар ин чо майдони магнити хеле суст тафийр меёбад (нигаред ба тарафи чапи расм).

Ҳар гуна ҳаракати хатҳои қуввагӣ пайваста ба ҳаракати заррачаҳои ба ионҳо табдилёфтаи газ такрор шуда, миллионҳо тонна массаси газии Офтобро ба масофаи садҳо ҳазор километр ба болои хромосфера мекӯчонад.

Ин миқдор масса баъди хунук шудан ҳамон лаҳза, бо суръат ба поён меафтад. Қувваи бузурги майдони магнити дар болои хромосфера ташкилаҳои газии мўймонанди сарбаста ё мўйқаламмонандро ба вучуд меорад (нигаред ба гирди Офтоб, расми 6.3.2).

Ходисаи пайдоиши машъялҳо, забонаҳо ё доманаҳои оташин, афрухтҳо ва авҷу ҳуручи онҳо асосан ба пайдоиши миқдори зиёди доғҳои офтоби вобастаги дорад. Ин ҳодиса ҳар дафъа дар давоми 11 сол такрор меёбад ва ҳуручи фаъолияти офтоби соли 2011 дар назар дошта шудааст. Дар лаҳзашои фаъолияти офтоби, хатҳои қуввагии майдони магнити дар абрҳои парони плазмаи офтоби, ки дар Офтоб аз қисмҳои фаъоли он ибтидо гирифта буданд, дар аввал ҳолати «шахшуда» ё «караҳшударо»-ро доранд. Бо баробари аз Офтоб дур шудани ин гуна абрҳои плазмагӣ хатҳои қуввагӣ фавран «ёзида» мешаванд. Аз ин майдонҳои магнитии ёзидашуда түфонҳои магнитии байни сайёрави ба вучуд меоянд. Ин майдонҳои магнити, ки аввал дар натиҷаи пайдоиши доғҳо ва афрухтҳои офтоби пайдо шуда буданд, майдони магнитии Заминро, ки инсон ба таъсири он кайҳо мутобиқ шудааст, ба ҳолати ғалаёни (ба шур) меорад. Гуфтан ба маврид аст, ки майдони магнитии бағалаённомада ба саломатии одамони логару носолим, ҳусусан ба узвҳои хунгарди дил, фишори хун ва системаи асаби онҳо таъсири манфи мерасонад. Саволе ба миён меояд, ки чаро тафийрёбии майдони магнитии Замин маҳз ба ин узвҳо зааровар аст. Гап дар он аст, ки одам майдони хеле ҳурди биологи дорад. Дар айёми түфонҳои магнити лаппиши майдони магнитии Замин пуркувват гардида, майдони биологии одамро ба ғалаёни ва ё ба ларзиш меорад, ки ин боиси бад шудани саломатии инсон мегардад. Фаъолияти офтоби инчунин ба биосфераи Замин таъсир баҳшида, боиси баландшавии фишори атмосфера, рух додани раъду барқ ва пайдоиши шамолҳои саҳт, тагийрёбии ҳарорат, рехтани барфу боронҳои зиёд ва ҳатто заминларза мегардад.

Бояд гуфт, ки зимистони соли 2005 дар натиҷаи андаке ҳуруҷ ёфтани фаъолияти офтоби ва пайдоиши түфонҳои магнити боду ҳаво тадриҷан тафийр ёфта, бориши барфу

боронхой дарозмуддат ба миён омад ва он ҳодиса ба саломатии одамон низ таъсири бад расонида буд. Илми нүчүм солҳои пеш тавре мазмун гирифта буд, ки гүё он ба илми тиб ҳеч муносабате надорад. Вале аз гуфтаҳои боло маълум мегардад, ки он дар замони мо на танҳо ба фанҳои дақиқ, балки бо илми тиб ҳам робитай зич дорад.

Саволҳо барои тақрор

1. Ба пайдоиши майдони магнитии Офтоб чи сабаб мешавад?
2. Дар Офтоб ҷуфти доғҳо чи тавр пайдо мешаванд?
3. Чаро доғҳо дар наздикии экватор пайдо намешаванд?
4. Тӯфонҳои майдони магнитӣ чи тавр ба амал меоянд?
5. Майдони магнитии Офтоб ба майдони магнитии Замин ва инсон чи гуна таъсир мебахшад?

6. 5. Радиоафканишот ва энергияи афканишоти корпускулавии Офтоби

Фотосфераи атмосфераи Офтоб ғайр аз радиомавҷҳо барои ҳамаи дигар мавҷҳои афканишот шаффофт. Хромосфера барои мавҷҳои сантиметри ва метри ношаффофт мебошад. Точи Офтоб бошад, мавҷҳои метриро фурӯ мебарад. Аз ин мебарояд, ки ин мавҷҳо дар худи тоҷ ҳосил мешаванд. Мавҷҳои сантиметри аз «сарҳади» хромосфера ибтидо гирифта, андаруни тоҷ дар якҷояги бо мавҷҳои метри мавҷҳои радиогиро ҳосил мекунанд ва ба атмосфераи Замин омада мерасанд. Ин тавр сурат гирифтани ҳодисаро радиоафканишоти офтоби меноманд. Энергияи нурҳои кайҳонӣ ё худ энергияи сели зарраҳо (корпускулаҳо), ки аз афрузишҳои офтоби бармеоянд, аз даҳҳо электронволт то чандин мегаэлектронволт мерасад. Нурҳои кайҳонӣ ба атмо-

Расми 6. 5. 1

сфераи Замин ворид шуда, ба майдони магнитии он таъсир мебахшанд ва онҳо ҳам ба рух додани ҳодисаҳои геомагнитӣ, тӯфонҳои магнитӣ, вайрон кардани алоқаҳои телефонӣ ва радиогӣ (расми 5. 2. 1) ва фаҷрҳои (тобишҳои) кутби сабаб мешаванд (расми 6.5.1).

Саволҳо барои тақрор

1. Фотосфера ва хромосфера барои мавҷҳои радиогӣ (радиомавҷҳо) чӣ гуна муҳит ҳисобида мешаванд?
2. Ба атмосфераи Замин доҳил шудани нурҳои кайҳонӣ боиси чӣ гуна ҳодисаҳо мегарданд?

6.6. Параллакси солона. Муайян кардани масофа то ситораҳо

Дар давоми ним сол Замин дар атрофи Офтоб масофаэро тай меқунад, ки он ба дарозии қутри мадораш $T_1 O T_3$ баробар аст. Маркази Офтоб бо 0 ишора шудааст. Замин дар ин муддат аз болои нуқтаҳои T_1, T_2, T_3 (расми 6.6.1) ҳаракат меқунад. Самти ба ситораи S нигаронидашудаи он дар осмон аз руи нуқтаҳои S_1, S_2, S_3 лағжиш меёбад, ки он проексияи (нақши, тарҳи) ҳамон ситораи S номида шуда, ними давраво дарбар мегирад. Ҳангоми

ним соли дигар давом ёфтани ҳаракати Замин самти нигоҳ нисбат ба ситора (S) аз мавқеи S_3, S_4 ва то мавқеи S_1 мекучад. Ҳамин тавр, мо ситораи S -ро мушоҳида карда, мебинем, ки проексияи он ҳамон қадар калон ва агар дур бошад ин ҳалқа хурд мешавад (расми 6.6.2). Ҳар як ҳалқа дар муқобили ҳамон ситораи проексияшуда, кунҷи конуси муайянро дарбар мегирад ва он **лағжиши параллактикий** ё худ **кунҷи параллактикий** номида мешавад. Ин кунҷ ба кунҷе, ки дар таҳти он қутри мадори Замин аз ситора S менамояд, баробар аст. Кунҷи π ки дар таҳти он нимтири калони мадори Замин аз ягон ситораи наздиктарин менамояд, **параллакси солона** номида мешавад.

Расми 6.6.1

Масофаи байни Замину ситораро бо r ва нимтири калони Замиро бо a ишора карда, аз секунцаи росткунцаи T_1SO ҳосил мекунем.

$$\sin \pi = \frac{a}{r} \quad (6.6.1).$$

Дар ҳамаи ҳолатҳо кунци π хеле хурд мебошад (нигаред ба мавзуи 6.6.) Ва аз ин сабаб синуси кунҷ ба худи кунҷ баробар мешавад:

$$\sin \pi = \pi \quad (6.6.2).$$

Дар ин ҷо π бо радианҳо ифода мешавад. Бинобар сабаби 1 радиан $= 206265''$ будан, ифодаи (6.6.2) ба шакли $\sin \pi = \frac{\pi''}{206265''}$ соҳиб шуда, формулаи 6.6.1 намуди зеринро мегирад:

$$\frac{\pi''}{206265''} = \frac{a}{r} \quad \text{ва} \quad r = \frac{206265'' \cdot a}{\pi''}.$$

Аз ин формула барои ҳисоб кардан масофа то ситораҳои наздик ҳамон вақт истифода бурда мешавад, ки агар параллакси солонаи онҳоро ҷен кардан имконпазир бошад. Шумораи ситораҳое, ки параллаксашон дар худуди кунҷи $\pi > 0,01''$ маълум карда шудааст, ба 6000 мерасад.

Дар нуҷум масофае, ки ба он параллакси $\pi=1''$ мувофиқ меояд, ба сифати воҳиди миқёси (1 парсек-пс) қабул шудааст. Алоқаи байни параллакси ситора ва масофаи r -ро аз формулаи $r = 1/\pi''$ муайян кардан мумкин аст.

Параллакси қушаситораи наздиктарин α Кентавр дар бурҷи Тсентавр ба $0,76''$ баробар аст. Параллакси ситораро дониста истода, масофа то ин ситораро ҳисоб кардан осон аст. Масофае, ки онро рушноӣ дар як сол тай мекунад, соли рушноӣ (с.р.) номид мешавад

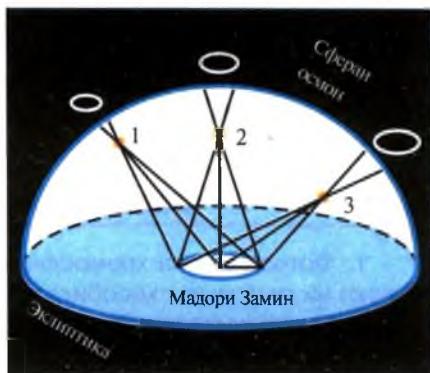
$1 \text{ с.р.} = 9,46 \cdot 10^{12} \text{ км} = 0,31 \text{ пс}$ ва $1 \text{ пс} = 206265$ воҳиди астрономӣ $= 3,1 \cdot 10^{13} \text{ км}$.

Саволҳо барои тақрор

1. Ҳодисаи лағжиши параллактириро шарҳ дихед. Ҳалқаи проексияи ситораҳо бо каму зиёд шудани масофаашон аз Замин, тағиیر мейёбад ё не?

2. Лағжиши параллактириро истифода бурда формулаэро ҳосил кунед, ки барои муайян кардан масофа то ситораҳо истифода шавад.

Расми 6.6.2.

Машқи 20

1. Даври гардиши ситораи дуқушаи ё Шучоъ ба 15,3 сол ва параллакси он ба $0'',002$ баробар аст. Нимтири калон ва массаи умумии ситораи дуқушаро хисоб кунед.

Чавоб: 11,5 воҳиди астрономи ва 6,5 массаи Офтоб.

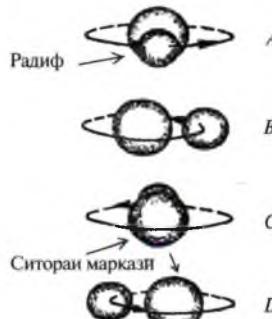
2. Параллакси қүшаситора (ситораи дуқуша) α Ҷавзо ба $0'',76$, андозаи қунчи зоҳирин нимтири калони мадор ба $6'',06$ ва давраи гардиши он ба 306 сол баробар аст. Массаи умумии ситораҳои ситораи дуқуша ёфта шавад.

Чавоб: 5, 5 массаи Офтоб

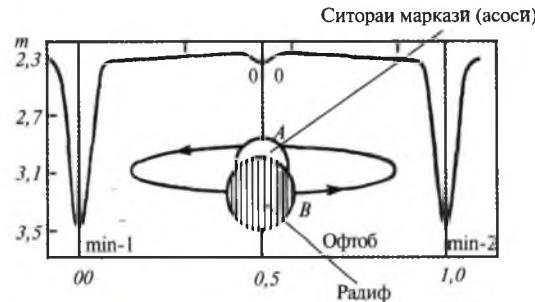
6.7. Тавсифи асосии ситораҳо

Ситораҳои тағйирёбанда (қўшаситораҳо, тсефейндҳо). Дар осмони ситоразор ду ва ё якчанд ситораҳоро дидан мумкин аст, ки бо ҳам наздик ҷойгир шудаанд. Бо ёрии телескоп ситораҳое, ки якҷоя ситораи дуқушаро ташкил медиҳанд, дар алоҳидаги мушоҳида кардан мумкин аст. Аз ин рӯ онҳоро ситораҳои оптикаи меноманд. Вале ҳамин гуна ҷуфтни ситораҳое ҳастанд, ки онҳоро бо телескоп дар алоҳидаги мушоҳида кардан мушкил аст. Онҳо дар зери таъсири ҷозибаи байниядигарӣ дар атрофи маркази умуми ҳаракат мекунанд. Аниқтараш яке аз ситораи ин ҷуфтни ситораҳо дар атрофи дигарааш, ки ситораи маркази номида мешавад, давр зада нисбат ба мушоҳидаи гаҳе дар пеш, гаҳе дар паҳлу ва гаҳе дар қафои ситораи маркази панаҳ шуда, бо гузашти вақт боз дар паҳлу намоён мегардад (расми 6.7.1. A, B, C, D).

Ҳангоми дар паҳлӯи ситораи маркази мавқеъ гирифтани радиф, қадри ситорагӣ меафзояд ва дар лаҳзай панаҳ шудан қадр коҳиш меёбад. Бори аввал ин ҳодиса дар ситораи Алғул мушоҳида шудааст, ки он дар бурҷи Раъсулғул (Персей) бо β

Расми 6. 7. 1

Расми 6. 7. 2

ишора шуда, ба таври умуми дар шакли β Персей (Раъсулгул) навишта мешавад. Алгул аз калимаи араби гирифта шуда, маънояш дев аст ва шояд он аз бузургии ҳайратангези ситора мазмун гирифта бошад. Аз ҳамон вақт сар карда ситораҳое, ки тағийирёбии қадри ситорагиашон ҳамин тавр сурат мегирад, алғулҳо номида шудаанд. Ситораи дигаре, ки дар бурчи Санҷ (Лира) бо β ишора карда шудааст, аз қабили ҳамин гуна ситораҳо мебошад. Даври тағийирёбии Алгул ба 2^d рузу 20^h соату 4^m дақиқа ва β -и Санҷ ба 12^d 2^h 48^m баробар аст. Тағийирёбии бузургии (қадри) ситораги ва даври он мувофиқан дар тирҳои ордината ва абсисса нишон дода шудааст (расми 6. 7. 2). Андозаи ҳамсафари системаи ситораи дуқуша аз андозаи ситораи марказӣ калон бошад ҳам, қадри ситорагиаш ё худ нуре, ки аз он бармеояд, аз ситораи марказӣ кам аст. Қадри ситорагии Алгул дар аввал ба 2, 3 баробар буда, ҳангоми дар паси ҳамсафар чойгир шудани ситораи асосӣ кам шуда ба 3, 5 баробар мешавад ва дар нақша мавқеи *Min* – 1-ро мегирад. Ин қадр баъди аз ситораи асосӣ дур шудани ҳамсафар меафзояд ва боз ба ҳамон қимати 2, 3 соҳиб мешавад. Дар лаҳзаи дар паси ситораи асосӣ паноҳ шудани ҳамсафар қадри ситораги мебоист кам шавад, вале баракс, он дар натиҷаи аз атмосферай ҳамсафар инъикос шудани нурҳои ситораи асосӣ, зиёд мешавад (мавқеи О. О). Ҳамсафар аз руи мадораш ҳаракат карда, боз мавқеи аввалии худро мегирад. Камшавии қадри ситораги ин лаҳза ба нуқтаи *Min* – 2 мувофиқ меояд. Фосилаи вақти байни минимумҳо ё максимумҳои тағийирёбии қадри ситорагиро **даври тағийирёбии қӯшаситораҳои хусуфшаванда** меноманд. Бо баробари пай дар пай тақроршавии ин ҳодиса, ба ҷашми мушоҳид ҷилодиҳии ситора низ ба таври даври тағийир ёфта меистад. Бояд гуфт, ки тағийирёбии ҷилодиҳии ситора ҳеч гоҳ бо милт-милткуниаш баҳо дода намешавад, зеро ин ҳодиса танҳо дар натиҷаи тағийирёбии масса ва зичии ҳавои атрофи Замин рӯй медиҳад.

Ситораҳои қӯшаситораро ҳангоми бо ҳам наздик даврзаниашон, ҳатто бо телескопи пурзӯр мушоҳида кардан мушкил аст. Дар ҷунин ҳолат ҷуфтияти қӯшаситора аз руи спектри ситораҳояш муайян карда мешавад. Ҳатҳои спектри қӯшаситора бинобар сабаби пешу қафо ҷойивазкунии ҳамсафара什 ба ҳар ду тарафи спектр мелағжанд. Ин гуна ситораҳоро **қӯшаситораҳои спектрӣ** меноманд.

Ситораҳое, ки дурахшониашон бе ҳомушшавии даври тағийир меёбад ва ба ситораҳои хусуфшавандаи тағийирёбанд мансубият надоранд, ситораҳои ба таври физики тағийирёбанд мениноманд. Ҳосиятҳои ба ин гуна ситораҳо ҳос ба ҳодисаҳои физикии доҳили онҳо вобаста аст. Ҷараёнгирии ҷунин ҳодиса бори нахуст соли 1974 дар яке аз ситораҳои бурчи Тсефей (δ Тсефей) ошкор карда шудааст ва аз ин лиҳоз ситораҳое, ки қадри ситорагиашон ҳамин тавр тағийир меёбанд, тсефейдҳо номида шудаанд. Дурахшонии ин намуди ситораҳо дар ҳолати васеъшавӣ кам ва дар ҳолати

фишурдашавиашон (хурдшавиашон) зиёд мешавад. Чунин шакли ба таври даври тафийрёбири даври пулсатсияи (калону хурд шудани андозай зоҳирӣ) ситораҳо меноманд. Даври тафийрёбии тсефеидҳо бо равшаниашон алоқаманд аст ва ҳангоми хеле хуб дурахшон шудани он, масофаи байни онҳо ва мушоҳидро ҳисоб кардан осон мешавад. Чуноне, ки дар боло зикр шуда буд, бо ин усул масофа то ситораҳоро ҳисоб намуда, тақсимшавии онҳоро дар фазо муайян кардан мумкин аст. Бо назардошти ҳамин мазмун тсефеидҳоро дар астрономия «минои Коинот» меноманд.

Ситораҳое ҳастанд, ки равшаниашон монанди тсефеидҳо дар натиҷаи пулсатсияшавӣ тафийр ёфта меистад, valee дар онҳо ин тафийрот хеле давомнок аст. Барои мисол, қадри ситорагии ситораи Мир дар бурҷи Наҳанг дар давоми 100 — 1000 шабонаруз дар аввал аз 2^m то 10^m ва баъд аз 10^m то 2^m (m — нишондиҳандай қадри ситорагӣ) тафийр меёбад. Ин гуна ситораҳо тсефеидҳои тафийрёбандай даврашон калон номида мешаванд. Ҳоло зиёда аз 30 000 ситораҳои тафийрёбанда маълуманд, ки омухта шуданашон чиҳатҳои физикии дохири онҳоро ошкор месозад. Баъзе ситораҳо дар ҳолатҳои гуногун пулсатсияи худро бетартибона зоҳир мекунанд. Ин ситораҳоро бетартиб тафийрёбанда меноманд.

Ситораҳои нав. Зичи қабатҳои болоии ситора, бо сабаби ҷазбашавии моддаи ин қабатҳо ва фишурдашавиашон ба тарафи марказ, ки боиси зиёдшавии зичи ядро ва ҳарорати он мегардад, хеле кам ё худ тунук мешавад. Дар лаҳзаи аввали фишурдашавӣ гармӣ ба қисмҳои тунукшудаи қабатҳои болои кучида, гӯё қабати болоии ситораро нигоҳ дошта, онро метасфонад. Дар лаҳзаи охири фишурдашавӣ массаи атрофи ядрои ситора ба «вазни калон» соҳиб шуда, ноғаҳон сакта (коллапс) шуда ба ядро меафтад, ки дар натиҷаи он таркиши ядрогии калон рух медиҳад. Дар натиҷаи таркиш, зарбаи мавҷӣ ҳамон замон алангай ядрогиро андаруни қисмҳои болоии тунукшудаи ситора, ки барои кӯчиши энергия, муҳити шаффофф ва бемамоният мебошад, ба фазои атроф паҳн мекунад. Дурахшонии ситора дар ин лаҳза то даҳҳо қадри ситорагии меафзояд. Ҳодисае, ки то рух додани таркиш сурат мегирад, ҳодисаи сакташавӣ номида мешавад. Ситораҳое, ки ҷараёнгирӣ ин гуна таркиш ба онҳо мансуб аст, **ситораҳои нав** номида мешаванд.

Ситораҳое ҳастанд, ки баъди ду рузи ноғаҳон пайдо шуданашон, дар аввал дурахшониашон босуръат авҷ гирифта, даҳҳо ва садҳо ҳазор маротиба меафзояд. Ҳомӯшшавии (коҳиши дурахшонии) онҳо дар аввал бо суръат ва дар оҳир бо оҳистагӣ сурат мегирад. Баъзеҳо дар он ақида буданд, ки ин гуна ситораҳо навинанд. Ин ситораҳо дар ҳақиқат нав нестанд, онҳо то шӯълавар шуданашон пеш вуҷуд доштанд. Ҳатто баъзе аз онҳо дар тули мавҷудияти худ тақроран шӯълавар шудаанд.

Ситораҳои навтарин. Ситораҳое, ки дар поёни умрашон ба таркиши калонтарин дучор шуда, тамоми Галактикаро дар давоми ҷандин моҳ равшан мекунанд, ситораҳои навтарин

Расми 6. 7. 3

Расми 6. 7. 4

номида мешаванд. Дар тули 1000 соли охир пайдоиши ин гуна ситораҳо чор маротиба ба қайд гирифта шудааст. Яке аз онҳо соли 1054-ум байди таркиши пурзур дар атрофи худ манзараеро ҳосил кардааст, ки он Туманоти Ҳарчангшакл — M1 номида шудааст (расми 6.7.3.) ва аз Замин дар масофаи 2000 парсек воқеъ аст. Таркиши дигари дурахшон соли 1987 дар галактикаи Абри Калони Магеллан, ки шакли нодурустро дорад рух додааст. Қадри ситорагии ин ситора байди таркиш, ҷандин моҳ ба 3^м баробар буда, минбаъд он хира шуда меравад. Абри дар натиҷаи таркиш ҳосилшуда то ба ҳол бо суръати калон ба фазои атроф паҳн шуда истодааст.

Ситораҳои навтарине ҳам ҳастанд, ки дар онҳо моддаи ба ядро наздик ҷойгиршуда, дар натиҷаи ҷозибаю ҷазбшавӣ, ба самти маркази ситора ногаҳон сакта шуда, ба ҳамон марказ зарбаи даҳшатнокро мерасонад. Ин зарба боиси пайдоиши мавҷҳои фишордиҳанда мегардад ва моддаи қабати болоии ядроро аз марказ бо суръат дур мекунад. Моддаи дуршуда дар оянда ҳалқаи туманмонанди сайёравиро ташкил медиҳад. Аз афташ туманоти сайёравӣ дар бурҷи Санҷ (Лира) дар натиҷаи ҳамин гуна ҳодиса пайдо шудааст (расми 6.7.4). Ситораҳое ҳастанд, ки массаашон аз массаи Офтоб 8 маротиба калон аст ва дар натиҷаи ҳамин гуна сактшавӣ ба таркиш дучор мешаванд. Вале зарбаи мавҷӣ аз ситора, бинобар сабаби бузургии масса ва мавҷуд будани қувваи калони ҷозибавӣ, ҳамаи моддаҳои ситораро ба атроф партофта наметавонад. Яъне дар ин ҷо умри ситора боз дар пеш идома мейёбад.

Саволҳо барои тақрор

1. Қӯшагии ҷуфтни ситораҳо ва ба таври ҳусуфшавӣ тағйирёбии бузургии ситораҳоро маънидод кунед.
2. Алғулҳо чӣ гуна ситораҳоянд? Даври тағйирёбии онҳо чӣ гуна сурат мегирад?
3. Чӣ гуна ситораҳоро тағйирёбандо меноманд? Онҳоро ҷаро тсеифидҳо мегӯянд?
4. Ситораҳои даври тағйирёбиашон дарозмуддат чӣ гуна ситораҳоянд?

5. Чӣ гуна ситораҳоро ситораҳои нав мегӯянд? Ҳодисаҳои дохилӣ ва сактавии онҳоро шарҳ дидед.

6. Ҳодисаҳоеро ба мисол оред, ки боиси пайдоиши ситораи навтарин мешаванд,

Машқи 21

1. Нимтири калони мадори қушситораи α Кентавр дар таҳти кунҷи $17^{\circ},65$ менамояд. Дар ҳолати параллакси ситора ба $0,75$ баробар будан, ин масофа аз масофаи Замину Моҳ чанд маротиба калон мешавад?

Ҷавоб: 23,5 маротиба.

2. Чаро тафийрёбии дурахшонӣ ва дигар тавсифоти тсефеидҳо ба воситаи хусуфшавӣ шарҳ дода намешаванд?

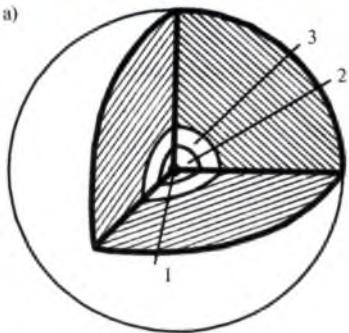
3. Ситораи нав ҳини дар бурҷи Персей пайдошавиаш дар ду шабонарӯз дурахшонии худро аз 12° то 2° қадри ситорагӣ тафийр додааст. Дурахшонии ситора дар як шабонарӯз ба ҳисоби миёна чанд маротиба афзудааст?

Ҷавоб: 100 маротиба.

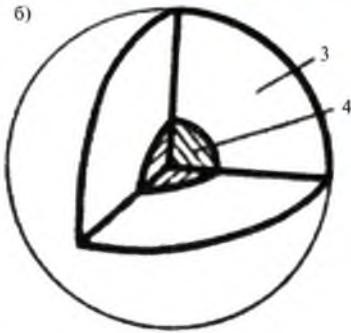
6.8. Соҳти дохилӣ ва манбаи энергияи ситораҳо

МО ба ситораҳо назар карда онҳоро аз ҷиҳати ҷилодиҳӣ ва рангашон фарқ карда метавонем. Ин гуна тобиш ба гуногунии андоза, ҳарорат ва масофаи ситораҳо вобаста аст. Кураи газии ситора аз гидроген ва гелий ташкил ёфтааст. Ҳамаи қувваҳои ба марказ ҷазбшавандай ин кура ба фишори марказгурезе, ки дар натиҷаи рӯҳ додани реаксияи табдилоти ядрогии дохили ситора ҳосил мешавад, дар ҳолати мувозинатӣ аст. Дар қисмҳои марказии бâъзе ситораҳо ҳарорат аз 10 то 20 млн. дараҷа мерасад. Бинобар паст будани ҳарорати сатҳи ситора (такрибан 6000°C), энергия бояд худ аз худ аз қисмҳои дохилиаш ба қисмҳои болои гузарад. Дар ин ҷо нурафканиӣ ва кӯчиши энергия ба таври конвективӣ ҷараён мегирад, ки он тарзи асосии кӯчиши энергия ҳисобида мешавад. Ҳаминро дар назар дошта бо бâъзе моделҳои (шаклҳои хаёлан тасвиришуда) назариявии ситораҳо шиносӣ пайдо мекунем.

Калонтарин ситораҳои ҳарораташон пастро ситораҳои сурҳи азим меноманд. Ядрои хеле ҳурди онҳо (расм 6.8.1, ишораи 1), ки ҳарораташ 40 млн дараҷа аст бо қабати гафсиаш хеле тунук пушида шудааст (ишораи 2). Энергияе, ки аз ҳисоби реаксияи ядроӣ дар ин қабат ба амал меояд, ба атроф ҳориҷ мешавад. Атрофи ин қабатро қабати дигаре пушонидаст (ишораи 3), ки андаруни он кӯчиши энергия дар шакли афқанишот ҷараён мегирад. Дар қисми боқимондаи болоии ин гуна ситора, энергия ба таври конвективӣ қӯҷонида мешавад.

Расми 6. 8. 1

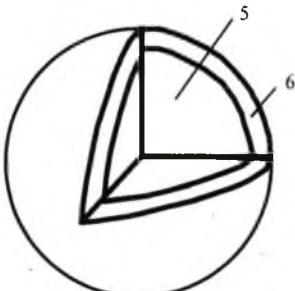

Расми 6. 8. 2

Яdroи ситорхое, ки дар қисмҳои гуногуни пайдарпаии асосӣ ҷой гирифтаанд, аз ҳам фарқ мекунанд (саҳифаи 150). Яdroи ситораи сафеду қабудчатоби калон хеле хурд буда (расми 6.8.4, ишораи 4) бо қабати афканишотие, ки аз он энергия хориҷ мешавад, иҳота шудааст (ишораи 3). Дар қисми поёнии ситораҳои ҳамон пайдарпай, яъне дар **зарраситораҳои (ситораҷаҳои)** сурҳ моҳияти ин қабат тағйир меёбад. Дар онҳо кӯчиши энергия дар марказ ба таври афканишот ва дар қабати болоӣ бо таври конвективӣ сурат мегирад. Тафовути байнняқдигарии соҳти қисми поёнии пайдарпаии асосӣ ва соҳти ситораҳои массашон калон аз ҳарорати пасти қаъри зарраситораҳо бармеояд. Дар ин шароит ҳодисаи кӯчиши энергия, бинобар сабаби афзудани ношаффоии моддаи ситора, мушкил мегардад.

Вазъият дар зарраситораи сафед (резаситораҳо, ситораҳои хурди зичиашон калон) дигар хел аст (расми 6.8.3). Гази онҳо бефаъолият буда, аз омехтаи электронҳо, протонҳо ва α — заррачаҳо иборат мебошад. Дар ин ҷо танҳо электронҳо фишори гази бефаъолиятро, ки ҳарораташ то 10 млн. дараҷа мерасад, ҳосил мекунанд. Қисми марказии зарраситораҳо (расми 6.8.3, ишораи 5) бо қабати тунуки газие (ишораи 6) иҳотаанд, ки дар он ҳодисаи бархӯрди заррачаҳо ба эътибор гирифта намешавад. Аз ин сабаб аз онҳо афканишот ба амал намеояд. Ин ситораҳо дар параграфи 6.9 шарҳ дода мешаванд.

Акнун ба ҳодисаҳои шинос мешавем, ки онҳо ба рекасияи ядроие, ки дар доҳили ситораҳо мегузаранд, вобастаги доранд. Маълум аст, ки Офтоб аз гидроген ва гелий таркиб ёфтааст. Гидрогени мавҷуда дар зери таъсири ҳарорати 14 млн. дараҷа (ҳарорати қисмҳои марказии Офтоб) ба реаксияи протон-протонӣ дучор мегардад. Дар натиҷаи он ҷо ядрои атомҳои гидро-

Расми 6. 8. 3

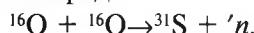
гени бо ҳам бархурда ба ядри атоми гелий табдил меёбанд, ки дар натиҷа он микдори муайяни модда аз Офтоб дар шакли афканишот ба фазо хориҷ карда мешавад. Энергияи афканишот Е-ро мувофиқи формулаи Энштейн $E = mc^2$ муайян кардан мумкин аст, ки дар он t — массаи моддаи хориҷшуда ва с — суръати рушной мебошанд. Ҳар сония аз Офтоб ба фазо микдори муайяни модда хориҷ мешавад. Вале захираи моддаи гидрогени дар Офтоб чунон зиёд аст, ки он афканишоти Офтобро боз миллиардҳо сол таъмин карда метавонад.

Гидрогени ядри ситораҳои азим ва азимтарин бинобар ҳарорати баланди марказашон (садҳо миллион дараҷа) кайҳо сұхтаю бефаъолият шудаанд. Манбаи энергияи ин ситораҳо танҳо аз табдилёбии гелий ба карбон вобаста аст, ки ба таври зерин сурат мегирад: ${}^4\text{He} + {}^4\text{He} + {}^4\text{He} \rightarrow {}^{12}\text{C} + \gamma$ (γ — гамма нурхо).

Баъди миллионҳо сол фишурдашави авҷ мегирад, агар массаи моддаҳои ситора ниҳоят калон бошад. Дар ин муддат ҳарорат то 500 млн. дараҷа афзуда, давраи тавлиди моддаҳои вазнин, масалан, ${}^{24}\text{Mg}$ бо иштироки гелии боқимонда, фаро мерасад, ки он садҳо ҳазор сол түл мекашад.

Барои ҳосил шудани элементҳои вазнинтар ҳарорати 500 млн. дараҷа кифояги намекунад. Ҳарорати 3 млрд. дараҷа имконият медиҳад, ки дар он рекасия гузараду элементи вазнинтар масалан, ${}^{32}\text{S}$ ҳосил шавад.

Дар ҳарорати баландтарин дар ядри ситораҳо табдилёби ба таври зерин сурат мегирад:

Дар ин ҷо *n*-нейтрони озод буда, дар лаҳзаи ба ядри ягон элемент бархурданаш ба протон табдил ёфта, рақами тартибии ядри атоми он элементро зиёд мекунад ва ба ҳосил шудани элементҳои басо вазнин, масалан висмут ${}^{206}\text{Bi}$ сабаб мешавад.

Саволҳо барои тақрор

1. Ситораҳо аз қадом моддаҳо ташкил ёфтаанд? Ҳолати мувозинатии қабатҳо ва ядри ситораҳоро шарҳ дихед.
2. Шароите, ки дар он кӯчиши энергия дар ситораҳои сурх, сафеду қабудчатоб ва зарраситораҳои сурх ба амал меояд, фахмонед. Ҳамин гуна вазъият дар зарраситораҳои сафед чӣ тавр сурат мегирад?
3. Шароити мусоидро барои гузаштани рекасияи ядрой ва вобаста ба он афканишоти ситораҳоро маънидод намоед.
4. Тарзи табдилёбии реаксияи ядроиро дар ситораҳо шарҳ дихед.

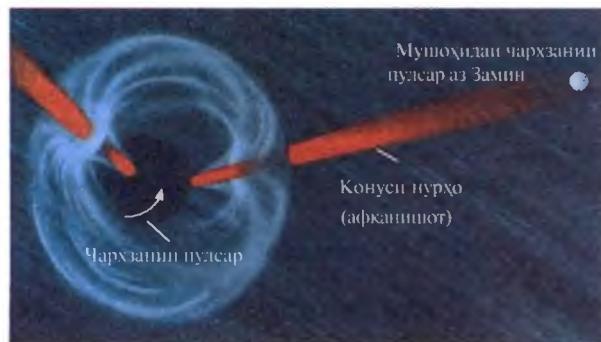
6.9. Таҳаввулоти (эволюция) ситораҳо

Таҳаввулоти ситораҳо, асосан, зинаҳои инкишофи пайҳами ситораҳоро ҳанӯз аз пайдоиши нахустмоддаи онҳо (chanぐубор ва газҳои гидрогени) то ба объекти манбаи рушной

табдил ёфтанашон, дар бар мегирад. Зарраҳои нахустмоддаро ташкилдиҳанда бо ҳам зич шуда, ҳарорати чисми ситораро то сар шудани реаксияи ядроӣ, ки дар ибтидои он гидроген иштирок мекунад. афзоиш медиҳанд.

Ҳамин тавр, энергияи ситора дар натиҷаи табдилёбии паиҳами гидроген ба элементҳои He, C, Ne ва ғайра ҳосил шуда, то ба «ҳокистар»-и тафсони атомӣ табдил ёфтани ситора давом мекунад. Бояд гуфт, ки ситораҳои массашон қалон бинобар зиёд будани фишори марказрави қабатҳои болоӣ, ки боиси ниҳоят тафсон шудани ядро мегардад, назар ба ситораҳои хурд «сузишвори»-и худро (гирагенро) бо суръат сарф мекунанд. Гуфтан ба маврид аст, ки массаси Шеърои Ямани (номи тоҷикиаш Шабоҳанг) агарчи аз Офтоб ду маротиба ва равшинаш 28 маротиба зиёд бошад ҳам, захираи сузишвориаш назар ба Офтоб барвақт тамом мешавад. Вале бояд гуфт, ки умри ситораҳо дар марҳилаи поёни ноустувори худ, ки дар он моддаи ситора бо суръат сӯхта ба оҳан табдил мейёбад, торафт кӯтоҳтар мешавад. Ин умр барои Офтоб тақрибан ба 5 млрд. сол мувофиқ меояд. Баъди ҷандин миллион сол анҷом ёфтани реаксияи ядроӣ (тамом шудани гидроген) ва ҳосил шудани оҳан дар ситораи муқаррарӣ, қувваҳои ҷозибавии ҳамаи қабатҳои болоӣ ба марказ самт гирифта, моддаи сухташударо фишурда мекунанд, ки дар натиҷаи он ҳарорат ва энергияи қабатҳои марказии ядро меафзояд. Бо афзоши ҳарорат фишори марказгурези доҳилии ситора зиёд шуда, **босуръат** фишурдашавии қабатҳои болоии ядрогиро, ки ҳодисаи сакташавии (коллапси) ситора номида мешавад, нигоҳ медорад. Дар ҳолати набудани фишори марказгурези доҳили, фишурдашавии қабатҳои ядрогии ситора идома мейёбад. Рӯҳ додани ин ҳодиса ба ситораҳои андозаашон хеле қалон тааллуқ дорад.

Барои ситораҳои азим баъди ядрои гелий ба реаксияи синтезӣ доҳил шудан ва қатъ гаштани реаксияи ядроӣ ва ҳосил шудани миқдори зиёди оҳан, ҳодисаи сакташави ҳатман рӯҳ мебидҳад. Дар аввал ин ҳодиса хеле суст ҷараён гирифта боиси мунтазам зиёд шудани ҳарорат мегардад. Баъдан, дар ҳарорати муайян, барои табдил-

Расми 6.9.1

ёбии ҷуфти протон-электрон ба ҷуфти нейтрон-нейтрино шароити мусоид фароҳам меояд. Нейтриноҳо қобилияти аз қабати ғафси ситора озод гузаштанро дошта, бо худ миқдори ниҳоят зиёди энергияро ба «берун» мебаранд, ки дар натиҷаи он энергияи дохилии ситора коҳиш мейёбад. Бо камшавии энергия фишори марказурези дохилии ситора низ кам мешавад. Дар ин лаҳза, қабатҳои ядрои ба марказ фишурда шуда, ҳодисаи сактавии фаро мерасад. Сактавии вобаста бо афзоиши ҳарорат то лаҳзай энергияи, ядрои марказиро фуру бурда ба хокистар табдил ёфтани оҳан, идома мейёбад. Ҳарорат минбаъд дар ситора то миллиардҳо дараҷа зиёд шуда, электрону протонҳои боқимондаи оҳанро ба нейтрону нейтриноҳо табдил медиҳад. Баъди якчанд сонияи рӯҳ додани ин намуди реаксияи ядроӣ, ситора сакта шуда чунон зич мешавад, ки дар муқоиса вазни як кошуқи онро ба вазни кӯҳи калон баробар кардан мумкин аст. Ситора дар ин лаҳза ба ситораи нейтронӣ табдил мейёбад. Ин ҳодиса агар дар Офтобу Замин рӯҳ медод, он гоҳ курси зоҳирӣ Офтоб, ки 1392000 км-ро ташкил медиҳад ба шаҳраки хурд ва андозаи Замин ба 2—18 мм баробар мешуд. Фишурдашавии ситора баъд аз ба ситораи нейтронӣ ва ё ба дигар цирми коинотӣ табдил ёфтанаш, давом мекунад.

Манзараи «Туманоти ҳарҷангмонанд» боқимондаи ситораи ба таркиш дучоршуда ситораи навтарин (фавқулнавин) мебошад, ки он то ба ҳол ба фазои атрофаши паҳн шуда истодааст. Қисми муайянӣ массаи пошхурдаи он, аз нав ба марказ ҷамъ ва зич шуда, ситораи нейтронии босуръат ҷарҳзандаро ҳосил кардааст. Он ҳар сония дар гирди меҳвараш 30 маротиба аз паҳлу ба паҳлу тоб ҳурда аз худ милт-милкунон мавҷҳои рушной мебарорад.

Ин гуна обьектҳоро пулсарҳо меноманд. Онҳо ба майдони пурқуввати магнитӣ соҳибанӣ. Майдон дастаи нурҳои электромагнитиро қад-қади тири қутби магнитии ин ё он доди тафсон, ки ба меҳвари ҷарҳзанини пулсар дар таҳти кунҷи муайян меҳобад, ҷамъ мекунад.

Зарраситораҳои (резаситораҳои) сафед. Ин ситораҳо бинобар сабаби ниҳоят фишурда шуданашон ба андозаи хеле ҳурд, зичи ниҳоят зиёд ва дураҳшонии хеле кам соҳибанӣ. Ранги онҳо бинобар баланд будани ҳарорат сафедчатоб менамояд. Ситора ҳар қадар тафсон бошад миқдори энергияи аз воҳиди масоҳати сатҳи он дар як сония афқандашуда ҳамон қадар зиёд мешавад. Энергияи афқанишоти зарраситораҳои сафед низ дар як сония ва дар ҳамон як воҳиди масоҳат назар ба Офтоб хеле зиёд аст. Вале миқдори умумии энергияи дар як сония ҳориҷшудаи ин гуна ситораҳо нисбат ба Офтоб хеле кам аст. Аз ин ҷо бармеояд, ки андозаи зарраситораҳои сафед хеле ҳурд аст. Ҳамсафари ситораи Шеърои Ямани, ки «Сириус — В»

номида шудааст аз қабили ҳамин гуна ситораҳои зичиаш калон ба шумор мераравад. Як пиёла моддаи ин ситораро танҳо бо ёрии таҷҳизоти борбардори иқтидораш калон бардоштан мумкин аст.

Фурӯбурди сиёҳ. Массаи ҷисм ҳар қадар калон бошад суръати ҷудошавӣ ё дуршавии қиштии қайҳонӣ аз сатҳи он ҳамон қадар зиёд мешавад. Масалан, суръати ҷудошавии қайҳонӣ аз сатҳи Замин (массааш $5,9 \cdot 10^{24}$ кг) ба $11,2$ км/с, аз Офтоб ($1,99 \cdot 10^{30}$ кг) ба 600 км/с ва аз ситораи нейтронӣ ($2-3$ массаи Офтоб) ба $100\,000$ км/с баробар аст. Ин суръат ба суръати рӯшной хеле наздик аст. Вале дар мавриди боз ҳам зиёдтар шудани массаи ситораҳои нейтронӣ, мебоист радиуси онҳо ҳамон қадар хурд ва зично ҷозибаашон ҳамон қадар зиёд шавад. Дар ҷунин ҳолат ракетаи ҳаёли аз ситораи нейтронӣ бо суръати рӯшной ҳам ҷозибаи пурзӯри ин ситораро бартараф карда, берун рафта наметавонад. Ҳангоми афзудани массаи ситора ($2-3$ массаи Офтоб) нурбарорӣ бо пурраги қатъ мегардад ва ситора худ ба худ фурӯ рафта истода ба **фурӯбурди сиёҳ** табдил меёбад. Он ҳама гуна объектҳои қайҳонии (рӯшноиро ҳам) ба радиуси ҷозиба дохилшударо ба «комаш» фурӯ мебарад.

Радиусе, ки дар ҳудуди он суръати ҷудошавӣ аз сатҳи ситора ба суръати рӯшной баробар аст, **радиуси ҷозибавӣ** номида мешавад ва аз ифодай зерин муайян кардан мумкин аст:

$$R_{\text{u}} = \frac{2GM}{c} ,$$

дар ин ҷо c — суръати рӯшной дар ваккуум.

Дар ин формула қимати R_{u} бо зиёдшавии массаи ситора (M), меафзояд.

Саволҳо барои тақрор

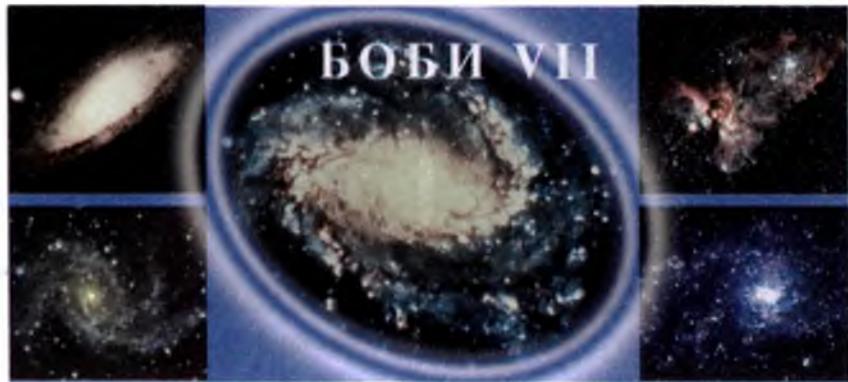
1. Ситораҳо дар ибтидои пайдоиши худ аз қадом моддаҳо ташкил шудаанд ва ин моддаҳо чӣ гуна рекасияи табдилёбира аз сар мегузаронанд?

2. Тағовути фишори қабатҳои ядрой ва фишори дохилии ядрои ситора дар чист?

3. Дар ҳолати аз байн рафтани мувозинати фишорҳои зикршуда чӣ гуна ҳодиса рӯх медиҳад? Барои ситораҳои азим ин ҳодиса чӣ тавр сурат мегирад?

4. Зарраситораҳои сафед гуфта чӣ гуна ситораҳоро меноманд?

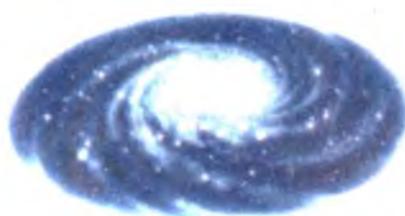
5. Дар бораи фурӯбурди сиёҳ маълумот диҳед.

СОХТ ВА ТАҲАВВУЛОТИ КОИНОТ ВА ЧИРМҲОИ ОСМОНИЙ

7.1. Галактикаҳо

Галактика аз калимаи юнонӣ *galaxias* гирифта шуда, маънояш ширмонанд мебошад. Он аз миллионҳо ситораҳо иборат буда дар зери таъсири қувваи ҷозивавии худ ҳамаи онҳоро нигоҳ медорад. **Галактикаҳо** ҳангоми мушоҳида дар шакли эллипс-монанд, спиралмонанд ва шаклашон нодуруст шинохта мешаванд. Системаи ситоравии азиме (расми 7. 7. 1), ки дар он Системаи офтоби ҷойгир шудааст ва мо дар он умр ба сар мебарем, Галактика номида мешавад. Онро «**Галактикаи мо**» ҳам меноманд. Мо дар дохири он истода чи гуна шакл доштани онро баҳо дода наметавонем, вале ба таври назарияви спиралмонанд будани он тасдиқ гардидааст ва он ба галактикаи хеле хуб омухташудаи Андромеда монандӣ мекунад (расми 7. 1. 4). Шохаҳои қаҷи канори он ҳолати ҷарҳзаниро тасвир карда аз спиралмонанд буданаш дарак медиҳанд. Галактикаи эллипсмонд тухмшакл буда, шохаҳо надорад. Шакли галактикаҳо ва ишораи онҳо дар расми 7.1.2 тасвир шудааст. Галактикаҳои нодуруст шакли муайянро надоранд. Галактикаҳои Абри Калони Магелан ва Абри Ҳурди Магелан аз қабили

Расми 7. 1. 1

Галактикаҳои шаклашон дуруст

Галактикаҳои спиралмонанди сарбаста

Расми 7. 1. 2

Расми 7. 1. 3, а

Расми 7. 1. 3, б

ҳамин гуна галактикаҳоянд (расми 7.1.3,а ва расми 7.1.3,б). Дар суратҳои аз кайҳон гирифтшуда галаҳои галактикаҳоро дидан мумкин аст, ки ҳар қадомашон аз ҳазорҳо галактикаҳои андо-заашон гуногун ташкил шудаанд.

Андозаи галактикаҳо аз андозаи Галактикаи мо хеле ҳурд ва хеле қалон ҳам мешаванд. Рушной аз як қанори Галактика то қанори дигари он дар давоми 1 000 000 соли рушной ва масофаи қанорҳои галактикаи туманноти Андромедаро (расми 7.1.4) дар 300 000 соли рушной тай мекунад.

Галактикаи мо бо ин андозаи худ «қазираи ҳурди» системаи ситоравии Коинот номида шуда, якчоя бо ҳамсафарони қалонтарини худ Абри Қалони Магеллан ва Абри Ҳурди Магеллан дар атрофи маркази умумӣ ҳаракат мекунанд. Галактикаи мо, абрҳои Магеллан, туманоти Анромеда ва боз 30 системаҳои ситоравии дигар дар якчояги **Галактикаи Маҳалий** номида шудаанд. Рушной аз як тарафи он то тарафи муқобил дар 3 млн. сол рафта мерасад.

Ҳоли ҳозир ба воситаи телескопҳо, радиотелескопҳо ва дигар таҷҳизотҳои астрономӣ ҳудуди қалони фазои осмонро, ки радиусаш ба 10—12 млрд. соли рушной баробар аст, омӯхтан мумкин аст. Ин ҳудудро миллиардҳо галактикаҳо фаро гирифттаанд. Ҳамаи онҳоро дар якчояги **Метагалактика** меноманд.

Саволҳо барои тақрор

1. Галактикаҳо гуфта чиро меноманд? Онҳо чӣ гуна шакл доранд?
2. Дар бораи Галактикаамон ва андозаи он маълумот дихед. Чаро он Галактикаи мо номида шудааст? Метагалактика чист?

7.2. Галактикаи Роҳи Каҳқашон (Галактикаи мо)

Шабона ҳангоми набудани Моҳ дар осмони софу беғубор манзараи каме равшаншудаи тасмамонандро мушоҳида кардан мумкин, ки он як тарафи уфуқро ба тарафи дигараш пайваст мекунад. Ин манзараи **Роҳи Каҳқашон** номида шуда аз миллиардҳо ситора иборат аст. Дар расми 7.2.1 майдони ситораҳори Роҳи Каҳқашон тасвир ёфтааст ва он мавзеи басо ситораҳори экватории Галактикаамонро ташкил медиҳад. Ба осмон назар карда дидан мумкин аст, ки маҷмуи зиёди ситораҳори зичии ҷойгиршавиашон гуногун қад-қади тасмаи Роҳи Каҳқашон ҷойгир шудаанд ва дар ҳолати аз он ба таври перпендикуляр дур шудан, миқдори ситораҳори ҷилодиҳиашон гуногун кам шуда меравад. Аниқтараш, ҳангоми аз Замин ба самти хати экватории Галактика нигоҳ кардан, афзоиши зичии ситораҳо ба ҷашм мерасад. Ин зичи ҳангоми аз хати экватор ба таври перпендикуляр дур шудан, кам шуда меравад.

Агар барои мо системаи сайёравиамонро аз болояш нигоҳ кардан мусассар мешуд, он гоҳ вай ба ҷашм дар шакли галактикаи шоҳадори спиралмонанде, ки дар яке аз шоҳаҳояш Офтоб аз маркази ядро дар масофаи 34 ҳазор соли рӯшной ҷойгир шудааст, намоён мешуд (расми 7.2.2). Дар расм мавқеи Офтоб нишон дода шудааст.

Галактикаи моро ҳангоми хаёлан ба самти ҳамвории экватории он мувозӣ (параллел) нигоҳ кардан дар шакли наск ё линзai дутарафа барҷастаи ба тарафҳо тунукшуда тасаввур кардан мумкин аст (расми 7.2.3). Дар қисми канории он Офтоб ҷойгир шудааст.

Туманҳои галактикий яdroи Галактикаро, ки дар бурҷи Камонвар ҷойгир шудааст, бо қабати зичи худ панаҳ карда, равшанини ситораҳори онро фуру мебарад. Соли 1948 бо ёрии таҷҳизоти астрономии пуритидор аниқ карда шуд, ки қисми марказии Галактикаамон ситораҳори бо ҳам зич ҷойгиршударо ташкил медиҳад. Яъне Галактикаи мо ҳам ба мисли дигар галактикаҳо ядрои марказӣ дошта бо онҳо пайдоиши умумӣ дорад.

Расми 7.2.1

Система Офтоб

Расми 7.2.2

Расми 7.2.3

Ядрои Галактика аз галаситораҳои ситораҳояшон азим ташкил ёфтааст, vale онҳо бинобар сабаби бо абрҳои сиёҳи чангу губори қайдонӣ панаҳ шуданашон, ба ҷашм нонамоёнанд. Чангу абрҳо сади роҳи рӯшнӣ шаванд ҳам, барои паҳншавии мавҷҳои радиогие, ки аз ядро бармеоянд мамоният намерасонанд. Ба воситаи ин мавҷҳо соҳти таркибии мавзеъҳои тираи Роҳи Каҳкашон омӯхта мешавад. Ситораҳои ҷавон асосан дар шохаҳои спирали ва ситораҳои пир дар қисми марказии Галактика мавқеъ доранд.

Саволҳо барои тақрор

1. Манзараи Роҳи Каҳкашонро чӣ тавр тасвир кардан мумкин аст?
2. Дар бораи Галактикаамон, ҳангоми хаёлан аз боло ва аз паҳлӯяш нигоҳ кардан маълумот дихед.
3. Галаситораҳо дар қадом минтақаи Галактика ҷойгир шудаанд?
4. Ситораҳои пири ҷавон дар қадом минтақаи Галактикаанд?

Машқи 22

1. Ду ситораи нав яке дурахшиониаш зиёд дигаре кам аз якдигар дар ҳамон як ҳати марказии Роҳи Каҳкашон (экватори Галактика) мушоҳида шудаанд. Оё онҳо дар ҳамвории экватори Галактика пасу пеш ҷойгир шуда буданд ё на?
2. Ҳангоми Системаи офтоби фикран ба маркази Галактикаамон наздик ҷойгир шудан, осмони ситоразор барои мушоҳид чӣ гуна шаклро мегирад (чӣ гуна намоён мешуд)?

7. 3. Галаситораҳо (тароқуми ситораҳо)

Гурӯҳи калони ситораҳоро, ки дар таҳти таъсири қувваҳои ҷозибавӣ бо ҳам наздик шудаанд, **галаситораҳо** меноманд. Онҳо дар шакли **пароканд** (mansura) ва **курамонанд** (manzuma) мушоҳида мешаванд. Галаситораҳои парокандашакл аз даҳҳо ва садҳо ситораҳо ташкил шудаанд. Аз қабили онҳо галаситораи Парвин (расми 7.3.1) дар бурҷи Савр ҷойгир шудаанд. Дар назди ситораи дурахшиони ин бурҷ — Дабарон (Альдебаран) галаситораи дигар — Ҳиад ба ҷашм намоён аст. Дабарон ба мо наздиктар буда, аз Замин дар масофаи 68 соли рӯшнӣ воқеъ аст. Рӯшнӣ аз Ҳиад то ба Замин дар давоми 130 сол омада мерасад. Яъне Ҳиад аз мо назар ба Дабарон ду маротиба дурттар ҷойгир аст.

Расми 7. 3. 1

Расми 7. 3. 2

Галаситораи Ҳиад то 100 ситора ва галаситораи «Галаи Замбурон», ки дар бурзи Баршовус (Персей) воқеъ аст, то 200 ситора доранд. Умуман, дар шахаҳои Галактикаи мо зиёда аз 1000 галаи ситораҳо мавҷуд аст. Бояд гуфт, ки ситораҳои галаситораҳои парокандашакл бо гузашти миллионҳо солҳо аз ҳам дур шуда, боиси гум шудани шакли галаситорагӣ мешаванд.

Галаситораҳои курашакл аз садҳо ҳазор то миллионҳо ситораҳои бо ҳам зич ҷойгиршуда иборатанд (расми 7.3.2). Рушной аз як тараф то тарафи дигари ин гуна галаситораҳо дар давоми 50—300 сол тай мекунад. Онҳо асосан дар қисмҳои болои ва поёни ҳамвории Галактикаамон нобаробар тақсим шудаанд. Дар онҳо миқдори зиёди ситораҳои рангашон сурху фулузашон кам мавҷуд аст. Ранги сурху камии фулуз аз пир будани ин гуна ситораҳо шаҳодат медиҳанд.

Галаситораи курашакл — Омегаи Тсентавр, ки қадри ситорагиаш ба 4^м баробар аст, дурахшонтарин ҳисобида мешавад. Он дар қисми ҷанубии кураи осмон ҷойгир шудааст ва тақрибан миллион ситора дорад.

Саволҳо барои такрор

- Кадом гурӯҳи ситораҳоро галаситораҳо меноманд? Онҳо чӣ гуна шакл доранд?
- Галаситораҳои Парвин ва Ҳиад дар кадом бурҷ ҷойгиранд?
- Дар бораи галаситораи Омегаи Тсентавр маълумот дихед.

Машқи 23

- Кутри кунҷии галаситораи курашакл ба 3^м ва масофа то он ба 40 000 парсек мерасад. Андозаи хаттии галаситораро муайян кунед.

Ҷавоб: 35 парсек

- Қадри (*m*) зоҳирӣ тсефеид дар галаситораи бурзи Ҷоси (Геркулес) ба 15,1 баробар аст. Мувофиқӣ дарозии даври гардиши он бузургии мутлақи ситорагӣ $M=0$ маълум карда шудааст. Масофа то ин галаситора муайян карда шавад.

Чавоб: 10 500 парсек

3. Галаситораи Ҷоси аз мо дар масофаи 10,5 ҳазор парсек дур ҷойгир аст. Қутри кунҷии он ба 12' ва дурахшонии умумиаш ба 5,9 қадри ситорагӣ баробар аст. Қутри асосии галаситора ва қадри мутлақи он ҳисоб карда шавад.

Чавоб: 37 парсек; -9,2 қадри ситорагӣ.

7. 4. Квазарҳо

Квазар — калимаи истилоҳшудаи «объектҳои квазиситора» буда, маънояш ситорамонанд аст. Ин объектҳо дар Коинот аз мо дар масофаи ниҳоят дур — миллиардҳо соли рушной воқеъ буда, асосан ба ситораи хурди дурахшон монанданд ва дорон манбаи пурзури афканишотианд.

Таърихи мушоҳидаҳо гувоҳӣ медиҳад, ки 4 июли соли 1054 дар бурҷи Савр ситораи дурахшонтарин ногаҳон пайдо шудааст, ки ҷилодиҳиаш аз Зўҳра хеле зиёд буда, ҳатто он дар рузи офтоби ду се ҳафта мушоҳида шудааст. Ҳоли ҳозир дар ҷои пайдошудаи ин ситора ба воситаи телескоп туманоти газиро дидан мумкин аст. Астрономҳо дар асоси мушоҳидаҳо ва ҳисоби назарияи аниқ карданд, ки ин туман дар натиҷаи таркиши ситора ба вуҷуд омадааст. Ситорашиносон онро бинобар сабаби ҳарчангмонанд буданаш «Туманоти ҳарчангмонанд» номидаанд, ки дар маркази он ситораи хеле хурди тафсон меистад (нигаред ба расми 6.7.3). Эҳтимол меравад, ки «Туманоти ҳарчангмонанд» боқимондаи ҳамон ситораест, ки дар аввал баъди таркиш ба ситораи навтарин табдил ёфта, минбаъд дар атрофаш туманоти васеъшаванди ҳарчангмонандро ҳосил кардааст. Баъдтар шумораи зиёди квазарҳо ба қайд гирифта шуданд, ки суръати азҳамдуршавии моддаи онҳо (дар асоси лағжиши сурҳи спектр $\mathcal{E} = c \cdot \frac{\Delta\lambda}{\lambda}$) мешавад. Дар ин ҷо с — суръати рушной, λ — дарозии мавҷ ва $\Delta\lambda$ — лағжиши (фарқи) дарозии мавҷ муайян карда шудааст. Шарҳи аз ҳам дуршавии моддаи квазар мутобиқ ба Таркиши Бузург ва васеъшавии Коинот сурат мегирад. Рӯҳ додани ин ҳодиса дар боби 7. 7. шарҳ дода мешавад. Дар ҳисобкуниҳои назарияи ду ҳолати таркиши ситораҳо ба қайд гирифта шудааст. Дар ҳолати якум ситора пеш аз ба ситораи нав табдил ёфтанаш ба таркиш дучор мешавад. Дар мавриди дуюм баъди таркиш аз сатҳи ситора афрузишҳо ба амал меоянд ва ситора ба ситораи нав ё навтарин табдил мейбад.

Саволҳо барои тақрор

- Дар бораи квазарҳо ва пайдоиши онҳо маълумот дихед.
- «Туманоти ҳарчангмонанд» чӣ тавр пайдо шудааст?
- Таркишҳоеро мисол оред, ки боиси пайдоиши квазарҳо шудаанд.

7. 5. Материя диффузии байниситорави

Омехтаи гарду чанг ва газҳое, ки фазои ситораҳоро ташкил медиҳанд, материяни диффузии байниситорави номида мешаванд. Материяни диффузии байниситорави агарчи 10% массаи умумии Галактикаамонро ташкил дихад ҳам, омузиши он барои ҳалли масъалаҳои басо муҳими муҳити байниситорави ва пайдоиши умуми доштани ин муҳит бо ситораҳо аз аҳамияти холи нест. Спектри моддаи туманоти тираи Сари Асп (расми 7.5.1), туманоти газу чанг дар бурҷи Ҷаббор (расми 7.5.2) ва ҷандин туманоти дигари шаклашон нодуруст рахҳои равшани гидроген, оксиген ва дигар газҳои сабукро ташкил медиҳанд. Ин ҳамон спектри нахустмоддаест, ки бъди миллиардҳо сол бо ҳам ҷамъ шуда, минбаъд ба афзоиши зичи ба ситораҳо табдил ёфтааст. Масалан, солҳои охир маълум карда шудааст, ки спектри чангу губор ва туманҳои ҷазираи ситорагиамон (Галактика) ба спектри ситораҳои тафсоне, ки дар ҳамин муҳит воеъанд, монанд аст. Вале ба даст овардани маълумотҳои илми аз материяни муҳити байниситорагӣ ҷандон осон нест. Аз як тараф муҳоҳидай онҳо бинобар паст будани ҳарораташон муҳкил аст, аз тарафи дигар муҳити чангу губор ва абру тумани материя равшани ситораҳои дар қафои ин муҳит бударо фуру мебаранд. Фақат бъзе ситораҳо бо сабаби инъикос шудани рушноиашон аз байни чангу губорҳо тира намоён мешаванд. Ин ҳодисаро бори аввал олимӣ машҳури собиқ Шуравӣ — асосгузори расадхонаи Пулково (ҷанубтари Санкт-Петербург) В. Я. Струве ошкор карда буд. Муҳоҳидаҳо нишон медиҳанд, ки ситора аз мо ҳар қадар дур ва дарозии мавҷи рушноиаш ҳамон қадар кутоҳ бошад, дурахшонии он аз сабаби дар муҳити байни ситорагӣ фуру бурда шудани рушнӣ ҳамон қадар кам мешавад. Аз ин сабаб ситораҳои дур, агарчи рангашон сурҳ набошад ҳам, ба мо сурҳ менамоянд. Ин ҳодиса асосан дар ҳолате рӯй медиҳад, ки агар дарозии мавҷи рушноии ситора ба андозаи чангу губорҳо қарib баробар бошад.

Моддаи губорнок тақрибан 2% массаи умумии Галактикаро ташкил дода, дар шакли чангу газ зоҳир мешавад. Қисми зиёди ин модда, абру туманҳоро ташкил дода, қад-қади ҳамвории

Расми 7. 5. 1

Расми 7. 5. 2

Галактика чойгир шудаанд. Чангу губори тунуки мұхити байни ситораги дар ҳудуди 200—300 парсек ва дар масофаҳои гуногун алоҳида-алоҳида қамъ шуда, абрҳои тунуки чангу губорро ба вүчуд меоранд. Рушной 100 парсек масофаро дар ин мұхит тай карда, қадри ситорагии худро ба 1,5 кам мекунад. Дар чунин ҳолат истифода бурданы усули муқосаси қадри (бузургии) мутлақи ситораги бо бузургии зоҳирин ситораги барои муайян кардани масофа то ситораҳо мушкел мегардад. Ба осонӣ дидан мумкин аст, ки Роҳи Каҳқашон аз бурҷи Үқоб то бурҷи Ақраб бо ду шоҳа чудо мешавад. Баъзе минтақаҳои ин шоҳаҳо чунон губорноку тираанд, ки ҳатто андаруни онҳо ягон ситора намоён намешавад. Танҳо баъзе ситораҳое, ки дар доҳили абрҳои тунуки аз газҳои гидрогени ташкилшуда мавқеъ доранд, боиси равшанкуний шоҳаҳо мешаванд.

Саволҳо барои тақрор

1. Материяи диффузӣ гуфта чиро мегӯянд?
2. Спектри туманот мавҷудияти қадом моддаҳоро тасдиқ мекунад?
3. Мұхити байниситораги ва ситораҳо чӣ умумият доранд?
4. Мұхити чангу губор ба намудоршавии ситораҳо чӣ тавр ҳалал мерасонад?
5. Чаро аз масофаҳои дур ситораҳо сурҳ менамоянд?

7. 6. Синни ҷирмҳои осмонӣ

Муайянкуний синни ҷирмҳои осмонӣ дар асоси усуле, ки барои муайянкуний умри ҷинсҳои қуҳи истифода шудааст, сурат мегирад. Дар ин усул **нисбати миқдори элементи радиоактивии уран дар ҷинси додашуда, бар миқдори қурғошими ҳамин ҷинс, муайянкундандаи умри ҷинс номида мешавад.**

Қурғошим охирин маҳсулӣ таҷзия ё пароканиши уран мебошад. Суръати ҷараёнгирӣ таҷзия пешакӣ маълум ва тағиیرнаёбанд аст. Синни ҷинс ҳамон маврид зиёд аст, ки агар дар он бо камшавии уран, ҳамон қадар зиёд қурғошим боқӣ монад. Умри қадимтарин ҷинсҳои қуҳии қишири Замин бо ҳамин усул ёфта шудааст, ки он ба миллиардҳо сол мерасад. Аз ин ҷо бармеояд, ки Замин аз қишираш пештар пайдо шудааст. Дар натиҷаи омӯхтани боқимондаи ҷинсҳои сангшудаи ҳайвонот ва набототи пустлоҳи Замин ба ҳулоса омадан мумкин аст, ки аfkанишоти Офтоб дар давоми садҳо миллион соли охир тағиироти назаррасе аз сар нағузаронидааст. Яъне нурҳои Офтоб ба Замин то ба ҳол як хел таъсир баҳшида омадааст. Синни Офтоб аз синни Замин қалонтар буда, тақрибан 5 млрд. аст. Аммо ситораҳое ҳастанд, ки аз Замин ҷавонанд. Суръати камшавии ҳарорат ва энергияи ситораҳои азимтарини тағсон гувоҳӣ медиҳанд, ки захираи энергияшон беинтиҳо нест ва умри онҳо кӯтоҳ аст. Бинобар сабаби қалонии

массаи онҳо ҳарорати дохили меафзояд ва ин боиси зиёдшавии энергияи дохили мегардад. Ситора дар чунин ҳолат ба таркиш дучор мешавад. Аз ин ҷо ҳулоса бармеояд, ки ситораҳои азимтарини тафсон ҷавонанд ва умрашон аз 10^6 то 10^7 сол мерасад. Мувофиқи мушоҳидаҳо ва таҳқиқоти галактикаҳо ситораҳои ҷавон дар шоҳаҳои спиралшакли галактикаҳо воқеъанд. Инчунин ҷангӯ газҳое, ки аввал туманро ташкил дода, баъд дар натиҷаи зичшавӣ ба ситораҳо табдил ёфтаанд, дар ҳамин шоҳаҳо ҷойгир шуда будаанд. Майдони магнитӣ туманҳоро дар шоҳаҳои спиралшакл нигоҳ дошта наметавонад. Аз ин ҷо гуфтани ба маврид аст, ки галаситораҳои парокандашакл бояд қурашакл шаванд. Ситораҳои онҳо навбунёданд ва синнашон ба миллион сол мерасад. Ситораҳои галаситораҳои қурашакл аз нуқтаи назари соҳти дохили ви таҳаввулоташон пир мебошанд ва умри онҳо тақрибан ба 10^{10} сол мерасад. Пас маълум мешавад, ки синни системаи ситоравӣ ё худ галактикаҳо назар ба синни ситораҳояшон, қалонтар аст. Синни аксари онҳо аз 10^{10} зиёд мебошад.

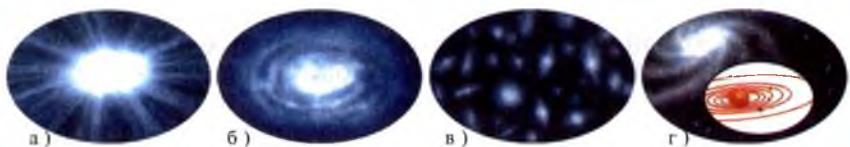
Саволҳо барои тақрор

1. Бо усули радиоактивӣ синни чирмҳои осмонӣ чӣ тавр муайян карда мешавад?
2. Дар бораи ситораҳои азим маълумот дихед. Умри онҳо ба чӣ баробар аст?
3. Дар шоҳаҳо ситораҳо чӣ тавр пайдо шудаанд? Сабаби пир ё ҷавон будани онҳоро шарҳ дихед.

7.7. Манзараи материалии олам

Метагалактика. Галактикаҳо қисми ба мо наздики Коиноти бепоёнро ташкил медиҳанд. Онҳо ба мисли ситораҳо гурӯҳҳо ва галаи галактикаҳоро ташкил медиҳанд. Галаи галактикаҳо ба монанди галаситораҳо қурашакл (манзума) ва парокандашакл (mansura) мешаванд. Ба воситаи телескопҳои пуриқтидор садҳо миллион галактикаҳо то қадри ситорагии 25^{m} ба сурат гирифта шудаанд. Дуртarin галактика аз мо дар масофаи миллиардҳо соли рушноӣ воқеъ буда бо телескоп базур менамояд. Баъзе галаи галактикаҳо аз ҳазорҳо галактикаҳо ташкил шудаанд. Ҳамаи онҳо дар майдони кутраш $20-24$ млрд. соли рушноӣ ҷойгир шуда ҷамъоҷамъ **Метагалактика** номида мешаванд. Метагалактика қисми муайяни Коиноти беохирро ташкил медиҳад, ки дар натиҷаи Таркиши Бузурги «нахустмодда» пайдо шудааст.

Таркиши Бузург. Моддаи ҷисми «нахустмодда» баъди зарбаи пурзӯри Таркиши Бузург ба атроф бо суръат пош меҳӯрад ва дар атрофи худ қураи оташинро ҳосил мекунад. Тақрибан баъди

Расми 7. 7. 1

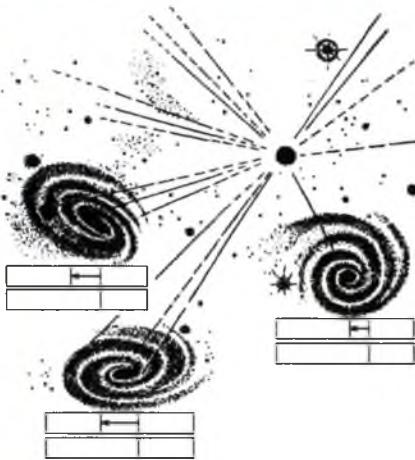
як сонияи таркиш, кураи оташин ё худ абри заррачаҳои атоми ва омехтаи гидрогену гелий пайдо мешавад. Кураи оташин дар навбати худ бо абри газдори ниҳоят тафсон табдил мейбад (расми 7.7.1, а). Атомҳои газ дар аввал ҷамъу лӯндаю гарм шуда, баъд боиси пайдоиши галактикаҳои аввалин гардидаанд (расми 7.7.1, б). Баъди ҷандин ҳазор соли дигар ҳарорати Коинот ҳазорҳо дараҷа паст шуда, массаи ба атроф пошхурда тунуктар мешавад.

Бо гузашти замонаҳо миқдори зиёди галактикаҳо шакли муайянро мегиранд (расми 7.7.1 в). Баъд аз 10 миллиард сол гузаштани ҳодисаи Таркиши Бузург дар яке аз галактикаҳое, ки ҳоло мо онро Галактикаи Роҳи Каҳқашон номидаем, Офтоб, Замин ва дигар сайёраҳои Системаи офтобӣ пайдо шуданд (расми 7.7.1, г). Шароити мусоиди иқлими Замин баъди миллиардҳо соли дигар ба пайдоиши нишонаҳои аввалини ҳаёт сабаб мешавад ва дар натиҷаи таҳаввулот, инсон ба вучуд меояд.

Васеъшавии Коинот. Бояд гуфт, ки ҷангу губор ва пораҳои «нахустмодда» баъди Таркиши Бузург ба ҳар су то ба ҳол аз ҳам дур шуда истодаанд. Яъне, Коинот васеъ шуда истодааст. Суръати васеъшавии Коинотро соли 1929 дар асоси лағжиши сурҳи спектр бори аввал олими амрикоӣ Эдвин Ҳаббл муайян кардааст:

$$\vartheta = c \cdot \frac{\Delta \lambda}{\lambda} = Hr.$$

Дар ин ҷо $H = 54 \text{ км/}(\text{с} \cdot \text{Мпс})$ — собити Ҳаббл, r — масофа то галактика, λ — дарозии мавҷ, c — суръати рушной, ϑ — суръати дуршавӣ (васеъшавӣ) вобаста ба масофа, $\frac{\Delta \lambda}{\lambda}$ — тафирӯбии лағжиши дарозии мавҷ дар канори спектри сурҳ, ки дар поёни галактикаҳои аз марказ (•) дуршаванд бо акрабак нишон дода шудааст (расми 7.7.2). Аз расм маълум мешавад, ки ҳар қадар галактикаҳо аз Системаи офтобӣ \otimes дур шаванд, лағжиши сурҳи спектри онҳо ҳамон қадар меафзояд. Ин маънои онро доранд, ки ситораҳо ва галактикаҳо аз мо дур шуда истодаанд. Собити Ҳаббл ҷунин маъно дорад, ки дар ҳолати масофаи байнӣ галактикаҳо ба 1 Мпс ($3 \cdot 10^{19} \text{ км}$) баробар будан, онҳо аз якдигар бо суръати 54 км/с дур мешаванд. Доими Ҳаббл асосан ҳудуди 50 — $100 \text{ км/(с} \cdot \text{Мпс)}$ -ро дар бар мегирад ва зиёдшавии он нишон медиҳад, ки дар масофаҳои аз мо дур, суръати васеъшавии Коинот дар конорҳои он меафзояд.

Расми 7. 7. 2

болов зиёд будан, боз ҳодисаи таркиш рух медиҳад. Моддаҳои қисми пошхурда, аз ҳам дур шуда истода ва баъзан дар минтақаҳои алоҳидай Коинот бо ҳам чамъ шуда, аз нав системаҳои галактико ба вучуд меоранд. Мо ҳам, ҳамчун материя дар ин таҳаввулоти коинотӣ иштирок намуда, ҳамеша, аз як шакл ба шакли дигар табдил ёфта меистем.

Космология. Соҳт ва таҳаввулоти Коинотро **космология** меомӯзад. Космология яке аз қисмҳои табиатшиносӣ буда ба мушоҳидаҳои астрономӣ ва усулҳои таҳқиқотӣ ва фарзияҳо такя мекунад. Он қисми астрономия, музafariятҳо, усулҳои физики, риёзи ва фалсафаро истифода мебарад. Космология асосан олами атрофамонро, ки мегаолам ё Коиноти калон (бенинтиҳо) номида мешавад, мавриди омӯзиши худ қарор додааст. Дар бисёр ҳолатҳо космология ҳалли ин ё он масъалаи астрономиро бо роҳи назарияҳои умумӣ ҷустуҷӯ мекунад. Олимон доир ба соҳаи космология ба таври назарияӣ моделҳои физики — риёзие, ки соҳт, хусусиятҳо ва таҳаввулоти Коинотро дарбар мегиранд, месозанд ва дар асоси онҳо дурустии хулосаҳои илмиро месанҷанд.

Ҳамияти тасаввуроти ҳозираи дар бораи Коинот. Ҳисобкуниҳои компьютерӣ нишон доданд, ки муҳити якчинса дар аввалҳо дар тули миллиардҳо сол ба шакле соҳиб будааст, ки он ҳоло дар Коинот мушоҳида мешавад. Маълум шуд, ки Коиноти ҳақиқӣ ба модели Коиноти васеъшаванда мутобиқат пайдо мекунад. Галактикаҳо дар аввал бо ҳам наздик буданд ва зичии миёнаи материяи Коинот ва ҳарорати он $10-15$ млрд. сол пеш аз пайдоиши галактикаҳо ниҳоят зиёд буд. Дар чунин шароит моддаи материя дар шакли зарраҳои хурдтарин вучуд дошта метавонистанд. Дар давраи васеъшавӣ элементҳои кимиёвӣ, галактика, ситораҳо ва дигар манзараҳои коинотӣ

Баъзе олимон дар ақидаанд, ки дуршавӣ дар таҳти таъсири қувваи ҷозибаи умумии байниядигарии ҷисмҳои пошхурда рӯзе аз рӯзҳо хотима меёбад ва ҳамаи ҷирмҳо, ки аз гарду ҷанг ба шаклҳои муайян соҳиб шуда буданд, аз нав ба маркази умумии ҷозибавӣ самт мегиранд ва бо ҳам зич шуда, фишурда мешаванд. Дар ин ҳолат боз ҳарорат ва фишори маркази ҷозиба ба дараҷаи ниҳои меафзояд. Дар лаҳзай фишори қувваи марказгурези дохилии ҷисми навбунёд аз фишори марказшитоби қабатҳои

оҳиста-оҳиста пайдо шудан гирифтанд. Он афканишоте, ки гази тафсон баъди таркиш миллиардҳо сол пеш то пайдоиши галактикаҳо аз худ хориҷ кардааст, аз масофаҳои ниҳоят дур ва аз ҳама самтҳои осмон ба мо омада меистанд. Чунин афканишотро **афканишоти қадимӣ-ибтидой ё реликтӣ** меноманд.

Дар замони мо мавҷҳои афканишоти реликти бо ёрии таҷҳизотҳои мушоҳидавӣ қабул карда, хосиятҳои физикии модда дар зинаи аввали васеъшавии Коинот омӯхта шудаанд. Тахмин меравад, ки зичи моддаи онвақта назар ба имрӯзааш миллионҳо маротиба зиёд будааст ва инчунин аз эҳтимол берун нест, ки моддаи онвақта дар муҳити ишғолшудаи худ баробар тақсим шудааст.

Мо дар асоси таҳлилу таҳқиқотҳои илми доир ба масса, зичӣ, ҳарорат, афканишоти Офтоб, иқлими сатҳи Замин ва атмосфераи он, ки барои пайдоиши ҳаёти узвӣ шароити басо мусоид мебошад, маълумотҳои зиёдеро дорем. Агар шароити физикии баязе аз системаҳои коинотӣ ба шароити зикршудаи Замину Офтоб монанд бошад, он гоҳ ҳаёти узвӣ дар онҳо ҳатман вуҷуд дорад. Вале ҳоло инсон бинобар сабаби набудани киштиҳои кайҳонии тезпарвозу дурпарвоз имконияти ба ин гуна ситетмаҳои коинотӣ рафта расидан ва аз тамаддуни онҳо боҳбар шуданро надорад. Соҳтани чунин киштиҳо гарону мушкил аст. Дар лаҳзәи пайдо шудани ингуна киштиҳо парвози онҳо ба суи ситораҳо вақтҳои тулониро дарбар мегирад. Барои ба ситораҳои дурттарин ва галактикаҳои рафта расидан бошад, умри инсон умуман кифояги намекунад. Барои амали шудани ин мақсад, олимон усули мубодилаи ахбориро истифода бурда, ба минтақаҳои дури кайҳонӣ мавҷҳои радиогӣ мефиристанд. Вале ба даст даровардани ин хел маълумот ҳам осон нест, зеро вақти ба ситораҳо ва «одамони» муқими сайёраҳои онҳо (агар онҳо вуҷуд дошта бошанд) рафта расидани мавҷҳои радиогӣ ва баъди аз тарафи «мардуми» коинотӣ таҳдил шуда баргаштани ин мавҷҳо, ба даҳҳо — садҳо сол баробар аст. Ба ҳар ҳол аз Замин ба суи Коинот ҷандин маротиба мавҷҳо фиристода шуданд, вале то ба ҳол аз онҳо ҷавобе бар нағаштааст. Ҳамин тавр, мо бо тамаддунҳои коинотӣ бинобар сабаби барқарор нашудани мубодилаи ахборӣ шинос неstem ва ҳоло танҳо ба фарзияҳо такя мекунем.

Фарзияҳо ботадриҷ бо назарияҳои илми табдил ёфта қонунҳои табиатро зина ба зина меомузанд. Илм ҳамавақт тафоввути чизи маълумро аз чизи тақриби ва барьакс чизи таҳминиро аз чизи маълум меомузад ва ҳодисаҳои номаълумро аввал бо усулҳои гуногун тадқиқ карда ва баъд бо роҳи таҳқиқот ҳақиқати аслӣ доштани онҳоро исбот менамояд.

Маълумотҳои илми ҳозира гувоҳӣ медиҳанд, ки тағйирот ва инкишифӣ Коинот беохир аст. Пайдоиши ҳодисаҳо дар он ибтидо ва интиҳо надорад. Онҳо абадианд ва танҳо ба тағйироти материя, ки тамоми Коинотро фаро гирифтааст, вобаста аст.

Ситораҳо галактикаҳо ва дигар минтақаҳои Коинот то сар шудани фишурдашавӣ инкишоф меёбанд. Умри галактикаҳо (Галактикаи мо ҳам) дар лаҳзаи ба маркази массаашон фишурда шуда ба таркиш дучор шудан ба поён мерасад ва байд аз нав инкишоф меёбад. Ҳамин тавр тамаддунҳои оламҳои мавҷуда нобуд шуда, ба ҷои онҳо тамаддунҳои оламҳои нав бунёд мешаванд. Дар ҷараёни инкишофи материяи ин оламҳо, ҳаётӣ зинда ва ақли солим аз нав пайдо мешавад.

Саволҳо барои тақрор

1. Метагалактика чист?
2. Таркиши Бузург ва зиннаҳои ҷараёнгирии минбаъдаи онро шарҳ дихед.
3. Галактикаҳо ва Системаи офтобӣ кай, дар куҷо ва чӣ тавр пайдо шудаанд?
4. Суръати васеъшавии Коинотро кӣ ва чӣ тавр муайян кардааст?
5. Суръати азҳамдуршавӣ дар формулаи Ҳаббл аз чӣ вобаста аст?
6. Космология чист?
7. Дар бораи тасаввуротҳои ҳозираи коинотӣ ва аҳамияти он маълумот дихед.
8. Афканишоти реликтӣ гуфта чиро мегӯянд?
9. Оё тамаддунҳои дигар дар минтақаҳои Коинот вучуд доранд?

Мушоҳидаҳои ҷирмҳои осмонӣ

Мушоҳидаҳои астрономиро бо ҷашми оди ва бо ёрии телескопу дурбинҳо ҳангоми соғу бегубор будани осмон гузаронидан мумкин аст. Ҳонандагон барои бомуваффақият гузаронидани мушоҳидаи осмонӣ ситоразор ва ҷарҳзанияи он бояд (дар шароити хуби боду ҳаво) ҷоерио интихоб намоянд, ки аз манбаъҳои рушной дур ва ҳам торик бошад.

Барои ҳонандагон мушоҳидаи гирифти Моҳи Офтоб хеле шавқовар аст. Мушоҳидаи Офтоб ва гирифти он рӯзона бо асбобҳои нурполодор (дурбин, телескоп) ва бо ҷашми оди (бо нурполо) гузаронида мешавад. Моҳ ва гирифти онро шабона ва рӯзона дар ҳавои соғу бегубор мушоҳида мекунанд.

Соҳти ҳаритаи гардандаи осмонӣ ситоразор

Агар Замин дар атрофи Офтоб ҳаракат накарда яқзайл дар гирди меҳвари худ ҷарҳ мезад, он гоҳ осмонӣ ситоразор (шабона) дар ҳамон як лаҳзаи вақт як хел намудор мешуд. Аммо осмонӣ ситоразор барои мушоҳид бинобар сабаби Замин дар атрофи Офтоб ҳаракат карданаш дар ҳамон лаҳзаҳои якхелаи вақти маҳаллии ва моҳҳои гуногун, гуногун менамояд. Ҳаритаи гардандаи ситораҳо ба мо имконият медиҳад, ки мавқеи ситораҳоро дар вақтҳои дилҳоҳ муайян кунем. Барои

ин пеш аз ҳама ба сохтани харита ва тарзи истифодабарии он шиносой пайдо мекунем.

Харитай ситораҳо асосан аз ду варақи иловагии дар дохилии китоб гузошташуда иборат аст. Дар руи варақи якум, бо арзҳои ҷуғрофии маҳал мувофиқ карда, доираҳои арзӣ қашида шудаанд. Дар варақи дуюм ситораҳо ва бурҷҳо тасвир ёфтаанд. Варақҳо барои он, ки пурдошт шаванд, алоҳидагашро бо ёрии ширеш ба қофази ғафсиаш 1—2 мм часпонида мешаванд. Аз варақи якум доираи арзӣ мувофиқ ба арзи маҳал (барои Душанбе $\phi = 40^\circ$) бурида гирифта мешавад. Гирдогирди варақи дуюм ҳам (берун аз ҳати доиравӣ) эҳтиёткорона бо қайчи бурида мешавад. Агар варақи дуюмро, ки дар канори доирааш қимматҳои фарози мустақим (тулӯи рост- α) аз 0° то 24° қайд гардидаанд, дар паси варақи якум гузорем, он гоҳ аз ҷои буридашудаи доираи арзии варақи якум майдони осмони ситоразор дар варақи дуюм намоён мешавад. Бояд гуфт, ки ин харита ҳоло дар мактабҳо ба таври васеъ истифода бурда мешавад. Дар лаҳзаи истифодабари, курси (диски) гардандаи харитаро бо ангуштон ҷарҳ занонида, мавқеи ситораҳоро бо ёрии координатаҳои осмонӣ муайян карда метавонем.

Харитай бо пуррагӣ тайёре, ки солҳои охир ба таври васеъ истифода бурда мешавад, ба ҳаритай пештара монандӣ мекунад. Аммо дар ҳарита барои муайян кардани мавқеи ситораҳо ва бурҷҳои осмон, аввал курси пласмасспардае, ки дар болои курси ҳаритай ситораҳо хобидааст, ба ҳаракат оварда, баъд вақти маҳалро (масалан, соати 22) рӯ ба руи санаи лозими (масалан, 14 октябр), ки дар канори курси ҳарита қайд гардидааст, гузоштан лозим меояд. Дар ҷунун ҳолат, мо дар дохили доираи канораш эллипсмонанд, ки онро доираи арзӣ номида будем, тасвири ҳамон ситораҳо ва бурҷҳоеро мебинем, ки дар ҳамин лаҳза дар осмон намудоранд. Агар ҳаритаро аз пешониамон болотар бардошта, тарафи шимолашро ба тарафи шимоли уфуқ ва ҷанубашро ба ҷануб мувофиқ карда, ба он назар кунем, он гоҳ монанд будани нақшай ситораҳо ва бурҷҳои ҳарита ба манзараи осмони ситоразор маълум мегардад.

Қайдҳои маҳсус дойр ба ҳарита

Дар сатҳи курси асосӣ (қабати поёни ҳаритай гардандаи осмони ситоразор) панҷараи ҳатҳои координатаҳои экваторӣ қашида шудаанд. Ба воситаи ҳатҳои росте, ки аз канори ҳарита сар шуда, то ба қутб (маркази ҳарита) рафта мерасанд, майли ҷирмҳо муайян карда мешавад. Дар канори курс ё гирдагирди ҳарита фарози мустақим (тулӯи рости) ҷирмҳо дар ҳудуди 0° , 1° , 2° ... 24° (*c*-соатҳо) нишон дода шудааст. Инчунин дар гирди ҳарита тақсимоти моҳҳо ва рӯзҳои моҳ қайд шудаанд. Курси болои, ки аз пласмасспарда сохта шудааст (ба гайр аз доираи эллипсмонанд — доираи арзӣ), кабудранг менамояд. Ҳамаи он

цирмхое, ки дар паси ҳамин пардаи қабудранг хобидаанд аз уфуқ поён меҳобанд ва ба ҷашм наменамоянд ва онҳое, ки дар доираи сафеди эллипсомонанд (доираи арзи) дидо мешаванд, дар болои уфуқ менамоянд. Дар дохири доира ду ҳати бо ҳам бурдашуда гузаронида шудааст. Ҳати рост меридиани осмон, ҳати каҷ — ҳати амудии якум ва нуқтаи буриши ин ду ҳат зенит номида мешавад. Дар ҳатҳо тақсимоти баландӣ аз 0° то 90° ва дар канори доираи арзи азимутҳо аз 0° то 360° гузашта шудаанд. Дар асоси ин тақсимотҳо координатаҳои уфуқии цирмро, ки дар доираи мазкур менамоянд, ҳисоб кардан осон аст.

Тарзи истифодаи ҳарита ва гузаронидани мушоҳидаҳо

Доираи пласмасспардаро ҷарх занонида, вақти маҳаллии мушоҳидаро рӯ ба рӯи санаи мушоҳида мегузорем ва баъд самтҳои оламро аз рӯи Ситораи Кутби муайян мекунем.

Барои муқоисаи ситораҳо ва бурҷҳои қисми шимолии осмон, рӯ ба тарафи шимол истода, ҳаритаи осмонро бо даст тарве нигоҳ медорем, ки дар он қутби шимоли осмон (маркази ҳарита ки он ҷо ситораи Кутби ҷойгир аст), дар поён бошад. Дар ҷунин ҳолат мавқеи тасвири ситораҳои қисми шимолии доираи арзи ба мавқеи зоҳириашон дар минтақаи шимоли осмон мувоғиқ меояд. Барои шинос шудан ба қисми ҷанубии осмон рӯ ба самти ҷануб истода, нуқтаи ҷанубии доираи арзиро поён мегардонем. Барои омӯхтани қисмҳои шарқӣ ва фарбии осмон ҳамин зайл амал кардан зарур меояд.

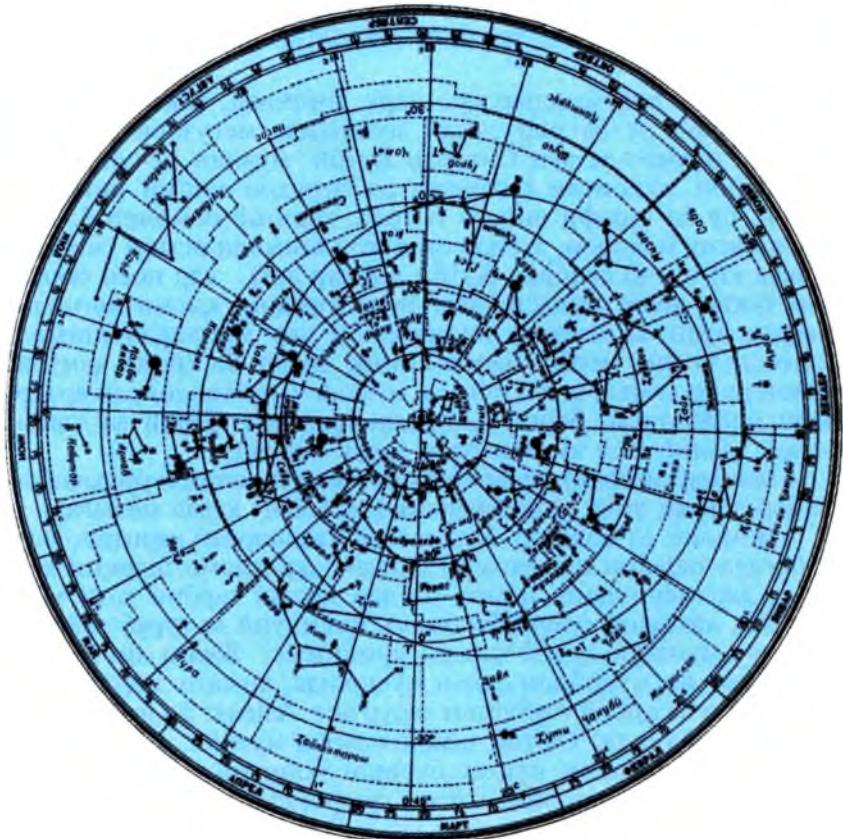
Мавқеи ситораҳо дар осмон аз рӯи координатаҳои уфуқиашон, ки дар доираи арзи қайд гардидааст, муайян карда мешавад.

Намунае аз машқҳо. Курси пласмасспардаи ҳаритаро ҷарх занонида тасвири ситораҳоро пайҳам дар қисми шарқии ҳати уфуқ, дар меридиани осмон ва дар қисми фарбии ҳати уфуқ гузашта, лаҳзаҳои тулӯй (баромад), қиёмкунӣ ва гуруб рафтани цирмҳои мунирро ҳисоб кардан мумкин аст. Барои ин мақсад, ҳар дафъа аз муқобили санаи мушоҳида, қимати лаҳзаи вақти маҳаллиро ба ҳисоб гирифттан зарур аст. Азимут ва вақти тулӯй ёфтани (баромади) Офтоб ҳамон маврид муайян карда мешавад, ки агар аз болои нуқтаи буриши эклиптика ва ҳати уфуқи ҳаритаи осмони ситораҳо ҳатеро гузаронем, ки он аз қутб сар шуда, то канори ҳарита давом қунад. Дар канори ҳарита бошад, сана ва вақти тулӯи Офтоб аниқ мегардад. Азимут аз рӯи ҳати уфуқ маълум мешавад. Монанд ба ҳамин азимут ва лаҳзаи гуруб рафтани Офтоб ба тарафи фарбии уфуқ муайян карда мешаванд.

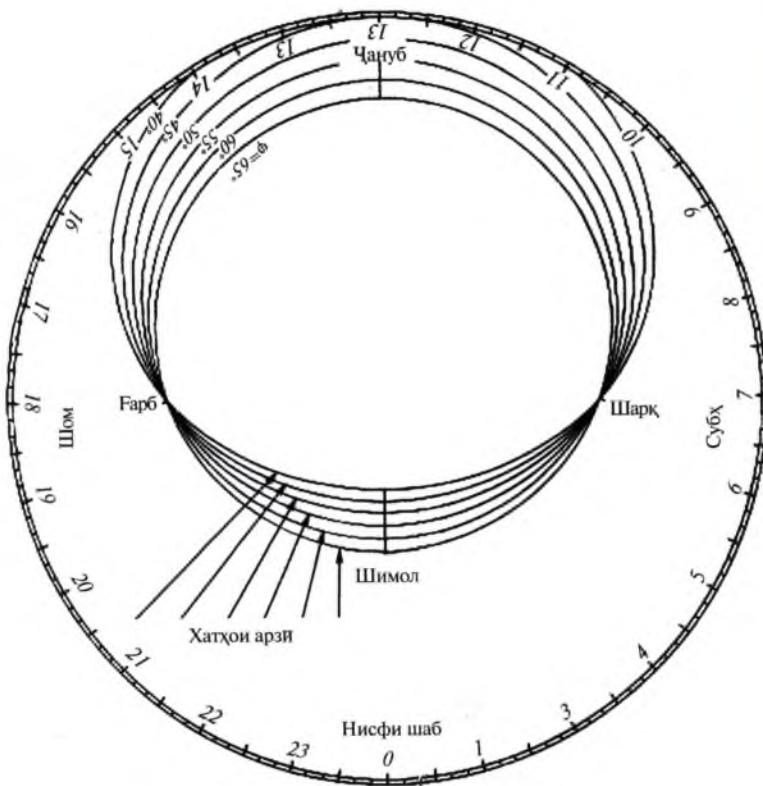
ЗАМИМАХО

Харитаи гардандаи осмони ситоразор

- Ситораҳо
- ◆ Ситораҳои дутой
- Ду ситораи ба ҳам наздик
- Ситораҳои тағйирёбанд
- ❖ Тарокумҳои ситораҳо
- Апекси Офтоб
- Туманнотҳо
- ▲ Нуқтаи эътидоли баҳорӣ
- Нуқтаи эътидоли тирамоҳӣ
- ▢ Худудҳои бурҷҳо ва номҳои онҳо

Доираи хатҳои арзии харитаи осмони ситоразор

Санаҳо ва қашфиётҳои муҳими астрономӣ

То миlod	
3000	Аввалин қайдҳои астрономӣ (navиштаоти меҳӣ), ки дар Миср, Бобулистон ва Хитой дастрас шудаанд.
1100	Бори аввал муайян кардани тамоили экватор нисбат ба эклиптика (Чу Конг, Хитой).
360	Далелҳо доир ба қурашаклии Замин ва дигар ҷирмҳои осмонӣ (Арасту, Юнон).
280	Ба танзим даровардани мушоҳидай осмонӣ ситоразор (Аристил, Тимохарис).
265	Аввалин фарзия (гипотеза) доир ба гардиши Замин дар гирди меҳвараш ва дар атрофи Офтоб. Муайян кардани масофа то Офтоб ва Моҳ (Аристархи Самосӣ, Юнон).
240	Ҳисоб кардани андозаҳои Замин (Эрастофен), Искандария (Александрия).
140—120	Тартиб додани ҷадвалҳои ҳаракати Офтоб ва Моҳ Фехрист барои 1022 ситораҳо, ки аз рӯи дурахшониашон қатори бузургии ситорагӣ тартиб дода шудааст.
Миlodӣ	
150	Аз тарафи Клавдий Птоломей навишта шудани асари бузург «Ал-маҷағат» (Алмагест) ва бунёди Системаи геомарказии олам (Александрия).
Аспи V	Олимони Ҳиндустон — Ариабхата ва Варахамиҳара қурашаклии Замин ва ҷарҳзани онро дар гирди меҳвараш тасдиқ намуданд.
827	Бо ҷенакҳои кунҷӣ муайян кардаи андозаҳои Замин (олимони расадхонаи шоҳ Ал-Мамун).
Охири а. X ва аввали а. XI	Тартиб додани фехристи ҳаракати Офтоб, Моҳ ва сайёраҳо (олимони араб Ал-Суфи, Ал-Кӯҳӣ ва Ибн Юнус дар Қоҳира).
Аввали а. XI	Рисола дар бораи солшуморӣ ва муайян кардани андозаҳои Замин бо усули нав (олими машҳур — Абурайҳони Беруни) (шахри қадимаи Кята, ҷанубии Ҳоразми имрӯза).
Охири а. XI, аввали а. XII	Тартиб додани лоиҳаи тақвимҳо ва навиштани китоби шеъру таронаҳо доир ба «Коинот ва дарк намудани он» (олим ва шоири бузург — Умарӣ Ҳайём).
Миёнаи аспи XIII	Тартиб додани ҷадвали ҳаракати сайёраҳо (Насриддини Тусӣ, Озарбойҷон).
1425	Бо роҳбарии нуҷумшинос Улугбек дар Самарқанд соҳта шудани калонтарин расадхона.
1543	Навишта шудани китоб «Дар бораи гардиши қураҳои осмонӣ» ва табаддулоти илми дар соҳаи астрономия (Н. Коперник, Поланд)
1582	Тартиб додани тақвими Григорионӣ ва ҷорӣ кардани он Навишта шудани асари «Дар бораи беинтиҳоии Коинот ва дунёҳо» (Ҷордано Бруно, Италиё)

1610	Аввалин мушоҳидаҳои астрономӣ бо телескоп (Галилӣ, Италиё).
1609—1619	Кашф намудани қонунҳои ҳаракати сайдераҳо дар атрофи Офтоб (И. Кеплер, Германия).
1671—1673	Муайян кардани параллакси Офтоб (Д. Кассини, Франса).
1687	Кашфи қонуни ҷозибаи Умуниолам (И. Нютон, Англия).
1705	Муайян кардани даври гардиши кометаҳо (И. Галлей, Германия).
1755	Фарзияни космогонӣ оид ба пайдоиши Системаи офтоби (И. Фраунгофер, Германия).
1801	Кашфи аввалин астероид (Д. Пиатси, Италиё).
1811	Шарҳи ҳатҳои фурӯбурд дар спектри Офтоб (И. Фраунгофер, Германия).
1837—1839	Муайян кардани параллакси ситораҳо (В. Я. Струве, Рүссия).
1843	Муайян кардани лағжиши ҳатҳои спектрии чирмҳои мунир (Доплер, Австрия).
1846	Кашфи сайдерай Нептун (И. Галле, Германия).
1859—1862	Кашфи таҳлили спектри (Р. Бунзен, Г. Кирхгоф, Германия).
1862—1904	Тадқиқи табииати физикии кометаҳо ва шарҳи думи онҳо (Ф. А. Бредихин, Рүссия).
1868	Тасдиқ шудани мавҷудияти гелий дар Офтоб (Н. Локер, Англия).
1903	Оғози коркарди тарзҳои парвоз ба сиёҳи кайҳон (Э. Сиолковский, Рүссия).
1900—1910	Исботи таҷрибавии фишори рӯшнои ба газу чанг (П. Н. Лебедев, Рүссия).
1905—1913	Мушоҳида шудани зарраситораҳо (резаситораҳо) ва ситораҳои азим. Тартиб дода шудани диаграммаи Гертсшпрунг-Рессел (Э. Герштспрунг, Даниё; Г. Рессел, Амрико).
1916	Аввалин тадқиқотҳои назарияви доир ба соҳти доҳилии ситораҳо (А. Эдингтон, Англия).
1922—1924	Исботи гайристатсионари будани Коинот (А. А. Фридман, собиқ Шурави).
1924	Исботи ҷарҳзании Галактика (Я. Оорт, Голландиё).
1924	Ибтидои астрономияи берунгалактики (Э. Ҳаббл, Амрико).
1929	Кашфи «лағжиши сурх» дар спектри галактикаҳо (Э. Ҳаббл, Амрико).
1929	Исботи мавҷуд будани фуру бурда шудани рӯшноӣ дар Коинот (Б. А. Воронцов — Веляминов, собиқ Шурави).
1930	Кашфи Плутон (К. Томбо, Амрико).
1931	Кашфи радиоафқанишоти кайхонӣ дар мавҷи дарозиаш 15 м (К. Янский, Амрико).
1937	Пайдоиши назария доир ба табдилоти ядроие, ки дар маркази ситораҳо ба амал меоянд (Г. Бебе, Амрико).
1941	Ихтироъ намудани телескопи нави менискӣ (Д. Д. Максотов, собиқ Шурави).

1946	Радиолокатсия Мөх.									
1948	Кашфи ядрои Галактика А. Калиняк, В. И. Красовский, В. Б. Никонов, собиқ Шурави.									
1951	Дар мавчи дарозиаш 21 см ошкор шудани радиоаф- канишоти гидрогени байниситорави.									
1952—1959	Омӯхта шудани хуручи ядрои галактикаҳо (В. А. Амбар- сумян, собиқ Шурави).									
1957	Ёфта шудани галактикаҳои дугона (дуқуша) ва гурӯҳи галактикаҳо (галаи галактикаҳо) (Б. А. Воронцов - Веляминов, собиқ Шурави).									
1963	Кашфи квазарҳо (М. Шмидт, Амрико).									
1965	Ошкор шудани афканишоти реликти (А. Пензиас, Р. Вил- сон, Амрико).									
1967	Кашфи пулсарҳо (ситораҳои нейтронӣ).									
1976	Кашфи ҳалқаи Уран.									
1979	Кашфи ҳалқаи Муштарӣ ва вулқонҳои амалкунанда дар ҳамсафари он — Йо.									

Чадвали 1

Тавсифоти физикии сайёраҳо ва ҳамсафарони онҳо

Сайёраҳо	Ишори астрономии	Масофаи байни Офтобу сайёраҳо бо вояжҳои астрономӣ (в.а.)	Даври гардиши ситорагӣ (сидеरӣ) ба ҳисоби сол	Даври гардиши символӣ ба ҳисоби шабонарӯз	Тамонли мадор ба еклипти- ка	Масса (бо массаси Земин)	Кутри сайёра (ҳамъ ба ҳисоби Земин) $V_e = 1$	Ҳамсафаро- ни (калонтар- ини онҳо) $V_e = 1$	Даври гардиши ҳамсафар (сидеरӣ), шабонарӯз	Кутри ҳамса- фар. км
Уторид	♁	0,387	0,241	116	7°0'	0,06		нест	—	—
Зуҳра	☿	0,723	0,615	584	3°24'	0,82	$V_e = 1$	нест	—	—
Земин	⊕	1	1	—	0°0'	1	4879	Мөх.	27,3	3476
Мирриҳ	♂	1,524	1,88	780	1°51'	0,11	0,055	Фобос Деймос	0,319 1,262	22 13
Муштарӣ	♃	5,203	11,86	399	1°18'	318	12104	V Амалтея I Ио II Европа III Ганимед IV Аллисто ва F.	0,5 1,77 3,55 7,15 16,69	346 3640 3130 5280 4840
Зуҳдат	♅	9,539	29,46	378	2°29'	95,1	0,84	Тефия Диона Рея Титан Гиперион Япет Феба	1,88 2,74 4,52 15,94 21,28 79,33 550,45	1000 1150 1600 5840 440 1595 200
Уран	♄	19,191	84,01	370	0°46'	14,5	12756	Миранда Аризл Умбризл Титания Оберон	1,41 2,52 4,14 8,71 13,46	400 600 250 1000 900
Нептун	♃	30,071	164,8	368	0°46'	17,3	1	Тритон Нерена	5,88 360	4480 240

Бузургихои асосии астрономӣ

Кутри зоҳирӣ кунҷии Офтоб ва Моҳ	0,5
Параллакси Офтоб	8,8
Тамоили эклиптика ба экватор	23278
Баробарии шабонарӯзии баҳорӣ	тақр. 21 март
Нуқтаи офтобисти тобистона	тақр. 22 июн
Баробарии шабонарӯзии тирамоҳӣ	тақр. 23 сент.
Нуқтаи офтобисти зимистона	тақр. 22 дек.
Давомнокии сол	365 шаборӯз 5 соату 49 дақ.
Як моҳи синодӣ (фосилаи вақти ду фазаи яхделаи Моҳ)	29,53 шаборӯз
Як моҳи ситорагӣ (сидери) — як гардиши пурраи Моҳ дар гирди Замин нисбат ба ягон ситора	27,32 шаборӯз
Радиуси миёнаи Замин	6370 км
Массаси Замин	6 1024 кг
Кутри Моҳ	3474,4 км
Кутри Офтоб	12756,32 км
Массаси Офтоб (2·1030 кг) дар қиёси массаси Замин	330 000 массаси Замин
Ҳарорати тағйирёбии доғҳои Офтоб	6000 К
Масофаи Моҳу Замин	384 000 км
Масофаи аз Замин то Офтоб	150 000 000 км
Масофаи то сайёраи наздиктарин (Уторид)	0,4 воҳиди астрономӣ
Масофаи то сайёраи дурттарин (Плутон)	40 воҳиди астрономӣ
1 парсек	206 265 воҳиди астрономӣ
Масофаи то ситораи наздиктарин (Кентавр)	4 соли рӯшнӣ
Миқдори ситораҳое, ки ба ҷашм намоёнанд	6000
Синни қишири Замин	тақр. 5 млрд. сол
Синни Офтоб	тақр. 6 млрд. сол
Арзи системai ситорагии мо — Галактика	100 000 соли рӯшнӣ
Масофаи то наздиктарин системai ситорагӣ (Галактикаи Андромед)	2 000 000 соли рӯшнӣ
Наздиктарин галаи галактикаҳо	тақр. 20 000 000 соли рӯшнӣ

Бузургихои кунҷие, ки дар астрономия истифода мешаванд

Нисбати дарозии давра ба қутри он:

$$\pi = 3,1415926536 \qquad \lg \pi = 0,49714987$$

Асоси логарифми натурали:

$$e = 2,7182818285 \qquad M = \lg e = 0,434294482$$

$$\lg I/M = 0,362215689 \qquad \ln \pi = 1,1447298858$$

$$1 \text{ радиан} = 180^\circ/\pi = 57^\circ 29' 57'' 95131 = 57^\circ 17' 44'' 81 = 3437',74677078 \approx 206265''$$

Дар мавриди хеле хурд будани кунч:

$$\begin{array}{ll} 1^\circ = 0,0174533 \text{ радиан}; & \sin 1^\circ = 0,0174533 \\ 1' = 0,000290888 \text{ радиан}; & \sin 1' = 0,0002909 \\ 1'' = 0,00000484814 \text{ радиан}; & \sin 1'' = 0,00000485 \end{array}$$

Масоҳати кура:

$$129600/\pi = 41252,961 \text{ дараачаи (градуси) квадрати}; 360^\circ = 21600' = 129600''$$

Воҳиди кунҷии конус (кунҷи фазогӣ) стерадиан:

$$32400/\pi^2 = 3282,806 \text{ дараачаи квадрати (масалан, доираи конус ҳамворие ташкил медиҳад, ки он аз қуллаи конус дар таҳти кунҷи } 65^\circ 5 \text{ хобидааст).}$$

Чадвали 4

Дурахшонтарин ситораҳои осмон

Номи ситораҳо		Ишоран ситора дар бурҷ	Номи бурҷҳо	
Дар адабиёти қадимаи арабӣ ва тоҷикий (форсӣ)	Дар адабиёти русӣ		Дар адабиёти қадимаи арабӣ ва тоҷикий (форсӣ)	Дар адабиёти русӣ апелла
Айюқ	Капелла	α	Мумсикулион	Возничий
Алғул	Алголь	β	(Баршоус Б.) Персей	Персей
Дабарон	Аллебаран	α	Савр	Телец
Занаб	Денеб	α	Даҷоча	Лебедь
Ибталҷавзо (Ядулҷавзо)	Бетельгей-зе	α	Ҷаббор	Орион
Каффулсари	Беллатрикс	γ	Ҷаббор	Орион
Меъзар	Митсар	ζ	Дуби Ақбар	Большая Медведица
Насри Воқеъ	Вега	α	(Санҷ)	Лира
Алтоир	Алтаир	α	Үқоб	Лебедь
Риҷл	Ригель	β	Ҷаббор	Орион
Риҷул	Регуль	α	Асад	Лев

Симоки Аъзал	Спика	α	Сумбула	Дева
Симоки Ромех	Арктур	α	Авво	Волопас
Ситорай Қутби	Полярная Звезда	α	Дуби Асгар	Малая Медведица
Фоммулхут	Фомальга- ут	α	Ҳути Җануби	Южная рыба
Шеърои Шоми	Процион	α	Қалби Асгар	Малый Пёс
Шеърои Ямани(дурах- шонтарин)	Сириус	α	Қалби Акбар	Большой Пёс
Антарес	Антарес	α	Акраб	Скорпион
Кентавр	Кентавр	α	Тсентавр (?)	Тсентавр
В-Җавзо	Поллукс	β	Җавзо	Близнецы

Чадвали 5

Чадвали воҳидҳое, ки барои чен кардани масофаҳои астрономӣ лозим мешавад (тарзи аз як воҳид ба воҳиди дигар гузаштан)

Воҳидҳо	Воҳиди астрономӣ	Соли рӯшиноӣ	пс (парсек)	км
1 в.а.	1	$1,57 \cdot 10^{-5}$	$4,848 \cdot 10^{-6}$	$1,496 \cdot 10^8$
1 соли рӯшиноӣ	$6,324 \cdot 10^4$	1	0,3066	$9,460 \cdot 10^{12}$
1 пк	206 265	3,262	1	$3,086 \cdot 10^{13}$
1 км	$6,684 \cdot 10^{-9}$	$1,057 \cdot 10^{-13}$	$3,241 \cdot 10^{-14}$	1

Алифбои юоний

Ҳарфҳо		Номи ҳарфҳо	Ҳарфҳо		Номи ҳарфҳо
Чопӣ	Дастанавис		Чопӣ	Дастанавис	
Аа	Aa	алфа	Нв	Nv	ню
Иӣ	Ӣb	бета	Ξς	Ξς	кси
Гӯ	Ig	гамма	О о	O o	омикрон
Δδ	Dd	делта	Ππ	Ππ	пи
ε	Ӯe	эпсилон	Pρ	Pρ	ро
Zζ	Zz	Дзета	ΣQς	ΣQς	симпа
Нη	Hh	Эта	Tт	Tm	тай
Θθ	Qss	Тэта	Үu	Үu	ипсилон
Ӣi	Ii	Йота	Φφ	Φφ	фи
Ққ	K κ	Каппа	Ҕx	Ҕ x	хи
Λλ	Ll	Ламбда	Ψψ	Ψψ	пси
Мμ	Mm	Мю	Ωω	Ωω	омега

Алифбои лотинӣ

Ҳарфҳо		Номи ҳарфҳо	Ҳарфҳо		Номи ҳарфҳо
Чопӣ	Дастанавис		Чопӣ	Дастанавис	
Аа	Aa	а	N n	N n	эн
Bb	B e b	бе	Oo	Oo	о
Cc	Cc	тсе	Pp	Pp	пе
Dd	Dd	де	Qq	Qq	ку
Ee	Ee	е	Rr	Rr	эр
Ff	Ff	эф	Ss	Ss	эс
Gg	Gg	ге, же	Tt	Tt	те
Hh	Hh	ха, аш	Uu	Uu	у
Ii	Ii	и	Vv	Vv	ве
Jj	Jj	йот, жи	Ww	Ww	дубл-ве
Kk	Kk	ка	Xx	Xx	икс
Ll	Ll	эл	Yy	Yy	игрек
Mm	Mm	эм	Zz	Zz	зет (зета)

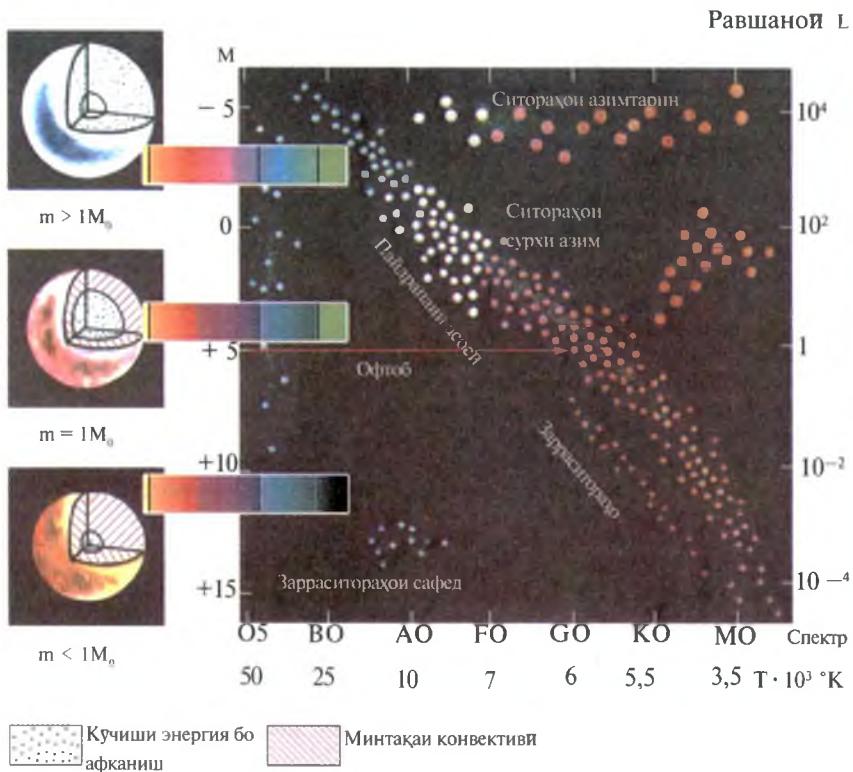
Рўйхати адабиёти тавсияшаванда

1. Бобоҷонов П.Б. Институт астрофизики. Душанбе, 2002.
2. Бикерман Э. Хронология древнего мира.— М.: Наука, 1975.
3. Бакулин П.И., Кононович Э.В., Мороз В.И. Курс общий астрономии.— М.: Наука, 1997.
4. Бронштейн В.А. Планеты и их наблюдение. — М.: Наука, 1979.
5. Бакулин П.Н., Блинов Н.С. Служба точного времени.— М.: Наука, 1968.
6. Воронцов-Вельяминов Б.А. Астрономия (китоби дарси барои синфи 11). Душанбе, Маориф 1989.
7. Воронцов-Вельяминов Б.А. Сборник задач и практических упражнений по астрономии. — М.: Наука, 1974.
8. Галкин Н.Н. Маршрутами XX века М.: Мысл, 1982.
9. Гребеников Е.А., Рябов Ю.А. Поиски и открытия планет. — М.: Наука, 1988.
10. Гуревич В.Б. Введение в сферическую астрономию. — М.: Наука, 1979.
11. Дағаев М.М. Наблюдение звездного неба. — М.: Наука, 1983.
12. Джим Брэйтот. 101 Ключевая идея: Астрономия. (Перевод с английского К. Савельева). —М.: ФАИР-ПРЕСС, 2002.
13. Дағаев М.М. Солнечные и лунные затмения. — М.: Наука, 1980.
14. Добровольский О.В. Кометы.— М.: Наука, 1966.
15. Зигель Ф.Ю. Путешествие по недрам планет.— М.: Наука, 1988.
16. Зигель Ф.Ю. Малые планеты.— М.: Наука, 1966.
17. Завельский Ф.С. Время и его измерение.— М.: Наука, 1977.
18. Коротсев О.Н. Звезды Пулкова. Лениздат, 1989.
19. Камаров В.Н. Занимательная астрономия. Смоленск, РУСИЧ. 1999.
20. Кринов Е.Л. Метеориты. Гос. Издательство физико-математической литературы. Москва, 1985.
21. Каплан С.А. Физика звезд. — М.: Наука, 1977.
22. Куликов К.А. Движение полюсов Земли. — М.: Наука, 1962.
23. Казимировский Э.С. Мы живём в короне Солнца.— М.: Наука, 1983.
24. Куликовский П.Г. Справочник любителя астрономии.— М.: Наука, 1971.
25. Климишин И.А. Астрономия наших дней.— М.: Наука, 1980
26. Левитан Е.П. Физика Вселенной. — М.: Наука, 1976.
27. Лейзер Д. Создавая картину Вселенной.— М.: Наука, 1991.
28. Международный ежегодник «Наука и человечество».— М.: Издательство «Мир», 1988.
29. Новиков И.Д. Эволюция Вселенной.— М.: Наука, 1979.
30. Попов П.И., Баев К.Л., Воронцов-Вельяминов Б.А., Куницкий Р.В. Астрономия. Москва. Учпедиз, 1958.
31. Редже Т. Этюды о Вселенной. М.: Наука, 1985.
32. Симоненко А.Н. Метеориты-осколки астероидов. М.: Наука, 1979.
33. Стюарт Аткинсон. Астрономия (Перевод с английского). Москва. РОСМЭН, 2003.
34. Толстой С.П. Бируни. Москва, АН СССР, 1950.
35. Турсунов А. Банди фалак. — Душанбе, Ирфон, 1988.
36. Чурюмов К.И. Кометы и их наблюдение.— М.: Наука, 1980.
37. Цибульский В.В. Календары и хронология древнего мира. Москва. Просвещение, 1982.
38. Шкловский И.С. Звезды. М.: Наука, 1977.
39. Уилл Ф.Л. Семья Солнца (перевод с английского). — М.: «Мир», 1984.

Диаграмма Гергшунг-Рессел

СИТОРАҲОИ ПАЙДАРПАЙИ АСОСӢ

(аз чап — модели соҳти даруни ситораҳои пайдрапаии асосӣ)

М — бузургии мутлақи ситорагӣ

Т — ҳарорат

M_{\odot} — массаи Офтоб

Равшаной (L) — миқдори умумии энергияс, ки дар воҳиди вақт аз сатҳи пурраи ситора хориҷ мешавад.

МУНДАРИЧА

Муқаддима	3
-----------------	---

БОБИ I. Таърихи бунёд ва равнақи нучум

1. 1. Нучум дар замони қадим	5
1. 2. Нучуми асри миёнаи машриқзамин	6
1. 3. Илми нучум дар Тоҷикистон	9

БОБИ II. Асосҳои амалияни нучум

2. 1. Осмони ситоразор ва гардиши зоҳирӣ он.....	10
2. 2. Мавқеи ситораҳо ва бурҷҳо дар осмон.....	11
2. 3. Тафовути ситораҳо вобаста ба ранг ва тобиши онҳо.....	12
2. 4. Мағҳуми кураи осмон, нуқтаҳо ва ҳатҳои асосии он.....	17
2. 5. Арзи ҷуғроғӣ ва муайян кардани арзи маҳал	19
2. 6. Координатаҳои осмонӣ ва ҳаритаи ситораҳо	21
2. 7. Қиёми ҷирмҳои мунир	24
2. 8. Муайян кардани самтҳои олам мувофиқи ҳаракати ситораҳо ва Офтоб.....	26
2. 9. Ҳаракати солонаи Офтоб. Эклиптика	27
2. 10. Ҳаракати Моҳ ва ҳодисаҳои гирифти (хусуфи) Офтоб ва Моҳ	29
2. 11. Асосҳои ҳисоби вақт.....	32
2. 12. Тақвимҳои қамари, шамси ва григорионӣ.....	35

БОБИ III. Асбобҳои мушоҳидавӣ ва усулҳои тадқиқотии нучум

3.1. Телескопҳо	38
3.2. Суратгирак.....	42
3.3. Муайян кардани ҳусусиятҳои физики, таркиби кимиёвӣ, ҳарорат ва суръати ҳаракати ҷирмҳои осмонӣ аз рӯи спектри (тайфи) онҳо.....	44
3.4. Радиоастрономия	48
3.5. Расадхонаҳо	49

БОБИ IV. Ҳаракати ҷирмҳои осмонӣ

4.1. Системаи геомарказӣ ва гелиомарказии олам.....	52
4.2. Соҳт ва андозаҳои Системаи офтоби.....	55
4.3. Конфигуратсияи сайёраҳо.....	57
4.4. Даври гардиши сайёраҳо.....	58
4.5. Ҳаракати ҳақиқии сайёраҳо ва қонунҳои Кеплер.....	59
4.6. Муайян кардани масофаи байнӣ сайёраҳо ва Офтоб.....	61
4.7. Сайёраҳо ва андозаи онҳо.....	63
4. 8. Кашфи қонуни ҷозибаи умумиҷаҳонӣ ва аз рӯи ҳаракати Моҳ санҷидани он	64
4.9. Суръатҳои кайҳонӣ ва мадори ҳаракати киштиҳои кайҳонӣ.....	66
4.10. Муайян кардани массаи Офтоб ва Замин.....	68
4.11. Мадду ҷазр ва сабабҳои онҳо.....	69

БОБИ V. Табиати физикии чирмҳои системаи Офтобӣ

5. 1. Тавсифи умумии сайёраҳо	72
5.2. Замин.....	73
5.3. Моҳ ва табиати физикии он.....	77
5. 4. Сайёраҳои гуруҳи Замини	81
5. 5. Сайёраҳои азим	86
5. 6. Чирмҳои хурди Системаи офтобӣ	92
5. 7. Комёбихои ситорашиносони тоҷик дар тадқиқи чирмҳои хурди Системаи офтобӣ.....	100

БОБИ VI. Олами ситораҳо

6.1. Маълумоти муфассал дар бораи ситораҳо. Диаграммаи Герсшпрунг-Рессел	103
6.2. Офтоб — ситораи ба мо наздиктарин.....	105
6.3. Соҳти атмосфера ва қабатҳои доҳилии Офтоб.....	105
6. 4. Майдони магнитии Офтоб	109
6. 5. Радиоафканишот ва энергияи афканишоти корпускулавии Офтоб.....	112
6.6. Параллакси солона. Муайян кардани масофа то ситораҳо.....	113
6.7. Тавсифи асосии ситораҳо	115
6.8. Соҳти доҳилий ва манбаи энергияи ситораҳо.....	119
6.9. Таҳаввулоти (эволюсия) ситораҳо	121

БОБИ VII. Соҳт ва таҳаввулоти Коинот ва чирмҳои осмонӣ

7.1. Галактикаҳо	125
7.2. Галактикаи Роҳи Каҳкашон (Галактикаи мо)	127
7. 3. Галаситораҳо (тароқуми ситораҳо)	128
7. 4. Квазарҳо	130
7. 5. Материяи диффузии байниситоравӣ.....	131
7. 6. Синни чирмҳои осмонӣ	132
7.7. Манзараи материалии олам	133
Мушоҳидаҳои чирмҳои осмонӣ.....	137
Соҳти ҳаритаи ҳаракатноки осмони ситоразор.....	137
Қайдҳои маҳсус доир ба ҳарита.....	138
Тарзи истифодаи ҳарита ва гузаронидани мушоҳидаҳо.....	139
Замимаҳо.....	140